

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Theoriæ 150. in ortum, vitam passionem glorificationemque D. N. Iesu
Christi & virginis Mariæ in quinquagenas tres distributæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

fissima, perducens animam meam egredientem de corpore meo immediate ad gaudia sempiterna Amen.

Salutatio ad B. Virginem Mariam efficacissima.

Quot maris sunt guttae, caeli stellae, quot beatorum spirituum agmina, quot arborum folia & terrae gramina, toties ex intimo cordis mei te saluto, o nobilissima, electissima, pulcherrima, gloriosissima atque dignissima mater Dei, caeli regina praeclarissima, amabilissima, domina atque dulcissima mea virgo Maria. Saluto autem te in vnione amoris & per cor dilecti filij tui atque omnium te amantium, meque tibi commendo, atque in proprium filium me tibi assigno. Opto etiam vt tu me suscipias & apud Deum facias vt totus sim tuus, tu tota sis mea, post Deum domina, gaudium meum & corona ac mater mea dulcissima atque fidelissima Amen.

Gloriosa Virgo Maria his frequenter compellanda est verbis,

Sub tuum praesidium confugio sanctissima Dei genitrix virgo Maria: tu ab omni peccato, ab hoste maligno, ab omni periculo animae & corporis libera & defende me: in hora quoque mortis meae esto mihi benigna & misericors, animamque meam de corpore discedentem mox conspectui Dei repraesenta, Amen.

Libri II. FINIS.

D. IOAN: IVSTI LANSPERGII,
Carthusiani, in Librum centum & quinquaginta Theoriarum.

PRAEFATIO.

In charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te, miserans tui. *Hieremiae XXXI.*
Aethi de ortu, vita, passione glorificationeque Domini nostri Iesu Christi, pijsimaeque matris eius, cum primis operae precium fuerit ob oculos constituere, paucisque enucleare, quanta sit virtus vitae passionisque Christi, quanta ibi lateat gratia, quantus inde fructus proveniat, quantae denique eadem sedulo meditati, obtineatur utilitas, tametsi multi ea de re, idque doctissime, scripserint, nemo potuit tamen id vnquam satis haecenus, vt ipse

ipse nosti, explicare. Vincit enim ingenium humanum rei ipsius magnitudo. Quapropter prætergressis omnibus, ceu ijs quæ nunquam satis possunt dici, hoc vnum omnibus cum perfectis, tum præcipuè incipientibus Dei seruis, tanquam rectum vtilissimumque consulendum est, continuè videlicet meditari Domini nostri Iesu Christi, & ipsius matris mores, virtutesque ac passionem. Neque enim absque matris memoria possunt filij gesta omnia recoli. Quid enim tam potest esse fructuosum, quam hoc meditandi, mentaliterque orandi, siue in spiritu cum Deo loquendi studium pariter ac exercitium, quod familiaritatem, spem, fiduciamque accedendi parit ad Deum: potissimè dum tanta charitas, tanta misericordia, tantaque Saluatoris nostri erga nos bonitas consideratur, quæ nos ad se non solum admittit, verum etiam vocat, inuitat, ac trahit. Instruitur præterea meditans, quomodo in omni vita sua perfectum sese præstare debeat Christi vitæ imitatore: Vt pote, cuius actus, mores, virtutesque assiduè admodum contemplatur. Discit quoque opera sua contemnere omnia, & in sola Dei confidere bonitate, siue cuius ope & gratia nihil in se inuenit aut sanum, aut perfectum. Omnia enim sua si ad regulam eruditionis Christi (quam & verbo & exemplo ipse nobis contradidit) comparet, videt ea esse nulla. Deinde, quo feruentiore accingitur studio CHRISTVM imitandi, eo semper clarius videt quam longo adhuc distet intervallo sua ab illius vita. Videt quoque quantum sibi desit, vnde ve impediatur, ne Christo sit conformis. Experitur denique quam nihil possit (tametsi maximoperè bonum affectet) suis viribus assequi, nihil in se corrigere, nihil perfecti absolute operari, sed gratiam Dei se potius destruere, impedireque, & deficere in omnibus, omniaque sibi, puta vires, animum, studium, feruorem, atque ipsam ad eò non solum affectionem, sed & voluntatem bonam decrescere. Si quidem quocunque modo ad perfectionem se conatur erigere, cito à feruore, à ceptoque relabatur proposito. Proinde, vbi hoc modo ex vitæ

Christi

Fructus meditationis vitæ & passionis Christi, qui sunt.

Christi meditatione, atque ex sua vitæ iniquæ ad eiusdem vitam collatione, inuenerit se illi adeò disparem, adeò difformem, adeoque longo se intervallo ab eadem distantem, in se humilietur necesse est: Vt pote nihil in se præter negligentias, peccata, vitia, errores, ignorantias, defectus, ingratitudeque inueniens. Quare cogitur quoque seipsum despicere, odisseque suam vilitatem, malitiam, infirmitatemque & fieri pauper spiritu, nihil sibi confidens, nihil tribuens, nihil denique de se præsumens. Deinde, cogitur (quoniam libenter Christum vellet sequi, quod eiusdem est vitæ virtutes imitari) veluti mendicus ad Christum clamare, sese accusare, veniam de male actis petere, auxilium gratiæ diuinæ inuocare, atque quotidie ad illius fores pulsando eidem importunus fieri. Cogitur postremò (quamvis reuera in sui tunc cognitione proficiat) sibi in oculis suis videri vilis ac quotidie deterior: non propterea quod seipso deterior fiat, sed quod defectus suos, quos aliquando non viderat, iam videns quotidie videat clarius: quamobrem non progredi, sed deficere, licet proficiat, sibi videtur. Hoc enim exercitio, dum clarius se indies agnoscit, in oculis suis semper decrefcit, semperque infirmior ac vilior sibi videbitur. Inde accedit alia quoque vtilitas, quod homo se ita videns infirmum, vilem, malum, atque ad malum adeò procliuem, horrebit proximum iudicare, patienterque illius feret onera, quando quidem suis præmi oneribus sentit quoque alios. Efficitur igitur humilis ac mitis: & quia suam intuetur miseriam, cogitur desiderijs (vt dixi) continuis clamare ad Deum, pro eius misericordia, pro sui liberatione, protectione, custodiaque, pro virtute item, pro ope & gratia eiusdem, pro Spiritus sancti, illuminatione, directione quoque sui. Assuescit nihilsecius interea dum est inter colloquendum cum Deo, pro alienis causis rogare, puta, afflictorum, sese commendantium, atque defunctorum. Omnibus enim volens & nulli potens succurrere, cogitur confugere pro auxilio ad eum, qui omnia vult & potest. Quis autem hic est, aut ad quem est
alium

alium refugium, spes, expectatioque nostra, præterquam ad amatorē, saluatorem, ac benefactorem nostrum, Dominum nostrum IESVM CHRISTVM: Tunc autem ad illum clamamus, quando inopiam, infirmitatem, corruptionem atque miseriam nostram intelligentes, ad eundem pro auxilio, quod inde nobis aduocandum est, suspiramus. Tunc clamamus, inquam, quando ignitis flammigerisq. desiderijs mentalibus quoque orationibus à Deo salutaria postulamus. Huic certè negotio sancto vehementer conducit, assueta habere exercitia quibus mentem suam discat homo eleuare in Deum. Omnino enim est necessarium homini cupienti sequi Christum, atque quæ spiritus sunt agere conanti, habere exercitia spiritus assumpta atque assueta, quibus se agat, eleuet, impellat, calefaciatque & moueat in Deum, donec meliora sentiat, dum ve ad alia potiora vberioraque à Domino trahatur. Ad quæ vbi se trahi senserit, non curiositate humana, sed inuitatione diuina sequi debet, relicto etiam suo antiquo modo, quo se exercere solebat pro illo tempore: eadem alio tempore (quando nihil aliud singulare sentit) resumendo. Debet autem hoc (quod dixi sequendum esse tractum diuinum cuius sese ad Deum exercenti) fieri non ex inconstantia, mutabilitate, leuitate aut fastidio meditationum solitarum, sed ex obedientia spiritus, qui sentiens alio se à Domino trahi, sua interim, hoc est, ea quæ sibi parauerat exercitia, & quæ ex propria electione sibi vsurpauerat, quantumlibet bona, tunc per sui abnegationē relinquat & tractum diuinum sequatur. Porrò inter exercitia spiritus (quia dixi necessarium fore cuius deuoto habere vel vnum certum exercitium, quo se discutiatur, se arguat, se admoneat, quo etiam proponat obseruanda, destituatur, respicienda) magis expedit habere huiusmodi quid quo se colligat, quo sumat occasionem gemendi, postulandi, Deo gratias agendi, pro multis itē alijs eidem supplicandi: cuiusmodi est exercitium meditationis vitæ ac passionis Christi, vbi ad hæc omnia vberissima inuenitur materia, occasioque seipsum exercendi. Quod si neque

y 2 hoc,

hoc, neque aliud certum habuerit, quotidie ipse sua mutabit exercitia, & hodie quidem hoc, cras illi aliud placebit. Hodie orabit ore, cras leget, postridie volet meditari, mutans quotidie & exercitia & suum propositum, donec tandem cunctis in fastidium versis, neque hoc neque illud frequentet. Exercitium igitur in vita & passione Domini nostri Iesu Christi, cum scirem illud maxime omnium salutare, super hac collegi olim aliquot mihi meditationes, quas comprehendens tandem strictius, ad numerum centum & quinquaginta coegi. Hæ ubi à studioso deuotionis in usum fuerint receptæ, mens ipsa multo plura potest complecti, quam os loqui, utpote celerius cuncta peruo- litans penetransque, varios mox recipiet affectus erga Deum, puta gratiarum actionis, admirationis, orationis ac laudis, effundetque se varijs modis erga DEVM per sui resignationem ac oblationem ad il- lius honorem.

Proinde singulis meditationibus singulas quoque addidi aspira- tiones oratiunculas ve ignitas, quæ tametsi legi possint ore, spiritu ta- men & mentem utilius multo funduntur. Possent item salutationes adhiberi angelicæ singulis meditationibus, & sub numero trium ro- sariorum, hoc est, centum & quinquaginta meditationum articulo- rum ve ita frequentari, ut ubi hodie meditans suum intermiserit exer- citium, ibi cras continuaturus illud incipiat. Quod verò Christi vi- tam meditaturus aliquot meditationes præcipue circa initium de bea- tissima virgine eius matre occurrunt, nihil mirum videatur, quando- quidem Christi meditaturus tam vitam, quam passionem, non potest eiusdem matris præterire memoriam. Sunt enim quædam in Chri- sti vita, quæ meditata magnopere ad cognitionem iuuant ducuntque matris, eiusque nobis honorem commonstrant, id ipsumque ediuerso, a deo, ut præstantiam excellentiasque virginis cogitare non aliud quam beneficia sit CHRISTI meditari. Quomodo enim non meri- to dignissimam suam fecerit matrem CHRISTVS virtutibus conspi- cnam,

enā, sanctitatis exemplar, cunctisq̄ue imitabilem? Aut quomodo gra-
 tijs innumeris totidemq̄ donis alijs ac virtutum muneribus non reple-
 uerit vas illud, quod se, hoc est, quod Deum esset concepturum &
 pariturum? Itaque decebat eam magnificari singularibus gratijs, ex-
 cellentissimisq̄ donis impleri, quæ singularis, vnaq̄ ex omnibus electa
 à Spiritu sancto præparabatur, vt idonea ad grande illud nostræ re-
 demptionis ministerium foret: ita non congruere videbatur eius silen-
 tio præterire vitam, quandoquidem (vt dixi) eius vitam meditari,
 Christi est misericordiam, munificentiam, gloriamq̄ & nostri redem-
 ptionem recolere. Caterum, qui apponuntur versus, propter ordinem
 seruandum, vt memoriam inuenti sunt, licet vel ij soli pro-
 bè intellecti, ei qui paululum in meditationibus fuerit
 assuetus, nobilissimum præbeant exercitium
 quod infra monstrabitur,
 mentale.

y 3

D. IO.

D. IOAN: IVSTILANSPERGII,
 Carthusiani, in ortum, vitam, passionem,
 glorificationem que Domini & saluatoris nostri Iesu Christi, eiusdem-
 que sacratissimæ matris virginis Mariæ, Theoriarum centum & quina-
 quaginta liber vnus, in Quinquagenas tres, velut partes distribu-
 tus, ex sacris Biblijs concinnatus, vna cum alijs quàm pluri-
 mis animum Christianum ac pium ad Dei sui, proxi-
 mi que dilectionem vehementer,
 stimulantibus.

QVINQVAGENA PRIMA THEORIARVM.
in temporalem ortum, processum, & conuersationem Domi-
ni nostri Iesu Christi, beatissimæ que matris eius.

Et creauit Deus hominem ad imaginem suam ad imaginem Dei crea-
 uit illum. Genesis I, & II.

Deus creauit hominem inexterminabilem, & ad imaginem similitu-
 dinis suæ fecit illum. Sapientia II.

Qui viuit in æternum, creauit omnia simul, Ecclesiastici, XVIII.

Theoria I.

1.
 Cuncta
 q̄c̄q̄.

Summe & excellentissime Deus, quid ego pauperrimus & vilis-
 simus peccator tibi pro immensis beneficijs & donis tuis, citra
 meritum, imò & contra demerita mea mihi exhibitis, quid
 pro charitæ tua gratuita tibi exhibeam? qui rationalem crea-
 turam ex nihilo me fecisti, mundum & omnem ornatum eius
 propter me creasti, angelos mihi custodes constituisti, per vni-
 geniti tui mortem, à morte me redemisti, ad fidem me voca-
 sti saluificam, per multo tempore grauissimis criminibus op-
 pressum non damnasti, obstinatum denique multipliciter ad pœnitentiam redu-
 xisti, dans locum, tempus, statum bene viuendi, talem ac tantum, emendandi
 quoque voluntatem infundens, à peccatis liberans, & à periculosis tentationibus
 præseruans, animæ & corpori quietem & consolationem prouidisti: postremò, si
 fidelis fuero (ad quod ipse iuuas) te quoq̄, qui es vita æterna, promissisti.

Pro gratitudine diuinoque amore, Precatio.

Eia creator benignissime, adoro, laudo & benedico te pro his & alijs omnibus
 infinitis beneficijs tuis: atq̄ vtinam tantæ charitati me efficias gratum. Vtinã
 durū cor meū his insignijs amoris emolliatur. O vtinã dulcis Iesu ad tui amo-
 rem

Mem accendar: vtinam tui amore inextinguibiliter ardeam: vtinam omnibus creaturis valescens, tibi soli inhæream. In nulla creatura aliud intelligam, aliud quæram, aliud intendam, aliud inueniam præterquam te. Omnia te mihi prædicent, omnia te mihi insinuent, omnia me in tui cognitionem rapiant, omnia me in tui accendant amorem. Te solum cupiam, te solum sentiam. Quicquid videro, quicquid audiero, quicquid sensero, tu solus intres & possideas cor meum, vereq; sis mihi omnia in omnibus, Amen.

Videbam Sathanam sicut fulgur de cælo cadentem. Luca X.

Eiecitque Adam & Euam de paradiso, & collocavit ante eam flammam gladium ad custodiendam viam ligni vitæ, Genesis III.

Theoria secunda.

Omnipotens æternæ Deum, colende, metuende, tremende, quam inuestigabiles iustitiæ tuæ, quam profunda sunt iudicia sapientiæ tuæ, qui neque angelis, neque hominibus pepercisti transgressoribus, sed illos è cælo, hos è paradiso superbia & inobedientes vindex æquissimus eiecisti. Vindex.

Pro sui illuminatione, Precatio.

Illustra cor meum ô æterna sapientia, splendore luminis tui. Circundet me lux gratiæ tuæ, qua videam, cognoscam & odiam vilitatem propriam, miseriam, ingratiudinem, infidelitatem & omnem immunditiam meam: vt nihil in meipso, in te autem omnia sperem: de mea impossibilitate & nihilitate desperem, in tua bonitate plenissimè confidam, Mihi perfectè displiceam, tibi perfectè & summè placeam, saluator & redemptor meus, Domine Iesu Christe, Amen.

Pulcherrima foeminarum eligitur ei. Iudicum V.

Elegit eam in habitationem sibi. Psalmo CXXXI.

Theoria tertia.

Benedico te creator omnium pijsime Domine Deus meus, benedico te, qui ab æterno Virginem nobilissimam & tibi gratissimam elegisti, instituens ex ea carnem assumere, nasci, & pro salute nostra mori. Sed & tu ô Virgo in æternū sis benedicta. O excellentissima omnium creaturarum, ante secula præordinata, in qua nostræ redemptionis mysterium ageretur, quæ mater fieres creatoris inter Christum & nos mediatrix, porta cæli, ianua paradisi, portus naufragantis seculi, stella maris præclarissima, exordium vitæ, introitus gratiæ, mater totius misericordiæ, Deo acceptissima & vniuerso mundo necessaria. Statuit.

Pro spiritali adoptione, Precatio.

Impetra mihi veniam peccatorum meorum, & vt sim de numero electorum, filium tuum teq; feruentissime diligentium. Atq; vtinam tuis meritis ac precibus dignus efficiar adoptione filiorum electorum Dei, Amen.

Hortus conclusus es soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus, Cantic. IV.

Theoria quarta.→
Signata.

Quanta est benignitatis tuæ ò Deus clementissime magnitudo, qui mundo volens misereri, hunc diu ante ad suæ liberationis spem & tuæ incarnationis fidem excitasti, per signa & figuras varias ipsum erudiens, & præclaræ huius Virginis matris tuæ futuræ viram, sanctimoniamq; præmonstrans. Quare & tu ò felicissima ac beatissima Virgo nunc saluæ, quæ signis es varijs & figuris mundo ostensa, Scala Iacob cœlos attingens, Rubus ardens, & ardorem nesciens, Aaron virga florida, Propiciatorium & Dei arca, Vellus Gedeonis, Templum veri Salomonis, Stirps & radix Iesse, Ezechielis porta clausa, Hortus conclusus, Fons signatus. Tanta est excellentia tua, tanta dignitatis tuæ, prærogatiua, vt vel innumera figurarum mysteria non sufficiant mundo tuam ostendere sanctitatem.

Pro Dei Matris amore, Precatio.

Dignare me quæso ò desiderabilissima Domina in seruum acceptare, in filium adoptare, assumere in tui amatorem castissimum, & in veneratorem deuotissimum. Fac me quæso ò amabilissima, de eorum numero, quos pectori tuo virgineo inscriptos tibi familiarissimè signasti. O dulcis & delectabilis vulnera cor meum tui amore, vt totus tua pulchritudine attrahar, tuo decore illuciar, tua pietate capiar, tua dulcedine absorbear, tui amore ardeam & langueam. Amen.

Exiet virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet. Esaïæ. XI.

*Theoria V.*5.
Propheetis.

Debetur tibi, ab omni creatura, ò Deus misericordissime, laus & gratiarum actio, non minor quam immensa & sempiterna, pro consolatione qua tuos in hoc mundo confortasti: qui non solum per ænigmata figurarum, sed etiã per prophetarum oracula quibus spiritum tuum infudisti, tuam incarnationem credibilem nimis fecisti, tuum aduentum indes clarius præ nuntians, donec tandem Ioachim & Annæ aus tuis sanctis, sanctoq; coniugio ventibus prolem virgineam, ex qua salus nasceretur omnium promitteres.

Gaude igitur & tu ò felicissima Virgo, quæ vaticinijs prophetarum gloriose commendata, sæculis promissa, mundo desiderata, parentibus sanctis cœlitus præ nunciaris nascitura, post Christum hortus deliciarum, fons indeficiens sitientium animarum, æstuantium refrigerium, desolatæ um solatium, laborantium subleuatric, & clamantium ad te singularissima adiutrix. Tu sola digna es vt per te Deus pacem suam terris infundat, imā summis conciliet, humanum genus redimat, vincos ex inferni claustris reducat, referet ianuam cœli, angelicam ruinam reparet. O benedicta regis æterni filia, omnibus desideratissima. Tu nobis promissa & data es, vt sis tenebroso mundo solaris radius, quo corda nostra illuminationem accipiant, vt sis velut canalis seu aquæ ductus, quo totus mundus gratiæ diuinæ fluentia hauriat.

Pro deuotione ad Dei Matrem, Precatio.

Eia placeat tibi, ò vnica post Christum suauissima consolatio peccatricis animæ meæ: Eia placeat tibi, & fac vt totus fiam tuus, & tu tota mea post Deum vnica spes nobis promissa, dulcedo & delectatio desideratissima, Amen.

Non-

Nondum erant abyssi, & ego iam concepta eram, Prouerb. 8.

Theoria VI.

O Virgo ab initio & ante secula creata, in Deo ab æterno præparata, à parentibus verò sanctis, solo timore Dei & propter obedientiam, conuenientibus, in tempore sanctissima es concepta. O præclara puella ac lucidissima creatura, à sole iustitiæ de te progressuro matutina quadam irradiatione præuenta. Qui enim fabricatus est auroram & solem, te multo puriorem fabricauit suam matrè. Talem te condidit in tempore, qualem te elegit & habere voluit in sua æternitate: quia in te & ex te statuit assumere, quod sibi perpetuo vniti foret in vnitæ personæ, de quo exiret pretium redemptionis, iustificationis, & beatificationis humanæ.

6.
Concipitur.

Pro Dei Matris amore & laude, Precatio.

O Candida, & rubicunda, & electa ex milibus, imò post Deum electissima ex omnibus, quæso ne despicias me fordidum, vilem ac miserrimū, in peccato conceptum & enutritum, dum adhuc infantula es, dum in vtero es: te desidero, te amare concupisco, gratiam tuam ambio, me tibi commendo & dono: fac sim tuus, & talis, cuiusmodi tu in oculis Dei esse voluisti, & qualem me esse velis, aut esse debeo; imò cuiusmodi tibi placere maximè. O dulcis, generosa & præelecta puella, sacrosancta virgo Maria, respice & suscipe me tibi donatum, Amen.

Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. Can. 4.

Theoria VII.

O Excellentissima puritatis Virgo, Christo præ omnibus vicina, sola inter omnes immaculata, sola omnium ab omni peccato præseruata. O flos pulcherrime, & lilium candidissimum, in conspectu summe Trinitatis nitidum. Tota enim tu pulchra es & beatissima, templum Spiritus sancti, thalamus Filij Dei, Patris triclinium, sanctæ Trinitatis palatium, quam sibi præparauit, ædificauit, & consecrauit altissimus.

7.
Sine vx.

Christe Iesu fili Dei, sis in æternum benedictus. Laus, honor & gloria sit tibi ab omni creatura, pro singulari & inenarrabili dono, quo matrem tuam dignissimam honoras præuenisti, benedixisti, & omnibus creaturis puriorem, splendidioremq; fecisti. Ecce adoro, laudo, benedicoq; te, & ex affectu vniuersæ creaturæ millies infinitiesq; tibi gratias ago, qui mundo fidus hoc pulcherrimum & ante lucanum donasti. Decebat vt purissimam inhabitares domum, qui mundum volebas purificare vniuersum.

Pro Dei Matris deuotione & amore, Precatio.

Eia dulcissime Iesu, animarum amator es, & nihil nobis tam salubre negans. Da mihi xenium illud inter omnes creaturas nobilissimum, tibi placentissimum, mortalibus desideratissimum, post te solatium atque gaudium nostrum vnicum atque præcipuum. Da mihi puellam hanc ante mundi constitutionem tibi electam. Nec finas vt ab hac gratia, seu vilitas, seu prauitas propria me excludat. Non impediant me peccata mea, quin potius tu aufer à me iniquitates meas. Aufer ab anima mea omnes sordes, & quicquid oculis huius beatissimæ Virginis non congruit. Iube ei vt consentiat me recipere in seruum, in filium, in alumnum, in sui amatorem (vt ipsa vult) castissimum, feruentissimum ac fidelissimum. Zeletur ipsa pro me, zeletur pro te, vt per eam totum tu possideas me, nec vspiciam pateat mihi locus recedendi à te.

Ego

Ego mater pulchræ dilectionis, in me gratia omnis viæ & veritatis,
in me omnis spes vitæ & virtutis, Eccles. XXIV.

Theoria VIII.

Completur. **G**Aude nunc ô sanctissima Virgo futura Dei genitrix, quia is qui te sibi in matrem elegit, omnium gratiarum plenitudine te superfudit, omni virtutum varietate atque perfectione decorauit, adeoq; multiplici te exornauit donorum suorum tam decorè, quàm excellentia, vt quicquid cæteris sanctis per partes foret daturus, totum simul tibi & excellentius infunderetur. Neque enim hoc tantum tuus conditor voluit, vt ab infantia esses omnifaria gratia & sanctitate plena, verum etiam vt tua hæc plenitudo in omnes nos exuberaret. Tibi namq; nullum desuit bonum, cuius pura creatura in statu viæ capax fuit, aut esse potuit.

Pro castitate mentis & corporis, Precatio.

Nunc igitur ego miser peccator, & indignus seruus tuus, te Virginem intemeratam, Dei matrem, patronam & dominã meam fidelissimam, ex intimis cordis mei desiderijs laudare, & in auxilium meum inuocare cupiens, precor in sanctissimi nominis tui præconium, & deficientis animæ meæ salutem, vt reminisci digneris omnium donorum, gratiarum, privilegiorum, charismatum & gaudiorum, quibus misericors Deus te in ortu & decursu illustrissimæ vitæ tuæ, secundum omnes status tam excellenter dotauit, lætificauit & decorauit, vt impetres mihi à filio tuo mundiciam cordis, & castitatem corporis. Nihil in me resideat, quod oculis omnipotentis, & cuncta cernentis displiceat. Scis pia mater, quantis vitiorum sordibus inquinatus sum, quam prauis affectionibus & concupiscentijs infectus. O si aliquando implear diuina gratia, quæ hæc omnia in me occidat. O dulcissima spes miserorum, ab his quando respirabo? O candidissima columba, quando ad veram puritatem & simplicitatem cordis perueniã? O vtinam aliquando fiat, vt totus Deo meo placeam, & deinceps nunquam displiceam. Heu pijsime Iesu, complacat tibi vt eruas me, Domine Deus meus, propter sanctitatem matris tuæ, ad adiuuandum me respice. Dic animæ meæ: Salus tua ego sum, Amen.

Iudæis lux noua oriri visa est, gaudium, honor & tripudium apud omnes populos, vrbes & prouincias. Esther VIII.

Quæ est ista quæ ascendit quasi aurora consurgens, electa vt sol, terribilis vt castrorum acies ordinata? Canticorum VI.

Quod Eua tristis abstulit, tu reddis almo germine.

Intrent vt astra stebiles, cœli fenestra facta es.

Theoria IX.

Nata. **A** Barerno & in æternum benedicta sit ô nobilissima virginū natiuitas tua, optata sæculis, expectata gentibus, iucundissima omnibus: in qua noua lux mundo oriri visa est, gaudium & tripudium vniuersis terris. Hæc est illa natiuitas, quæ gaudium Angelis, Deo gloriam, vniuersoq; mûdo lætitiã dedit & benedictionē. Transierãt multa secula, quibus damnationis grassabatur immanitas in filios hominum, semperq; in deterius roborabatur, nec in massa vniuersæ carnis viam sapientia summa inuenit, qua tam luctuosæ perditioni (vt statuerat) subueniret, donec ad te ô felicissima ac electissima (quam laudare gessit anima mea) ventum est.

Quæ

Quæ mox, vt in mundum per humanæ generationis lineam venisti, tanta mox omnis boni copia, tanta virtutum varietate, tantaq; constantia per ipsum ornata resplendisti, vt per te summa sapientia, non solum primorum hominum peccata delere, verum etiam nostra propitiari, inimicum sui operis diabolum elidere, celestis patriæ damna redintegrare, hominem è paradiso terrestri eiecram, in celestem reducere disponderet. Benedictum sit igitur tuæ Natiuitatis exordium, quo simul nostræ captiuitatis liberatio, habuit ortum. Benedictus Deus Pater, qui te nobis destinauit. Benedictus Dei filius, qui te sibi in matrem adoprauit. Benedictus sit Spiritus sanctus, qui te sanctificauit. Benedictus sit parens vterque, qui te mundo in salutem generauit. Eia ergo, tu omnium creaturarum dignissima, salue, quæ progredere velut aurora confurgens, electa vt sol, terribilis potestatibus tenebrarum, vt castrorum acies ordinata. Nobis denique omnibus, vt stella matutina rutilans, & diem salutis prænuntians, desideratissima aduenisti. Salus ô benedicta, expectata, & millies oprata patribus, salue.

Pro natiuitate spiritali, Precatio.

Dignare me in obsequium tuum assumere, ô infantula foelicissima. Impetra mihi talem puritatem & sanctimoniam, vt dignus fiam matris Dei mei futuræ esse baiulus. Neque enim nisi casta vis habere seruitia, & ego immundus sum. Sed per te quæso ô gratiosa, inueniam gratiam in oculis Dei, vt sua pietate præueniat me, tecumq; me renasci faciat, & me tibi, teq; mihi doner: quàm per imitationem virtutum, & amorem castissimum in corde meo, velut in cunis iacentem, vbique & semper portem dulciter, simq; seruulus & baiulus tuus sempiternus. Sentiam quoque in me nunc, quod de te prædicatur, nempe miserationem tecum creuisse ab infantia, Amen.

Erat puella decora nimis, virgoque pulcherrima, & incognita viro, Genesis XXIV.

Erat pulchra nimis, & decora facie, Esther M.

Quam pulchra es, & quam decora charissima in delitijs. Cantico- rum VII.

Theoria X.

O Virgo Deo & hominibus gratissima, nobis feliciter exhibitæ, quam nascituram priores desiderauerunt patres & prophætæ. Beati oculi qui te viderunt, vt potè puellam speciosissimam, & omnium oculis gratiosam, quam iure Dei filius altissimi adamaret, cuius speciem & decorem speciosus præ filijs hominum concupisceret. O pulcherrima mulierum, quæ formam vincis omnium illustrium. O Virgo singulariter mirabilis & mirabiliter singularis. O quam pulchra es imperatrix cælorum, quam scrutator renum probat, quam inspector cordium laudat, quam diligit author pulchritudinis, cui testimonium perhibet magister veritatis, cuius decorem mirantur Angeli, cuius pulchritudinem venerantur Sancti, cuius gloriam & benedictionem deuoti contemplantur, ante cuius conspectum humana mens lætatur, ante quam Sathan fugit, & infernus contremiscit. Pulchra es ô Domina mea, & macula non est in te.

10.
Venuſta.

Impetra mihi à filio tuo animæ pulchritudinem, conscientiæ puritatem, vt illi placeam, qui me creauit, & nihil mihi extra illum placeat. Ipse solus mihi sit omnia in omnibus.

Et fecerat rex Salomon de lignis thyinis gradus in domo Domini.
2. Paral. 9.

Hos gradus Maria sola scandit, nec quærens suffragium.

Quæ & quanta sit futura, bonum dans indicium.

Et adduxerunt eam vt præsentarent ante conspectum Domini in templum & maneret ibi, sicut dictum est de Samuele Propheta. 1. Re. 1

Offerentur virgines post eam, proximæ eius adducentur in templum regi Domino, Psalmo 44.

Theoria XI.

O Puella pulcherrima, ô virgo immaculatissima, quæ à parentibus in templum oblata, Domino consecraris. Quis dignè queat æstimare, quanta deuotione temetipsam tunc Deo obuleris, quanta humilitate commendaueris. O quantum hæc tuæ sanctissimæ ac gratissimæ seruitutis professio Deo placuit. O quam odorifera hæc oblatio in conspectu Dei summi fuit. Nimirum redolens præ omnibus sacrificijs & holocaustis ab initio mundi oblati. O quæ mox cœlitus recepisti. Quas gratias, illustrationes supernas, sublimes contemplationum excessus, spirituale sabbatum, diuinæ dulcedinis gustum, Angelorum familiare ministerium, & conscientia puræ, tanquam paradisi, gaudium.

Pro sua abnegatione perfecta, Precatio.

Impetra mihi ô Virgo beatissima, professionis meæ oblationem indes deuotius renouare, fidelius exequi, consummareq; felicius. Ecce me denuo filio tuo per te ô benedicta mater offero, iterum atque iterum me illi commendo, illi me soli dedicare totis viribus cupio. Eia igitur & tu dulcis Iesu, ob huius felicissimæ Virginis merita, da mihi veram, plenam, perfectissimamq; meipsum abnegationem, vt me ipsum omnino relinquens, in te proiciam, me totum exiens tibi resignem in omnibus, aded vt in me iam non sit velle aut nolle aliud, quam tuum: imô, vt iam non solum in templo sim oblatus tibi, verum etiam ipse quod inhabites efficiar templum, Amen.

Spiritus meus super mel dulcis, & hæreditas mea super mel & fauum. Ecclesiastici 24.

Theoria XII.

Recolo nunc ô reuerendissima Virgo, atque votis omnibus laudo & benedico conuersationem tuam in templo mundissimam, sanctissimam, & verè plus quàm Angelicam: qua humillima tu & pijsissima, mitissima quoque & dulcissima ad omnes homines, plena eras gratiarum. Vbi nemo fuit qui te non amaret, nemo qui non suspiceret, nemo qui non veneraretur, nemo qui ex te non consolaretur. Tantum absuit, vt quis ex te tristitiam potuisset habere, aut tædium. Quod enim solis claritas est mundo, hoc omnibus tu eras vitam agentibus in templo.

Pre

Pro vita Dei Matris imitatione, Precatio.

Christe Iesu dulcissime, huius nobilem ac dulcem conuersionem pro mea impietatis expiatione, tuis virtutibus ac meritis vniens, eadem simul omnia tibi per suauissimum cor tuum offero: & vt me virginis huius castissimū amatorem, fidelissimūq; imitorem efficias, per omnes miserationes tuas obsecro, Amen.

Vna est columba mea, perfecta mea, Canticorum VI.

Theoria XIII.

Iterum benedico te, quam toto corde diligere cupio, o dulce refrigerium, & stuantis animæ consolatio, o gaudium, o virgo amabilissima, desiderabilissima, & Fulgens. 13. Fulgens.
suauissima. Beati qui desiderant te, beati qui inueniunt te. Siquidem omnium virtutum varietate, morum omnium honestate, excellentissima charitate, atque totius sanctitatis perfectione, non solum inter homines es singularis, verum etiam Angelicis spiritibus præfulges puritate mirabilis. Et quamuis omnis vitæ tuæ decursus ab exordio vsque ad finem fuerit innocentissimus (quippe quæ Deo nunquam displicuisti) ab infantia tamen Deum filialiter ac reuerentialiter timebas, contemplatione purissima fideliter eidem inhærens, ac dulcedine eius, castissima fruens, corpus quoque virgineum (vtpotè futurum Dei thalamum) Angelorum ministerio reficiens. Inueniebaris in templo omnibus in vigilijs prior, in sapientia legis eruditior, in humilitate humilior, in charitate feruentior, in puritate mundior, & in omni virtute perfectior.

Pro custodia Dei Matris, Precatio.

Tibi igitur o prudentissima moderatrix, corpus meū, animam, vires, & quicquid sum aut possum commendo, & prorsus resigno, orans te per mansuetudinem cordis tui, per Iesum Christū filium tuum, & per omnes gratias, quibus te Deus mirabiliter repleuit, vt me in tuam curam suscipias, me custodias, regas & dirigas, sicut custodisti atque rexisti corpus tuum virgineum, & animam tuā sanctissimam, ad omnē virtutem, in laudē, beneplacitum & gloriam omnipotentis Dei, præseruans & liberans me ab omni peccato, & perficiens omni bono, Amen.

Quomodo fiet istud? quoniam virum non cognosco, id est, non cognoscere propono. Lucæ 2.

Theorema XIV.

O Virgo amabilissima & pudicissima, gaude, quod tu omnium virginum primiceria, castitatis regina, Deo te consecrans, perpetuæ virginitatis votum obtulisti: vel in hoc te cunctis constituens & exemplar virginitatis, & speculum sanctitatis. O quam odorifera hæc virginalis castitas pudicissimi corporis, simul ac purissimi cordis tui in oculis Dei placuit: Quæ certè fuit tanta, vt non solum profunda cordium te aspicientium, aut tecum conuersantium irradians penetraret, castioraq; redderet. verum etiam te licet virginem speciosissimam, prorsus omnibus redderet inconcupiscibilem. 14. Vouct.

Pro castitate, Precatio.

Per hanc virginitatis tuæ, gloriam, obsecro te o Virgo singularissima, impetra mihi perfectam cordis & corporis castitatem, vt in cor meum nihil suscipiam immundum, nihil teneam vitiosum, super nulla tentatione quiescam: quin potius

castissima mentis puritate etiam omnia creata transiens, in solo conditore requiescam. O vtinam tuis meritis o candidissima columba mihi donetur suprema illa castitas atque puritas mentis, qua Deum meum solum pure ac simpliciter in omnibus quaeram, ipsius solius honorem & beneplacitum intendam, propter ipsum cuncta faciam, omniaq; in ipsum referam, vt ipse sit mihi omnia in omnibus, optima & dulcissima, vtinam in hac vita adhuc constitutus, hunc statum mentis, quo mihi Deus sit omnia in omnibus, quantocius per te obtineam a filio: quandoquidem tibi oranti ille nihil negans te honorat, Domina mea sancta Maria, Amen.

Gaudebit sponsus super sponsam, & gaudebit super te Deus tuus, Esaia LXII.

Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam. Quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est pariet autem filium, & vocabis nomen eius Iesum. Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum, Matthæi I.

Theoria XV.

16.
Noua sponsa

O Virgo integerrima & in æternum benedicta quæ virgini sanctissimo & iusto Ioseph desponsaris, gaude quoniam candido flori, liliam tu candidius, imò candidissimum sociaris, vt habeas qui tibi futuræq; proli tuæ sit in obsequium, & integritatis tuæ perpetuæ testimonium, cum sine viro paritura sis Angelorum regem & dominum.

Pro amoris creaturarum suffocatione, Precatio.

O Vtinam amorem omnem a Deo alienum, vtinam omnem amorem inordinatum, & omnes affectiones vitiosas ac creaturales, castissimus, feruentissimusq; Dei amor in me occidat, meq; totum sibi Deus inseparabiliter possideat, & in beneplacitum suum conuertat, quo anima illi mea sponsa efficiatur fidelissima. Hoc tuis precibus mihi impetra, Domina mea dulcissima virgo Maria, Amen.

Orabat illa Dominum Deum Israel, vt aspiceret afflictionem populi sui. Iudic. IX.

Theoria XVI.

16.
Orat.

Benedicta sis a Domino virgo Deo deuotissima Maria, pro continuis suspirijs, & feruentissimis orationibus tuis, quæ ingenti charitate pro humani generis reparatione indefinenter Domino obtulisti. Siquidem patribus pro eadem te supra quinque millia annorum clamantibus, necdum exauditis, oratio tua propter innocentissimam excellentissimamq; cordis tui puritatem, propter humilitatem Deo acceptissimam, propter charitatem denique æstuantissimam caelos penetrabat, & iram Dei placans atque ad eum ipsum alliciens, gratiam & salutem omnibus impetrauit.

Pro proximorum charitate, Precatio.

Impetra & mihi o reuerendissima mater perfectam charitatem, qua necessitatibus omnium atque defectibus condoleam, omnium salutem atque profectum ardentissimo desiderio sitiam, orando & laborando curem; de omnium consolatione gaudeam, nec mei ipsum, sed in omnibus Deum quaeram.

Ingressus Angelus ad eam dixit: *Aue gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ecce concipies in utero & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, & filius altissimi vocabitur. Luca I.*

Theoria XVII.

O Pijissima, & felicissima, & dulcissima virgo Maria, Dei mater electa, inter hominem & Deum mediatrix benedicta, quæ inter omnes virgines hanc obtinisti excellentiam, hanc singularitatem, hæc denique præminentiam, te nimirum quæ ut Dei fieres mater, electa eras, fecit dignum, ut pura ab omni peccato, sine macula, & omni gratia plena, in universo etiam mundo gratiæ inueneris plenitudinem. O felicem horam, qua summa Dei bonitas recordata misericordiam suam respiciens de sublimi habitatione sua, in hanc vallem plorationis & miseriæ, vidensque captivitatem & afflictionem populi sui, tacta est intrinsecus ardore charitatis, cogitans cogitationes pacis, & non afflictionis. Intuens etiam te pulcherrimam filiam & omnium creaturarum singulare miraculum, concupiuit te sibi in matrem, qua suam altitudinem in nostræ mortalitatis ergastulum inclinaret & nostram gustando miseriam, simul damnationem generalem absorberet, atque cœlestis vitæ viam nobis sceleratis, suo viuendi exemplo monstraret. Pro qua te legatum ad te misit, qui sui consilij arcana tibi communicaret. O igitur Virgo singularis, inter omnes benedicta, iam virgineo cordi tuo memoriam reduco illius felicissimæ horæ, qua te in cubiculum tuum deuotissimè cum lachrymis orante, subito Angelus ex cœlo veniens, excellentissima te veneratione salutauit, & quod te gratiam plenam Deus sibi dignissimam in matre elegisset, etiamque ad hoc ipsum consensum expeperet, nunciavit.

Pro deuotione & amore ad beatam Virginem Mariam, Precatio.

O Vtinam in gratiam tuam, in amorem tuum o dulcissima amatrix me suscipias. O vtinam cor meum amoris vulnere perfodias, ut te semper cogitem, te salutem, te diligam, te sequar veneratione deuotissima, affectione castissima & imitatione fidelissima. Iesu Christe fili Dei, per omnes miserationes te obsecror, & obsecro, impera matri tuæ, ut in curam suam & gratiam me suscipiat, me regat & dirigat, charitatem perfectissimam, & quicquid tibi placuerit mihi impetret, mihi se donet, me sibi accipiat, faciatque suis apud te precibus, ut tibi semper placeam: sine vix, hoc est, sine offensione tui viuam, inseparabiliterque tibi inhxream, Amen.

Maria turbata est in sermone Angeli, & cogitabat, qualis esset ista salutatio, Luca I.

Theoria XVIII.

Admoneo te o virgo sacratissima illius profundissimæ humilitatis tuæ, qua ad Angeli salutationem, qua ad laudis tuæ præconium, virginali verecundia ^{18.} *Turbatur.* fuisi turbata. Gloriosa quidem dicta sunt de te, ciuitas Dei, Salutaris ab Angelo, gratia plena prædicaris, mater Dei expeteris, humani generis ad redemptionem cooperatrix ascisseris. At nihil te horum eleuat, sed vltius de te sentiens, omnium te ad eum arbitraris indignam, ut etiam quod eiusmodi quippiam de te dicatur,

catur, verecundia turberis. O sancta & admiranda humilitas, ad quam se meritò inclinat celsitudo cœlestis, quæ cum Deo & cognita, & maxime sis accepta, te ipsam tantum lates. Sed quid de cæteris virtutibus tuis ò Domina dicam? Certatim hæc circa hanc tui salutationem erumpunt, & velis nolis tu, se nobis produnt, te commendant, nosq; ad tui venerationem iuxta ac imitationem inuitant. Parat se fides ad assensum, charitas etiam desiderat vt mater fias omnipotentis, & salus, te consentiente, omnibus comparetur. Sed trepidat humilitas, verecundia turbatur, tanto honore indignam, tanto officio imparem se æstimans. Sic pudicitia quoque immarcescibilis virginitatis vigilantissima custos metuit, (vt potè lilium cœleste) ne candoris aut odoris sui faciat iacturam. Postremò, pro omnibus verbum faciens, prudentia incomparabilis sciscitatur: *Quomodo, inquiens, fiet istud, quoniam virum non cognosco?*

Pro propria vilitatis cognitione, Precatio.

Eia beatissima Virgo, desiderabilissima, & quam post Deum amare cupit animamea. Eia potentissima ad impetrandum, cui nihil negatur: Impetra mihi illuminationem cordis mei, ad verè cognoscendam & detestandam omnem prauitatem, vilitatem, & nihilitatem meam: vt ex animo meipsum despiciam, odiam, & ab omnibus despici, confundi, conculcari, & vilissimus reputari cupiam, & absq; vlla perturbatione sustineam, & diligam. O mater pijsima impetra mihi profundissimam humilitatem: obsecro te per omnem cordis tui pietatem, impetra mihi perfectam paupertatem spiritus, qua me ipsum, & omnia extra Deum contemniam, illi soli placere cupiam, illi soli placere gestiam. Ah misericordissime Iesu, audi quæso & exaudi me per humilitatem matris tuæ, Amen.

Verbum caro factum est, & habitauit in nobis. Ioannis I.

Theoria XIX.

19.
Concipit.

GAude nunc ò beatissima omnium, dulcis, mitis & amabilis. Nihil est quod timeas, nihil vnde turberis. Placet Deo tua humilitas, placet verecundia, placent virginitas, prudentia, fides, charitas, placent omnia: nec vnquã in te fuit quod displiceret. Progrediatnr obedientia ad consensum. Nullius virtutis patieris dispendium: quin etiam sanctitatis gradu excellentiori omnia Deo consecrabuntur. Plura & maiora à Deo recipies, tantum abest vt aliquid amittas. Humillima exaltaberis, quod supremæ gloriæ est, in Dei matrem. Maius aliquid tibi Deus ipse præstare non posset. Verecunda mater es, sed erit tempus, quando omnibus quoq; creaturis imperatrix constitueris. Pudicitiam quam tantoperè obseruare contendis, Angelica puriorem tenebis, nec tamen sæcunditas aberit. Paries enim, at virgo. Nec vtrunque, aut vulgariter cuiuspiam mater es futura, sed altissimi. Nam quod nascetur ex te sanctum, vocabitur filius Dei. Spiritus enim sanctus superueniet in te, & virtus altissimi obumbrabit tibi.

O felicissima mulierum, ò dignissima & ab æterno electa, ò pijsima & deuotissima virgo, quàm ardentissimis illicò desiderijs hæc audiens, Dei promissa affertabas impleri: quàm humillima cordis inclinatione consentiens dicebas: *Eccce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* O templum Dei sanctissimum, quanta exultatio spiritus tui per omnia etiam corporis membra diffusa est? O quanta in Deum mens tua, dulcedine absorpta est, quando castissimum vteri tui thalamum Deus ipse, qui te creauit, ingressus est? O quid in corde tuo sensisti? O quid in

te fa-

te factum est? O quam digna subito effecta es, quando intra castissima viscera Deus receptus semetipsum exinaniendo factus homo est? O sancta & immaculata virginitas, quibus laudibus offerenda sis, nescio: quia quem cœli capere non possunt, tuo nunc continges gremio.

Pro sui in Dei beneplacitum oblatione, Precatio.

Domine Deus meus, quid est hoc quod fecisti? Quantum te propter me humiliasti, vterū virginis ingrediens, & nostrā infirmitatem assumens? Quid pro illa charitate tibi rependam, aut quas pro tanto beneficio gratias agam? Eia offero meipsum totum tibi. En omnia corporis mei membra, omnes vires & medullas animæ meæ. Accipe ea quæso omnia, & posside iuxta beneplacitum tuū. Conuertere & expende omnia in laudem, in honorem & beneplacitum tuum. Omnia tibi seruiant, omnia tibi placeant. Ex omnibus te laudem & magnificem, ex omnibus te diligam, qui es amabilis super omnia, dulcissime Domine Iesu Christe.

Qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo. Ecclesiast, XXIV.

Theoria XX.

O Benedicta Dei mater intacta, mediatrix nostra & reconciliatrix post Christum efficacissima. O salutis humanæ exordium, via gratiæ, mater totius misericordiæ, vas cœlestis gratiæ, radix sancta, ex qua germen viuificum nostræ redemptionis est ortum, Dei templum, & arca in qua diuinitas (quæ nullo cōcluditur loco) ad tempus manet abscondita; clybanus cœlestis, in quo panis Angelorum, panis qui de cœlo descendit, coquitur.

Admoneo te nunc ô benedicta inter mulieres, illius gaudij, illiusq; consolationis, quibus nouem his mensibus exultabat spiritus tuus in Deo salutari tuo, quod sine labore sub virgineo corde in vtero portasti. Admoneo te grandis huius mysterij diuinæ incarnationis, qua Deus ipse factus est homo. Admoneo te admirabilis fecundationis tuæ, qua tu permanens virgo, facta es mater.

Pro fidelitate & amore, ad Dei matrem, Precatio.

Per hæc omnia obsecro te ô suauissima Domina, virgo singularis, mater admirabilis, vt mihi peculiariter te dones in matrē, me adoptes in filium. Omnium es mater generalis: quippe quæ mundo genuisti vitam & salutem, per quam factus est, vt Christum scilicet Dei filiū in carne vocemus fratrem: sed ego te opto, cupio, & votis omnibus precor, vt eo magis digneris mihi mater esse singularis, quanto ego cura materna tua magis indignus sum. Suscipias me in amorem tuum, & in gratiam tuam: ita mecum agas, talem me facias, qui gratia & amore tuo dignus habear, & qui secundum pudicissimi cordis tui beneplacitum tibi & filio tuo sim acceptissimus. Odulcissima Domina, vulnera, accende, reple cor meum amore tui castissimo, ardentissimo, fidelissimo, charitateq; perfectissima ad Deum & proximum. Portem te semper in corde meo, simq; semper ac indelebiter scriptus in corde tuo. Exaudi me Domina, potes enim hæc: quia quicquid à filio vis, impetrabis, Amen.

Exurgens Maria abiit in montana cum festinatione in ciuitatem Iudæ, & intrauit in domum Zachariæ, & salutauit Elizabeth. Et factum est vt audiuit salutationem Mariæ Elizabeth, exultauit infans in vtero eius. Luca: I.

xi.
Ad montana.

O Dei mater, Domina mea dulcissima virgo Maria, quanta est virginei cordis cui humilitas, quæ cum Dei esses mater, quasi teipsam nesciens, non dedignata es teipsam humiliare, ac sterili cognatæ tuæ in ancillam offerre. Siquidem montana transiens festina, ut potè quæ in publico esse, aut ab hominibus palam videri horrebas, ad cognatam Elizabeth properasti. Quæ, per te humillime salutata, mox in eius utero infans exultavit, & regi suo, quem tu quoque in utero habebas, honorem deferre gestiens, sese erexit. O virgo plus quàm Angelica, in cuius labijs tanta gratia diffusa est, ut ad vocem salutationis tuæ Ioannes in utero sanctificatus, Domini sui & sentiret, & exultando gratularetur adesse aduentum: Elizabeth quoque sancta Spiritu sancto repleteretur ac prophetaret, teq; ad iubilationis ac gratiarum actionis illud canticum: *Magnificat* &c. deuotissimum inuitaret. O quale tunc gaudium fuit in domo Zachariæ, quanta puritas iubilantium, quanta sanctitas commorantium: vbi prophetæ mater cum matre saluatoris, sacra miscent colloquia, vbi maior seruit minori, vbi tu creaturarum omnium sanctissima gestans illum in utero, quem cæli tremunt & Angeli, quem omnis adorat Potestas, profundissima humilitate ad seruiendam seni mulieri te deiciebas, atque domum hanc, ut orbem solis radius, tua præsentia illustrabas. Sed & hoc ò dignissima sceminarum, quanto est præconio extollendum, quod sub corde tuo nouem mensibus intra te Deum portans, miris, ineffabilibus, & quotidie nouis consolationibus replebaris?

Pro simplicitate & puritate cordis, Precatio.

O Utinam cor mundum & castum, cor purum & simplex à Domino mihi impetres, quod sua Deus gratia impleat, à terrenis ad montana, hoc est, cælestia sustollat, sibi iuxta beneplacitum suum habitationem in illo iugem constituat, meq; pro omni voluntate sua in gloriam suam totum & conuertat, & possideat, Amen.

Joseph cum esset vir iustus, & nollet eam traducere, cogitauit occultè dimittere eam. Matthæi I.

Theoria XXII.

zz.
Pauet.

O Domina reuerendissima, virgo Maria, non sine mœrore, non sine compassionem fuit cor tuum, quod virgineum Joseph sponsum tuum in spiritu, cognoscibas anxium & turbatum. Quippe qui utrum tuum videns tumescere, quid cogitaret, quid ageret ignorabat. De pudicissima integritate tua suspicari non sinebat illum perspicua sanctitas tua, conceptum negare prohibebat timentis uteri imprægnatio manifesta, aliquid inde tibi loqui non sinebat honestissima verecundia tua. Quare, quo se vir iustus verteret, quomodo famam tuam non traduceret, item ne quoque erraret, ne illicitum quid tentaret, ne denique aliquid non dissimulandum probaret, in ambiguo habebat. O virgo admirabilis & prudentissima. O puella mitis & verecunda, cur non reuelas mysterium: cur à timore non leuas castissimum sponsum? Nempè excusare nolebas, ne te laudares. Nolebas quoq; Dei arcanum reuelando, autorem mysterij præuenire. Nolebas etiam antequam à viro esses interrogata, respondere: sicq; idèd omne hoc negotium Deo commisitisti. Illi, cuius fuerat hoc opus, te excusandam, illi pro te respondendum reliquisti.

Eius

Eius in hac re consiliū & consolationem in silentio præstolanda decreuisti. Proinde, quia in illum sperasti, quia cogitatum tuum iactasti in illum, ipse te ab omni suspitione exemit, & sanctum Ioseph ab omni timore liberauit. Nam per Angelum diuinitus de hoc mysterio edoctus, tametsi tuo se consortio indignum propterea intelligeret, ne tamen te desereret iam prohibitus, & humillima tibi & officiosissima sedulitate seruiuit, & castissima te deuotione dilexit.

Pro sui relictione & in Deum confidentia, Precatio.

Impetra mihi o benedicta mater misericordiaz, vt in omni ambiguitate, in omni aduersitate, ac pauore me Deo offeram & relinquam, omnem cogitatum meum in illum proiciam, fide constantissima atque perfectissima, illi confidentia innitens me credam: meq; eius prouidentiaz & voluntati funditus subiiciam, & in silentio eius beneplacitum expectans, cum omni gratiarum actione & laude, quicquid super me venire promiserit, illud de manu eius suscipiam, Amen.

Ascendit Ioseph in Iudæam cum Maria vxore sua prægnante. Luc. II.

Theoria XXIII.

O Virgo omnium excellentissima, o puella omnium speciosissima, o mater omnium dignissima. Exijt editum à Cosare Augusto, vt describeretur vniversus orbis, quando tu sub corde tuo portabas eum, à quo conditus est orbis. Itaque hunc gestans in utero, vt humano imperio tu mundi domina, cæliq; regina obedientissima pareres, cum sancto Ioseph sponso tuo puella pudicissima atq; tenerissima, in Bethleem peregrina venisti. Vbi cum non inuenires hospitium pro te, (erāt enim omnia mundanis & hominibus & rebus occupata, nec eum, quem tu gestabas in utero, capere poterant) tanquam exul & à mundo aliena cum immaculato sponso tuo in stabulum, & iuxta præsepe futura Deipara, diuertisti.

Pro spiritus paupertate, Precatio.

Pro hac obedientia tua, pro peregrinatione tua laboriosa, pro singulis passibus pedum ac gressuum tuorum, pro paupertate & loci vilitate, o benedicta inter omnes mulieres, Deum tuum laudo, benedico, adoro, atque illi gratias ago. A quo vt mihi impetres per mysterium incarnationis eius, obsecro veram mihi dari perfectissimamq; paupertatem spiritus, vt quàm nihil sum, nihil habeo, nihil possum, verè cognoscam: semperq; meam vilitatem attendam, vt peregrinus hic nihil de hoc mundo appetam, nec extra Deum meum sit, in quo consolet, aut quiescam, Amen.

Complēti sunt dies Mariæ, & peperit filium suum primogenitū. Lu. II.

Theoria XXIV.

O Virgo sublimis & nimium venerabilis, admoneo te nunc noctis illius sanctissimæ, claro tunc lumine coruscantis, qua tu virgo candida, lumen æternum genuisti, habens gaudium matris cum honore virginitatis. Recordare nunc quæso illius horæ, illiusq; gaudij, quod habuisti tunc, quando Dei filius in te homo factus, de virginali utero tuo, tanquam sponsus de thalamo processit: quando tu mundi enixa es saluatorem, quando verè facta es Dei genitrix, quādo sine dolore facta es puerpera, quando denique eum te vidisti habere filium, quem habueras creatorem. O dignissima Dei mater, quid in illo partu gaudij, quid exultationis tota in Deum absorpta sensisti, quando subito parvulum, Dei filium, gratia & veritate plenum ex te editum, ante te iacere vidisti?

22 2

Pro

Pro vita nouitate, puritate, innocentia & simplicitate, Precatio.

Oh vtinam hæc natiuitas, tam mea, quam totius mundi omnia hunc peccata deleat. Vtinam me spiritu renasci, & quasi modo genitum infantem fieri, in nouitateq; vitæ, in innocentia & puritate, in simplicitate & castitate ambulare faciat. O Deus æternæ, ô pater misericordiarum, per hunc vnigenitum tuum, per eius sanctissimam natiuitatem, per infantilia omnia eius membra, perq; eius dignissimam genetricem obsecro te, imple ac renoua me gratia tua, fac vt totus semper & perfectissimè tibi placeam, vt tibi sim filius æternæ adoptionis, qui hætenus ex meis iniquitatibus & sceleribus homo fui perditionis, Amen.

Inclinauit se, & adorauit regem. III. Regum I.

Theorema XXV.

21.
Lactiam dat

Salue nunc & perpetuo gaude sancta parens, enixa puerpera regem, qui cælum terramq; regit in secula seculorum. Eam obrem felicissima es ô sacratissima virgo Maria, & omni laude dignissima, quia ex te ortus est nobis sol iustitiæ Christus Dominus Deus noster, spes, vita, salus & redemptio nostra. O quam profunda humilitate huic infantulo, simulq; eidem potentissimo ac immortalis regi seculorum te inclinasti? O quanta deuotione & puritate illum es contemplata, quanta mox illum adorasti reuerentia? O quanto desiderio, quanta pietate te eidem in obsequia ac officia materna parasti, cuius te matrem exuberantissimo gaudio cognouisti?

Pro fidei, spei & charitatis incremento, Precatio.

O quis mihi det, vt & ego hunc supplex adorem, ne me scelera mea præpediant, ne mea me ingratitudo excludat, ne me vilitas ac prauitas mea nimia accedere non sinat? Eia ergo aduocata nostra clemens, dulcis & pia Maria, tuos misericordes oculos ad me quæso conuerte, & Iesum benedictum fructum ventris tui non solum post hoc exilium, sed etiam in exilio nunc mihi ostende. Videam hunc, eundemq; adorem & diligam fide, spe & charitate immarcescibi, perpetua ac perfectissima, Amen.

Adoratio supplex ad cunabula Iesu infantis.

Ave benignissime Dei vnigenite, fili virginis Mariæ. Ave gloria Angelorum, gaudium cæli, lætitia mudi. Ave Rex regum & Dominus dominantium. Quid retribuam Domino meo, pro omnibus quæ tribuit mihi? Quas gratias agam, aut quid refundam creatori meo, qui pro vilissimo hoc stercore, qui pro me ingratisimo peccatore dignatus est nasci de virgine? Eia Deus misericordissime, ad quid visum est tibi hunc vermiculum, videlicet miserum me hominonem & peccatorem adedò diligere, vt humanam naturam, infirmitatesq; carnis, & formam serui assumere, ac in stabulo vili nasci, lachrymasq; vagiendo pro me dignatus sis effundere? Neque enim minoris est beneficii, nec minus suauiter corda nostra hæc pietatis tuæ viscera reficiunt, quod tu Deus altissimus atque immensus, propter nos infantiles dignatus es miseras suscipere, vagire, linteis inuolui, & præsepio arctari: quam quod voluisti cælum & Angelos creare, aut ad diuinitatis tuæ ostensionem mortuq; suscitare.

Pro vilitatis propria cognitione, humilitate & paupertate spiritus, Precatio.

Eia

Eia igitur Domine Deus meus te adoro, te laudo & benedico (quid enim aliud possum?) tibiq; gratias ago, & obsecro te per viscera misericordix tuæ, da mihi vt vilitatem meam, & quàm nihil sum ex abyſſo cordis mei perfectiſſimè cognoſcam, profundiffima humilitate me ſub omnibus creaturis æſtimem, deprimam, ſubijciam & poſtponam. In nulla re penitus me quæram, cogitem aut intendam, totus à meipſo deficiam & definam, te verò ſolum habeam ac poſſideã, te ſolum laudem & magnificem, te ſolum cogitem & deſiderem, teq; ex toto corde meo, ex omnibus medullis animæ meæ diligam, adorem & colam in omnibus & ſuper omnia, Amen.

Beatus venter qui te portauit, & vbera quæ ſuxiſti. Luc. XI.

Theoria XXVI.

O Virgo deuotiſſima, mater piſſima, ſancta Maria, quanto amoris incendio cor tuum feruebat, quanta dulcedine rapiebat, quando tenerimum hunc infantulum, eundemq; Deum omnipotentem, cælos regentem & in terris vagientem, Patri coæternum, & modo ex te virgine genitum, è terra leuabas & inter virginea brachia amplexatum materno pectore aſtringebas, pannis illum inuoluens, & deuotiſſima mellifluaq; oſcula eidem continuè imprimens. O quanto ſuauiſſimo affectu, quem virgo pepereras, etiam virgineo lacte de virgineo vbere tuo cœlitus impleto paſcebas, eundemq; vt liberius adorares in præſepe ante iumentorum ora (quia locus alius non aderat) ponebas.

26.
Lactat.

Pro ſanis, ſitiq; ſpiritualis gratia, Precatio.

Eia miſericordiſſime Ieſu, quanta eſt dignatio tuæ erga nos dilectionis, qui propter nos ſuxiſti virginea vbera matris. O panis & cibus Angelorum, quomodo factus es infans, qui fouearis lacte & miniſterio hominum? Da mihi vt in hoc mundo nihil me afficiat, nihil mihi placeat, nihil me delectet, niſi tu. Te ſolum eſuriam & ſitiam, te ſolum concupiſcam, tui amore ardeam, tui deſiderio langueam, tui amore omni cõſolatione creaturarum renuntiem, omnemq; præſuram & aduerſitatem obuio corde amplectar, ſuſtineam, & gratias agam, Amen.

Non poteſt mulier obliuiſci infantem ſuum, vt non miſereatur filio vteri ſui, Eſai. XLIX.

Theoria XXVII.

O Virgo pudiciſſima, compatiſſimaq; mater, quis dignè exprimet, quis æſtimabit ſatis, quis expendet cordis tui virginei amore vulnerati dolorè? quãdo pudiciſſimis oculis tuis, iſtq; maternis, cœli regem, dominum maieſtatis, præ nimia charitate pro peccatoribus ingratiſſimis, viſque ad ſtabulum, viſq; ad præſepe iumentorum contèplaris humiliatum? Cernebas eum qui mundum creauerat vniuerſum, in præſepi ante iumentorum ora iacere, extrema paupertate, quam elegerat, affici, atque pro peccatis noſtris, imò pro vniuerſi generis humani miſeria, charitate feruentiſſima compatiſſimaq; vagire. Heu amoris ſimul ac compaſſionis lachrymas, quæ de virgineis oculis tuis fluxère, dum mœror accedis mœrori, compaſſioni compaſſio. Siquidem eundem quem intuebaris paruulum, quem tenerum ex te ſciebas paulò ante genitum, ſpiritu præuides aliquanto poſt tempore in cruce extendendum, membra eius delicta flagellis laceranda, manus infantiles duris clauis fodiendas, atque totum corpus in mortem tradendū.

27.
Condoluit.

Futurum, inquam sciebas o Dei genitrix, vt is qui vberum tuorum lac modo fugebat, aliquando fuso etiam sanguine, sitiens non esset habiturus paucillimum aquæ qua siti mederetur, dum in cruce pro nobis moreretur. Heu frigidum atq; durum cor meum, cur non lachrymaris? Nescis, quia planctus huius occasio tu, aut ignoras quod ærumnarum hara omnium, quas sustinere habuit Dei & virginis vni-genitus, causa fuisti?

Pro gratia lachrymarum, contritionis & compassionis, Precatio.

O Utinam pijsima mater impetres oculis meis lachrymas & cordi meo dolorem, quibus lugeam ex intimo animæ meæ, peccata mea; doleam ex toto corde, quod ego, aut quæcunque alia creatura, Deum offenderit. Condoleam quoque compatiens tota mente omnibus ærumnis filij tui, & membrorum eius. Plorem tui causa o dulcis Iesu, lachrymas amoris per diem & noctem pro desiderio tui. Langueat præ amore tui anima mea, quo omni consolationi terrenæ abrenunciem, te verò solum cogitem & desiderem, te solum mediter atque suspirem, Amen.

Ecce euangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo: quia natus est vobis hodie Saluator, qui est Christus Dominus in ciuitate Dauid. Et hoc vobis signum: Inuenietis infantem pannis inuolutum, & positum in præsepio. Et subito facta est, Cum Angelo multitudo cœlestis exercitus, laudantium omnes & dicentium: Gloria in altissimis Deo, Lucæ II.

Theoria XXVIII.

28.
Congaudet.

Inter hæc, o vesterandissima Dei mater, dum lactas infantem, dum contemplaris Deum, dum in præsepe ponis pannis inuolutum, Angelorum audis agmina presentium, regem suum salutantium adorantiumq;. Audis o benedicta cœlestis exercitus concentum suauissimum, mundo gratulantis, atque Deo gloriam in excelsis, hominibus verò pacem in terra nuntiantis. Vides præterea pastores aduenientes, & pro studiosa deuotione, quemadmodum ab Angelo fuerunt edocti, de infante natoq; saluatore, interrogantes. Inter hæc quanta exultatione maternum virginemq; cor tuum, o pulcherrima virginum replebatur, pro huius mysterij saluifera reuelatione, pro Dei veneratione, pro filij tui agnitione, proq; animarum, que inde sequebatur, salute: quibus omnibus pijsima tu exuberantissima deuotione gratulararis? O utinam laus filij tui, o utinam laus quoque tua de ore meo nunquam recedat. O utinam in Deo mens mea semper stabilita permaneat, semper gratias agat, Deo semper inauertibiliter inhæreat.

Pro omnis propria questionis mortificatione, Precatio.

Ela intentrix gratiæ, impetra mihi hanc gratiam à filio tuo, vt omni tempore ac momento ipsum solum purè ac simpliciter quaeram, ipsum solum intendam, atque in eius honorem & beneplacitum solum omnes vires animæ & corporis mei, omneq; tempus vitæ meæ conuertam, expendam & consumem. Non inueniatur quaeso in me vilius inuidiæ locus, vel titillatio aliqua; sed omnium fac vt felicitati gratuler ex animo, atque congaudeam, Amen.

Pro sereno spiritu in Dei obsequio, Precatio.

O Do.

O Domine Iesu colende, adorande atque tremende, ô suauissime Iesu amande & prædicande, aufer à me acediam prorsus omnem, & da mihi feruorem castissimum, deuotissimum, ardentissimum atque discretum in omni seruitio tuo, qui nunquam deficiat, nunquam etiam tepescat, qui nihil negligat, sed in omne beneplacitum tuum obedientissimè se effundat, Amen.

Porta hæc clausa erit, & non aperietur, quoniam Dominus Deus ingressus est per eam, Ezechielis XLIV.

Theoria XXIX.

O Pudicissima mulierum, ô virginum integerrima, ô genitrix Dei, Tu Angelis ^{29.} *Integra,* lætitiã peperisti, tu mundo misericordiam genuisti, tu animarum redemptionem, peccati finem, virtutum autorem, fontem gratiæ, salutis exordiũ, mortis destructionem, æternæ vitæ reparationem mundo intulisti. Tu virgo intacta, tu mater inuolata, tu ante partum, in partu & post partum virgo incorrupta permanisti. Licet enim facie esses venustissima, & supra omnes mulieres pulchritudine gratiofa, hanc tamen tibi gratiam indidit Deus, vt nullius viri concupiscentiam tua pulchritudo irritaret: sed corda potius omnium te intuentium, pudicissima castitatis tuæ virtus castiora redderet. Quapropter Ioseph non solum non te carnaliter concupinit, sed etiam per te castior fuit.

O igitur liliorum castissimorum, ô rosarum charitate fragrantium, ô virginũ Deum amantium Mariæ ac Ioseph castissimum matrimonium, ô pudicissimam atque vernantem morum honestatem, sanctissimam cohabitationem, syncerissimam dilectionem, ô corda Dei amore ardentia, ô corda Spiritu sancto plena, ô corpora Spiritus sancti organa, atque in Dei ministerium sanctificata, admoneo vos suauissimæ illius cohabitationis vestræ, mutuaq; dilectionis, qua in omni vita vestra alterutrum vos honore præuenistis, atque Dei filio Christo Iesu immaculati adhaesistis.

Pro mentis & corporis castitate, Precatio.

D Vlcis Maria, dulcis Ioseph, Dei parentum nominibus honorati, atque ante mundi constitutionem ad hunc honorem, ad hoc officium præelecti, precibus ac meritis vestris impetrate mihi à Deo, vt omnis amor non diuinus in me radicatus moriatur: quo Deum meum solum ex toto corde meo diligam, in omnibus & super omnia. O vernantes gemmæ, violæq; castissimæ, impetrate sensibus meis, atque vniuerso & corpori & animæ perfectissimam integritatem, integerrimam castitatem, puritatemq; mentis simplicissimam, vt præter Deum meum nil me afficiat, nil delectet, Amen.

Hoc est pactum meum quod obseruabitis inter me & vos, & semen tuum post te. Circuncidetur ex vobis omne masculinum, & circuncidetur carnis præputij vestri, & sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo dierum circuncidetur in vobis. Genesis XVII.

Postquam consummati sunt dies octo, vt circuncideretur puer, vocatum est nomen eius Iesus, Lucæ II.

30.
Scindunt.

O Angelorum gloria, ô lætitia mundi, ô puer innocentissime, quid fecisti, vt peccati originalis remedium, cum sis à peccato immunis reciperes? O Dei & Virginis fili, agne mansuetissime, quanta nos charitate dilexisti, vt quasi peccator legi subijci, dolore maximo circūcidi, sanguinem infantilem pro nobis fundere, nos in eo ablueri, & eundem Patri dignareris pro nobis offerre? O sanguinem saluificum, omnia peccata nostra delentem. O vtinam in eo lauari mereatur anima mea. Verum bone Iesu, quod nomen illud saluificum, nomen mellisuum, nomen suauissimum, nomen potentissimum, nomen quod tibi ab æterno impositum est, mundo etiam notum fieri, atq; te Iesus nominari voluisti, quantam nobis peccatoribus spem veniæ, quantam fiduciam accedendi ad thronum gratiæ, pie Iesu, hoc ipso nomine tuo miseris præbuiisti? Quid enim aliud agebas vocari volens Iesus, id est, saluator, quam vt vel in primo ingressu tuo in mundum, atque aded in ipso nomine tuo ostenderes nobis benignitatem tuam, qua ad pœnitentiam nos adduceres, esse copiosam, infinitam, atque tibi ab æterno congenitam? Cæterum, dum videt te, pie Iesu, pia mater circūcidi, dum videt te roseo tuo sanguine tingi, sentit ipsa quoque in corde suo se tecum vulnerari, & cum patiente patitur. Plangit nostra vulnera, pro quibus adeo necesse erat filium innocentissimum vulnerari.

Pro mystica circūcisione diuiniq; nominis ueneratione, Precatio.

Pro hac sanguinis tui effusione, pro tuo matrisq; dolore, dulcis Iesu, adoro te & gratias tibi ago, te orans toto corde & viribus, vt à me proscindas tollasq; omnia quæ tibi displicent in me, vt cor meum purifices à cunctis vitijs, passionibus affectionibusq; inordinatis, & nomen tuum nominisq; tui formam, vitam atque virtutem cordi meo imprimas, atq; adeo indelebiter inscribas, vt quocumq; me vertam, quicquid agam, nihil aliud videam, nihil sentiam, nihil sciam, nisi te Iesum meum, & hunc pro me crucifixum, proiq; me vulneratum, Amen.

Cum natus esset Iesus in Bethleem Iudæ, Magi ab oriente venerunt Hierosolymam, dicentes: Vbi est qui natus est rex Iudæorum? Et intrantes domum, inuenerunt puerum cum Maria matre eius: & procidentibus adorauerunt eum: & obtulerunt ei munera, Aurum, Thus & Myrrham. Matthæi II.

Theoria XXXI.

31.
Tres uenit.

O Rex gloriæ Christe Iesu, quam inuestigabilis est sapientiæ tuæ profunditas, quam admirabilis bonitas, qui à remotis regionibus reges & sapientes per ea, per quæ possent moneri ac trahi, vocasti: atq; vt primitiæ fieret gentium in fide, tui notitiam illis infudisti. Siquidem ij ab Oriente Magi uenerunt Hierosolymam fide pleni, atque ab omni alieni metu, quærentes te natum regem Iudæorum. Quem ubi stella duce inuenerunt, procidentibus adorauerunt, obtuleruntq; tibi munera, Aurum, Thus & Myrrham: nihil stultitiæ uilitate, nihil infantia tuæ, nihil denique matris paupertate scandalizati. Nam & tu quoque non in alio apparatu à regibus, quam à pastoribus inueniri uoluisti: quippe, qui non temporalibus diuitijs, sed paupertate humilitateq; esse uolebas gloriosus.

Præ

Pro mysticorum munerum oblatione, Precatio.

Dilectissime Iesu, aufer à me cor lapideum, cor frigidum & cæcum, & da mihi cor secundum cor tuum, quod aurum tibi semper rutilantissimæ charitatis, thus castissimæ deuotionis, myrramq; perfectissimæ mortificationis offerat. Ecce cum tribus his Regibus adoro te benigne Iesu, & me totum quod sum, quod habeo, quodq; possum tibi offero, ac tibi resigno. Conuerte illud & me totum in laudem & gloriam tuam, iuxta beneplacitum tuum. Amen.

Postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Mosis, tulerunt puerum Iesum in Hierusalem, vt sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini: quia omne masculinum adaperiens vuluam, sanctum Domino vocabitur. Lucæ secundo,

Theoria XXXII.

Heu quid gratiarum actionis tibi nunc rependam dulcis & amabilis Iesu, quod Deus ipse tu & Dei filius, dux & legifer noster, legalibus te statutis propter nos voluisti subicere, quod veluti peccator & Adæ filius in templum fisti, quod velut immundus expiari, quod Patri tuo ipse hostia & oblatio offerri, quod denique hostia pauperum voluisti redimi? Fecisti vtique hoc ad exhibitionem humilitatis, ad commendationemq; paupertatis, licet dominus sis omnium ac diues, sed propter nos duntaxat aded factus es pauper & egenus. O stupenda dignatio, ô humilitas admiranda. Tu Domine rex cœli & terræ, tu Dominus vniuersorum, tu creator omnium humiliaris. Nunquid ego posthac homûcio, nunquid ego vermiculus & puluis inflabor? Absit hoc Domine à vermiculo tuo: Prohibe hoc tuâ potentissima virtute, & non sinas superbiz aut vanitatis spiritum vel tenuissimum in cor meum intrare, sed doce me ex te semper esse mitem & humilem corde.

52.
Sistunt.

Sed & tuæ humilitatis exemplar ô benedicta inter mulieres, ô virginum omnium pudicissima integerrimaq; fac lucere in corde meo semper, quod tu cum sis innocentissima, atq; ab omni labe aliena, vt puta Dei mater, cum sis Dei templum atq; sacrarium inuiolatum, cum sis rosa immaculata, atq; lilium candidissimum, cum nihil fuerit in te purificandum, volebas tamen vtrò suscipere purificationis remedium, & veluti immundam, ac vnam ex reliquis mulieribus te haberi, quandoquidem nullo volebas gaudere priuilegio, nulla vt præminencia singularitatis.

Pro sui cognitione, veraq; humilitate, Precatio.

O Humillima virgo, humilis Iesu mater, per hanc humilitatem tuam te oro atq; obtestor, impetra mihi profundissimæ humilitatis perfectionem, vt omnem nihilitatem ac vilitatem cognoscam, vt inter infimos me inferiorem fistam, vt peccatorum atq; aded omnium creaturarum nouissimum & ingratisimum me ex animo sentiam. Nunquam concupiscam vel alicui hominum placere, nusquam nominari, nusquam honorari vel tenuissimo motu cordis appetam: sed potius ab omnibus cupiam, diligam & gaudeam despici, negligi atq; cõfutari. Christe Iesu, per humilitatem tuam, imò per maiestatem tuam te obsecro, atq; quatenus licet cum reuerentia tuam misericordiam lachrymans adiuro, vt des mihi veram, profundissimam, tibiq; acceptissimam humilitatem, qua cum sancto odio ac di-

bb

splicen-

splicentia meam vilitatem cognoscam, omnia probra & conuitia feruenter sitienterq; suscipiam, & odientes ac contemnentis me amore suauissimo syncerissimoq; diligam, tuam praesentiam humiliter, reuerenter, suauiterq; cum deuotissima ac omni veneratione semper & vbiq; sentiam, Amen.

Ecce Dominus ascendit super nubem leuem, & ingreditur Aegyptum, & mouebuntur simulachra Aegypti à facie eius, & cor Aegypti tabescet in medio eius. Efaia XIX.

Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph dicens: Surge & accipe puerum & matrem eius, & fuge in Aegyptum, Math. II.

Theoria XXXIII.

33.
Fugiunt.

Suscipimus o Deus, o Pater misericordiarum, suscepimus nunc misericordiam tuam in medio templi tui: cui & fenes iusti, Simeon Annaq; prophetantes occurrerunt. Cognouimus reuera, quod venit ad nos dominator quem quaesiuimus, & quem voluimus, Angelus testamenti: Venit lumen nostrum, quod expectabamus in tenebris. Sensit hoc Simeon sanctus dum te Christe Iesu inter vlnas amplexatum cordi suo astringeret, & arcanum diuinumq; (nescio quid) tunc sentiens exclamaret: *Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace.* Et nos tibi o saluator noster omnes occurrimus, clamantes: Aduenisti desiderabilis redemptor noster, aduenisti. Verum quo honore, qua exultatione, quato seruore charitatis nunc dignus es recipi? Et tamen non solum non honorat, verum etiam contra te mox natum, mox mundum ingredientem armatur mundus. Scuit enim Herodes, & trucidare te quaerit infantem. Persequitur, deturbat hospicio, fugat in exilium: & quia tibi meditatus fuerat ignoto mortem, dum cunctos suspectos habet infantes, interficit omnes. Verum, quos ille dum te quaerit in mundo trucidat, hos tu in caelo coronas. Tu quoq; interea in Aegyptum fugiendo, cum aliter possis, humano te consilio seruas. Benignissime Iesu, tanto tempore à patribus desideratus, tot expectatus gemitibus, vix tandem aduenisti, & tamen mox natus pulsus es in exilium: fugis à facie regis iniqui, adhuc matris vbera sugens. Et ne dissimilis esses patribus, qui paruo numero introierunt in Aegyptum, aduena esse voluisti & peregrinus, sicut omnes patres tui. Voluisti praeterea congenera matris infantiae tuae laboribus, & itineris incommodis fatigari. Quid dicam? Heu tenerrima virgo, heu noua, sed desolata mater: quanta tristitia, quanto mœrore circumfusum est cor tuum, cum media nocte iussa fueris in exilium fugere, cum tibi diceretur futurum esse vt Herodes quaerat puerum ad perdendum eum? Quid in corde tuo sensisti, quod talis puer qui tam misericorditer in mundum venerat & recenter ex te fuerat natus, tam crudeliter confestimq; ad mortem quaereretur?

Prosignatione & patientia inter quauis aduersa, Precatio.

O Si in corde meo videam, & vtinam sentiam intus in anima, quomodo tu elegantissimae formae, virgo amabilis, quomodo tu pijsissima mater, quomodo cum tenero filio praefilijs hominum specioso, in nocte fugiens, & virgineo sponso comitata, quo nesciebas, ibas. Eia suauissima mater, eia benignissime fili, facite me nunc derelictionem omnem, omnem desolationem, omnemq; persequutionem & aduersitatem patientissimo, mitissimo ac resignatissimo corde sustinere, nusquam inter

inter quacunq; molesta, præterquam ad te & ad filium tuum fugere, & inter quocumq; euentus, in omni quocq; tentatione & ambiguitate vobis me plena fide & securitate committere, Amen.

Fuge in Aegyptum, & esto ibi, vsque dum dicam tibi. Matth. 2.

Theoria XXXIII.

Benedico, teq; adoro pijs me Iesu, pro peregrinatione laboriosa in Aegyptum, ^{34.} Exul. pro incolatu inter idololatrias, pro exilio deniq; septenni propter me perpeffo, quo matrem tuam Mariam ac Ioseph nutricium multa sollicitudine, mœstitia, & compassione fatigari voluisti. Sed & tu o regina mundi, nulla pedissequarū, ancillarum ve obsequio comitata, nullo fulta auxilio, nutricis simul & gerulæ officia obibas. Viuebas domi residens, & secreta diligens silentia, in alieno solo manebas ignota, nisi quod, quam pudicitia domi abscondit, fama virtutum tuarum vbiq; te loquebatur. Omnium sceminarum te esse eximiam, honestas tua (licet celare volentem) manifestabat. Nunquam tibi ante hac similem visam in Aegypto testabantur omnes. Quippe quæ omnes superabas mulieres speciei pulchritudine, morū elegantia, virtutibus, honestate, pudicitia, modestia, integritate, humilitate & gratia. Inter hæc licet cunctis desideratissima, ab omni tamen colligatione aut familiaritate sceminea mansisti libera ac aliena, orationi, ac manuum labori tantum vacās: quo in magna victus parcimonia, in sobrietate, in omni deniq; rerum penuria cum sponso suavissimo atq; castissimo, domui necessaria provideres. O suavissimam deuotissimamq; horum cohabitantium honestatem. O altissimam regis cœliq; reginæ paupertatem. O in exilio peregre viuentium solitudinem & deuotionem.

Pro spiritali obliuione & morte, Precatio.

Compungeré hic o anima mea, compungere, & disce nihil terrenum concupiscere. Disce mundi incolatum, exilium esse. Disce fauorem popularem, honorem, & omnem mundi gloriam somnia esse. Disce, & quibus potes gemitibus ad Iesu & Mariæ cohabitationem suspira. Verùm, quid meum est studium, meumve desiderium o Iesu amantissime, nisi dederis tu quod doces habendum? Quare per tuam infantilem modestiam, & per diuinæ maiestatis potentiam te obsecro, fac me omnium rerum pereuntium, atq; mei ipsius penitus obliuisci: Fac me mundo, vniuersisq; eius cōcupiscentijs ac vitijs funditus mori, fac me hic sicut in exilio tibi soli viuere, & ad te, sicut ceruum ad fontes aquarum, feruentissimo semper amore suspirare, Amen.

Et Iesu erat subditus illis, Lucae secundo.

Efurui & non dedistis mihi manducare. Matthei vigesimo quinto.

Theoria XXXV.

O Altitudo diuitiarum sapientiæ Dei. O profunditas iudiciorum eius. O quam inuestigabile consiliū tuū Deus, quod in hoc mundo (cum tui foret arbitrij ^{55.} Pia nutritio vbi, quando, & è quibus velles nasci) elegisti parentes pauperes, qui manuum te suarum labore nutrent, manibusq; operando victui suo pariter & tuo necessaria conquirerent. Sed quibus laudibus extollam nescio virum illum dignissimum, virum vnum ex millies millibus propterea electum (Ioseph loquor) qui tibi saluatori suo panem manibus operando lucraretur, qui virgini tuæ matri, vtpote

bb 2 testis

testis & custos eius virginittis, tanquam vir & sponsus vitæ necessaria provide-
ret? Itaque tui parentes manibus operabantur: sanctus quidem Ioseph nutricius pa-
ter & faber lignarius in sua arte: mater verò tua texendo, nendo, suendoq; victum
quærebant. Et quid tu interea ò puer suauissime? Quid parentibus operantibus fa-
ciebas amantissime Iesu? quid suauissime virginis nate agebas? Nū otiosus fuisti?
Non fuisti otiosus, sed vtriq; parenti, quæ per ætatem licebant, puer optimus infer-
uendo necessaria adferebas. Quid enim prohibet de te cogitare, quod ad honestis-
sima quæque matri inferuieris? putâ, aquam, ligna, aliâq; eiusmodi apportâdo, por-
rigendo ve: aquam quoq; manibus eius infundendo vt pietate & compassione plen-
nus, parentum tuorum laborem cooperando inferuendoq; alleuares? Nec temeri-
tatis aut superbiæ fuerit pijsime Iesu, quod tui parentes, à te (Deo videlicet vniuersi-
foram) hæc obsequia acceperint, sed potius obedientiæ, ad quam intus illuminati
ac moti sapiebant, quod voluisti sic agere, vt impleres omnem iustitiam: quare eo-
rum humilitas quoque non parum proficiens inde merebatur, quod obediētes tuæ
dispositioni huiusmodi admittebant.

Pro paupertate spiritus & discretione, Precatio.

Benignissime igitur Iesu, da mihi amorem paupertatis, vt modicissima mihi
sufficiant, & curiosa, vana, superfluaq; omnia execrans abijciam: corpus meum
sobrie discreteq; nutriam: pro virtutibus, pro cordis puritate, pro charitate,
pro tuo honore, pro tuo beneplacito, omnes vires meas infatigabiliter expendam.
Amen.

Defuncto Herode accepit Ioseph puerum & matrem eius, & redijt in
terram Israel, Math. II.

Theoria XXXVI.

15.
Hinc redit.

Benignissime Iesu, pro reditu illo tuo ex Aegypto laborioso in ciuitatem Na-
zareth, quo non sine metu parentum propter Archilaum regnantem in Iudæa,
puer iam septennis diuertisti, proq; illa sociali, sed honestissima cohabitatio-
ne, pro suauissima conuersatione, qua innocenter obediēterq; cum parentibus vi-
xisti, benedico te, & gratias tibi ago.

Pro eradicatione omnis amoris priuati, Precatio.

Rogo autem te pijsime Iesu, fac vt amor mundi, priuatus amor, omnisq; a-
mor, qui non est ex te, aut in te, perfectè in me moriantur, vt citra omnem e-
lectionem propriæ voluntatis, hoc solum, hoc continuè desiderem, hoc ve-
lim, hoc quæram, hoc intendam, quod tibi maximè est beneplacitum, & quod est
ad honorem & gloriam nominis tui: de me verò omnem sollicitudinem, omnemq;
cogitatum, confidentia perfectissima, in te proijciam. O si aliquando per tuam gra-
tiam ad innocentiam statum, & ad perfectionis redire merear integritatem, Amen.

Cum factus esset Iesus annorum duodecim, ascendentibus illis in Iero-
solymam secundum consuetudinem diei festi, consummatisque die-
bus cum redirent, remansit puer Iesus in Hierusalem & non cogno-
uerunt parentes. Existimantes autem illum esse in comitatu, vene-
runt iter diei, & requirebant eum inter cognatos & notos. Luca II.

Theoria

Theoria XXXVII.

OMitissime benignissimeq; Iesu, quanta fuit humilitas, quanta obedientia, quanta deniq; deuotio, quod puer duodeuonis Ierosolymitanum voluisti adire templum, obediens legi, festiuitati seruiens, & Patris honorem zelans? 37.
Ad festum.
Nec fatis tibi erat ascendisse in templum, nisi & cæteris redeuntibus, ibi tu solus in templo remansisses, doctores audiens atq; interrogans, idq; tanta sapientie tue exuberantia, tanta humilitate, vt pro magnitudine huius tue scientie, omnes paruulam stuperent ætatem, & in ætate tenera tam grandem admirarentur scientiam. Intuebantur præterea cum stupore in te puero mores compositos, eloquij suauitatem, dulcedinem vultus, prudentiaq; maturitatem, verborum deniq; profunditatem, & amplitudinem sapientie audientes, attoniti quid dicerent nesciebant.

Pro diligentia, reuerentia futiq; diuini honoris, Precatio.

Eia misericordissime Iesu, omnem acediam, omnem teporem ac negligentiam depelle à corde meo, vt honorem tuum ac cultum feruentissime sitiam, promoueam, atque me totum pro illo expendam. Fac me dulcis Iesu, in meipso, & in omnibus hominibus irreuerentiam tui medullitus execrari, & tuam vbiq; præsentiam cum intima ac suprema reuerentia venerari. Ah vtinam animæ meæ nulla sit peregrina consolatio iucunda, sed de tua iugi præsentia sit ei festiuitas exultatioq; sempiterna, Amen.

Requirebant eum inter cognatos & notos: & non inuenientes regressi sunt in Ierosolymam Lucæ II.

Theoria XXXVIII.

OVirgo omnium reuerendissima, quis mæror virgineum maternumq; cor tuum obsedit, cum ex Ierosolyma rediens, non habuisti tecum, neq; cum Ioseph reperisti Iesum filium tuum? Amiseras lumen oculorum tuorum, amiseras in quo habebas omnia, nec vbi querendus esset sciebas. Quamobrem anxius eras mater pro filio: siquidem modica eius absentia, longa tibi nimis videbatur. Redeundum tamen modis omnibus in Ierusalem tibi videbatur, & votis omnibus querendus, qui tibi vita erat charior. Et quamuis pudicitie tue insolitum esset videri in publico, aut extra domum morari, fortior tamen erat vt mors dilectio, quæ ad non quiescendum vigeat, donec amissum recuperares thesaurum, præsertim quando & Iesum querere, non solum non erat pudicitie scemineæ contrarium: sed summa etiam pietas, sanctimonia & religio. Siquidem omnia hic tibi erat filius. Nempè amor, desiderium, solamen, sollicitudo, quaestus, contemplatio, beatitudo. Quare hoc amisso, amisisse te sciebas omnia. Itaq; vna cum patre eius nutritio per triduum illum quaesivisti. Inuentumq; in templo, licet quasi arguere videbaris materna autoritate, reuera tamen magis admirabaris, sciscitans, quo pacto desolatam te matrem ad eam amantem, ad eam pro se anxiam reliquerit, adeoq; sua contristauerit absentia. Dicebas enim illi: *Fili, quid fecisti nobis sic?* Nihil cordi tuo suauius o deuotissima sceminarum, nihil affectuosius, nihil denique fuit quod amorem, quod exultationem spiritus, quod postremo citius tibi mentis parare excessum, quam eum nominare agnosceretq; filium, qui vniuersorum est Deus. Itaq; licet maxime omnium 38.
Querunt.

bb 3 illum

illum amares, nequaquam tamen vt cæteræ matres assolent, quæ amore feruent in filios, illum blanditijs, gestibusve amatorijs, sed humilitate profundissima, reuerentissimâq; deuotione tractabas. Ita enim eius te sciebas matrem, vt simul profitereris ancillam. Neq; aliquid materna autoritate præsumebas, quod vel virgineam dedecisset humilitatem, vel diuinam non reuereri videretur maiestatem. Cæterū, tu dulcissime Iesu, hoc tuo exemplo, quod ignorantibus parentibus in templo manebas, quid aliud docere voluisti, quam parentes haudquaquam nimum, sed ita post te amandos, vt licet illis compassio siue amor debeatur, præferendū tamē perfectionis amorē, pariter ac studiū. Ideo nanq; latenter voluisti manere in templo, ne ad perfectionē sectandā, putaremus parentū consensum necessario requirendum.

Verū, vt ad me redeam, Iesu misericordissime, tu scis quam toties à te recedo, quoties te amitto. Heu me miserum, qui sine te nihil sum, qui cibus sum vermium, & sine gratia tua sum esca inferni. Da mihi vt reuertar ad te. Da vt quæram te corde humiliato, corde perfecto, corde toto, & super omnia maximè contrito.

Pro lachrymis diuinis, amoris languore, Precatio.

DA pie Iesu mihi lachrymas contritionis & deuotionis, quibus curram post te die ac nocte. Da vt tui amore, tuiq; desiderio totus langueam. O morbum felicem, dulcis Iesu, præ amore tui languere. Iterum rogo, da vt tui amore langueam. Non requiescam donec te inueniam, donec inseparabiliter, donec inuercibiliter te possideam. Amen.

Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus & ego dolentes quærebatimus te. Et descendit cum eis, & erat subditus illis, Luca II.

Theoria XXXIX.

39.
Parcasque.

OAeterna sapientia Patris, Christe Iesu, qui amore ingenti Patris tui honorem zelans, puer adhuc duodennis magistros peritosq; legis ædificare, sapientiâq; tuam illos experiri voluisti. Interrogabas eos, eisdemq; respondebas, quo scientiam illis absq; illorum rubore infunderes. Propterea enim solus per hoc triduum mansisti in Hierusalem. Sed quid hoc triduo ò puer mansuetissime edebas? Quis interim tibi ministravit? Quo deniq; ibas cubatum? Pauper certe eras & ignotus, nec pro te ipso aliquando te vsum comperimus potestate diuina, qua tibi miraculo, aut aliter quam consuetudine humana prouideres. Superest igitur, vt cogitem te hoc triduo mendicasse, quo resciteris, quoniam neque pecuniam, neq; aliud tibi proprium possidebas. In omnibus nos pijsime magister, docere voluisti, & verbo & exemplo, quam contemnendus sit mundus, quam relinquenda omnia, quanta deniq; fiducia in te sperandum. Porro, mater tua cum te inuenerat, cum tu quoq; illi admiranti in his quæ erant Patris tui, te esse oportere, responderas, quid fecisti? Descendebas, cum iisdem parentibus, & eras subditus illis. Iterū docens me quomodo esse debeam humilis & mitis corde. Eras illis subditus, participando eorum labori, sollicitudini & paupertati. O obedientiam stupendam & admirabilem, quod relicta voluntate propria omnino bona, vt pote quæ Patris voluntati erat consentanea, subiecisti te parentum voluntati, obsequio, & filialis obedientiæ officio sancto.

Pro humilitate, obedientia nuditateq; spiritus, Precatio.

Eia

Eta dulcissime Iesu pro hac humilitate, & pro hac obedientia tua te adorans, laudo & benedico, gratiasq; tibi agens, per mansuetudinem cordis tui obsecro, expelle radicitus ex corde meo omnem præsumptionem, omnem elationem, omnem reputationem propriam atque aded quodcunq; vitium quod ex superbia aut vana gloria potest oriri. Mortifica quæso radicitus in me vniuersam pestem superbie & inanis gloriæ, priuatum item amorem omnem, cum vitijs quibuslibet inde nascētib; & da mihi perfectissimam abnegationem meipsius, atq; plenissimam propriæ quæsitiois, atq; omnium vitiorum mortificationem, vt absq; vilo respectu ad meipsum, veluti mei & omnium oblitus, veluti mundo perfectè mortuus, te solū & quæ tibi sunt placita concupiscam, quæram & intendam, te solum cogitem & desiderem, te solū sciam, & in omnibus, ac super omnia, ex omnibus medullis meis diligam. Vide misericordissime Iesu, vide cōpatientissime Iesu, omnes miseras meas, vitia mea, ingratitude & contumelias, quibus te quotidie offendo. Vide & miserere, & fac vt in conspectu tuo lachrymis continuis intentissime contritionis me laue, & amoris tui gemitibus ac suspirijs ignitis ac indeficientibus tibi inhærendo, totus deinceps, semperq; & perfectissime placeam. Non fit in me aliquid proprium, sed tua solius omnia, tibiq; aded subiecta, adeoq; vnita, vt nec velle nec posse habeā proprium, præter tuā voluntatē: pro cuius amore etiā omni me creaturæ subijciā, suscipiens omnia quæ mihi eueniunt de manu sempiternæ benevolentissimæq; providentiæ tuæ, cum plena fide & subiectione, cū amantissima fiducia, cum perfectissima resignatione, cum deuotissima continuaq; gratiarum actione, Amen.

40.
Larebat.

Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea, Psalmo 87.
Dies & noctes laboriosas enumeravi mihi. Si dormiero, dicam: Quando confurgam & rursus expectabo vesperam. Iob septimo.
Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, & dare animam suam redemptionem pro multis. Math. 20.

Theoria XL.

Inter miracula tua, pijsime Iesu, nunquid non hoc quoq; computandum est, quod post duodecimum annum vsque ad tricesimum, cum parentibus mundo incognitus atque absconsus latere voluisti, nec ante præfinitum tempus statutæ maturitatis, ædificationi animarum ac prædicationi, ad quam feruentissimo zelo anhelabas, intendere, licet etiam in hoc silentio tuo maxime humilitatem prædicares: Docebas enim nos omnes, quàm debeamus propriæ salutis inuigilare, nos non ingerere, quantum in nobis est, mundo esse ignotos, & velle latere. Habitabas itaq; cum parentibus adolescens, etiam iam grandior effectus: nec dubium quin parentum laboribus atque paupertati te participem præberes. Laborabas cum laborantibus, vt & actiue vitæ exempla monstrares, & quam compassiuo corde onere hoc laborum parentes pios leuare cuperes ostenderes. Quid ni enim parentibus pietatis officium, nobis verò exemplum in collaborando monstrares, qui etiam omnium peccatorum onera solus portare, solus pro illis satisfacere veneras? Atq; eam ob rem te vocabant homines fabrum, illiteratumq;: & quia cum Ioseph nutritio, operantem te viderant, vocabant fabri filium, quia ex Ioseph natum curabant.

bb 4 Dulcis

Dulcis Iesu, quanta longanimitas charitatis expectationisq; ad operandam salutē nostram in medio terræ, quanta humilitas, nihil ostentare diuinitatis in publico, domi latere, & cum parentibus pauperibus panem lucrando manibus operari? Quanta parentum fides: qui licet te succedentibus annis cernerent in virum crescere, nihilq; de opere nostræ redemptionis, nihil de salute mundi præ te ferre, haudquaquam tamen vel in minimo de sapientia profundissimi consilij tui trepidabant: sed modum ac tempus (quia omnia in mensura & pondere ordinasti) ordinatissimæ prædicationis tuæ, ac redemptionis nostræ, expectabant.

Pro sui contemptione ac nescientia, Precatio.

Dulcis Iesu, da mihi nihilitatem, malitiam & vilitatem meam perfectè cognoscere, vt cum sancto odio meipsum verè despiciam, verèq; despectus, ignotus & abiectus haberi cupiam. Eia dulcissime Iesu, infige cordi meo illam perfectæ humilitatis radicem, qua mei contemptum desiderem, atq; ex animo diligam. Amem Deus meus latere, nesciri, & vilis reputari. Cupiam ex animo, ex toto corde, ardentissimisq; votis, tui solius gloriam, honorem & beneplacitum. Hæc mihi benignissime Iesu tribue, quia ex te solo pendet quicquid est, quod est virtutis, quicquid quod boni habet speciem, Amen.

Baptizatus autem Iesus confestim ascendit de aqua: & ecce aperti sunt cœli, & vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super ipsum. Et ecce vox de cœlo, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Matthæi III, Marci I, Luca: III.

Theoria XLI.

4.
Iordanis.

Benignissime, innocentissime, humillime, & mansuetissime Iesu, quanto amore nostram salutem zelabaris, qui nihil eorum omisisti quod in nostram cederet salutem, nihil præteristi quod nobis vtile cognosceres, aut salutare futurum. Siquidem nullum contra peccata remedium horruisti suscipere, quo vel nos quotidie omnib; horæ peccantes ad peccatorum expiationem, & remedia quaerenda tuo exemplo inuitares. Ea propter humilis venisti ad Iordanem, baptismum à Ioanne susceptorus. Tu in aquas lauandus, qui nihil habebas lauandum, humiliter descendisti. Tu caput tuum reuerendissimum angelicisq; potestatibus tremendum, Præcursoris manibus, quo omnem impleres iustitiam, aquis tingendum submitisti. Tu baptismo tuo peccata nostra diluisti. Nam sanctificationis ac geueratiuæ virtutis tunc potestatem aquis baptismi indidisti. Ibi cœli aperti sunt, vt quantæ sit virtutis baptismus manifestaretur, & Trinitas sacrosancta reuelata est.

Pro lachrymis contritionis & penitentia, Precatio.

Itaque pro hac pietissima dignatione tua, cui nihil vnquam nimium, imò eius charitati nihil satis visum fuit, quicquid pro vilibus his sarcinulis ageres, aut patereris, adoro te Christe Iesu saluator. Adoro te, inquam, laudo & benedico, gratiasq; tibi ago, obsecrans te per hanc charitatem, qua nobis potestatem dedisti, vt ab omnibus valeamus peccatis expiari, ab æterna damnatione liberari, Deiq; filij, ac regni possimus cohæredes fieri, vt quia post hanc gratiam susceptam, ingratisimus atque nefandissimus peccator, peccatis quotidie me inquinavi, tibiq; contumeliosus

tumeliosus & blasphemus, præcepta tua impudenter transgredior, da mihi quotidie, imò indefinenter pro Iordane, pro altero baptismo, lachrymas veræ poenitentia, lachrymas viscerosæ intimaq; contritionis & amoris, quibus merear in hac vita totus à delictis expiari, atq; ante animæ meæ egressum de hoc corpore totus tibi, plenèq; ac perfectè purgatus, reconciliari. Hoc præsta mihi misericordissimè Iesu, per viscera misericordiæ tuæ, non quod ego dignus sim, vel merear accipere, sed quia id tu vis & potes dare. Decet enim maximum & misericordissimum, non parua, sed magna dare, Amen.

Iesus autem agebatur in spiritu in desertum, diebus quadraginta, & tentabatur à diabolo. Et nihil manducauit in illis diebus. Et consummatis illis, postea esuriit. Dixit autem illi diabolus: Si filius Dei es, dic lapidi huic, vt panis fiat. Et respondit ad illum Iesus: Scriptum est: Quia non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo Dei. Luca: IV.

Theoria XLII.

Regressus ab Iordane, bone Iesu, in desertum iuisti locum, abstinens & affligens temetipsum pro nobis. Vacabas enim in solitudine ieiunio, orationi, silètio, ^{22.} ^{Tentat.} vigilijs, cæterisq; eremi exercitijs id genus deuotis. Voluisti enim hoc genus vitæ in te ipso consecrare, atque nobis persuasibile facere: quippè, qui omnia propter nos fecisti. Ideo etiam à diabolo tentari, atque de loco in locum duci te permisiisti. Quid enim solus, & in afflictione carnis, voluisti diaboli tentationes experiri, rursusq; superato dæmone, ab angelis ministrantibus honorari? nisi vt abstractam nobis vitam commendares, & quæ nobis futura ibi essent, quamq; illa non formidanda, sed in te omnia vincenda forent, prænuunciare.

Aduersus accidiam, cunctasq; tentationes, Precatio.

Benignissime Iesu, pro hoc eremi incolatu, pro humili cohabitatione deserti, pro longa abstinentia & ieiunijs, pro vigilijs deuotis, pro incommodis deserti à te perpessus, dum sub diuo & sine tecto moraris, dum sede cares & lecto, dū inter bestias conuersaris, dum homo deniq; humiliter in deserto, qui rex es cæli, quiescis: pro feruentissimis deniq; orationibus, & pro tentationibus quas gloriôsè vincens, de hoste triumphasti, adoro, laudo & benedico te, gratiasq; tibi ago pie Iesu, orans te per misericordiam tuam immensam, libera & protege me à spiritu accidia, vt in seruitio tuo nunquam tepestam: sed feruenter mortificationi propriæ, & orationi strenuè insistam, omnesq; tentationes fortiter tua virtute superem, quicquid tuo est contrarium honori, tunditus execrando à me repellam. Dulcis Iesu, nulla sit tentatio quæ à te me repellat, quæ impediat, quæ deleter, quæ separet aut maculet, sed tentatio omnis me ad te magis promoueat ac vrgeat, & fortius me tibi coniungat. Amen.

Iesus vocauit discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis. Luca: VI.

Theoria XLIII.

Pilsime Iesu, benedico, laudo, & adoro te, quod discipulos tibi congregare, & ex ijs duodecim Apostolos, fidei præcones eligere dignatus es, qui abs te perfectè eruditi, tam vitæ quàm eruditionis tuæ gesta vniuerso prædicarent mūdo. ^{41.} ^{Vocat hoc.}
 66 Neta.

Ne tamen fides quam prædicare deberent, humanæ sapientiæ persuasionibus mentibus crederetur introducta humanis, elegisti eos simplices, innocentes atq; illiteratos, qui fingere decipereue nescirent, elegisti pauperes & ignobiles, qui neminem præmere, neminemq; cogere possent, quosq; nemo formidaret, nemo illorum gratiam affectaret modo humano, neq; deniq; mundani quippiam expectaret ab illis. Dediti verò eis potestatem super dæmonia, & vt languores curarent,

Pro incremento vita melioris, Precatio.

DA pijsime Iesu, vt vocationis meæ gratiam non negligam, non sim gratiæ tuæ ingratus, sed prioribus nihil habitis, ad anteriora perfectioraq; semper me extendam, omnia verò castissima deuotione in tui solius gloriam referam, Amen.

Iesus exijt in montem orare, & erat pernoctans in oratione Dei.
Luca VI.

Theoria XLIV.

44.
Incomoda.

Quid tibi benignissime Iesu retribuam, aut quas gratias agam bonitati tuæ pro ærumnis, pro incommodis & miserijs multis, quas per omnem vitam mei amore tu pertulisti, videlicet famem, sitim, frigora, æstum, sudores, pauperem, aliasq; corporis afflictiones, & carnis infirmitates? Omnis nanq; vita tua, laboris, paupertatis atq; penalitatis veram expressit effigiem.

Pro spiritu discretionis, & sui in Dei prouidentiam submissionis, Precatio.

Eta misericordissime Iesu, non sit tam arduum nec tam graue incommodum, quod ego non feruentissimb desiderio, imò occurrens tui amore suscipiam, quod non patientissimo corde longanimiter & cum gratiarum actione suscipiam. Da etiam benignissime Iesu, vt carnis necessitatibus non ad delectationem, sed discretionem, & ad tui gloriam, iuxta tuum beneplacitum satisfaciam. Et quia mensuram discretionis ignoro, omnia mea, atque meipsum totum tuæ prouidentia atq; directioni committo, subijcio, atq; resigno; orans te per bonitatem tuam, vt tu me regas, tu solus possideas, atq; in laudem ac beneplacitum totum me conuertas, Amen.

Iesus fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem Ioannis IV.

Theoria XLV.

45.
Fessus.

Benignissime Iesu, quis explicare posset labores quos pertulisti in discursu, fatigatione corporis tui, in virium exhaustionem, quando pro salute animarum de ciuitate in ciuitatem, de castello in castellum mundi saluator ibas, in laboribus item & vigilijs, quando in orationibus sæpe pernoctabas, & pro conuersione peccatorum gemitibus, suspirijs lachrymisq; orans, Patrem inuocabas? Inde est pie Iesu, quod fessum ex itinere super puteum te sedentem, & cum muliere Samaritana non parua mysteria tractantem de regno Dei, quodq; orantem in monte acibi pernoctantem, legimus.

Pro zelo diuini bonoris, Precatio.

AH mansuetissime Iesu, da mihi zelum pro honore tuo, & pro animarum salute, vt mea peccata & aliena indefinenter lugeam, atque pro virtute, pro tuo benepla-

beneplacito & honore nunquam fatiger, nullis laboribus parcam: imò omnes vires meas pro tui amore expendam, Amen.

Et circumibat Iesus omnes ciuitates & castella, docens in Synagogis eorum, & prædicans Euangelium regni, & curans omnem languorem & omnem infirmitatem. Videns autem turbas, misertus est eis, quia erant vexati, & iacentes sicut oves non habentes pastorem. Matthæi IX.

Renunciate quæ audistis & vidistis. Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, Math. XI.

Theoria XLVI.

Amantissime dulcissimeq; Iesu, pro pietate, pro compassione, pro misericordia atq; benignissima beneficentia tua, quam in quoscunque languidos, miseros ac mæstos effuisti, nulli te negans, neminemq; non exaudiens, quo omnium tristitias, omnium arumnas, morbosq; depelleres, te adoro, te laudo, te benedico, tibiq; gratias ago. Siquidem tu cæcis visum, tu surdis auditum, tu leprosis mundiciam, tu sanitatem languidis, mortuis tu vitam reddidisti. Nec solum beneficia corporibus, verum etiam animabus sanitatem restituisi. Hæc enim gloriosa miracula, hæc signa sola potentissima virtute tua, hoc est, omni potentia tua diuina fiebant, atq; idè in testimonium diuinitatis tuæ, atque veritatis salutiferæ quæ prædicabas, eadem conuertebas. O cor tuum piissimum, super omnes compatientissimum, qui neminem à te non consolatum abire sinebas. Omnium te mæror sauciabat, grauabatq; cor tuum piissimum singulorum calamitas, quia tu solus es, qui hominum laborem & dolorem consideras. Tibi enim derelictus erat pauper, orphano & pupillo tu eras adiutor. O quantum exultauit mater tua pietissima, in his, quæ de te gloriosè fiebant, quantum cæteri amici tui gratulabantur, & tuo honori, & animarum ad te reuertentium, teq; collaudantium, saluti.

66.
Mira facit.

Pro commiseratione & compassione erga afflictos quosuis, Precatio.

Dilecte Iesu, da mihi cor misericordissimum atq; compatientissimum, quo omnibus afflictis condoleam, omnium tristitiam, omnemq; miseriam alienam, in corde meo, vt propriam sentiam, & tanquam pia mater porrem, omniumq; indigentiam affectuosissima atq; exuberantissima cordis liberalitate, hilariterq; subueniam. Sana & tu Iesu misericordissime animam meam multis vitijs & passionibus malis languidam, vt his omnibus exuta, purissimo semper tibi amore inhaereat. Prædicetur & admirabilis fiat in me potentia & virtus gratiæ tuæ, quæ ex impio pium, ex tepido feruidum, ex ignauo deuotum me faciat & perfectum, Amen.

Euangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde, prædicare captiuis remissionem, cæcis visum, dimittere con fractos in remissionem Efaïæ LXI, Luca: IV.

Theoria XLVII.

Recolo

REcolo præterea zelum feruoremq; tuum misericordissime Iesu, quo animarum salutem fitiens procurabas, discurrens veluti amore ebrius erga nos per mundum, discipulosq; mittens ante faciem tuam, pro ouibus tuis disperfis congregandis euangelizans pacem, poenitentiam & regnum cœlorum: idq; tanta vehementia & assiduitate, vt etiam cibum aliquando interea intermitteres, & interdum à mane vsq; ad vesperam ieiunus prædicares. Heu bone Iesu, quanta charitate, quanta spiritus vehementia, quanta verborum suauitate, populum docens, illum ad te trahebas, quantum cor tuum pijsimum populi deuotio post te currentis oblectabat, quantum cupiebas omnes congregare, quemadmodum gallina colligit pullos suos sub alas, vt omnium misereris, & omnes saluos faceres.

Pro zelo diuini honoris, salutisq; animarum, Precatio.

DA mihi pijsime Iesu, tui amorem feruentissimum, da mihi tui honoris animarumq; zelum. Vtinam cruciet me salubriter opprobrium tuum, deleat me honor tui: nihil me afficiat, nisi tu, nihil contristet nisi delictum. Eia Saluator pijsime, doce me omnem facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu, Amen.

Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum, quia solus pius es. Apocalipsis XV.

Theoria XLVIII.

48.
Fius cit.

Domine Iesu misericordissime, pijsime, clementissime, cuiusq; miserationū neq; mensura est, neq; numerus, quantam spem cunctis poenitentibus veniæ hoc præbet, quantam fiduciam præstat desolatis ad te reuertendi, quod peccatoribus hic ad te beneuolum, piū, misericordem, affabilem, mitem, benignum atq; patientem te exhibuisti, quod morum tuorum honestissimo apparatu, quod verborum dulcedine, quod deniq; charitate in omnibus verbis, gestibus, moribus, ac membris tuis flagrante, ac se manifestante, peccatores inuitabas, ad te trahebas, ad tui familiaritatem recipiebas, vt ad fiduciam & spem veniæ eos alliceres, benigne colloquendo, atq; cum eis manducando? Tu enim Zacchæum, tu Matthæum vasa iniquitatis, in electionis phialas conuertisti. Tu Magdalenam peccatricem in tui familiarissimam ardentissimamq; amatricem atq; discipulam mutaisti. Tu in adulterio deprehensam, benignissime absoluisti. Et quis alius est, qui peccata dimittat nobis, nisi tu?

Pro peccatorum veniæ, charitateq; erga inimicos, Precatio.

AH pijsime Iesu, quantum animas diligis, qui erga tam ingratos & sceleratos peccatores tantam charitatem ostendis. Da quæso pie Iesu, mihi omnium sceleratissimo, de peccatis meis veniam, atq; veniæ & gratiæ tuæ spem, fiduciamq; indeficientem. Da mihi pietatem, misericordiam, & in omnes latissimam charitatem, vt cunctis ignoscam, odientes diligam, maleficientibus beneficiam, atq; profundissima meipsum humiliatione, mansuetissima mititate, patientissimamq; iniuriarum tolerantia, ad charitatem eos conuertam, Amen.

Pharisæi dixerunt: Hic non eicit demones, nisi in Beelzebub principum demoniorum. Matthæi 12. Lucæ 11.

Theoria

Theoria XLIX.

Heu bone Iesu, quantam à gente tua ingratitude, quantum odium pro charitate, pro beneficijs eius, quantas persecutiones & contumelias pro omnibus laboribus, prædicationibus, ac bonis operibus, quantas iniurias, quantas derisiones & detractones pertulisti. Inuidebant honori & famæ tuæ scribæ & Pharisei, atq; indignis blasphemijs gloriæ tuæ detrahebant. Insidiabantur sermoni oris tui, & dolosis quæstionibus te circumuenire, capere molebantur. Omnes actus, verba & opera tua, iniqua æmulatione obseruabant, si possent contra te inuenire, vnde tibi calumniam struerent, miraculorum gloriâ atq; diuinitatis tuæ potentiam Beelzebub ascribebant: te fabrum, fabriq; filium, voracem, vini potatorem, insanum, publicanorum amicum, legis transgressorem, & Samaritanum blasphemum appellabant. Ad extremum, eousq; eorum processit infania, vt cõgregato consilio, necem tibi meditarentur, atque occidendum te, idq; fore necessarium, prædicarent. Heu misericordissime Iesu, omnes cogitationes eorum vidisti contra te, & malignantium tibi insidias cognouisti. Veruntamen nihil illorum peruerfitate motus, ediuersò tu pergebas eis benefacere. Curabas enim viam salutis vel inuitis inferre, cæcitate illorum miseratus. Ipsi omnes confitentes te esse Christum de synagoga eiciebant: tu verò illos cæli ciues efficere cupiebas. Ipsi tibi panem & hospitium prohibuerunt, tu verò illos regni tui cohæredes optabas.

Pro charitate erga inimicos, Precatio.

Eia Christe Iesu, da mihi perfectissimam charitatem ad vniuersos, præcipue autem ad inimicos, & me odientes, vt ex toto corde illis compatiens, eos perfecte diligam, excusem, ignoscam, & pro malis bona semper illis retribuam. Porro pro cunctis ijs iniurijs, persecutionibus & blasphemijs propter me, heu bone Iesu, abs te toleratis, adoro, laudoq; te, & bonitati, charitatiq; tuæ immensæ, gratias ago.

Plurima turba strauerunt vestimenta sua in via, Alij autem cædebant ramos de arboribus, & sternebant in via. Turbæ autem quæ præcedebant & quæ sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna filio David: benedictus qui venit in nomine Domini, Hosanna in altissimis. Et cum intrasset Hierosolymam, commota est vniuersa ciuitas, dicens: Quis est hic? Populi autem dicebant: Hic est Iesus Propheta à Nazareth Galilææ, Matth. 21,

Theoria L.

Mansuetissime Iesu, agne mitissime, quanta est mansuetudo cordis tui, qui omnium iniuriarum immemor, ad Hierosolymam, in qua te paulò post sciebas occidendum, lenis, mitis, mansuetus, ac super asinam sedens aduenisti. Occurrunt turbæ & magno te honore suscipiunt, vestimenta exuentes, & ea in via sternentes: alij verò ramis arborum & magno clamore laudam canentes, te introducunt, scribis interea & Phariseis acriori in te odio pariter ac inuidia tabescētibus. Verum quid tu inter has laudes humilimus agebas? Videns ciuitatem fleuisti super illam. Nihil enim horum laudibus motus exultabas, sed delicta eorum ma-

xima, vindictam vltionemq; peccatorum attendens, & desolationi, atq; futuræ illorum calamitati compatiens, multa lachrymarum effusione, ciuitatis, magis autem animarum excidium flebas. Demum templum intrans, ementes atq; vendentes eicis, atq; domum tuam, domum astruis esse orationis, iustissimo zelo transgressoribus irascens.

Pro venia peccatorum, gratiarumq; atq; donorum Dei augmentatione, Precatio.

Dulcis Iesu, ex fonte misericordiz, quid aliud quam misericordia, pietas, clementia quoq; & bonitas fluere potest? Atq; idem pro omnibus his, & pro sanctissimæ vitæ tuæ, morumq; omnium honestate ac innocentia, pro virtutibus tuis, pro beneficijs, pro eruditione salutifera, pro laboribus, pro itineribus, pro incommodis, ac erumnis, pro miserationibus, pro lachrymis, pro persecutionibus deniq; iniquis, mei causa & pro me perpessus, adoro te pijsime Iesu, laudo, benedico & gratias tibi ago. Per hæc autem omnia, & per charitatem tuam infinitam, qua propter me hæc agere & pati voluisti, obsecro te supplex & ante pedes tuos prostratus, Deus meus miserere mei, & da mihi per illa plenam omnium peccatorum meorum remissionem. Potuisti hoc olim dare, quando quidem Mariæ Magdalenz, alijsq; multis id ipsum tribuisti, & si tunc venissem ego, mihi haudquaquam scio veniam negasses. Neque enim infirmior potentia, neq; tibi, quam olim, nunc clementia est minor, nec etiam bonitate interim pauperior factus es bone Iesu, sed idem ipse manes diues in miseratione, & bonitate copiosus in omnes. Auffer igitur à me per omnes miserationes tuas obsecro, omnem delictorum meorum culpam, reatum atq; poenâ. Et præsta mihi ex abundantia miserationum & gratiarum tuarum hanc gratiâ, dulcissime amabilissime & fidelissime Iesu, vt te agere, vt tua gratia impellerer, meq; vincens, vitæ tuæ sanctissimæ deuotissimus, castissimus, integerrimusq; imitator efficiar. Misericordissime Iesu, omnem vitam meam fac quæso tibi post hanc horam, quàm diu vivo, iuxta sanctissimum supremumq; beneplacitum tuum conformem, & vt nihil in omnibus intendam, nil quæram nisi te ipsum. Sim interim in lachrymis poenitentiz pie Iesu, donec post mortem, idem confestim, per tuas miserationes, palmam obtineam supernæ gloriæ. Qui cum Deo Patre & Spiritu sancto, vis & regnas per omnia secula seculorum, Amen.

Quinquagena prima Theoiarum in ortum & vitam Christi & Matris eius, FINIS.

QVINQVAGENA SECVNDA THEORIARVM
in passionem agonemq; Iesu Christi, & mæstissimæ Matris eius dolores.

AD PRIMAS VESPERAS.

Abijt vnus ex duodecim qui dicebatur Iudas Ischariotes, ad principes sacerdotum, & ait illis Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituerunt illi triginta argenteos. Et exinde quærebat oportunitatem vt eum traderet Matthæi 25. Marci 14. Lu. 22.

Theoria I.

Venditur.

OIesu mundi salus & redemptio, ô amor & nostrum desiderium, ô thesaurus incomparabilis & indeficiens, ô refectio animarum tui amore languentium, quanti

quanta est cæcitas, quanta infirmitas, quàm morbida infectio mea? Aut quid sit, ut vilia caducaq; huius mundi tibi anteferam? Heu quomodo te possum deserere, aut aliud præter te diligere? Et quomodo te quis potest respicere desiderabile lumen, aut quomodo tibi quis potest aliquid anteferre o nobilissime, nisi totus infectus, totus corruptus, totus malitia plenus? Quam sapienter hoc sapiebat sapientissima discipula, feruentissimaq; amatrix tua Maria Magdalena, cui nihil præter te magnum, nihil præter te erat pretiosum: cui, quicquid in honorem tui fecisset, parum (ut reuera parum erat) videbatur. Hæc enim postquam omnia corporis sui membra in sanctificationem, & in tui ministerium mutauerat: vbi se totam sacrificauerat, suas quoq; diuitias in te cupiebat expendere omnes, ut ad tui honorationem easdẽ conuerteret, & vberimz suz deuotioni satisfaceret. Ea propter appropinquante passionis tuæ tempore vnguentum pretiosum comparauit, quod super caput recumbentis effudit. Vnde peruersus discipulus tunc Iudas, fur & auarus, occasionem sibi sumpfit, peccatis veteribus detestabile hoc crimen adijciendi, ut te susceptorem suum, magistrum suum, Dominum & Deum suum, pro vili pecuniola, putã pro triginta argenteis, Iudæis in mortem venderet, aded parui faciens te inestimabile bonum, ut etiam in arbitrium ementium poneret pretium, accepturus quicquid illi dare vellent. Hunc animum discipuli, hanc fraudem, hoc crimen, tu pijsime Iesu, licet diu ante sciuisses, nullum tamen signum aut rancoris, aut stomachi, sed ne austerioris quidem vultus, in indicium illi ostendebas. Continuabas amorem, continuabas beneficia, nec vlllo modo à communione familiaritatis aut mensæ illum separabas, propter ineffabilem mansuetudinem tuam dulcis Iesu, qua aut illi prodesse, aut emendare illum cupiebas. Heu amantissime Iesu, sciebas furem, sciebas proditorem, & nihilo minus in officio procurationis eum tolerasti, ne quod occultum erat in eo crimen, faceres manifestum.

Pro diuina charitatis incremento, remissioneq; peccatorum, Precatio.

Age nunc benignissime Iesu, pro hac charitate & tranquillitate tua adoro te, laudo & benedico, oroq; ut me confirmes in perpetua charitate, qua nihil tibi vnquam præponam: sed te in omnibus & super omnia diligam, eligam & præferam semper. Ignosce quæso, quod pro vili delectatione creaturarum, pro peccato & pro re nihili bonitatem tuam aded nimis frequenter vendidi, contempsi & reliqui, vilissimam quæque tibi præferens. Deus meus, Deus meus, sufficiat hæcenus deliquisse: deinceps esto tu mihi post hac charissimus in omnibus, & super omnia. Omnia pro tui amore relinquam, omnibus valedicam & renunciem, ut tibi soli inharere, te solum possidere quæzam, Amen.

Ecce ascendimus Ierosolymam, & filius hominis tradetur principibus Sacerdotum Matth., 22.

Theoria II.

Benignissime Iesu, quo corde nunc recolam triste illud diuortium, quo tu iturus Ierosolymam, ibiq; mansurus & moriturus, tristem relinquebas desolatamq; matrem? Heu qua narratione passionis ei tuæ seriem ante exposuisti? Si enim discipulis hanc prædixisti, quomodo taceres matri. Heu quibus ei valedixisti verbis, in quâcis eam lamētis & lachrymis flens ipse (ut reor) dimisisti? Si quidẽ vi-

se 4 tate

ta te habuit chariorem, nec tibi creatura charior esse potuit aliqua, quam mater, hæc scilicet, quæ erat innocens tota, pulchra tota, immaculata tota, ut potè quæ nunquam offendit, nunquam displicuit. Hanc tamen propter nos deseruisti.

Pro fidelitate filiali, Precatio.

Heu dulcissima Maria, pijsissima mater, ego sum causa tristissimæ huius separationis. Ecce pro me vadit filius tuus in mortem, vlciscere quæso in me hæc iniuriam tuam, & me pro filio recipe. Heu Domina mater, scio non esse me dignum vocari filium tuum, licet esse cupiam: fac igitur per cordis tui misericordiam, ut fiam, ac verè & digne fiam, quia esse cupio filius tuus. Dic ut mater mea sis, mihiq; benè sit propter te. Dulcis Iesu, da ut charissima & pretiosissima quæq; pro tui amore libenter relinquam, omnia arbitrans ut stercora, quo te lucrificiam: fac ut abs te nunquam recedam, imò nunquam à te separari, quàm charitate tua me penitus in te absorbente, & gratia tua me confirmante, dulcis amator Iesu, Amen.

Vespere autem facto discumbebat cum duodecim discipulis suis. Et edentibus illis, dixit: Amen dico vobis, quia vnus vestrum me traditurus est, Et contristati valdè, coeperunt singuli dicere: Nunquid ego sum Domine? At ille respondens, ait: Qui intingit mecum manum in parapside, hic me tradet. Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de eo, Vt autem homini illi, per quem filius hominis tradetur, Matth. 26,

Theoria III.

5.
Cœnat.

Iesu benignissime, amator paupertatis, & obedientiæ obseruator, instante passionis tuæ tempore, vltimum pascha cum tuis discipulis comedere voluisti. Verū, ut dixi, pauper neq; domum in qua comederes, neq; agnum habuisti, quem immolares, viuens ex elemosyna sola deuotarum feminarum tibi ministrantium. Dulcis Iesu, præmissis itaq; duobus discipulis, qui pararent pascha, tu cum reliquis paulò post urbem es ingressus, vbi nocte proxima ipse veluti agnus mensuetissimus, impiè ac crudeliter eras tractandus, & pro nobis verum pascha immolandus.

Pro zelo diuinæ legis, charitateq; erga inimicos, Precatio.

Pro hac obedientia tua & obseruantia legalis paschæ, ad quod desiderio diu desiderasti, quo illud vetus ac nouissimum terminares, nouum inciperes: pro humilitate quoque, qua Rex cæli cum pauperulis discipulis in eadem mensa sedens, ex eodem cærimo cum eisdem, Iuda etiam præsentem, manducabas. Pro charitate item qua Iudam commensalem, à cepto scelere generali admonitione reuocare conatus es: adoro, laudo, & benedico te pie Iesu, da mihi quæso obedientiam perfectam, qua strenuè atque discretè legem tuam omnem impleam, omninq; proprietati sensus, consilij, voluntatis atque amoris penitus abrenunciem. O quàm felices sunt hi Iesu clementissime, qui ad cœnam agni vitæ ingressi nunc sunt, qui tecum nunc epulantur in mensa tua. Fac me vnum ex his tuis conuiuijs, per omnes miserationes tuas te obsecro, Amen.

Sciens

Sciens Iesus, quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exiuit, & ad Deum vadit, surgit à cœna, & ponit vestimenta sua: & cum accepisset linteum, præcinxit se. Deinde misit aquam in peluim, & cepit lauare pedes discipulorum, & extergere linteo, quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus: Domine tu mihi lauas pedes? Respondit Iesus & dixit ei: Quod ego facio tu nescis modo, scies autem postea, &c. Ioannis XIII.

Theoria IV.

Offero nunc tibi benignissimè Iesu, humilitatem tuam illam profundissimam, suavissimamq; charitatem, quàm discipulis in hac cœna exhibuisti. Siquidem cum scires quod Pater omnia tibi dedisset in manus, & quod à Patre exieras ad eundem rediturus, quodq; tuos, quos ab initio dilexeras, vsque in finem diligebas, surrexisti à cœna, & positis vestimentis linteisq; præcinctus, venisti ante discipulorum tuorum pedes: quos ubi flexis humiliter genibus & procumbens, officiosissimè laueras atque exterferas, osculo etiam benedicti oris tui affectuosissima illos dignatus es charitate, charitatis exemplum nobis tribuens in te ipso, & præceptum statuens, conformia charitatis humilitatisq; officia fratribus faciendi.

Pro humilitate & charitate, Precatio.

Ovetnam pijsime Iesu, hoc humilitatis tuæ exemplum me penetret, & omnem altitudinem ac præsumptionem in me deiciat, vt omnibus profundissima humilitate me subijciam, & latissima charitate cum eis hilariter in feruiam. Laua etiam me quæso in sanguine tuo ab omni affectione impura, ab omni intentione vitiosa, & ab omni cogitatione non sancta. Amen.

Manducantibus illis accepit Iesus panem, & benedicens fregit, & dedit illis, & ait: Sumite. Hoc est corpus meum. Et accepto calicè, gratias agens, dedit eis. Et biberunt ex hoc omnes. Et ait illis: Hic est sanguis meus noui testamenti, qui pro multis effundetur. Marci XIV.

Theoria V.

Stupet anima ò Deus, qui es mirabilis in omnibus donis tuis, amoris tui magnitudinem erga nostram vilitatem, iniquitatem, & ingratitude[m] nimiam. Nempè cui non satis videbatur pro nobis incarnari, nasci, pati, & velle mori: nisi etiam post hæc & reliqua omnia beneficia tua te ipsum dares, nobisq; relinqueres in cibum & potum, & hoc in dilectionis tuæ omniumq; beneficiorum tuorum fieri volebas memoriam. Hac igitur in cœna vltima, corporis & sanguinis tui Sacramentum instituens, discipulis tuis te, sub vtraque hac specie, sumendum dedisti, nobisq; omnibus id ipsum faciendi vsque in finem mundi, potestatem eandem, data Sacerdotibus solis consecrandi & forma & autoritate, reliquisti.

Heu Iesu amantissime quàm admirabilis est dignatio charitatis tuæ erga nos? Licet enim satis præscires multifariam te à nobis quotidie offendendum, licet omnes præcognosceres abominaciones & ingratitude[m] nostras, nec ignora-

dd res

res hoc honorandum tremendumq; Sacramentum à multis quàm impiè foret tractandū, sumendumq; fortis tamè vt mors dilectio tua, quàm ad tuos habes electos, aded te vicit, vt cum eisdem manere vsq; ad consummationem seculi, pro delicijs computares. Heu dulcis Iesu, quæ est ista pietas tua, quæ hæc charitas, vt dicas tibi delicias esse cum filijs hominum? Heu quid in nobis est, quod non scdum, obscurum, abominabileq; sit, quod non stomachum nauseamq; tibi magis prouocet, quàm delectationem? Et tamen aded nos diligis, vt optes etiam nobis benefacere, à nobis velis tractari & manducari.

Pro gratia deuotè reuenterq; accedendi ad sacram communionem Eucharistie, Precatio.

PRO hac charitate tua, pro hoc præcipuo beneficio tuo, pro omnibus bonis in hoc Sacramento nobis collatis, & contra omnem irreuerentiam ac contumeliam, quàm à me cæterisq; tuis fidelibus sustines, adoro, laudo, benedico te, ac gratias tibi ago: obsecrans te per eandem charitatem tuam, qua te ipsum nobis dedisti, vt ad huius Sacramenti frequentationem cor meum desiderio feruentissimo accendas, & accedere me facias semper cum intima deuotione ac reuerentia, cum profundissima humilitate & syncerissima puritate cordis. Ah amabilissime Iesu, vtinam semper te esuriat, sitiâtq; anima mea: vtinam tui amore mens mea langueat, vtinam nullam consolationem extra te recipiat, tui solius amore capta. Dulcissime Iesu, quotiescunq; dignatio tua admiserit, vt ad hoc Sacramentum tuum accedam, fac vt in vnione amoris huius, quo hoc ipsum instituens nobis dedisti, deuotissime humillimeq; accedam: fac quoque per illud me à peccatis, à vitijs, à negligentijs denique omnibus expiari, ardentiori perfectioriq; charitate repleri, ac potentias firmissimè tibi vniri, Amen.

Mandatum nouum do vobis, vt diligatis inuicem, sicut dilexi vos, &c. Ioannis XIII.

Theoria VI.

6.
Pædicat.

REcolo nunc benignissime Iesu, spiritum illum dulcedinis, spiritum feruentissimæ tenerrimæq; dilectionis, quo discipulos, sicut mater filios, fouebas, idèq; tunc maximè, quando instabat hora separationis tuæ ab eis. Quàm separationem, quia mox erant visuri, ne propter infirma quæ eras passurus, aut per mortem tuam ipsi scandalum paterentur, aut se arbitrarentur deceptos, quasi qui frustra tui amore cuncta reliquissent, cum iam ipse tu quoque, in quo sperauerant, & cui se crediderant, quem denique aded amaauerant, ipsis vt putabant, perisses: sed præmonuisti eos, tristitiam quidem dicens eos passuros: te abiturum, sed rediturum, denuoq; ab eis cum gaudio videndum. Promisisti quoque Spiritum sanctum eis affuturum, quo instituerentur, confortarenturq; in omnibus: pro cuius receptione aded aiebas tuam esse mortem necessariam, vt nisi abires, ille ad eos non veniret. Promisisti quoque eos in omnibus, quæ peterent, exaudiendos, pacemq; monuisti inter aduersa tuam vt habere curarent. Exhortabar is prætereà eos ad vnitatem & concordiam, dans charitatis præceptum; atque huius, quo habere se eandem nossent, euidentem ponebas signum, quod erat, si præcepta tua seruaerint. Teneritudinem denique amoris tui in eos ostendisti, vocans eos non seruos, sed amicos atque filiolos. Postremò, vt futuras calamitates & mundi odia perferre possent,

possent, admonitos Patri commendasti, pro eis orans, quo faceret, vt sint vnum cum ipso. Hæc autem omnia, quæ in pectus dilecti discipuli tui Ioannis tunc super pectus tuum recumbentis infudisti, non solum discipulis, verum omnibus etiam nobis suauissimo longoque sermone loquutus es.

Pro charitate ad omnes homines nuditateque spiritus, Precatio.

Pro hac quoque charitate millies te laudo, adoro & benedico, atque tibi gratias ago, orans te pijsime Iesu, vt mihi perfectissimam, integerrimamque charitatem des indeficientem, qua omnes homines, sicuti tu nos, diligam; quod inter omnia quoque aduersa & tentamenta tibi inseparabiliter inauertibiliterque inhæream. qua denique per abissalem me ipsius abnegationem ac relictionem per denudationem quoque omnis priuati affectus, tibi vniri, vnumque tecum effici merear. Dulcissime Iesu, scribe quoque illum ipsum sermonem, quem tunc loquutus es, imò sermonis huius spiritum, qui in te loquebatur, & quo seruari oportet ea quæ docuisti, in cor meum, vt in me, de me, & per me omni tempore impleatur, atque perficiatur omnis tua sancta beneplacitissimaque voluntas, Amen.

AD COMPLETORIVM PRIMVM.

Et venit Iesus in prædium, cui nomen Gethsemani. Et ait discipulis suis: Sedere hic donec vadam illuc, & orem. Et assumit Petrum & Iacobum & Ioannem secum: & coepit pauere & tædere. Et ait illis: Tristis est anima mea vsque ad mortem: Sustinete hic & vigilate mecum. Et cum processisset paululum, procidit in faciem suam super terram, & orabat, vt si fieri posset, transfiret ab eo hora, & dixit: Abba Pater, omnia tibi possibilis sunt: transfer calicem hunc à me: Sed non quod ego volo, sed quod tu. Marci XIV, Luc. XXII.

Theoria VII.

Pissime Iesu, oppressorum liberator, consolatorque mortuorum, offert tibi nunc anima mea vtroneam oblationem tui ipsius in mortem, quando exiisti ciuitatem, & intraisti hortum, vt quemadmodum hostes tui cupiebant solum te, & sine turbis inuenirent, opportunitatemque tecum quæ vellent agendi, obtinerent: ita tu quoque illorum votis non contradicens, te inueniendum obtulisti. Itaque sicut Adam in horto deliquit, ita in horto tu satisfactionem pro peccatis nostris incipere voluisti, & ad locum, ad torcular videlicet imminens passionis, vtrò comitantibus te discipulis, properasti. Prædixisti autem discipulis in hoc itinere, omnes in te scandalum passuros, atque abs te recessuros, Petrum verò te negaturum.

Pro voluntatis diuine impletionem, Precatio.

Dulcissime Iesu, da mihi propriam funditus exire voluntatem, tuam sequi, nec aliam præter tuam scire, vt mihi promptus deuotusque semper sit animus ad quæuis pro tui honore paratus.

dd 2

Coepit

Coepit Iesus contristari & mœstus esse, aitque discipulis suis: Tristis est anima mea vsque ad mortem, Matthæi XX. I.

Theoria VIII.

8.
Tristatur.

Dulcis Iesu, lætitia Sanctorum omnium, & gaudium iustorum, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago, pro tristitia illa maxima, propter nos vltro assumpta. Hac enim coepisti pauere & mœstus esse, dicens: *Tristis est anima mea vsque ad mortem*. Dulcis Iesu, quàm triste & afflictuum erat, te videri tristem. Tristabaris autem pro peccatis singulis omnium nostrum, vt sicut per pœnam corporis pro ijs eras satisfacturus, ita etiam in animo tristitiam, auersionem & dolorem pro eisdem sentires. Multum etiam Iudaici populi, gentis videlicet, cui peculiariter missus adueneras, ingraticudo, cor tuum pijsimum afflixit, sanguinem & mortem tuam crudeliter nimis fitientis. Siquidem hanc tibi gentem licet olim peculiariter elegeras, ex Aegypto liberaueras, multis signis & prodigijs de captiuitate ad terram promissionis eduxeras, pane cœli paueras, viam deserti nocte per columnam ignis, die verò per columnam nubis monstraueras: præter hæc tamen & alia beneficia multa, hoc vno ipsam reddidisti clarissimam, quod ex ea virginem tibi elegeras, ex qua carnem & sanguinem sumens, de illorum, hoc est, Iudæorum genere nasci voluisti, inter ipsosque Deus homo dulciter conuersatus, ore tuo benedicto Euangelium eisdem prædicasti, & insignes eorum curasti. Quibus tamen omnibus ingrati, iam iamque facta conspiratione, moliuntur te occidere. Dulcis Iesu, multa bona ostendisti eis, propter quod horum volunt te occidere? Te volunt occidere pijsimum benefactorem, sapientissimum doctorem, Dominum Deumque creatorem suum. Verùm non minus afflixit te Christianorum futura impietas & ingraticudo: quandoquidem hi maiora ex morte tua suscepturi erant gratiarum charismata, quàm tunc receperant Iudæi: quorum tamen iniquis operibus non semel, sed quotidie te sciebas crucifigendum. Heu misericordissime Iesu, horum vnus & maximus ego sum. Quippè qui tam diu, tot tantisque sceleribus misericordissimum & benignissimum cor tuum afflixit. Tristabaris præterea, quod tantæ passionis acerbitas, tantæque moriendi pro nobis charitas, à cordibus hominum tam cito erat proijcienda, aded vt paucissimi erant futuri, qui tantæ charitati gratias agerent, aut qui tanti benefici memores, perciperent fructum, licet hic aded foret copiosus, vt adhuc mille mundis sufficeret redimendis. Passionis namque ipso tempore, sanguine tuo nouiter fuso, & adhuc calente vnum latronem obtinuisti, dum interim intimi quos habebas, aut à te fugiebant timidi, aut scandalizati dubitabant: aded vt etiam Apostolorum Princeps te negaret, alius venderet: quæ res non parum pijsimum cor tuum tristitia afflixit. Itaque vulnerabat cor tuum damnandorum numerositas, & compassionis tuæ erga illos magnitudo. Verum: amen non tristabar, nisi quia voluisti. Quis enim te omnipotens, sancte, metuendæque Deus contristaret? aut quis te tristitiam doloremque tantum nullo adhuc hoste præsentem, vt assumeres, cogeret, nisi tua immensa infinitaque charitas? Hæc profectò fecit te contristari, quæ te fecit & mortem subire. Potuisses sane minori nos dolore redimisse. At hoc non sufficiebat charitati tuæ, putà vt nos liberares potestate, sed voluisti nos redimere iustitia, pœnarumque æquiualentia atque satisfactione peccatis nostris æqua. Neque enim attendere volebas quanta passionis tuæ esset virtus, nec quod delere posses per diuinitatem tibi vnitam pecca-

peccatorum infinitum aceruum, nec illud quoque respexisti, quod vna sanguinis gutta ob patientis excellentiam & dignitatem, pro peccatis mundi cunctis satisfaceret: sed quantum secundum humanam naturam, atque per æquam delictorum nostrorum commensurationem dolor foret in expiationem eorundem necessarius, tantum pati voluisti, quasi omnia mundi peccata in vna iacerent lance statere, & tu in altera tot passiones poneres in corpore tuo tolerandas, donec peccatorum nostrorum grauitas doloribus tuis foret leuior atque minor. Atque ideo non sufficiebant tibi pœnæ, quas cruentæ manus tortorum deforis infligebant, nec satis erat charitati tuæ quicquid externa pœnarum læsio inferebat, sed pro vberiori perfectioris satisfactione secundum viam iustitiæ, ad ostendendam erga nos amoris tui ineffabilem magnitudinem, vltro in temetipso dolorem tristitiæque assumpisti, tantam scilicet, quanta diuinæ sapientiæ tuæ atque iustitiæ par esse, atque peccatis nostris eluendis sufficere videbatur.

Aduersus leuitatem tristitiæque, omnem, Precatio.

Dvlcis Iesu, ab inepta quæso lætitia, ab omni etiam mala tristitia libera & prætereua me. Non sinas me pijsime Iesu in pusillanimitatem, desperationem, obstinationem ve cadere, sed vt profundissima humilitate, sancta compunctione, atque vera contritione, peccata mea desleam, quemcunque tui contemptum medullitus doleam, & in tuis miserationibus, in tua bonitate toto corde, immobiliterque confidam.

Iesus procidit in faciem suam super terram orans, & dicens: Pater mi, si possibile est, transeat à me calix iste: Veruntamen non mea, sed tua voluntas fiat. Matthæi XXVI.

Theoria IX.

Recordare bone Iesu, profundissimæ illius humilitatis, attentæque orationis, quam separatus à discipulis ad Patrem sudisti, flexis genibus, atque deinde in faciem prostratus, dicens: *Pater si possibile est, transeat à me calix iste.* Dulcissime Iesu ad probandam veritatem humanæ naturæ assumptæ, ad infirmitatisque nostræ consolationem, mira dispensatione, & pauorem mortis, & pœnarum horrorem in te suscepisti. Ecce enim tu Domine virtutum, qui paulò ante discipulos ad certamen longa exhortatione roborasti, nunc personam geris, moremque infirmorum euadere cupientium. Nam quasi animo viribusque destitutus, transferri abs te calicem petis, quem tanto tempore hætenus & adhuc incredibili desiderio fitis: propter quem etiam bibendum, & meam naturam, & mei causa assumpisti. Verum totum hoc ad instructionem (vt dixi) consolationemque nostram fecisti: docens nos, si naturæ infirmitas sensualitasve remurmuret, nihil nobis id nocere posse, modo rationalis voluntas parata, tibi que ad omnia inueniatur subiecta: atque ideo tu quoque, licet naturaliter pœnam mortemque horreres, tamen sine contradictione, absque villo renisu, spontè libereque in voluntatem Patris tui resignasti te, dicens: *Veruntamen non mea, sed tua voluntas fiat.* Non mea, inquis, qua liberationem posco, naturæ infirmitatem, & quid illa optet indicans: sed tua fiat, cui totus consentio, & id ipsum volo. Ah misericordissime Iesu, pro hac charitate tua, & contra omnem ingratitude meam, adoro te, laudo, benedico, & gratias tibi ago, obsecroque te per infinitam misericordiam tuam, da mihi perfectissimam abnegationem

nam atque relictionem mei ipsius, qua sine vlla optione electioneue privati com-
modi aut amoris, totum offeram, totum tibi me resignem in omne beneplacitum
tuum.

Pro animi fortitudine inter quavis aduersa, Precatio.

Dulcis Iesu, fac vt quæcunque mihi aduersa eueniunt, non subterfugiam, non
retrocedam, sed forti hæc animo, flagrante desiderio, patientissimo corde,
ardentissimaq; charitate de manu tua suscipiam, me tibi credam, tibi confi-
dam, nec aliquid aliud, quàm vt voluntas tua in me & in omnibus fiat, cupiam,
orem, diligam, & gaudeam, Amen.

Iesus cum surrexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos, in-
uenit eos dormientes. Lucae XXII.

Theoria X.

10.
Ad illos.

Iesu pijsime, qui es exemplum, & omniũ forma virtutum, docuisti nos, quo-
modo vel orationi vacantes non debeamus proximorum obliuisci. Siquidem
tu in oratione constitutus, mœrore perfusus, atque in re arduissima cum Patre
tractanda occupatus, tuorum tamen (vtpote quos tibi Pater dederat) non oblitus,
eorum curam, quippè quorum tristitiam tuæ anteferebas, egisti. Nam ab oratione
furgens, ter illos pauidos dormientesq; visitasti, excitasti, atque ad orandum sese
vt conuerterent, monuisti, haud dubium ipse quoque eosdem oratione super eos
fusa protegens ac roborans, affectumq; tenerrimi cordis, & affectuosissimæ com-
passionis illis impartiens.

Pro alacritate spiritali, Precatio.

Iesu amantissime, hæc quæso me charitas tua foueat, hæc protegat, excitet, cur-
rereq; faciat acriter in omne beneplacitum tuũ Heu Iesu bone, acediam meam
in seruitio tuo, heu teporem & negligentiam, heu infirmitatem, vilitatem, in-
gratitudinem & malitiam meam. Vbiq; & in omnibus, dulcissime Iesu, tu mihi
necessarius es, tua gratia vbiq; & semper ægeo. Hæc igitur quæso me nunquam
derelinquat, sed vigilem, strenuum, alacrem, fortemq; in omni tentatione faciat.
Non me finas quæso pijsime Iesu, in tentationem ingredi, non finas concupiscen-
tia nec suggestionem mala me vinci, nec etiam hostium insidijs decipi: sed tuis san-
ctis instinctibus auscultare, eosq; iuxta beneplacitum tuum vigilantissimè obedi-
entissimèq; semper perficere. Dulcis Iesu, da mihi quoque cor ad omnem prox-
imum misericordia, pietate, compassione, atque iuuandi studio plenum & effluen-
tissimum, Amen.

Egressus Iesus ibat secundum consuetudinem in montem Oliua-
rum. Sequuti sunt autem illum & discipuli eius Et cum peruenisset ad
locum, dixit illis: Orate ne intretis in tentationem, Et auulsus est ab eis,
quantum iactus est lapidis? Et positus genibus, orabat, dicens: Pater si
vis, transfer calicem istum à me: Veruntamen non mea voluntas, sed
tua fiat, Apparuit autem illi Angelus de cœlo confortans eum. Lucae
XXII.

Theoria

Theoria XI.

Ah clementissime Domine Iesu Christe, in illa cordis tui pressura & oratione proluxa, dum recorder paternæ illius consolationis per Angelum tibi missæ, quæ fuit, ut ires ad omnia patiendâ, non tam futura, quàm animæ tuæ iam præsentia, faceresq; tibi semen longævum, desponsares tibi Ecclesiam in sanguine tuo laundam atque dealbandam, quæ res colligeresq; oculos, quæ dispersæ perierant, peccatores penitentes & amicos tibi faceres, saluares omnes: dum, inquam, hanc Patris confortationem, qua non à morte te exemit, sed ad mortem destinavit, recolo, quid habeo bone Iesu, nisi ut plorem, tibiq; condeleam? quippe qui mei causa hæc patiendâ suscepisti. Porro si mente reuoluo tuam humilitatem, qua tu rex Angelorum & Dominus, tu mundi creator, quasi Deum ac Dei te nescires filium, ab Angelo, à seruo, à tua creatura confortari te voluisti, quomodo possum non erubescere de superbia & præsumptione mea, qui mihi sufficiens videor, nec meam infirmitatem, atque quàm prorsus nihil sum, at-
tendo?

Pro fortitudine, resignatione, animi, Precatio.

Conforta me ô super benedicte Iesu, non solum Angelo sancto, sed & plenitudine gratiæ tuæ, & fac ut in omni aduersitate, in omni timore & tristitia me totum in manus fidelissimas providentiæ tuæ, in manus paternæ curæ, in cor tuum piissimum atque misericordissimum tibi offeram, plenissimæq; resignatione me totum in te projiciam, & omnia ventura de manu clementiæ tuæ libenter suscipiam, atque cum omni gratiarum actione sustineam, Amen.

Et factus est sudor eius sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram,
Lucæ XXII,

Theoria XII.

Heu bone Iesu, quantum tunc animata tua, dum inter orandum remorabaris proluxius, angustiabatur, dū omninò mori & cuperes & horreret? Interim namq; dum passionum instantium tuarum multiplicitas, varietas, enormitasq; earum videlicet quas eras subiturus: ignominiosa item opprobria, & mors, quæ pauebas, imaginationi tuæ occurrerent, simul etiam ardentissimum patiendi ac nostræ redemptionis desiderium in tuo corde feruebat: itaque pro naturæ infirmitate, quàm absque peccato assumpseras, voluisti etiam pauorem mortis gustare, quia mortem vehementer horrebas, idq; propter nobilitatem excellentissimam, innocentiamq; tuam purissimam, utpotè à debito mortis alienus: nihilominus tamen interea moriendi pro nobis desiderium, atq; nostræq; redemptionis amor quo estuabas, ad moriendum te impellebant. Unde lenticbas quasi diuersorum contrapugnantium votorum in corde tuo tumultum, veluti duorum fluctuum è diuerso sibi vehementer impetuofeq; occurrentium. Quamobrem prolixius Patri supplicans, consummationemq; tuam per passiones mortis eidem commendans, in agonem venisti, quo aded es concussus, dum hinc formidares, illinc desiderares mortem, ut fieret sudor tuus veluti sanguinis effusio decurrentis in terram. Heu pie Iesu, si passio tua tibi adeò fuit dura vel meditata: quantum tor-
sit animum tuum & corpus exhibita?

Pro lachrymis compunctionis & compassionis, Precatio.

dd 4

Hcu

Heu quod oculis non lachrymantibus hæc cogitare possum. Heu miserum me. quod durum cor meum hac cordis tui angustia non scinditur. Tu in agone pro me constitutus, præ angustia & pressura cordis emisisti toto corpore sanguinis guttas: ego neque tibi, neque mihi compatiens, emittere nequeo gemitus aut lachrymas. Dulcis Iesu da mihi veram, amaram, dolorosamq; contritionem & compunctionem cordis, qua contemptum, rebellionem, blasphemiam, ingratitude, quibus cor tuum ad eò sæpè quantum in me est affixi, ex toto corde meo inconsolabiliter lugeam. Sint mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, quod longanimitatem charitatemq; tuam piissimam, non solum non colui, sed spreui etiam, tua præcepta superbe transgrediens. Heu Iesu pie, fleant omnia corporis mei membra, exudent sanguineas contritionis lachrymas, quod tam bonū, tam amandum, tamq; benignissimum te Deum toties offendi, quod tam diræ angustia, tamq; horrendæ passionis ac mortis tuæ causa fui, quod denique tantæ charitati & misericordia tuæ ad eò hucusque ingratus permaneo. Iterum opto, Ah utinam dulcissime Iesu corporis mei membra cuncta solvantur in lachrymas. Et quia sanguinis nequeo, saltem cordis & oculorum gemitus lachrymasq; præ tui amore, quem heu ad eò sæpè offendi, inconsolabiliter indefinenterq; fundam, Amen.

AD MATVTINAS.

Iesus sciens omnia quæ ventura erant super eum, processit eis obuiam, & dixit eis: Quem quæritis? Responderunt ei: Iesum Nazarenum. Dixit eis Iesus: Ego sum. Vt autem dixit eis: Ego sum, abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Ioan. XVIII.

Theoria XIII.

17.
Redit obuius.

Mitissime Domine Iesu Christe, quid dicam, aut quas tibi gratias agam, quod ab oratione surgens, totus madefactus præ nimio sudore, totusq; debilis ex agonia, vltro voluisti ad passionem proditori hostibusq; tuis occurrere? Ad discipulos propterea vadens: Surgite, inquis, appropinquat hora, & qui me tradet, prope est. Heu pie Iesu, quàm triste est nuncium hoc mortis discipulorum cordibus. Itaque obuius is hostibus tuis, lucernis, facibus, fustibus & gladijs te quærentibus. Quos vbi quem quærent, inquis, illisq; respondentibus. Iesum Nazarenū: Ego sum, inquis. Ad quod verbum, Iesu potentissime, illi supini in terram, retrorsumq; ceciderunt. Senserunt nimirum, si voluissent sapere, contra te nihil se posse, nisi permitterentur, & nisi tu ipse velles: quandoquidem ne cognoscere te quidem potuerunt, tantum absuit, vt capere lædereve (nisi tua permissione) te valuissent. Dulcis Iesu, occasionem illis si conuerti respiceretq; voluissent, præbere voluisti ad salutem, nobisq; simul ostendere, quàm voluntarius pro nobis ad patientiam ire: quandoquidem obuius hostibus ibas, & his prostratis nihilq; potentibus, ab oculis eorum non recedebas, sed surgendi facultate concessa, iterum illos quem quærent interrogans, iterumq; te illis significans, tandem quo etiam cognoscere te possent, copiam illis fecisti.

¶ *Pro resignatione ad quauis aduersa, Precatio.*

Christe

Christe Iesu, da mihi resignatum obuiumq; habere animum in omnia tua beneplacita, & aduersitates non fugere, sed alacriter humiliterq; illis occurrere, proq; tui amore hilariter eas amplecti, & æquanimiter ferre, Amen.

Iudas accedens ad Iesum, dixit: Aue Rabbi. Et osculatus est eum. Matthæi XXVI.

Theoria XIV.

Mansuetissime Iesu, in illa hora captionis tuæ instantis, dum hostibus dedisses licentiam, suam in te malitiam crudelitatemq; exercendi, accessit te fraudulentus dolosusq; proditor tui Iudas, qui hostibus tuis hoc signum prodicionis dederat, vt is quem ipse oscularetur, Christum esse agnoscerent. Accessit itaque simulatore pessimus, te latere putans infidelitatem suam, & dedit tibi osculum, dicens: Aue Rabbi. Heu bone Iesu, & quid tu eius secreta sciens, faciebas? Nunquid indignaberis? Num à te illum fugabas? Nunquid beneficia illi tua exprobrabas? Minime. Verùm hoc quod nos quoque inimicis nostris exhibere volebas, fecisti, caput inclinasti, memorq; fragilitatis humanæ, suauitatem dilectionis in vultu, moribus & animo exhibuisti, osculandum te præbuiisti, benigne amicum ne desperaret vocasti, peccatum quoque suum vt agnosceret & in gratiam tuam redire quæreret, simulatam eius amicitiam, reuera autem prodicionem, te non latere demonstrasti.

Aduersus quamuis maleuolentiam & rancorem ad inimicos, Precatio.

AH Iesu optime, pro ineffabili hæc tua mansuetudine, pro indicibili suauitate atque amoris tui dulcedine, pro longanimitate & patientia, qua illum infidiantem tam benignè, tamq; diu sustinuisti, dilexisti, monuisti, atque quocumque rediret, blandum te illi exhibuisti, adoro, laudo & benedico te, obsecrans te per inestimabilem misericordiarum tuarum effluentiam, da mihi charitatem, pietatem, misericordiam & compassionem ad omnes, præcipuè autem ad inimicos, persecutores, aut nre calumniantes, vt illos pie supportem, ignoscam, nihil illis inaptem: sed orando & benefaciendo placare omnes studeam. Dulcis Iesu, infunde mihi perfectam charitatem, qua omnes inimicos perinde ac præcipuos amicos diligam. Nō sit quæso, nec inueniatur in corde meo vnquam amaritudo, maleuolentia, rancor, displicentia aut odium. Pijsissime Iesu, da mihi in simplicitate cordis, in pace & charitate, simplici corde omnium dicta & facta intelligere, boniq; consulere, adulantium tamen linguis & osculis non acquiescere, Amen.

Et cum tetigisset auriculam eius, sanauit eum. Luc. XXII.

Theoria XV.

Christe Iesu, fons bonitatis & pietas ipsa, vnde nihil emanat nisi quod bonum est, vt potè pietas & misericordia. Quid enim aliud dulcis Iesu, à te processit vnquam, quàm misereri, parcere, compati, diligere, seruare, benefacere, consolari & redimere? Hoc in illa hora, etiam dum instaret tempus captiuitatis tuæ, in te emicuit, videlicet quàm non posses sustinere hostes tuos lædi, quibus omni tempore cupiebas benefacere. Siquidem dum adessent qui te caperent hostes tui & iam iamq; sacrilegas manus pararent, eum qui cæteris ferocius insistebat Petrus, exempto gladio, percussit, & amputauit auriculam eius dexteram.

cc

Verùm,

14.
Oscula.15.
Sanat.

Verùm, tu pijsime neminem volens lædi, non solum Petrum arguens, prohibendo à percussione deterruisti, verum etiam percussum hominem, aurem illi restituens abscessam, sanasti: quo declarares te verè piùm ac misericordem, qui ne impijs quidem persecutoribus aliud præter beneficia præstare posses.

Pro misericordia compassioneq., Precatio.

Ah bone Iesu, hac compassione tua quid dulcius? Quid tua desiderabilius erga nos charitate? Noli igitur quæso, pie Iesu, memor esse iniquitatum mearum, neque ingratitude: quia & si memor esse voluisses, iam olim in inferno sederem. Sed facias quæso misericordissime Iesu (per omnes miserationes tuas obsecro te) vt misericordiam & gratiam inueniam apud te in oculis tuis. O misericordissime Iesu, miserere mei, aufer iniquitates meas, da mihi cor purissimum atque pijsimum, vt ego quoq; faciam misericordiam cum omni proximo, eiusdem necessitates omnes, sicut fidelissima mater, in corde meo portans, atque compatiendo, subueniendo, excusando, supportandoq; latissimæ & viscerosæ charitatis affectum omnibus semper impendam. Dulcis Iesu sana cor meum, vt nunquam alius in me inueniatur affectus erga proximum, quàm clementiæ, compassionis, & charitatis, Amen.

Et adhuc Iesu loquente, ecce turba, & qui vocabatur Iudas, vnus de duodecim, antecedebat eos, & appropinquauit Iesu vt oscularetur eum. Iesus autem dixit illi: Iuda osculo filium hominis tradis? Luc, XXI.

Cohors ergo & Tribunus & ministri Iudæorum, comprehenderunt Iesum, & ligauerunt eum. Ioan, XVIII.

Theoria XVI.

16.
Captum.

Recordare pijsime Iesu, horrendæ illius captiõis tuæ, cuius à corde quoque meo ne vnquam recedat memoria, tu facito clementissime Iesu. Semper ob oculos cordis mei versetur hostium tuorum crudelitas, & ediuersò tua admirabilis erga illos mansuetudo. Heu benigne Iesu, quomodo te capiendum iniquitatis ministri inuadunt? Siquidem memores, quod paulò ante in terram ad vnũ respondētis verbum corruerant, inde maiori irarum sunt stimulo perciti, & dum quasi de iniuria se volunt vlcisci, atroci vultu, oculis minacibus, furenti animo, impetuoso clamore, sonoq; terribili sacrilegas tibi manus iniecerunt. Heu Iesu bone, quot conuitijs, quot iniurijs tuam innocentissimam vitam, n̄ aiestate meq; diuinam blasphemantes, non aliter, atque agnum lupi te circumuallabant. Et cum sic furerent, cæderent, traherentq; te, quid tu interea innocentissime agebas? profectò nil aliud, quàm quod agnus mitissimus, qui ducitur ad immolandum, tacebas sustinens, nec aperiens os suum. Et quamuis tu omnia sic pati volebas, pro tuis tamen sollicitus, imperabas vt abire finerent illælos.

Pro spiritali captiuitate, Precatio.

Ah pijsime Iesu, placeat tibi quæso me tua dulcedine capere, captumq; possidere: placeat tibi quoque cor meum replere perfectissimam mansuetudine, patientia, mititate ad omnes, vt absque murmure, absque rancore, absque renisu sensualitatis quæcunque aduersa de manu prouidentia tuæ suscipiam, & pro tui amore desideranter eadem gaudenterq; sustineam.

Mini-

Ministri comprehenderunt Iesum & ligauerunt eum. Ioannis XVIII.

Theoria XVII.

Iesu bone, licet omnem malitiam suam vim in te exercerent impij, credendo, illudendo, impropere doloq; non tamen satisfacere suam potuerunt malitiam, nisi etiam veluti aut mago, aut malefico, aut certe impotenti, utpote quem vincula tenerent, tibi manus ligarent. Neque enim ibi dolor tantum, sed blasphemia etiam in hoc tibi fuit irrogata, quasi virtus tua foret infirmior, quam ut vincula solueret.

17.
Fune ligatus

Pro ligatione spirituali, Precatio.

Pro ijs dulcissime Iesu singulatim te benedico, adoro & tibi gratias ago, oroq; ut tu me semper ligatum teneas, possideasq; totum. Dulcissime Iesu, inter omnia tentamenta, inter omnes inimicorum fraudes ac insidias triplici hoc funiculo (qui difficile rumpitur) fidei, spei & charitatis, me ligatum teneas, perpetuoq; à vinculis peccatorum me absolvas ac munias, Amen.

Discipuli eius relinquentes eum, omnes fugerunt. Mar. XIV.

Theoria XVIII.

Christe Iesu, pastor & magister bone, curris fortitudinis, spes & refugium omnibus ad te clamantibus, qui tribulatorum solum cognoscis gemitum, qui desolatis omnibus atque ad te confugientibus, te exhibes tutorem & praesidium. Iam tamen ipse inter hostes derelictus es, solusq; manes, amicis omnibus abs te fugientibus. Benedico igitur te piissime Iesu, quod ad eum omnem tibi consolationem abesse & vndique contristari voluisti. Quomodo enim cor tuum piissimum potuisset non vulnerari, cum videres charissimos discipulos tuos, amicos tuos, filios tuos, eos quos de mundo elegeras, de quibus etiam non multo ante fueras gloriatus, quod ipsi essent, qui permansissent tecum in tentationibus tuis: quando inquam, hos quoque videres à te fugere, & te inter captiuantium manus sacrilegas solum derelinqui? Heu bone Iesu, pastor clementissime, quantum doluisti super hac infirmitate & scandalo tuorum discipulorum? Quantum compatiebaris eorum desolationi (& quam praedixeras illis) dispersioni: videns te quoque ab omnibus notis derelictum, separatam, desolatum & ferocissimis inimicis conglobatum?

18.
Fugientes

Pro constantia & fortitudine in aduersis, Precatio.

Heu bone Iesu, quantum dolebant pariter tui discipuli, videntes te carum, tam impiè tractari, quantum dolebant erubescere suam fugam & dispersionem, quantum plangebant à tam dilecto magistro, cuius amore totum mundum reliquerant, sui separationem. Heu Iesu piissime, quid est homo à te non confortatus? Quid est homo si tu illum non custodis & protegis? Hi discipuli tui paulo ante ad eum feruentes erant, ut pro te in carcerem ac mortem ire sese paratos sponderent, & modo, tametsi nemo illos (quia prohibueras) laedere potuisset, à te fugiunt. Christe Iesu, hæc infirmitas eorum fuit, in qua tu eos (licet charissimos) dimisisti, quo sese cognoscentes humiliarent, & aliorum infirmitatibus compati discerent. Sciremus præterea nos quoque neminem debere præsumere, sed timere: disceremus postremo, quàm nihil prorsus est ex seipso

cc 2 homo,

homo, & qui super seipso stat, omninò non stat. Tu ergo solus virtus & fortitudo nostra: quem rogo per pietatem cordis tui, confirma me gratia tua inamissibili, propter nimiam instabilitatem & infirmitatem meam, vt non solum non velim, sed nec possim etiam à te fugere seu recedere, voluntate mea in te charitate perpetua radicata & confirmata. Dulcis Iesu, non finas etiam me aliorum infirmitates spernere, aut iudicare, sed iuuare: nec indignari proximo, sed compati, satagatq; vt tu solus in omnibus honorificeris, Amen.

¶ Adduxerunt Iesum ad Annam primum, Ioan. XVIII.

Theoria XIX.

19.
Annas.

Mitissime Domine Iesu Christe, post tui captionem illam truculentam, quā-
tis quæso clamoribus, quanto tumultu, quibus iniurijs, quot verberibus,
inimici tui te traxerunt, impuleruntq; ducentes te in tenebris ad Annam
vinctum atque ligatum? vbi inter eundem interdum cadebas, quia ligatæ erant
tibi manus. Heu quàm bestialiter pedibus te calcant atq; protrudunt, nihil præter-
mittentes, quod putarent tibi fore, aut ad iniuriam, aut ad contumeliam. Hoc mo-
do coram Anna Pontifice armati te protractum statuunt, multis falsis criminatio-
nibus te accusantes. Stas itaque ante Pontificem superbum ac tumidum tu humi-
lis, verecundus, atque ab eodem quasi vilis homuncio despectus.

Pro morum reformatione, Precatio.

Ah bone Iesu, quanta est patientia tua, quanta mansuetudo: Neque enim resi-
stis dum caperis, dum ligaris non murmuras, non maledicis dum traheris,
sed vadis mansuetus vt agnus, sequeris obediens, pateris innocens, despiceris
humilis. Ah pie Iesu, iuxta hos sanctissimos mores & virtutes tuas, reforma &
transforma in te quæso, quicquid reliquum est vitæ meæ, Amen.

¶ Vnus ministrorum dedit alapam Iesu. Ioan. XVIII.

Theoria XX.

20.
Alapâ ferr.

Iesu pijsime, offero nunc ante oculos summæ maiestatis tuæ, commonefaciens
te illius alapæ, quam pro me in domo Annæ suscepisti. Siquidem interrogatus
à Pontifice inflato ac tumido, de tua doctrina atque discipulis tuis, cum vere-
cundè sapienterq; eidem respondiisses, astat seruus Pontificis, adulator pessimus,
qui alapam tibi dedit grauisimam: quam tu Dominus rex cœli ac terræ, licet à
nequissimo nebulone, patienter sustinens, non solum non maledixisti, sed nec
comminatus es illi, verùm dulciter rationem reddens verborum tuorum eidem
respondisti.

Pro iniuriarum patienti perpeffione, Precatio.

Ah pijsime Iesu, da mihi obiurgationes iniustas, iniuriarumq; alapas humi-
liter sustinere, non reniti, non contendere, non murmurare aut querulari,
non disputare, sed æquanimiter, hilariterq; sustinere, atque ijs huiusmodiq;
alijs multo grauioribus memetipsum dignū iudicare. Domine Deus meus, da mihi
super lingua mea custodiã, vt nullus sermo de ore meo procedat, qui te offendar,
aut qui proximum lædat, noceat aut cõtristet. Dulcis Iesu, pro te, pro suaue gloria
quando loquendum est, fac vt non taceam: porò vbi res propria agitur, me ipsum
non excussem nec defendam, sed tibi plena confidentia & me & mea omnia com-
mittam, Amen.

Petrus

Petrus cœpit detestari & iurare, quia non nouisset hominem. Matthæi XXVI.

Theoria XXI.

Accedit tibi ô misericordissime ad hæc cordis alia non minor afflictio, quod prædilectum discipulum tuum, quem caput & principem constituere volebas omnium, sensu tentationi iuccubuisse: & licet præmonueras atque prædixeras illi lapsum suum, timore victum, te cum iuramento & sui execratione ter negasse. Verùm licet cadere eum permississes, haud quaquam tamen potuit se ineffabilis misericordia continere, quin benigno clementissimæ diuinitatis tuæ respectu ipsum ad cor, ad sui cognitionem, ad verborum denique tuorum rememorationem, reduceret. Vnde conuersus atque compunctus, recessit à loco vbi deliquerat, & fletit amare. Flenit quod tantam patrasset infidelitatem erga suauissimum magistrum, adeo feruenter dulciterq; amantem.

Heu benignissime Iesu, quid faciam ego, qui non semel aut ter, sed absque numero te negaui, præferens vilem delectationem amoris tuo? Multiplicatae sunt profecto iniquitates meae supra multitudinem arenæ maris, & tamen eheu me miserum, quod interim durum non scinditur cor meum. Ah igitur bone Iesu, deducant oculi mei lachrymas per diem ac noctem, & non taceant. Sint mihi lachrymæ meae panes die ac nocte, quod tam amandum, tam fidelem, tam pium, tam denique misericordem patrem, Deum ac redemptorem meum, sciens atque vltro tam multipliciter offenderim. Merito non audeo oculos meos leuare in cœlum præ confusione, qua totus factus sum vilis, despicibilis & abiectus. Pie Iesu, ô dulcem illum respectum, ô virtuosum intuitum, quo gratia tua in corde delinquentis illuxit. O quàm nihil sumus nos absque te. Si tu dissimulas pie Iesu, quid sumus nisi peccatum, & esca inferni? O ineffabilem bonitatem tuam, ô inexhauribilem misericordiam, qua nos tam frequenter, tamq; multifariam respicis ingratos. Respexisti oculo misericordiz tuæ Petrum, & ad fletum pœnitentiæ per memoriam dulcedinis tuæ reduxisti. Neque enim, vt Iudas, desperauit, sed memor abundantiz miserationum tuarum, quàm sæpè expertus in omnes, viderat, pietati tuæ confusus ad secretum confugit, & lamentis pœnitentiæ te reconciliare studuit.

Pro lachrymis vera pœnitentiæ, Precatio.

Misericordissime Iesu, respice me quoque eodem oculo misericordiz tuæ, quo Petrum delinquentem respexisti. Illumina tenebras cordis mei lumine gratiz tuæ, vt peccata mea omnia, quibus te miser negaui, clarè cognoscam, detestatione sancta odiam, ingratitude & malitiam meam ex intimo cordis desiccam, atque tui contemptum super omnia plangam. Ah bone Iesu, quando verè pœnitebo? quando incipiam detestari omne quod tibi displicet? Quando ante faciem tuam incôsolabiliter lugebo, quod tibi tanto tempore displicuit, quod te reliqui, vadens post concupiscentias meas? Iterum atque iterum rogo te Domine misericordissime, scinde, vulnere & penetra cor meum, fac vt lugeam peccata mea, da mihi lachrymas veræ contritionis, compunctionis, viscerosæ compassionis & feruentissimæ dilectionis, quibus non requiescam, donec me sentiam ad te patrem misericordiarum receptum. Quod vtinam dulcissime Iesu mihi præstare digneris, & nunc & in hora mortis meæ: videlicet vt totus tibi reconciliatus & purgatus, ad te absque mora venire merear, Amen.

22.
Ad Caiphā.

Theoria XXII.

Heu benignissime Iesu, recolo nunc iniuriosam illam tui deductionem ad Caiphā, vbi Pontifices senioresq; Iudæorum sese congregauerant, ad dolosum consilium consingendum, quo te ad mortem ignominiosam perducerent. Sæpè hoc idem ante desiderauerunt, sæpè tentauerunt, quomodo te occiderent, at nequierunt, quia nondum venerat hora tua, & nemo potuit tollere animam tuam, nisi tu ipse poneres eam. Hæc itaque hora tenebrarum & potestas fuit caliginis, cui propter nos pie Iesu te vltro subdidisti. Itaque congregati gaudebant, quod in potestate te sua haberent, & veluti canes vehementer sitientes sanguinem, et ipsi quærebant quomodo te interficerent. Porro tu in medium eorum adductus, demisso capite & verecundus stabas, tacebasq; & audiebas eos, qui toruis oculis, minaciq; vultu omnia tibi beneficia exprobrabant, & te stantem contemnebant, gaudentes atque improperantes, quod in suis iam te manibus vinctum haberent.

Pro sancto odio sui, Precatio.

Dulcis Iesu, fac me in omni opprobrio, & in omni contemptu meipsum gaudere. Quod vt possim clementissime Iesu, infunde mihi perfectam meipsum cognitionem, odiumq; sanctum, quo meipsum solum perfectè contemnam, & ex animo ab alijs contemptum & iniurias pati gaudeam. De omnibus verò alijs bene sentiam, illisq; veræ charitatis affectum, beneficia & obsequia semper impendam, Amen.

Principes & sacerdotum quærebant falsum testimonium contra Iesum, vt cum morti traderent, &c. Matthæi XXVI.

23.
Testes.

Theoria XXIII.

Patientissime Iesu, qui stetisti ante faciem Pontificis & seniorum, quasi is qui nullam habet potestatem aut virtutem. Nam cum multas contra te iniquas impij accusationes adferrent, quando interrogationibus multis tibi erant vehementer molesti, cum deniq; testimonia multa quærebant aduersum te, tu pie Iesu tacebas ad omnia. Sciebas enim, quia quicquid fuisses loquutus, mox in calumniam verteretur. Sciebas quoque quod nihil aliud quærebant, quam vt respondendo diceres, vnde te apud Pilatum accusandi haberent speciem. Prouocabant enim idcirco te ad loquendum, quo innocentem capiant in sermone. Eam ob rem subornant iniquos testes, qui te accusent: sed inconueniens erat testimonium eorum. Heu mitissime Iesu, quam patienter, quam æquanimiter, & quam tranquillo corde hæc omnia sustinisti.

Pro taciturnitate inter calumnias & accusationes, Precatio.

Pro hac igitur taciturnitate tua, pro mititate tua, adoro, benedicq; te, & gratias ago tibi benedictè Iesu, & oro te, da mihi ad omnia conuitia, ad improperia, ad calumnias, ad accusationes iniquas, ad falsa testimonia, & in quacunq; aduersitate humiliter æquanimiterq; tacere, tibi omnia committere, & in silentio salutare tuum, hoc est, gratiam & consolationem tuam expectare, Amen.

Prin-

Princeps sacerdotum scidit vestimenta sua dicens: Blasphemauit.
Matthæi XXVI.

Theoria XXIV.

Heu Christe Iesu, cum itaque multa forent hostes machinati, quo prouocarent te ad loquendum, qui tacebas, Caiphas de sede sua furore agitatus, exiens: *Aduro, inquit, te per Deum viuum, dic nobis, si tu es Christus.* Tu pie Iesu diuinitatis nomen audiens, ne illud videreris contemnere, sapienter, humiliterque illis veritatem confessus es, dicens: *Tu dicis, quia ego sum.* At ille mox quod expectabat ratus se inuenisse, pro simulata religione vestimenta sua scidit, exclamans: *Blasphemauit.*

Pro diuini nominis reuerentia, Precatio.

Heu bone Iesu, blasphemi isti, qui centies milliesque nomen sanctum tuum blasphemauerunt, tibi blasphemix crimen impingunt. Quanta est innocentia tua, quanta mansuetudo, quanta animi tranquillitas? Nihil enim asperum loqueris, non animo indignaris, quia impiorum iudicio te totum propter me, & diuina maiestas, submittis. Dulcis Iesu da mihi, vt tui blasphemiam, irreuerentiam atque contemptum ex omnibus exceret medullis, vt nomen sanctum tuum ex toto corde meo, ex omnibus viribus animæ, ac desiderijs meis cupiam exaltare, & exaltari illud apud omnes, me ipsum verè despici propterea, & iniuria affici, quo laus, honor, gloria & beneplacitum tuum crescant, & in omnibus proficiant, Amen.

Eccenunc audistis blasphemiam, Quid vobis videtur? At illi dixerunt: Reus est mortis. Matth. XXVI.

Theoria XXV.

Dvleis Iesu, quam flebile est audire calamitatem tuam, & temeritatem quam tibi iniquis tulisti in demo Caiphæ. Siquidem mox vt adiuratus tu diuino nomini honorem tribuens, respondisti, Pontifex, occasione quam quaesierat ex verbis tuis sumpta, statim subintulit, iudicans te blasphemasse, ipsoque sententiam impiorum consulente, *reus, inquit, est mortis.*

Aduersus suspiciones peruersæ, iudicia, Precatio.

Ah bone Iesu, quam iniquus iudex, quam peruersi assessores, quam falsi testes te circumualent, Damnaris ad mortem, in quem non cadit iniquitas, tu vitæ & mortis author. Tu iudex viuorum & mortuorum, iudicaris mortis reus. Quid fecisti bone Iesu, quid fecisti, vt tali sententia ferireris? Tu non peccasti, sed ego peccavi. Veruntamen tu omnino vt charitate & misericordia plenus agnoscereris, peccata mea super te suscepisti. Ex me igitur procedit, vnde tu mortis reus diceris. Dulcis Christe Iesu, aufer à corde meo suspiciones omnes malas, & da mihi vt neminem ego neque damnum neque iudicem: aliorum verò iudicia humiliter patienterque supportem, Amen.

Palmas in faciem eius dederunt, dicentes: Prophetiza nobis Christe: Quis est, qui te percussit. Matth. XXVI.

26.
Cæcus.

Theoria XXVI.
Christe Iesu, benignissime, gloria & corona Sanctorum, Angelorum deus & pulchritudo, quare non scinditur cor meum tristitia & mœrore, quando- quidem tot passionum, tot opprobriorum, tot confusionum, totq; vulnerū & liuorum tibi causa extitit? Siquidem cum à Pontificibus, Iudæorum senioribus esses damnatus, ministri eorum quasi reprobum & maledictum omnibus pœnis & contumelijs te affecerunt. Nam cæciderunt te in faciem tuam, dantes alapas; nec leues, sed validas, vnde è naribus sanguis potuit emanare.

Pro deuotione vera, Precatio.

Heu amabilissime Iesu, quomodo tam gratiosam faciem potuerunt alapis cædere, quam sancti eorum patres olim Prophetæ & Patriarchæ tantopere desiderarūt videre? Pijsime Iesu, heu quoties ego tibi alapas in faciem, quātum in me est, dedi, te cædens, te contemnens? Da mihi quæso profundissimam humilitatem, infunde deuotionem & reuerentiam affectuosissimam, qua omni in loco tuam præsentiam cogitem, venerer & diligam toto corde, Amen.

Tunc expuerunt in faciem eius, & colaphis eum cæciderunt. Matthæi XXVI.

Theoria XXVII.

27.
Conspuitur.

Hvillime Iesu, quomodo sic elegisti propter me fieri opprobrium hominū & abiectio plebis? Nam inimicis tuis hoc nequaquam satis erat, quod cædebant faciem tuam, quod blasphemum, quod reum quoque mortis te dicebant, nisi potentia etiam phlegmata ac sputa in faciem tuam iactarent. Erat enim illis consuetudo, quos abiectissimos, vilissimos, omnino odio dignos iudicabant, in eorum faciem spuerere. Atque ideo vehementi odio te contemnebant & detestabantur. Conspuebant enim faciem tuam, faciem scilicet illam, quæ plena erat gratiarum, faciem tot gemitibus & suspirijs patrum desideratam, videlicet clamantium: *Ostende nobis Domine faciem tuam, & salui erimus: in quam desiderant Angeli prospicere.*

Psal. 79.
1. Petr. 1.

Pro puritate simplicitatq; animi, Precatio.

Ah bone Iesu, pro hac iniuria, pro immunditia & fetore, pro denique abominacione nobilissimæ complexionis tuæ ad huiusmodi, ediuersosq; pro mitissima voluntariâ patientia tua adoro, laudo, benedico te, & gratias tibi ago. Obsecro etiam te per eandem mansuetudinem cordis tui, da mihi faciem tuâ, vbi signatum est super nos lumen vultus tui Domine, non conspuere, sed seruare immaculatam conscientiam, & concupiscentijs, delectationibus cogitationibusq; tam carnalibus, quàm vitiosis non inquinari. Da mihi mitissime Iesu castitatem mentis & corporis, puritatem ac simplicitatem cordis, quibus totus perfectissimèq; tibi placeam, Amen.

Cœperunt quidam conspuere eum, & velare faciem eius. Marc. XIV.

Theoria XXVIII.

28.
Velant.

Benignissime Iesu, qui scrutaris renes & corda, cuiusq; oculis omnia sunt nuda & aperta (vtpotè cui patet omne secretum) quàm gravis erat hæc contumelia, quod vici impij & illusoress ad blasphemandam diuinitatē tuam, qua

qua scis omnia & intelligis, circumligantes velo oculos tuos operuerunt, & deridentes te, dixerunt *Prophetiz a nobis Christe, quis est qui te percussit?* Interea verò percussērunt, alius in faciem dans alapam, alius pugno, alius colapho cædens, alius deniq; per barbam, alius capillis te trahebat, quasi dicerent finguli: *Propheta magnus es, secreta nosti cordium, arcana facere potes manifesta: dic nobis, quis te (dum simul omnes cæderent) percussit?*

Pro casto filialiq; timore Dei, Precatio.

MI Domine, hæc olim passus es ab impijs, sed nihil eo minus pateris ab iniquitate infidelitatemq; mea, qua aded temere superbeq; delinquo, quasi tu non fore praesens, aut nõ videres, & quasi velo circumligati forent tibi oculi. Da igitur mihi suavissime Iesu, timorem tui filialem, ac castum, quo vigilantissime stem super conscientia mea, humillimeq; per tui nominis inuocationem omnes tuos instinctus obseruem, prudenter discernam, perficiamq; semper tuum beneplacitum obedientissime, strende, atq; feruenter. Iterum rogo te liberalissime Iesu, quia medicus & pauper sum ego, vt excites ignauiam meam, vigilantissimumq; me facias omni tempore & loco, ad reuerentiam tuæ diuinæ praesentiae meditandam ac sentiendam, cum omni humilitate & dilectione, Amen.

Et alia multa blasphemantes, dicebant in eum, Lucæ 22.

Theoria XXIX.

PRæter hæc, patientissime Iesu, alia multa blasphemantes te, dicebant atq; agebant impij, per totam noctem illudentes tibi. Heu bone Iesu, quid agebant ^{29.} Fert multa. in te? Genas tuas veiticabāt capillis te & barba trahebāt, pedibus trudebant, aliaq; multa quæcunq; poterant excogitare, tam absurda, tam grauiatq; vt Euangelistis verecundia esset ea scribere. Crudelissimi enim nebulones rotam noctē in pennis tuis expendere cupiebant, ac pennis tuis se satiare: vnde dentibus in te fremebant, verbis comminabantur, sublannantes ac blasphemantes.

Aduersus vitiosas affectiones, Precatio.

HEu pie Iesu, quanta pro me pateris tu, cum mihi aded sit molestum, vel minimum quid pati pro te. Quare o amabilissime Iesu, tuæ misericordiae me totum commendo: quia nulla est virtus mea, nullus ergate amor, nulla constantia in me. Cupio esse despectus, incognitus, ac vilis reputari: sed desiderium est futile, & inanis voluntas, quam diu bone Iesu res ipsa non sequitur. In ipso nanq; tentationum occurfu, mox vbi probari debeo, voluntas desigit, omneq; propositum meum succumbit. Praeueni igitur me dulcis Iesu in benedictionibus tuis, reple me dulcedine gratiae tuæ, quæ cor meum purget, purumq; seruet ab omni affectione vitiosa, ab omni suspitione mala, ab omni cogitatione impura, & ab omni amaricatione, æmulationeq; inuidiosa. Repleat quoque cor meum, suavissime Iesu, & totum me possideat castissimus feruentissimusq; tui amor, qui totum me in te transformet, totum absorbeat, tibiq; me perpetuo inseparabiliter & inauertibiliter yniat, Amen.

Et surgens omnis multitudo eorum, cum vniuerso consilio, vincentes Iesum, victum duxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato præfidi. Adducunt ergo eum ad Caipham in prætorium. Erat autem mane. At illi non introierunt in prætorium, ne contaminarentur, sed manducarent pascha. Matthæi 29. Marci 15. Lucæ. 23. Ioan. 18.

Theoria XXX.

30.
Pilatum.

Heu Iesu pijsime, cuiusmodi noctem tu sensisti, quam totam in contumelijs, alapis, improprijs, ludibrijsq; patiendis transegiſti, dum mane factò, congregato consilio seniorum, omnium Pontificum & Phariseorum, sententia quam Iudeorum pauciores nocte statuerant, ab vniuerso eorum cætu firmaretur. Itaque mane denuò interrogatus CHRISTVS ne sis, aut filius Dei, humiliter respondiſti, confitendo veritatem. Quapropter etiam denuò ab omnibus, nimirum conspiratoribus, es damnatus atq; mortis reus pronuntiatus. Mox igitur (quia vehementer sitiebant mortem tuam) ad Pilatum victum (quod signum erat iudicij mortis) te perducebant, sic turpiter cæsum atque consputum, vt vix eſſet in te vnde posses agnosci. Et quia nullam causam aduersus te habebant mortis, dolosi ac versipelles interrogati à Pilato, quàm accusationem aduersus te haberent: *Si non eſſet hic, inquit, malefactor, non adduxissemus eum tibi:* hoc est, tam religiosi sumus, tam sapientes ac iusti, vt meritò soli nostro examini crederes, nihil vltra interrogans: quandoquidem nostræ non est consuetudinis, innoxios damnare. O cæcam, ô simulatam, pie Iesu, inimicorum tuorum conscientiam. O stoliditatem nimiam, quasi nihil plus interrogaturus Pilatus, ad eorum duntaxat verba, hominem inauditum punire deberet.

Aduersus iudicia temeraria, Precatio.

Ah bone Iesu, vnâ petitionem precor à te, non confundas quæso faciem meam. Fac dulcissime vt neminem ego iudicem, neminem spernam, & aliorum iudicia non timeam, sed humiliter patienterq; sustineam, Amen.

Accusabant Iesum summi sacerdotes in multis, Marci 15.

Theoria XXXI.

31.
Accusant.

Offero tibi nunc pijsime Iesu accusationes illas iniquorum ante faciem Pilati, coram quo te seductorem, Cæsaris mandata prohibentem, atq; qui regem te feceris calumniantur. Denique alia multa iniqui contra te mentiebantur, ad quæ omnia tu tacebas. Stabas autem ante iudicem demisso capite humilis, & quasi omnium fores reus, verecundus. Omnium nanque & singulorum peccata in te susceperas, idè pro omnibus etiam peccatis nostris verecundiam sustinebas.

Pro patientia ad accusationes & vituperia, Precatio.

Benignissime Iesu, da mihi accusationes & vituperia hominum libenter sustinere, non irasci, nec propterea indignari: sed humiliter poenitere, feruenter emendare, & omnibus me subdere, Amen.

Pilatus

Pilatus audiens quod Iesus homo Galilæus esset, misit eum ad Herodem, qui & ipse Ierosolymis erat illis diebus: Herodes autem viso Iesu, gauisus est valde. Erat enim ex multo tempore cupiens videre eum, eo quod audierat multa de illo, & sperabat aliquod signum videre ab eo fieri. Interrogauit autem illum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. Stabant autem principes sacerdotum & scribæ constanter accusantes eum. Vt cognouit autem quod Iesus de Herodis potestate esset, misit eum ad Herodem. Lucæ 23.

Theoria XXXII.

Heu mansuetissime Iesu, pōst multas Iudæorum accusationes, contra tuam innocentiam, coram Pilato, aut incongruè adductas, aut mendaciter confictas, pōst longam etiam interrogationem & examinationem iudicis, tandē quasi malefactor pessimus, & morti obnoxius, ad superbissimum Herodem es adductus. Heu bone Iesu, quā crudeliter tunc es susceptus ab inimicis tuis, heu quā viliter tractaberis. Quibus verberibus & blasphemijs es affectus, præsertim cum voluntatem suam non obtinuerint, quam sperauerant, apud iudicem Pilatum. Cum magno itaq; clamore, cum armorum strepitu, cum derisionibus, per ciuitatem ductus es ad Herodem, vbi nihilo secius quā apud Pilatum, obstinatissimè Iudæorum seniores accusauerunt.

Pro refrenatione lingua, Precatio.

Ahpie Iesu, obsecro te per misericordiam tuam infinitam, custodi & refræna linguam meam, ne vnquam in verbo aliquo detractorio excedam, ne verbo aliquo proximi charitatem lædam. Christe Iesu, da mihi silentium oris & cordis potissimè conseruare, ad inutilia, quæ rufosa, mundana, carnaliaq; non defluere, sed ab omni verbo otioso continere. In hoc tu me rege & protege pie Iesu, quia pauper & infirmus ego sum. Amen.

Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo, & illudit indutum veste alba. Lucæ 22.

Theoria XXXIII.

Sapientia Patris Christe Iesu, adoro, laudo & benedico te, gratiasq; tibi ago, pro humilitate, pro taciturnitate, pro patientia deniq; tua, quam in domo Herodis exhibuisti. Ibi enim multis criminationibus te populo tuo accusante, tu ad omnia tacebas. Herodes præterea curiosus, gaudens te exceperat, speransq; se abs te signum videre, multis te interrogauit sermonibus: ad quos dum nihil responderes (quia sicut tempus fuerat docendi & operandi signa: ita nunc patiendi quotq; erat & tacendi) ceu fatuum te habuit, cum omni item exercitu suo resprouit, alba veste induit, illudit, ac illudendum te præbuit.

Aduersus derisiones detractionesq; aliorum, Precatio.

Heu pie Iesu, omnis quæso superbia discedat à me, deserat me omnis vel species vanæ gloriæ, vt verè humilis tibi placeam, & derisiones detractionesq; aliorum non timeam, imò sperni & vilipendi cupiam. Amen.

ff z

Herodes

Redit. 34.

Sap. 8.

Sap. 11.

Recordare nunc pijsime Iesu, postquam nullum volebas signum operari (quia mori propter nos, non à morte liberari veneras) Herodes in veste alba (quæ fatuorum erat) ad Pilatum te remisit. Heu sapientia æterna, quæ attingis à fine vsq; ad finem fortiter, disponisq; omnia suaviter, tu qui vniuersum ex nihilo mundum creasti, quicq; in pondere & mensura gubernas & contines omnia, illuderis vt fatuus. Heu obedientissime Iesu, quàm præclara, quàm eximia est patientia & humilitas tua, qui in inimicis tuis crudelissimis obedis. Nam secundùm voluntatē eorum vadis & redis, de iudice quoq; ad iudicem duci & reduci, non absq; magna iniuria & ignominia, te permittis. Siquidem vadis sicut agnus qui ducitur ad victimam, & dum subannaris, dum illuderis, dum deniq; percuteris, non contradicis.

Pro felici ignorantia stultitiæq; Precatio.

Heu quas gratias agam, pie Iesu, pro tam crebris magnisq; fatigationibus, pro violentis hostium impulsibus, pro tractibus molestissimis, pro opprobrijs deniq; & contumelijs cōtinuis, quibus per vicos & plateas ciuitatis cū derisivo clamore fuisti ad Pilatū reductus, infamatus, atq; vt fatuus monstratus, ac illudendus omnibus exhibitus. O mi Iesu amabilissime, quanto factus propter me tu es vilior, tanto mihi es charior. fac quæso me ad omnia huius mundi stultum, insensibilem & mortuum, vt quæ sursum sunt, & ea sola, sapiam, nihil extra te Domine sciam. Tu solus sapientia mea, pulchritudo mea, virtus mea, amor meus, gaudium meum, delectatiō mea. Tu vnus & solus quem quæram, quem diligam, quemq; purè intendam, ex toto corde meo in omnibus, & super omnia. Satis diu hæcenus à te aberravi, fac ad te redeam suavissime Iesu, tibiq; inseparabiliter inhæream, Amen.

AD TERTIAM HORAM.

Congregatis sacerdotibus, principibus & pharisæis dixit cis Pilatus: Quem vultis vobis de duobus dimitti? Barrabam an Iesum, qui dicitur Christus? Matth. 27.

Theoria XXXV.

Alter ab illo 35.

Amabilissime Iesu, adoro, laudo, & benedico te pro ignominia illa maxima, & ingenti contemptu, quem pertulisti à Iudæis. Siquidem reductus ad Pilatum, cū ab eodem agnoscereris innocens, & per solam invidiam traditus, volebat ille te liberare à morte, vt vel ob celebritatem festiuitatis, quæ instabat & propter priuilegium quod concessum fuerat Iudæis, vita tibi donaretur. Atq; idē cum homicida, & insigni odiosissimoq; latrone te praposuit populo, ratus illius pessimi hominis flagitia, & Iudæorum erga ipsum odium esse tanta, vt libentius tibi quam illi optarent, cui parceretur. Ea propter Iudæos alloquens, post alia dixit: Est vobis consuetudo, vnum petere vinclum, atq; à morte liberum facere: quem igitur è duobus vultis dimitti? Barrabam, an eum, qui dicitur Christus? Vultis vt vobis Christum dimittam? clamauerunt seniores, simulq; omnis turba ad hoc instigata: Non hunc dimittas, sed Barrabam. Heu Iesu bone, quo mœrore tum affici potuit

potuit cor tuum, cum videres plebis tuæ erga te ingratisimæ odium aded obli-
 natum. Comparatus eras latroni pessimo à iudice; cum eodemq; simul propositus.
 Verùm à tuis, hoc est, à tua gente vilior, nequior, ac vita indignior quam latro vel
 insignis aestimatus es, aded vt nec nominatione te dignarentur, quomodo Barrabā
 nominauerunt. Sed odio te abominantes: *Non hunc, inquit, dimittas vrpote & vi-
 ta & nomine indignum.* Porro, Pilatus dum vehementer pro tui liberatione insta-
 re: *Quid, inquit, vultis igitur, vt faciam regi Iudeorum?* Si tantum beneficium la-
 troni impenditis, qui vestros necauit viuentes, quanto magis grati beneficium po-
 stulabitis ei, qui languidos vestros curauit, mortuos suscitauit? Exclamauit ad hæc,
 omnis populus: *Crucifigatur.* Hæc est merces tua bone Iesu, hoc præmium, quo labo-
 ribus beneficijsq; tuis plebs execranda respondet. Quomodo interea pie Iesu posset
 non vulnerari cor tuum, sentientis te regem angelorum, Deiq; filium aded despe-
 ctum, adeoq; haberi exosum, vt latronem vehementer pestilentem tibi plebs illa
 ingrata præferret: nec solum præferret, sed illum vita etiam donaret, te verò aded
 vita haberet indignum, vt ad amarissimū ignominiosissimūq; mortis genus ma-
 gnis vocibus postularer. Heu quam ignominiosum fuit, hoc verbum mox per ci-
 uitatem diuulgari: Latronem scilicet scelestum dimitti, te verò, qui habitus fueras
 populi saluator, atq; omnigenū infirmitatum curator, tanquam magum aut se-
 ductorem, aut quasi latrone pestilentiore inuentum, ad crucem postulari. Heu
 quam lugubris hic erat rumor in auribus pijsimæ matris, reliquorumq; amicorū
 tuorum. Heu quanto mœrore ac dolore beatissima Maria cor tuum virgineum
 maternūq; scindebatur, quando tam tumultuosæ ad crucem petitionis vox cun-
 ctorum ore in altum ferebatur, hoc est, quando benedictus vteri tui vnigenitus,
 quando creator & Deus tuus ad vilissimum crucis suspensium petebatur.

Pro sui cognitione humiliationeq; Precatio.

O Vtinam dulcissime Iesu, illumines cor meum illustratione gratiæ tuæ, qua
 perfectissimam veramq; cognitionem meæ vilitatis, infirmitatis, malitiæ,
 præsumptionis, cotiusq; nihililitatis mihi infundas, vt videam semper, atq;
 ex animo sentiam, quam nihil, nisi vilissimus maximusq; peccator sum: vnde cum
 sancto odio, dispicienciaq; me ex animo contemnam, nulli me creaturæ audens cō-
 parare, sed inferiorem, atq; per ingratitude viliorē cunctis me credens esse. Hu-
 iusmodi etiā me perfecto desiderio optem gaudeamq; ab alijs pariter credi, ac pro-
 pterea vilipendi, quo mei contemptus, & amor tui per singula momenta simul in
 me crescant, roburq; indes accipiant. Omnia quoq; desideria humanæ laudis ac fa-
 uoris, omnes motus vanæ gloriæ, superbiæ, aut propriæ complacentiæ penitus in
 me euanescent. Dulcis Iesu, da mihi, atq; vtinam fiat, vt te præferam semper cun-
 ctis desiderabilibus, diligamq; in omnibus & super omnia, Amen.

Nudans expoliavit eum Ioel. 1.

Theoria XXXVI.

E Ia benignissime Iesu, ab omni creatura sit tibi sempiterna laus honor & glo-
 ria, pro humili castissimæq; erubescencia, pro innocentissima verecundia tua, ^{36.}
 qua nobilissimū cor tuū fuit persusum, dū ad populi seuitiam placandā à Pi-
 lato fuisti flagellandus militibus traditus, vestibus expoliatus, atq; totus sic nudus
 (quod pudicissimis quibusq; virginibus ipsa interdum morte molestius est) ante
 ff 3 oculos

oculos derisorum, cum ingenti contumelia constitutus. Causa enim erubescendi, licet non eadem fuerit in te, quæ est in nobis, nihilominus tamen, quia hanc quoque passionem, ut alias omnes absque peccato susceperas, fuisti (quod decebat virginem honestatem) maxime verecundus, & zelo pudicitie propterea, quod ab inimicis (quantum fuerat in illis) quomodoque illi putabant, iuxta eorundem æstimationem de honestate, contristatus.

Pro nuditate paupertateque, spiritus, Precatio.

Dulcissime Iesu, per fidelitatem suavissimi cordis tui, da mihi cor nudum & exoccupatum ab omnibus phantasys & imaginationibus, ab omni que cogitatione atque affectione vitiosa & otiosa, ut in vera paupertate & nuditate spiritus, in vera simplicitate & puritate mentis, tibi soli placere cupiam: imò tibi semper & perfectissime placeam & in hæcram, Amen.

Data sunt super te vincula & ligabunt te in eis. Ezechielis 3.

Conclufit me Deus apud iniquum, & manibus impiorum me tradidit, Iob, 16.

Theoria XXXVII.

17. **M**iseri cordissime Iesu, postquam corpus tuum speciosum præ filiis hominum totum nudatum, spectaculum præbuit inimicis, fuisti ad columnam ligatus: Ligabaris autem tanquam malefactor, ut magus & impotens, qui nullam haberet virtutem.

Pro vinculis virtutum, Precatio.

Heu bone Iesu, quæ te possent vincula tenere, nisi charitas te ligaret? Quæso igitur piissime Iesu, ut funibus fidei, spei & charitatis perfectissime perpetueque me tibi alliges, ut à te separari nequeam in æternum. Dulcis Iesu, dirumpe etiam in me vincula prave consuetudinis, omniumque vitiorum, ut nihil sit inter te & me medium, quod me à te elonget, nihil quod ad te accedentem impediatur, Amen.

Apprehendit Pilatus Iesum, & flagellavit. Ioannis 19.

Theoria XXXVIII.

18. **D**omine Iesu Christe elegantissime, & præ filiis hominum speciose, quas tibi nunc debeo gratias pro atrocissima acerbissimaque flagellatione tenerimi ac nobilissimi corporis tui? Quas lachrymas fundam quæso piissime Iesu pro te simul ac pro me. Quandoquidem ego causa sum & occasio tibi, ut tantos dolores tu sustineres, & permitteres à crudelissimis ministris iniquitatis, carnem tuam virginem aded miserabiliter flagellari, tam profundè vulnerari, lacerari, roseoque sanguine perfundi. Heu bone Iesu, quàm pœnosa fuit hæc tui flagellatio quàm, dolorosa, quàm valida, quàm cruenta, quando nebulones impij & crudelissimi, utpote ad hoc feroces electi, sine misericordia & absque compassione tibi adijciunt plagam super plagam cædendo, liuoremque iungunt liuori, utpote, qui tuis satari non poterant doloribus, donec post inexcogitabiles intentissimasque pœnas, post iniurias multas ac varias, post opprobria denique ac blasphemias tibi innocentissimo inflictas, se quoque ad sui perducerent fatigationem.

Pro

Pro his itaq; & pro singulis duris verberibus, pro acutissimis puncturis, quibus sacratissimum nobilissimumq; corpus tuum fuit miserabiliter vulneratum, pro largissimis item riuulis pretiosissimi sanguinis tui, quo totum corpus tuum perfusum ac rubricatum est, pro sanguine deniq; nobilissimo effuso, quod in terrâ defluens, pedibus impiorum calcatum est, (quandoquidem sicut botrus expressus è singulis percussionebus corpus tuum madebat rubescebatq; sanguine) te adoro, laudo, benedico, tibiq; gratias ago. A planta enim pedis vsq; ad verticem capitis nulla in te est sanitas: sed membra sunt singula aut verberibus attrita, aut plagis liuoribusq; lacerata, aut præ nimia afflictione & frigore obrigescencia.

Pro sufferentia æquanimi in aduersis, Precatio.

Obscuro igitur per dolorem vulnerum tuorum, & per effusionem sanguinis tui, da mihi veram & perfectam cum humilitate patientiam, vt inter omnia occurrentia nihil aliter quam de manu prouidentie tue suscipiam, idq; hilariter & cum gratiarum actione sustineam, credens me deteriora millies meruisse. Ah misericordissime Iesu, omnes dolores, omnes pœnas, cuncta deniq; quæ propter me tolerasti molesta, offero tibi pro peccatis meis, & pro vniuersis peccatis mundi, obsecrans te per infinitam charitatis tue magnitudinem, qua me omnesq; peccatores, licet scelestos & odibiles (quia tuæ creaturæ sumus) diligis, vt ex toto corde meo te diligam, facias. Nihil mihi durum sit pro tui amore agere, nihil molestum, nihil sit triste, mihi displiceam, pro tua sola misericordia contritus & compunctus continuè gemam, in tua sola bonitate ac miseratione confidam, atq; in fine vitæ meæ de singulari misericordia tua, propter flagella quibus propter me cæsus es, & ex vniuerso merito tue passionis totus purgatus plenèq; tibi reconciliatus, exeam: nisi dulcis Iesu aliter tibi placuerit, aliudve sit quod in gloriam tuam cedat magis. Atq; idè totum me tibi committo & resigno in beneplacitum & honorem tuum, Amen.

Et exuentes Iesum, chlamidem coccineam circumdederunt ei: & plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti eius, & posuerunt arundinem in dextera eius, & genuflexo ante eum illudebant, & ceperunt salutare eum, dicentes: Aue rex Iudæorum. Et dabant ei alapas. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput eius. Matthæi 27. Marc. 15. Ioannis 19.

Theoria XXXIX.

Ave sanctorum gloria, splendor diadematiq; omnium electorum, Iesu potentissime, sed propter nos infirme: Rex cœli & terræ, sed propter nos nunc vt vermiculus abiecte. Adoro, laudo benedicoq; te & gratias tibi ago, pro cõfusione nimia, acerbissimatiq; pœna, quam in Pilati domo post duram flagellationem à perfidis impijsimisiq; tortoribus suscepisti. Nam purpura aut chlamide potius coccinea te vestiunt, coronam quoq; spineam flectentes eandem capiti tuo circumponunt, deniq; ne sceptrum tibi deesset, illusores arundinem tibi in manus præbent, per hoc ironicè sic regijs vestibus ornatum incusantes, quasi stulte nomen Christi, id est, regis vsurpaueris, temerèq; regiam ambiueris dignitate: quippe cuius omnis & potestas, & promissio non minus vacua sit, quam arundo.

ff 4

Ah mi-

39-
Spinisq;

Ah micissime Iesu, quam patienter humiliterq; sustines hanc ignominiam, hunc contemptum, hanc afflictionem, huncq; cruciatum. Heu quam acerba afflictuaty fuit hæc tibi impressio spinarum, quæ cutem carnemq; suis aculeis rigidissimis penetrantes, dum quædam illarum contra ossa capitis se reflecterent, quædam verò vsque ad cerebri pertingerent teneritudinem, inæstimabili & immani te cruciatu torquebant.

Pro mystica coronatione, Precatio.

AH misericordissime Iesu, cor meum durissimum spinis tuis vulnera, penetra, tuæq; passionis ingi memoria illud reple, vt quocunq; me verito, quicquid ago vel cogito, passio tua semper in corde meo veretur. Nihil Iesu bone aliud videam, nihil sentiam, nisi te Dominum meum Iesum Christum propter me patientem, spinisq; coronatum, Amen.

Et veniebant ad eum, & dicebant: Ave rex Iudæorum, Joannis 19.

Theoria XL.

40.
Cachinnant

CHriste Iesu clementissime, offero nunc tibi ante oculos tuæ maiestatis ludibria, subsannationes, opprobria, poenas & blasphemias, quæ propter me perculisti in domo Pilati, cuiusmodi ante in domo Caiphæ tuleras, renouata. Si quidem dum sic veluti rex magno fores spinarum cruciatu coronatus, illudebant tibi tortores crudelissimi, quasi temerario regis dignitatis inuasori, adorantes te tanquam Deum, & salutantes vt regem: Ave, inquit, rex Iudæorum. Voluisti rex esse, en insignia regalia, quibus dignè sis, quomodo superbus meruisti, ornatus. Inde q; ironiam salutationem in grauem iniuriam vertentes, surgebant, dabantq; tibi alapas. Exuebant præterea in faciem tuam, putentissimum oris sui phlegma in te proicientes. Verùm his poenis ac contumelijs nondum satiati, quo omnem sui furoris in te completerent rabiem, baculum arundineum rigidumq; ex dextera tua, quæ humiliter loco sceptri tenebas illusum, arripiunt, & caput tuum reuerendissimum angelicisq; potestatibus tremendum, paulò ante ex omni parte spinis vulneratum, vulneribus ac doloribus plenum cadunt, diris crebrisq; ictibus spinarum aculeos sacratissimo vertice tuo impellunt, vulnera renouant, exaggerant dolores, & sanguinem pretiosissimum per genas tuas amabiles, & collum ad riuulorum modum defluentem, eliciunt. Inde facies tua plena gratiarum, collumq; nitidissimum sic colorata cruore, sic sputis oblita sunt, vt iam non facies hominis, sed leprosi æstimaretur. Quippe, qui eras non habens hominis speciem, neq; decorem.

Heu pijsime Iesu, omnipotens Deus, Rex regum, & Dominus dominantium, quem laudant Angeli & Archangeli, quem adorant Dominationes tremuntq; Potestates quem deniq; omnis cælorum Virtus sociâ exultatione concelebrat: hunc viri impij, peccatores obstinati, tanquam vilissimæ infimæq; fortis hominem poenis afficiunt, alapis cadunt, ludibrijs contemnunt, faciemq; tuam nobilissimam contundunt. Pro his omnibus te adoro, laudo, benedico, gratiasq; tibi ago Deus colende ac metuende, obsecroq; supplex per omnes dolores, vulnera & sanguinem tuum, vt tu rex amabilis & potens, corpus meum, animam meam ac omnia quæ in eis sunt, quæ tibi offero, commendo & resigno, accipias, tu regas, tu possideas, atq; iuxta supremum beneplacitum tuum in laudem & honorem tui conuertas.

Pro

Pro sui abnegatione & resignatione, Precatio.

Ah bone Iesu, fac vt aded semper sim resignatus, vt plena perfectaq; meijpsius abnegatione, me totum tibi relinquam, me totum in te proiciam: tristitia, aduerfa, probrosa, & que vt lata, de manu tua recipiens, nihil de me curans, nihil desiderans, nihil cogitans, nisi te & honorem tuum, nihil volens aut velle potens, nisi beneplacitum tuum. Dulcis Iesu, sim erga me & erga mundum veluti mortuus, tibi vero soli viam, & tu solus viuas in me, Amen.

Et postquam illuserunt ei, exiuit iterum Pilatus, & dicit eis: Ecce adduco eum vobis foras, vt cognoscatis, quia nullam in eo inuenio causam. Exiuit ergo Iesus foras, portans coronam spineam, & purpureum vestimentum. Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidissent eum Pontifices & ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Iohan. 19.

Theoria XLI.

Ah mitissime & benignissime Iesu, post graues illas contumelias & poenas tibi inflictas, Pilatus te spinis coronatum, chlamide coccinea circumdatum, conputum, casum, sanguine coloratum, eduxit foras ad Iudæos, omnibus monstrandum, sperans populum compassione erga te permouendum, furoremq; eorū, quando sic te cernerent punitum miserabiliter, mitigandum, teq; absoluendum. Exhibitus. Exibas igitur, qui stare, ire ve præ nimia debilitate, ex poenarum afflictione vix poteris. Itaq; Pilato te monstrante, & clamante: *Ecce homo*, id est *Ecce*, qui hominis nō habet speciem, quem aded affixi, vt vix viuere quærat: tantum habet vt de regni ambitione vsurpatione ve cogitet. Quare merito vel nunc ira vestra quiescat: sic enim tractatus est, vt ridiculum sit vos illum timere. At verò illi videntes te, nulla sunt compassione moti, quin maiori potius inuidia accensi. Quare populus ad clamandum per seniores excitatus cum Pontificibus & Phariseis, magnis postulabat vocibus: *Crucifige, crucifige eum*. Non quiescemus, inquit, non satiabitur ira nostra, implacatos nos senties, quantum vis illum affixeris Pilate, nisi affixum cruci viderimus. Heu benignissime Iesu, quid cor innocentissimum tuum tunc sentiebat, aut qua verecundia grauabatur, dum stares sic afflictus, sic illusus ante oculos odientium te, dum nulla tibi compassio, nulla misericordia à plebe tua electa impendebatur: inuidia verò odiumq; indies contra te augebantur, aded vt nisi despectissimæ te morti iudex addiceret, nunquam tui à malignando quiescerent inimici. Pro his alijsq; omnibus beneficijs tuis dulcissime Iesu, quibus charitatem tuam erga nos immensam commonstras, adoro, laudo benedicoq; te, & gratias tibi ago, orans te misericordissime Iesu, vt ab omni odio & inuidia alienum me facias, charitate verò proximiq; dilectione, compassione & misericordia totum me repleas.

Pro sua vita cum Christi vita & passione conformatione, Precatio.

Ah misericordissime Iesu, obsecro te per omnia quæ pro me passus es, per roscas item guttas sanguinis tui, & per cordis tui tristitias, perq; omnes miserationes tuas, exhibe imprimèq; cordi meo miserabilissimam hanc speciem vultus tui, & passionis, in qua populo tunc monstratus es, & veluti leprosus abiectus.

Deus meus non sis tu mihi abiectus, quia desiderat te anima mea. Vtinam facias vñ tibi placeat & vita mea, Amen.

AD HORAM SEXTAM.

Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, accepta aqua, lauit manus coram populo, dicens. Innocens ego sum à sanguine iusti huius: Vos videritis. Et respondens vniuersus populus, dixit: Sanguis eius super nos, & super filios nostros. Tunc Pilatus volens populo satisfacere, adiudicauit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis Barrabam; Iesum verò tradidit voluntati eorum. Matthæi 27, Mar. 15, Lucæ 25.

Theoria XLII.

42.
Damnatur.

Heu mitissime Iesu, iudex viuorum & mortuorum, quanta est magnitudo tue charitatis erga me, qui tam dura, tam probrosa, tamq̃ tristitia sustines pro me, vt à damnatione perpetua liberer me, qua diu iam forem absorptus, nisi tua misericordia immensa me præuenisset. Ecce quanta benignissime tu passus es propter me. Post multas Iudæorum accusationes, post clamorosas postulationes vt crucifigaris, post deniq̃ iudicis examinationem crebram, tandem sedente Pilato pro tribunali, heu innocentissime Iesu, heu Deus maiestatis, in conspectu omnium te odientium amantiumq̃, tanquam malefactor pessimus ante iudicem atq̃ eius tribunal fuisti adductus, & sententia manifesta, licet iniustissima, atq̃ idèd maxime dolenda lachrymandaq̃, ad mortem crucis es damnatus. Heu bone Iesu, quamuis omnia præscires, omnia sic velles, cor tamen tuum pijsimum quanta tristitia, quanta verecundia fuit afflictum, cum latæ sententiæ tam probrosus rumor, clamate præcone, in tuis omniumq̃ auribus auditus euulgatusq̃ est de te, qui mundi (quod estas) saluator putabaris! Nonne tunc recolebas modestissimæ tuæ matris, quam cum paucis amicis tuis vsq̃ ad mortem pro te sciebas contristari, inimicos verò tuos, tuū sanguinem sitientes, crudelissimo gaudio lætari?

Pro contritione remissioneq̃, peccatorum, Precatio.

AH mi Domine, tu pro peccatis meis accusaris, pateris, condemnaris & tandem moreris. Quare dulcissime Iesu, contritionem pro peccatis meis (pro qua sc̃pius te rogo) mihi non infundis? Quare non facis vt lachrymas etiam sanguineas, videns tuam charitatem & meam iniquitatem, effundas? Heu Domine, id ex culpa & negligentia est mea. Tu paratus es mihi dare omnia & te ipsum. Verùm ego adèd cæcus, ingratus, adèd iniquus sum, vt venenum diligam, te respuam, omniq̃ gratia tua me indignum faciam. Rogo tamen vel nunc pijsime Deus propter te ipsum, da mihi pro peccatis meis contritionem veram, intimam ac intensissimã, cum omnibus ad hoc necessarijs, quibus miser peccator tibi possit reconciliari, & in gratiam tuam redire. Scio mi Domine, quod iniquitates meæ multiplicatæ sunt super numerum, sed quis delebit ea, nisi tu manu misericordiæ tuæ? Fac igitur vt strenuè feruenterq̃ me totum in laudem ac honorem tui expendam. Veruntamen hoc nihil erit: sola enim est necessaria misericordia tua, quam præstolamur. Idèd omnes dolores, pœnas, opprobria, passionem & mortem tuam, pro peccatis meis, & pro

pro peccatis totius mundi tibi offero. Non habeo enim aliud, quo me aut alios redimam. Et hoc tibi sufficit pie Iesu. Da igitur ut hic purgatus, atque plenè tibi reconciliatus, haudquaquam damnandus, nec ad iudicium, sed ad quietem egrediar, tecum mi Domine perpetuò possidendam. Si tamen aliter tibi placuerit mecum agere, totum me dulcissime Iesu tibi offero & resigno, in gloriam tuam, & manus misericordiarum tuarum, Amen.

Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestibus suis Marci 15.

Theoria XLIII.

Recordare, Iesu bone, illius verecundiarum pudicissimæ, quam passus es, quando exutus purpura in oculis derisorum illudorumque vestimenta tua iussus es colligere atque te ipsum induere. Id enim inimici tui procurauerant, non studio pietatis, sed inuidia, qua omnia ad ignominiam tibi excogitabant. Quia enim veritate non poterant, saltem fictionibus, mendacijs & falsis criminationibus te insultabant. Ad diem namque festum tuum ex omni Iudæa, ex Samaria & Gentibus multitudo numerosa conuenerat, coram qua vniuersa oportebat te fieri opprobrium & abiectionem plebis. Turba enim, quia Lazarum te audierat resuscitasse quadriduanum mortuum ex monumento, cum palmis, hymnis & laudibus paulò ante obuiam tibi venerat. Inde tabescentes inuidia Iudæi, meditantur, quomodo turba adueniens se errasse atque deceptam arbitretur: idèd curabant ut à Romanis quasi reum mortis inuentum, damnatumque te cernerent, ex vestibus quoque tuis (quandoquidem te facies contusa, computa, cruoreque deformata haudquaquam monstrabat) te agnoscerent.

Pro vestitione virtutum, Precatio.

Amabilissime Iesu, ante omnia & præ omnibus rogo benignitatem tuam da mihi nunquam vestibus fidei, spei & charitatis nudari. Dulcis Iesu, inueniar semper ijs vestibus amictus, quibus à te filius fidelis, amans & strenuus agnoscar. Ah pie Iesu, diligam te ex toto corde meo: & hoc inter omnia molesta mea sit mihi solatium, ut perpetuò diligam te ex toto corde meo in omnibus, & super omnia, Amen.

Susceperunt autem Iesum, & exuerunt eum chlamide & purpura, & induerunt eum vestimentis suis, & eduxerunt eum, ut crucifigerent eum. Et baiulans sibi crucem exiit in eum, qui dicitur Caluarie locum. Sequebatur autem illum turba multa, populi & mulierum, quæ plangebant & lamentabantur eum, Matt: 27, Mar: 15. Lucæ 23. Ioannis 19.

Theoria XLIV.

Domine mi Iesu Christe, postquam ad mortem damnatus es & voluntati Iudæorum traditus, quicquid cuique libebat pessimo, licebat inferre tibi: vnde à multis & vilissimis opprobria & iniurias tolerabas. Interea, educeris, ubi crux tibi ponderis protensusque lacitudinis & longitudinis parata iacebat, in qua suspēdēdū te sciebas. Heu bone Iesu, licet vltro omnia ferres, nihilominus tamē crucē aspiciens,

aspiciens, quomodo fieri potuisset, vt natura tua concussa non fuerit? quomodo cor tuum non contremuit? Itaq; cum crucem hanc iuberis portare, huic benedictos humeros tuos fauciatos mox obedienter supponis, & per mediam ciuitatem, in qua claritate signorum falseras, egressus es, ferens imperium, imò & improprium super dorsum tuum. Ah dulcis Iesu, tu solus & primus portas tibi supplicium tuæ crucis. Neq; enim alius quispiam hoc tangere voluit, propterea quod vituperium tunc haberet & maledictionem. Neq; alijs tecum crucifigendis latronibus id iussum est, vt crucem suam portarent. Quippè quod nunquã factum, nunquam visum auditũve fuerit, vt crucifigendi suum proprijs humeris portarent supplicium, nisi tu mi Domine solus, cui perfidissimi Iudæi hoc procurarunt: quo sicut singularis hæc contumelia tibi fieret præ cæteris, ita ab ignorantibus singularis præcipuusq; malefactor super omnes tu credereris. Heu pijsime Iesu, omnia hæc tu veluti agnus sustines, & taces, libenter pateris, quia & sic voluisti. Veruntamen cor tuũ nobilissimũ, quanto mœrore potuit circumfundi, quod aded reprobaturum, aded exosum te ab ijs, quos peculiariter elegeras, videbas: quodq; te quasi insignem malefactorem iudicandum, cunctis cerneret expositum.

Pro religionis abnegationisq; cruce suauiter ferenda, Precatio.

O Utinam dulcis & misericors, & utinam benigne Iesu charitate me illa accendas, illa me repleas, quæ te sub cruce inclinauit. Utinam feruorem tui amoris qui indies crescat, mihi infundas, quo professionis meæ crucem (ad quam aded misericorditer me vocasti) alacriter, feruenter, strenueq; portem, vt per viam perfectissimæ obedientiæ, intimæq; abnegationis curram post te in semitis omniũ beneplacitorum tuorum, ad laudem, honorem & gloriam tuam. Misericordissime Iesu, si tu es creator meus, si tu redemptor, si tu saluator meus, qui ex profundo liberauit me inferni, qui peccata grauissima mihi remisit, qui me deniq; ad hunc ordinem & locum Carthusiensium vocauit, inueniam etiam hanc gratiam in oculis tuis, vt tu me regas, vt me custodias, tu me possideas, & ad finem perducas illum, ad quem tu me creasti, tua morte me redemisti, tua etiam misericordia infinita vocatum hætenus expectasti. Dulcis Iesu trahere me nunc post te, & fac me imitari vestigia passionis & charitatis tuæ, Amen.

Sequebatur autem illum turba multa populi & mulierum, qui plangebant & lamentabantur eum. Luca. 23.

Theoria XLV.

4.
Flabant.

Pijsime Iesu, affixit misericordissimum cor tuum utrobq; & lætitia inimicorum tuorum super mortem tuam exultantium, & mœror paucorum amicorum tuorum super te vehementer lugentium, præcipue autem quod mater tua fuit nimis afflicta de tam ignominiosa morte tua, audiens te damnatum ad eandem festinare. Eam ob rem cupiens te videre comitata modica deuotarum mulierum collegio venit, vbi videre te potuit. Sed quid vidit Iesu pijsime? Nihil profectò, nisi quod cor eius maternum secabat. Vidit te onustum grauissimo ligno crucis, curuumq; incedentem, vt potè pondere vsq; ad terram prægrauatum: vidit faciem tuã deturpatam, consputam, contusam & cruentatam: vnde præ tristitia facta est quasi exanimis. Tu quoq; præ Iesu, matris cernens angustiam, compassione vehemensissima vulneraberis. Heu miserabilem duorum amatissimorum occursum, vbi præ dolore

dolore & tristitia neuter aliquid poterat loqui: sed alter alterū aspectu amoris & cō-
pationis vulnerabat. Aderant etiam aliæ mulieres pauca, quæ omnes super te a-
marissimè plangebant atq; post te paulatim verecundèq; sequebantur. Inter omnes
tamen mater tua amplius dolebat, videns tantam ignominiam, tantum contem-
ptum, inter tot dolores ac pœnas te sustinere: vnde lachrymas & gemitus misera-
biles dabat, suscipiens in cœlum. O agne innocentissime, ô immaculate fili pudicissi-
mæ Virginis, ô benedictè Iesu, vngénite Dei Patris, quàm libèter, quàm desideran-
ter amici tui fideliores (quorum modicus erat numerus, qui in tanta tibi necessita-
te assisterent) lignum crucis illud grauisimum pro te sustulissent, modo sic tibi
placuisse: idè potissimè post dilectam genitricem tuam feruentissima discipula &
amatrix tua fecisset Magdalena, quæ fidelissimo corde præ cæteris tibi, sicut arden-
tius amabat, ita plus compatiebatur. Hæ omnes lugentes sequebantur, audientes
clamorem hostium, verba impropertium, ictus ferientium, blasphemias deri-
dentium, gaudium risusq; super morte tua exultantium. Inter quæ tu tacens veluti
agnus mansuetissimus, incedendo laborabas. Cor nanq; tuum non solum pœna ex-
terior, verùm etiam, idè multo maximè, dolor interior, hoc est amicorum gemitus
& luctus, & hostium gaudium, plebis tuæ ingratitude, obstinatorum periculum,
tuorum scandalum, fauciabat. Inter hæc omnia tamen quasi tuæ calamitatis ac pres-
suræ immemor, conuersus ad mulieres, præ compatione flentes, benigne eadem
admonens: *Nolite, inquis, flere super me, sed super vos ipsas flere, & super filios vestros.*

Pro lachrymis contritionis, compationis & amoris, Precatio.

Heu miserè & durissime Iesu, da mihi lachrymas veræ pœnitentiæ, quibus quo-
tidie & continuè peccata mea fleam & lugeam, quod tantarum sum tibi cau-
sa & occasio pœnarum. Iesu bone da mihi lachrymas amoris & compatio-
nis, quibus soluatur cor meum durum & congelatum. Heu me Domine mi, da mi-
hi contritionem peccatorum meorum veram atq; perfectam, vt lugere & flere non
desinam, quod te Patrem, Dominum ac Deum meum toties offenderim. Da mihi
etiam emendationem vitæ meæ, & imitationem totius vitæ tuæ, Amen.

Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, vt interficerentur.

Luca 23.

Theoria XLVI.

Inno:centissime Iesu, ad maiorem tibi confusionem ignominiamq; etiam hoc ac-
cessit, quod Iudæis id procurantibus, duo latrones tibi sociati sunt tecum cruci-
figendi. Hi simul te comitabantur, quo populus extraneus, si mortis causam ig-
norans scire cuperet (quàm Pharisei nullam dare poterant) saltem ex latronibus
comitantibus æstimaret te eorundè fuisse criminum complicem, atq; in scelere pa-
rem, quibus esses cōiunctus in damnatione. Ibas itaq; pie Iesu, maxima populi mul-
tigenarumq; gentium multitudine circumuallatus, qui finem agonemq; videre tu-
um cupiebant. Pro hac itaq; graui insuetaq; Domine mi Iesu, peregrinatione tua: im-
mò pro singulis passibus pedum tuorum in terram defixis, pro nimia etiam vsq; ad
defectionem virium fatigatione corporis tui, ex præcedentibus pœnis exhausti, p
gravi quotq; descensu, aut ascensu indirectæ vitæ sub onere crucis, & pro improba
tandem tortorum tuorum impulsione, festinatione, & impia tractatione, gratias ti-
bi agens, adoro, laudo, & benedico te, quod inter hæc omnia mala sic conglobata

incedebas sicut agnus mansuetus qui portatur ad victimam, tacens & non aperiens os tuum, properas ad locum supplicij tui. Interea tamen, pijsima Iesu, relinquebas vestigia cruenta ac rosea: quæ cernens pijsima mater te sequens, vulnere grauisimo in corde suo fauciabatur. Heu Iesu bone, quot suspiria, quot gemitus, quot lachrymas in hoc itinere effundebas, meditans ludæorum cæcitatem, impiorum obstinationem, amicorumq; desolationem.

Pro tractu amoris, Precatio.

Domine mi Iesu Christe, sequar te quocumq; ieris, sed trahere tu me post te: quia nisi tractus à te, malitia mea inueterata id prohibente, non valeo sequi te. Misericordissime Iesu, da igitur me tibi sociari, atq; per vestigia vitæ ac passionis tuæ te deuotissime sequi, Amen.

Excuntes autem cum ducerent Iesum, apprehenderunt Simonem quendam, & imposuerunt illi crucem, vt portaret post Iesum. Luca. 23.

Theoria XLVII.

47
Simon.

Suaissime Iesu, agne mansuetissime ac mitissime, adoro, laudo, benedico te, & gratias tibi ago pro grauisimo cruciati quem sub cruce pertulisti, potissimum tunc, quando crucis lignum aded ponderosum humeris tuis benedictis impostum, vulnera paulò ante ex flagellatione multa recenter inflicta in vnum contriuit ac quassauit Inter sanctissimas enim scapulas tuas, in quibus crux iacebat, propter multiplices motus, & tractus, & violentias hostium, ex multis vnum vulnus grande contritum fuit, cui crux imminetas, ad singulos motus pedum tuorum intolerabiles tibi inferebat cruciatus. Accessit huic dolori incrementum, ex impijsima tormentorum crudelitate, à quibus fuisti austerè impulsus, dire protrusus, hinc inde tractus, armatis manibus verberatus, crudeliter quoq; tractatus, & progredi compulsus: vnde dolor iunctus dolori vehementer auctus est, aded vt onere crucis nimio depressus, tu iam curans incederes, exhaustusq; viribus in te deficientibus, crebro sub ligno in terram corrueres. Verùm, impiorum manibus pedibusq; absq; vlla miseratione veluti bestia miserabiliter calcatus, fuit etiam à terra iuxta ac capillis retractus, nec modicum respirare es permissus; sed tandem hominem quendam Cyrenæum angariauerunt, qui crucem post te Domine mi Iesu portaret. Haudquaquam tamen moti pietatis compassionisve affectu hoc fecerunt, sed quo mortem tuam (quàm maximè siciebant) magis accelerarent, & sui furoris rabiem vsq; ad extremum suum posse, citius in te effunderent.

Pro progressu in virtutibus, Precatio.

Heu Iesu bone, huiusmodi iter nunquam ambulasti, tam asperam viam ante nunquam ingressus es, nec iugum aded pænosum ante hac vnquam tulisti. Per omnes igitur cordis tui angustias, corporisq; dolores obsecro te, vt sub cruce vocationis meæ non sinas me tepescere, nec deficere; sed facias proficiendo me progredi, atq; ad maiora me semper extendere, discretionem omnia moderari, superioribus ex animo & humillimè subijci, alijs quàm mihi plus credere, te non vt Simon per angariam, sed deuotissima imitatione sequi tibiq; inextinguibili ac perpetua charitate semper coniungi, Amen.

Et

Et dabant ei bibere myrrhatum vinum, cum felle mixtum. Matth. 27.

Theoria XLVIII.

Heu benigne Iesu, post tam multiplices derisiones te blasphemantium & sub-^{48.}lannantium (factus enim es opprobrium eorum & canticum tota die) post ^{Vinum.}iniurias & tormenta multa, post etiam gemitus & suspiria frequentia ex anhelo pectore tuo sæpe erumpentia, post vestigia sanguinea, quasi in testimonium, imò in vulnerationem piæ matris sequentis relicta, post deniq; lachrymas ex oculis tuis deflaentes, & post multas detractiones sermonum in itinere de te prolatorum (quorum te nullus latebat) postremò post studia prava iniquè tibi derogantium, cum tandem ad Caluariz locum venisses, dederunt tibi quasi fatigato refocillandòq; (ne ironiz contumelia deesset) vinum myrrhatum cum felle mixtum. Ipsi nanq; potum bonum, à viris misericordiarum propinatum ebiberant.

Aduersus rancorem amarulentiamq; omnem ad alios, Precatio.

Dvlcis Iesu, da mihi, ne vinum fellitum, hoc est, ne amaritudo, rancor, displicentia, furor, inquietudo vnquam cor meum intret: sed sincera castaq; dilectio, pijsissima quoq; ad omnes miseratio cor meum semper repleat ac possideat. Amen.

Desuper tunicam pallium sustulistis, & eos qui transibant simpliciter conuertistis in bellum. Michæ 2.

Expoliam me tunica mea, quomodo iuduar illa, Canticorum 5.

Expoliavit se tunica, qua erat indutus, & dedit eam Dauid, & reliqua vestimenta sua. i. Reg. 18. Tulerunt pallium meum custq;des murorum, Canticorum 5.

Theoria XLIX.

Ons & pulchritudo omnium creaturarum, amator pudicitiz omnisc; ho-^{49.}nestatis zelator, recolo nunc, atq; vtinam cum dolore, compunctione, com- ^{Nudant.}pensationeq; cordis recorder ignominiam in monte Caluariz tibi factam. Siquidem ibi omnibus vestibus denudaris, stans nudus in oculis vniuersæ multitudinis. Stabas autem non tantum nudus: sed vulneratus, laceratus, cruoreq; perfusus, & spineo ferro pro damnato coronatus. Stabas totus sauciatus, quia à planta pedis vsq; ad verticem capitis, non fuit in te sanitas, vt pote, in quo vulnus, liuor, plagæ, cruorq; omnia obsederant. idq; sustinebas coram pia matre, reliquisq; amicis tibi condolentibus, cernentibus quanta pertulisses ante, qui sic miserabiliter vulneratus, atq; liuoribus & plagis stabas opertus.

Pro paupertate nature & spiritus, Precatio.

Heu Iesu Christe, quem mundi contemptum, quam paupertatem nos docere volebas, qui sic nudus expoliatusq; omnibus, licet ad eò necessarijs, mori voluisti. Heu Iesu bone, quæ hæc paupertas tua, quæ nõ solù nihil habet propriũ, sed etiã rei cuiusvis ad eò necessariæ nõ retinet vsum. Da igitur mihi quoq; amatissime Iesu paupertatẽ ex animo diligere, carẽtiã, necessitates, necessariorũq; defectũ scõstanter amare, contemptũ & despectũ diligere, & à cuiuscumq; rei creatæ imagi-

natione affectioneque cor nudum purumque tibi semper offerre. Ah bone Iesu, da mihi veram nuditatem ac simplicitatem cordis: quibus te solum cogitem, desiderem, & ex toto corde diligam, quibus inauertibiliter tibi inhaeream, totusque semper & perfectissimè tibi placeam, Amen.

Et super dolorem vulnecum meorum addiderunt. Psalmo 68.

Theoria L.

50.
Renouatur.

Heu dulcissime Iesu, in hac vestium denudatione non solum verecundiã pertulisti: verum etiam magnum dolorem. Siquidem laneam vestem, quæ vulneribus tuis compacta agglutinataque sanguine erat, dum tortores impijssimi retraherent, utpotè festini, & ad mortem tuam accelerantes, renouabant omnem dolorem quem paulò ante virgis flagellisque infixerant. Nam vulnera pristina denud lacerando aperiebant, & tenerrimi corporis tui plagas roseas dilatabant. Itaque doloribus vulneribusque renouatis, stabas pie Iesu lacerato corpore, decurrentibus vndique rosei tui sanguinis riuulis, quasi excoriatus, contuens quomodo supplicij tui tibi ac mortis interea pararetur status. Veruntamen vbi sic doloroso aspectu tibi parari crucem cernens expectabas, nequaquam ab iniurijs & calumnijs liber eras. Circumstabant enim inimici tui blasphemijs te molestantes, comminantisque mox duras crucis pœnas tibi affuturas.

Pro inuocatione spiritus & compassionis, Precatio.

Heu bone Iesu, in nullo tibi miseri parcunt, sed sermonibus tibi aut derogant, aut illudunt, aut blasphemant, aut iniurijs molestant. Renoua quæso in me pie Iesu spiritum meum, & nouam quotidie deuotionem infunde, nouum feruorem, nouumque tibi perfectius seruiendi propositum. Ah dulcissime Iesu, tuis vulneribus cor meum vulnera, & dolores intra me tuæ passionis compassionisque quotidie renoua, ut quocumque me vertam, nihil aliud oculis, nihil cordi, nihil denique memoriæ meæ occurrat, nisi passio tua, vulnera tua & charitas tua. Hæc versentur continuè in corde meo, & omnia caduca terrenaque mihi in fastidium vertant. Itaque tu solus mihi esto desiderium, gaudium, amor & delectatio dulcissime Iesu. Qui viuus & regnas cum Deo Patre in vnitæte Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum, Amen.

Quinquagena secunda Theoiarum vitæ & passionum Christi, FINIS.

QVINQVAGENA TERTIA ET VLTIMA
Theoiarum vitæ & passionum Iesu Christi, dolorumque maximissimæ Matris eius.

Foderunt manus meas & pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea. Psal. XXII.

Extendisti manum tuam, & saluum me fecit dextera tua. Psal. 137.

Theoria I.

1.
Extensus.

Misericordissime Iesu, cruce tua parata, tortores tui velut rabidi canes furiosè te arripiunt, alius brachio, alius capillis aut barba, & super durum nodosumque crucis ligauit te retrorsum protrudunt: vbi sic præcipitatus iacuisisti,

TOTO

foto corpore tuo ubiq; fauciato, præ dolore horroreq; casus oculos comprimens, dentibus stridens, faciemq; contrahens. Heu amabilissime Iesu, fac vt digna deuotione memor sim illius amorosa vitronexq; expansionis membrorum tuorum. Siquidem, iacens super lignum, tam miserabiliter, quàm dignanter brachia tua vltro super cornua crucis expandisti, pedes ad inferiora ligni extendisti, & pœnis doloribusq; offerens totum corpus aptasti. Dulcis Iesu, quomodo propter nos desideratum tibi fuit pati; sic etiam vt hoc modo, hacq; figura patereris, putà, qua te monstrares inter brachia tua, super tuo pectore, paterno quoque affectu te paratum recipere redeuntes, atque in amplexum nos recipere, quàm tibi semper optatum sit. Accessit doloribus tuis, non absque prouidentia tua, aliud singulare nouumq; genus te cruciandi. Siquidem dum crudelitatis ministri crucem pararent, (quia mortem tuam Iudæi vehementer stiebant, ipsiq; propterea festinabant ministri, quo Iudæis placerent) foramina crucis, vbi eras manibus pedibusq; affigendus, non ad tui corporis mensuram, sed à se distantia nimium fecerant: vnde brachia cruraq; tua benedicta, atque totum corpus tuum violenter, vt foramina attingeres, extendi necesse erat. Itaq; pro hac extensione rigidissima omnium membrorum tenerimi corporis tui super duro ligno, quod vulnerato fuit dorso tuo substratum, pro grauius quoque pœnis ac doloribus in pectore, in corde, in omnibus quoque membris tuis pie Iesu toleratis, (siquidem in pellis modum tam miserabiliter quàm pœnosè fuisti extensus, vt omnia possent dinumerari ossa tua, tam rigorosè in longum latumq; distentus, vt compages omnium membrorum tuorum soluerentur, tam valenter denique affixus, vt nullius penè membri haberes potestatem) pro his itaque omnibus, adoro, laudo benedicoq; te, & gratias tibi ago. Nimis enim benignissime Iesu dolorosum est hoc videre spectaculum, te videlicet cœli regem & omnium creatorem inter omnes inimicos tuos, interq; frementes lictores iacere: non aliter atque virorem nouissimum & miserrimum, videre etiam te præ intolerabili angustia & vulnerum pœna, anhelò pectore & corde palpitantem, crebros singultus emittentem: vnde adamantina etiam pectora ad tui aspectum mollescere potuissent.

Pro charitate perfectioneq; virtutum, Precatio,

Dulcis Iesu, da mihi feruorem charitatis, atque ipsam charitatem perfectissimam, intensissimam, perpetuamq; mihi infunde, qua omnia mea præterita despiciam, in anteriora semper me extendam, mores actusq; sanctissimæ vitæ ac passionis tuæ imitari deuotissimè studeam, de me funditus desperem, in te solo confidam, discretioni, superiorumq; voluntati humiliter acquiescam, cunctis per me ipsius contempum subiiciam, & omnes vires animæ & corporis, omneq; tempus vitæ meæ in laudem, honorem & gloriam tuam, iuxta beneplacitum tuum expendam, Amen.

Postquam venerunt in locum qui dicitur Caluarie, ibi crucifixerunt Iesum. Lucæ XXIII.

Theoria II.

hh

Heu

Heu mansuetissime Iesu, offero nunc tibi acerbissimam illam dolorosissimamq; perfosionem manuum pedumq; tuorum, qua dextera tua clauo nimium obruto & crasso, duris malleorum ictibus impulso, ruptisq; cute, venis, nervis ac ossibus, fuit crudelissime perforata: quæ illic sanguinis effluxione, vehementiq; contractione, clauo meatum prohibente, vehementer intumuit. Deinde arreptam sinistram (quia ad foramen ligni paratum attingere nequibat) appositisq; funibus ligatam, ad designatum locum in cruce sæuissimi tortores extenderunt, atq; cruci affixerunt. Pari modo dulcissime Iesu, cruribus extensis, atq; ad foramen etiam nimium distans protractis, pes vterq; tuus ingenti est dolore cruci affixus. Tam dira autem fuit hæc crucifixio, vt clani obtusi ac crassi per foramen crucis, & cutem & nervos secum transduxisse putandi sint, indeq; intolerabili te cruciarunt dolore. Eia igitur nunc benedicte fili Dei viui, eia innocentissime Iesu, cælorum decus & gloria; quid retribuam tantæ charitati tuæ, qua tam immensa, tamq; horrenda pro nobis patiens, nos dilexisti? Aut quas gratias agam, pro tot lethali- bus cruciatibus tuis propter me perpessis, quos malleorum ictus tam validi, tam diuturni, tam denique sæpius iterati ingulerunt, in hac acerbissima crucifixione corporis tui tenerimi virgineiq; pauld ante flagellis ac verberibus vbiq; sauciati, viribusq; cunctis exhausti? Hi namq; ictus singuli crucem asperam cum corpore tuo sanctissimo desuper extenso, sua violentia mouebant, agitabant, tremereq; faciebant, aded vt venarum omnium sanguis discurrens, & exire nequens, corpus tenerum turbide percurrendo, vitalia quæreret. Vnde pro excessiuo dolore & cruciatu, quem mei causa tunc patiebaris tumescens vulnibus, trementi- busq; membris vix vinere poteras. Ah dulcissime Iesu, vtinam in ipsum totum & omnia quæ circa vel intra me sunt, cruci tuæ inseparabiliter affigas, vnde aliud post hac non sit mihi velle, scire aut posse: non aliud desiderare aut cogitare, nisi in cruce tua Domine mi Iesu Christe.

Pro sensuum affectionum crucifixione, Precatio.

Heu, misericordissime Iesu, infelicem me peccatorem, quatum plangere debeo instabilitate, distractionem, euagationemq; cordis mei, qua nimis gra- uiter te continetq; offendo. Hanc quæso benignissime Iesu, omnemq; efflu- xionem sensuum meorum, in cruce tua colligas, affigas atque compescas. Heu pijs- sime Iesu, omnes affectiones & cogitationes meas, castissimi feruentissimiq; amo- ris tui anchora in te stabilias, & quietes. Ah dulcissime Iesu, hanc crudelitatem mi- sericordissimam in me exerces quæso, vt cor meum clauo intensissimæ ardentis- simæq; charitatis incurabiliter vulneres, transfodias, crucifigas, inseparabiliterq; tibi conglutines, ac vnias, vt tui semper amore langueam atq; extra te nil valeam cogitare aut desiderare, Amen.

Iesus autem orabat: Pater dimitte illis, non enim sciunt, quid faciunt. Luca XXIII.

Theoria III.

Mansuetissime Iesu, te adoro, laudo, benedicoq; & gratias tibi ago, pro ines- tabili misericordissimi cordis tui benignitate, pro indeficientiq; charita- te, quæ vbiq; ex te in omnes emanat. Siquidem perfidissimis licitoribus, atque inimicis aded crudeliter te tormentibus, & cruci te affigentibus, te item odi- entibus

3.
Cat.

antibus ac persequentibus, quid mali retribuisti? Quomodo tuam vitus es iniuriam profecto charitate. Nempè tantam his compassionem exhibuisti, vt tuarum omnium immemor iniuriarum, omniumq; dolorum: imò & matris amicorumq; expansis in cruce manibus ardentissima charitate Patrem tuum cum lachrymis pro illis orares, peccata eorum excusans, & dicens: *Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.* Magis enim illorum dolebas cæcitatem, quàm tuam pœnam: atque idèd hæc prima tua in cruce vox, vbi magis doleres inter omnia, & vbi magis à Patre oprares succurri, monstrabat. Ah dulcissime Iesu, quàm magna inæstimabilisq; est multitudo dulcedinis tuæ, quàm ineffabilis magnitudo misericordix tuæ erga diligentes te. quandoquidem adèd benignum, adèd pium adeoq; misericordem exhibes te persequentibus te. Nam pro tanta eorum iniquitate, licet vno istu oculi omnes aut à terra viuos absorberi, aut igne cœlesti concremari potuiffes iubere, nulla tamen indignatione, sed vehementi compassione super eos permotus, vt damnatio (quam pro iniuria tibi illata sempiterna meruerant) illis remitteretur, dulcissimum, saluificumq; verbum pro eis orans, dixisti: *Pater ignosce illis &c.*

Pro mansuetudine charitateq; erga inimicos, Precatio.

S Vanissime Iesu, da mihi veram cordis mansuetudinem, vt omnibus me offendentibus, aut quocunq; modo molestis, ex toto corde omnem iniuriam dimittam. Dulcis Iesu, fac vt omnibus qui me offendunt, compatiendo & pro illis orando libenter ignoscam: beneficijs quoque & obsequijs singularibus placare eos studeam & reconciliare, & tanquam singulares amicos perfectius diligere, Amē.

Erat autem & superscriptio scripta super eum, Iesus Nazarenus, rex Iudæorum, Lucae XXIII.

Theoria IV.

A Mabilissime Iesu, super benedictum caput tuum cruci præterea impositus à Pilato est titulus, causam tuæ passionis habens scriptam, videlicet, *Iesus Nazarenus, rex Iudæorum.* Veruntamen Iudæi inuidia moti, tibi, vt rex diceris Iudæorum, non fauebant, & quod suus rex crucifixus esset, ignominiam sibi formidabant: quamobrem Pilato, vt titulus mutaretur supplicabant, licet frustra, prævalente iustitia tua simul ac veritate. Interea tamen contristabat cor tuum maleuolentia populi huius, qui negabant quod gentilis confitebatur, & tituli veritatem corrumpere infidiosè nitebantur, quo magis te diffamarent, ne quasi rex, sed regni impudens credereris inuasor, atque propterea, id est, propter temeritatem punitus.

Pro spiritali protectione aduersus cuncta pericula, Precatio.

D Ulcissime Iesu, sub hoc titulo, sub hoc vexillo, fac merear semper inter tuos electos milites recenferi. Nihil habet nobile vita mea, sed sordent omnia mea in conspectu tuo. Porro, tua misericordia mihi non sordet: hanc concupisco, hac me recenferi scribiq; cupio inter electos. Sub hoc titulo dulcis Iesu protege me ab omnibus insidijs diaboli. Sub hoc titulo protege me à vitijs & concupiscentijs malis. Sub hoc titulo protege & libera me ab omni malo. Da pie Iesu, vt fidelis fidelissimusq; tibi seruiam vsque in finem, te solum & gloriam tuam querens, Amen.

h h s

Ego

Ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. Hoc autem dicebat, significans qua morte esset moriturus. Ioannis XII.

Theoria V.

5.
In altum.

O Meditator Dei & hominum clementissime Iesu, exurgant quæso omnes creaturæ, potissimè autem cor meum vagum, impurum & ingratum, in gratiarum actionem, pro omnibus laboribus, doloribus, vulneribus & opprobrijs, quæ propter me passus es, cum tandem tortores tui crudelissimi strepitu magno, validisq; clamoribus te in cruce leuauerunt in altum, & in foramen petrae crucem nimis impetuose cadere permiserunt, aded vt cunctis membris & visceribus in te trementibus, dolorum vulnerumq; torius corporis acerbitas renouaretur. Crucifixerunt autem simul duos latrones, in quorum medio te velut insigniorem ac malitiæ caput, posuerunt. Heu agne innocentissime, quantum contristant cor tuum pijsimum ac verecundum, tot infamiæ, tamq; multiplices iniuriæ in te meditatae? Quid enim non meditatur inuidia? Et quid inuidissimi homines, gens tua tibi non construxerunt, quo nomen tuum præclarum & odoriferum extinguerent? Verùm quo magis id nisi sunt: eo te nobis amabiliorem, clarioremq; fecerunt. Nam traditione discipuli tui ad infamiam tuam vsi sunt, populorum armorumq; strepitu quasi latronem te comprehenderunt, in suo iudicio, vt blasphemum ac reum mortis damnauerunt, vinctum, id est, ad mortem condemnatum obtulerunt iudici. Ad hæc quasi euidentissimum nequam te per ciuitatem ducunt reducuntq;. Propter festum denique præuilegio vtentes, latronem insignem sibi donari petunt, quem tibi præferunt quasi iustiorum, te verò cum latronibus alijs ad Caluariam eduxerunt damnatum. Tibi quoque soli lignum tuæ crucis, quasi præ alijs nequiori, imposuerunt, atque nunc tandem in medio latronum, quasi eorundem caput & principem crucifixum statuunt, pro modico æstimantes, quod intolerabiles pœnas, & cruciatus inferebant, nisi & famam boni nominis tollerent tibi innocenti.

Pro patientia in aduersis, Precatio.

A Iesu bone, da mihi veram perfectamq; patientiam, vt correptiones, oburgationes, confusiones, contemptum & conuicia æquanimiter & sine turbatione cordis perferam, & nemini malum pro malo reddam: sed odientes & calumniantes me diligam, atque sincerissimæ charitatis affectum beneficiaq; illis impendam. Misericordissime Iesu, fac me ab omnibus quæ mundi sunt exul, & in cruce tua tecum à terra subleuari, vt omnibus vitijs & concupiscentijs crucifixus ac mortuus, mundosq; altior factus, in tuis semper vulneribus merear conuersari, Amen.

Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me Zachariæ XIII.

Theoria VI.

6.
In tribus.

D Ulcissime Iesu, quanta est erga nos pietatis tuæ dignatio, quàm inestimabilis magnitudinis charitatis, qua crucem non solum vltro, verum etiam desideranter propter nos ascendisti. O quanta obedientia qua non solum Patri,

verum-

verum etiam hostibus & tortoribus quibusq; vilissimis obedisti. Quanta patientia, qua tam immanes tollerasti pœnarum cruciatus. Ecce cruci affixus es, ecce tribus clavis retentus. Ecce tribus horis in cruce pateris. Magis tamen te nostri amor in cruce retinet, quàm clavi. Quis enim teneret te, nisi vltro velles? Factus es omnium membrorum impotens, quia id voluisti. Mouere te non poteras angustatus, nisi capite solo, & hoc paululum: erat enim id quoque spinarum aculeis oblitum. Nihil igitur liberum præter aridam linguam habebas ad orandum, & erudiendum vsque ad mortem. Heu Iesu bone, Iesu miserator & misericors, dum sic vniuersa corporis moles in tribus penderet clavis, sui pondere benedicta membra tua supra omnem modum & æstimationem, & potissimè manus & pedes sunt afflicta, contrita & dissecata. Vulnera etiam ampliantur, rumpuntur nerui, compages soluantur, atque inæstimabilis pressura fit pectori, atque cunctis interioribus membris. Totum namq; pondus duo superiores clavi sustentabant & vulneratum dorsum duro hærebat asperoque ligno crucis. Heu bone Iesu, cur aded ferreum ac lapideum cor habeo ego, quod compassione & dolere non scinditur? Cur præ dolore non tabescit anima mea? Quomodo vnquam extra te lætus esse poterò? quandoquidem omnium pœnarum harum causa est, pœssima vita mea. Ego te vendidi, ego conspui, ego alapas dedi, ego flagellauì, ego illusi, ego crucifixi, ego te necaui.

Pro Fidei, Spei, Charitatisq; augmento, Precatio.

Heu Iesu misericordissime, parce mihi, & sit mihi passio tua in medicinam & remedium, non in damnationem peccatorum meorum. Da mihi iugem, veram, inenarrabilemq; contritionem pro peccatis meis, perfectamq; totius vitæ meæ emendationem, & totius vitæ tuæ imitationem. Dulcis Iesu, per omnia vulnera, per dolores, per contemptum tui, & per omnes guttas sanguinis tui obsecro te, & si dicere licet, supplex adiuro te, per omnes misericordias tuas, & per te ipsum, infunde mihi Fidem, Spem & Charitatem perfectissimam & intensissimam, quibus veluti tribus clavis confixus à te recedere nequeam, sed inauertibiliter tibi perpetuoq; inhæream: me ipsum autem totum in laudem & gloriam, iuxta sanctissimum beneplacitum tuum tradam & consumam. Dulcis Iesu, singulariter etiam te rogo pro stabilitate, simplicitate ac puritate cordis: id autem tunc potissimè, quando sacrificium aut obsequium tuæ laudis tibi offerre habeo, Amen.

Christus dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, Apocal. I.

Theoria VII.

Benignissime Domine Iesu Christe, adoro, laudo, benedicoq; te, & gratias tibi ago pro copiosa effusione sanguinis tui pretiosi, qua & crucem & terram rigasti abundanter. Siquidem te cum cruce exaltato, & in terram cruce impetuose situata, vulnera manuum, pedumq; tuorum, quæ prius ex crassitudine clauorum obstructa fuerant, mole corporis tui ad inferiora urgente, laxantur: vnde veluti ex paradiso quatuor flumina, hoc est, quatuor riuus sanguinis de quatuor præcipuis vulneribus corporis tui emanabant, quæ vniuersam terram rigarent, omniumq; peccata abluerent. Nihilominus tamen & reliqua vulnera (quia per extensionem corporis fuerunt dilatata ac renouata) patientia, aptis venis roseum sanguinem emittebant.

hh 3

Pro

Nunc igitur, ineffabilis dulcedo Iesu Chrifte, memor esto verbi tui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti, illius scilicet iucundissime promissionis tue, qua dixisti: *Cum exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum.* Amabilissime Iesu, si cœlum & terra transibunt, verba autem tua non transibunt, firmentur igitur ac compleantur verba tua in me miserrimo peccatore, quandoquidem cupio esse seruus tuus. Ecce in conspectu tuo dulcissime & omnipotens sto Deus pauperulus & vilis peccator. Ecce coram te cinis, puluis & nihil; attamen creatura tua & plasma tuum, sanguineque tuo plus alijs redemptum. Tanto enim pro me, quã pro iusto quouis passus es, quanto ego cæteris pauperior miseratione tua plus ægeo, & quo ego redemptione tua magis indigeo, ut potè præ multis alijs magis facinorosus. Respice igitur me oculis misericordie tue dulcis Domine Deus meus, & fac ut iuges lachrymæ mihi etiam, si possibile est, sanguineæ effluent præ magnitudine & multitudine contritionis atque amoris, quod videlicet ad eum enormiter te pijsimum patrem offendi, ad eum fidelissimum te amatorem ac benefactorem contempsi, atque pro infinitis tuis beneficijs nihil nisi ingratitude, malitiam & infidelitatem rependi. Ecce nunc exaltatus es, trahe me post te, trahe me per te ad te, quia sic promissisti: quo delectatione omni terrena sprete, cunctis curiosis abiectis, otiosis omnibus profligatis, mortificatis denique vitijs & concupiscentijs vniuersis, atque per gratiam tuam, tuique amoris infusionem eisdem deletis, curram amodò ad omne & iuxta omne beneplacitum perfectissimum diuini cordis tui, in odore & seruore purissimæ charitatis, Amen.

Crucifigentes cum, diuiserunt vestimenta eius mittentes sortem.
Marc. XVII.

*Theoria VIII.*3.
Vestcs.

Plissime & clementissime Iesu, quis dignè exprimet charitatem tuam erga nos, qui extremum genus paupertatis elegisti propter nos? Siquidem, omnibus spoliatus, omnibus nudatus, pependisti in cruce, nihil de hoc mundo retinens, nihil possidens: qui tamen seruis tuis abundanter omnia tu prouides: imò qui & nos peccatores ingratos, atque quotidie rebelles scelestos & inobedientes, atque ad eum volatilia cœli & bestias agri pascis & vestis. Itaque omnibus perinde ac amantissimus, & fidelissimus pater, tua largissima bonitate prouidens, ipse nunc pendes nudus in cruce, ut potè qui extremam penuriam in vita ac morte elegisti, ad eum ut in hoc ultimo durissimo & egritudine, hoc est, acerbissime passionis ac mortis tue lecto, nihil ad eum fore posset cuius infirmo necessarium, quod tibi non deesset, nihil tam molestum, quod tibi ad pœnam non adesset. Nam omnibus licet esses nudatus, non caruit tamen ipsa etiam paupertas tua illusionem & contemptu. Siquidem vilissimi impijsimique tortores, vestimenta tua in prædam rapiunt, inter se ea diuidunt, super tunica quoque inconsutili, ne diuideretur, sortem mittunt. Non autem ob hoc solū id faciebant, quod ad eum essent indigi, inopes atque viles, sed ironicè, per Iudæorum instructionem id faciebant, tibi illudere volentes, & quasi iactantes nobilem se prædam obtinuisse, vestes puta tuas regias, unde omnes fieri diuites possint, has diuidi oportere: atque idcirco inter se diuidunt, facto hoc ipso, tuam paupertatem tibi exprobrantes. Heu mihi Domine, hoc improprium paupertatis libenter tu pertulisti, compatiens interim afflictæ matris vehementi dolore, cuius sciebas cor virgineum pro tui amore consternari, viden-

tis vestimentum, quod tibi deuota parauerat in prædam ac sortem tolli, tibi quoque in ignominiam exprobrari.

Pro natura spiritusq; nuditate, Precatio.

Fac ô suauissime Iesu, me nihil de hoc mundo concupiscere, ea quæ ad nudam simplicemq; corporis pertinent necessitatem, secundum discretionem tuam ad vsum solum accipere, quo nulli creaturæ per affectum inhæream: sed quæ amanda sunt iuxta voluntatem tuam in te solo diligam, te verò in omnibus & super omnia ex toto corde, seruentissima, purissima, intensissimaq; charitate perpetuo ac inseparabiliter possideam. Dulcis Iesu nunquam scindam, nunquam diuidam fratrum concordiam ac vnitatem: sed omnia reparare, resarcire scissa, dissidentes quoque reparare studeam ad pacem, ad vnitatem & ad charitatis perfectissimam integritatem, Amen.

Prætereuntes blasphemabant eum, mouentes capita sua. Marc. XV.

Theoria IX.

Plissime Iesu Deus meus, misericordia mea. Certè misericordia tua plena est omnis terra. At quam dolèdum est te, qui misereris omnium, cum propter me in miseria esses maxima, non habuisse qui miseretur tui: astitisse verò omni ex parte qui persequerentur te subsannationibus, exprobrationibus, blasphemijq; & hoc idèd, quoniam aliud in te iam vltra non poterant. Sed quis, Domine mi, tibi æqualia passus est? Quis damnatis ad mortem illudit vnquam? Quædo enim ad mortem sunt damnati pro suis peccatis homines, compatiuntur eis reliqui omnes. Tibi verò, quod omnibus fit, non contingebat. Nihil enim compassionis, nihil commiserationis ab inimicis tuis, vel in extremo supplicio tibi exhibitum est, sed ore te polluto ac sermonibus impijs quam diu vivebas persequuti sunt: quando quidem aliter quo te contristarent, non habuerunt. Expleuerant enim omnem sui furoris rabiem in te, & quicquid potuerunt, tibi in opprobrium fecerunt & tormētum. Alijs damnatis ad minus benigna fit alloquutio, & sufficit læsis omnibus, quod morte se redimunt. Tu verò neminem læsisti Iesu innocentissime, sed pro ijs qui potentiam & maiestatem tuam læserunt, pateris damnationem mortis. Et tibi inter amarissimos cruciatus, cum diræ mortis accederent angustia, non solum non pepercerunt, nec compassionem impenderunt tibi inimici, verum prætereuntes crucem Iudæi & milites, agitabant etiam in te capita sua, blasphemantes. Ad hæc alterutrum colloquuntur illudentes, sanitarum tibi beneficia exprobrabant, dicendo: *Vah qui destruis templum Dei, &c. Si rex Israel est descendat nunc de cruce. Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere. Confidit in Deo, liberet eum nunc si vult, &c.* Tu verò agne mitissime hæc audiens, vt agnus innocens non aperuisti os tuum.

Aduersus omnem amaritudinem animi, Precatio.

Pro hac igitur, tamq; inestimabili patientia cordis tui, gratias ago tibi, adroq; te, & benedico tibi. Huiusmodi enim verba licet cor tuum difsecando penetrarent, tamen non respondisti exprobrantibus tibi verbum, sed eorum potius compatiens cecitati, pro illis orabas. Dulcis Iesu, fac vt nulla blasphemia, nulla amaritudo, nullatè impatiencia cor meum tangat, sed tuam, quæ plusquam paterna est dilectionem, semper attendam, tuam prouidentiam semper in

h h 4 memo

memoria teneam, tibi me committam ac relinquam, de manuq; tua omnia recipiens, semper gratias tibi agam, Amen.

Vnus autem de ijs qui pendebant latronibus, blasphemauit eum, dicens: Si tu es Christus, saluum fac te ipsum, & nos, Respondens alter, increpabat illum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadē damnatione es? Et nos quidem iuste: Nam digna factis recipimus. Hic verò nil mali gessit, Et dicebat ad Iesum: Domine memento mei, dum ueneris in regnum tuum, Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso, Lucae XXIII.

Theoria X.

10.
Latro.

AHmitissime, gratiosissime ac dulcissime Iesu, fons totius misericordiae, recordare illius immensae pietatis, superabundantissimaeq; misericordiae, quam latroni à dextris pendenti, te tam veraciter quam pie excusanti, poenitenti & misericordiam tuam vltima voce sua abs te postulanti, non minus dulciter atq; promptè exhibuisti, eidem supra id quod petierat, promittens: hoc est, non solum illius pollicitus es te habiturum memoriam, verum etiam peccatis dimissis: *Hodie, inquis, eris mecum in paradiso.* Dulcissime Iesu, quam dulciter omnes poenitentes hoc verbo refecisti, quam potenter nos miseros ad spem erexisti. Audimus enim quam misericors es Domine in omnes qui inuocant te, quamq; dulcis & pius ijs qui in te sperant. Verum non fuit tamen hoc verbum sine tristitia cordis tui, utpotè qui memor eras ingratorum, quibus curarationum multa beneficia contuleras, quorum nemo ex ingenti multitudine quae ad diem festum, aut ad tuam passionis crudele spectaculum conuenerat, inuentus est, qui praeter hunc latronem te palam confiteretur. Nemo comparuit, qui vicem aliquo modo reddere cupiens, aut te excusaret, aut pro te loqueretur verbum. Hunc solum lucratus es, adhuc sanguine tuo calente, latronem; & amisisti discipulum, imò discipulos omnes: quippe qui simul omnes in fide scandalum passi, dubitabant. Sola mater tua in fide constans stabilisq; perseuerat.

Pro digna poenitentia pro peccatis, Precatio.

Ela misericordissime Iesu, tantam misericordiae tuae exuberantiam adoro, laudo, benedico, & pro ea gratias tibi ago, obsecrans te per eandem misericordiam tuam, ut tantam benedictionem tuae dulcedinis mihi infundas, tanta me gratiae tuae plenitudine repleas, eandemq; mihi, qui erga meipsum sum & depredator & latro, serues, quo in hac vita poenitentiam lachrymis & contritione tam continuam, tamq; peccatis meis dignam & tibi acceptam offeram: quo praeterea, tam ardentem, tam perfectè, tam sincerè castèq; te diligam, tam purè viuam, in omnibus quoque tibi placeam, ut post egressum animae à corpore, immediatè æternam beatitudinem tecum dulcissime Deus, ex infinita clementia tua percipiam. O utinam pijsime Iesu, dignus me rear abs te audire in fine vitae meae: *Hodie mecum eris in caelo, Amen.*

NOA

Non est species ei neque decor: & vidimus eum, & non erat aspectus, & desiderauimus eum despectum & nouissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem. Et quasi absconditus vultus eius & despectus: vnde nec reputauimus eum. Esaia: LIII.

O vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor similis sicut dolor meus. Thren. I.

A planta pedis vsque ad verticem, non est in eo sanitas, sed vulnus & liuor & plaga tumens, Esaia: I.

Theoria XI.

EIa dulcissime atque mansuetissime Iesu, vbi nunc in me sunt lachrymæ com-^{11.}passionis, aut quomodo cor meum sic induratum est, vt tibi non condoleat? Vndique. Heu, quomodo sic emortuum est, vt tantam passionis tuæ magnitudinem non attendat, tantam charitatis tuæ flammam non sentiat? eum videam te virum dolorum & scientem infirmitatem, nullam pœnam, nullum opprobrium, propter miseriam animam meam saluandam voluisse recusare, cum aspiciam in te grauissimos dolores, innumeras plagas, liuorem, cruentaq; vulnera pro me sceleratissimo à te desideranter suscepta, atque occasionibus adeo multis accedentibus exaggerata. Siquidẽ à planta pedis vsq; ad verticem capitis non est in te sanitas, locus nullus in te liber est à pœnis, sed quicquid in corpore tuo est, aut est plaga tumens, aut vulnus fluens, aut roseus calidusq; sanguis per corpus discurrens. Pateris enim in omnibus singulisq; membris singulos dolores, singulatum sentiens: pateris intus in corde & anima, pateris in florida corporis tui ætate, pateris coram innumera populi multitudine, pateris ab electa gente, pateris in paschali tempore, pateris vbi nemo tibi compatitur, pateris denique innocenter pro peccatis alienis: idq; ex pura & sola charitate. Vndique igitur passionis tuæ dolor, dolorisq; vis tibi exaggeratur, & seipsa continuè fit maior. Aggrauat eam nobilissima tenerrimaq; complexio tua, aggrauat personæ dignitas: quippè qui ex regio, sacerdotali, patriarchaliq; stemmate secundum carnem descendens, virginis pudicissimæ integerrimaq; es filius, Verbum Dei, Patris Filius, Deus de Deo, Angelorum rex, Sanctorum gloria, creator coeli, conditor vniuersi: & tamen cum tantus sis, vilissima & indignissima quæq; sustines ab hominibus vilissimis & pro sceleratissimis peccatoribus: ab amicis derelictus, latronibus sociatus, in despectissimo loco, & ignominioso supplicio. Hæc omnia Christe Iesu, maximè autem omnium, nostra ingraticudo, nostra rebellio, (vnde sit vt tam dira passio tua nobis non profuit) cruciatum pœnamq; cordi & corpori tuo augebant.

Pro charitate ardenti, Precatio.

Verum, quid ego miser ad hæc facio. Fleu quare dolore, tristitia & luctu non tabesco? Heu cur præ amore & compassione non desicio? Heu moriente pro me charitate, cur non morior? Ah dulcissime Iesu, accendat, repleat, inebriet, absorbeatq; me ignita & mellisua vis amoris tui, quæ faciat me omnium terrenorum obliuisci, omnibus vitijs & concupiscentijs emori, vt sicut flamma ardens totus in amore tui candeam, & ex omnibus medullis cordis & corporis mei, in

gloriam & beneplacitum tuum totum me tibi tradam. Fac pijsime Iesu, vt vndique tui amore vulnerer, vndique ad te pellar, totusq; charitate flagrem. Amen.

Stabat iuxta crucem Iesu mater eius, Ioan, XIX.

Theoria XII.

12.
Condoluit.

Pijssime Iesu, quis exprimet satis mœrorem cordis tui angustiamq; quam pro pijsima matre tua habebas affante, quam dilectissimam habuisti, ita eidem compassus es amplius, dum eam sub cruce cerneres pro te dolentem & gementem. Cordis enim eius dolorem inestimabilem tu solus æstimabas, quia tu solus in cor eius videbas. Vnde quamuis dolor proprius te cruciaret nimium, nihilofecius tamen maris anxietati condolebas, quam sic desolatam relinquere, aut ab illa dulcissima separari erat dolorissimum: quippe qui te nūquam deseruit, cuiusque tibi neque solatium defuit vnquam, neque obsequium. Siquidem ipsa te lactauit infantem, nutriuit adolescentem, prædicantem comitata est, & nunc cruci affans gemebunda aspicit patientem. Ipsa tua denique contemplatur vulnera, audit opprobria, auscultat ad tua verba. Huius itaque matris dolor ex castissima anima & materno corde prodians, huius gestus lugebundi & lachrymarum, tuum tibi dulcissime Iesu martyrium duplicarunt: verba eius, plangentisq; suspiria, & virginei pectoris gemitus, cor quoque tuum dissecabant. Quomodo enim o pijsime Iesu, huic matri sic te amanti compassionem non exhiberes? Aut cor tuum quomodo dolore non scinderetur, quando cæteris non solum amicis, te plangentibus, verum etiam inimicis, atque adeo ipsis te persequantibus tantum condoluisti, vt ex nimio charitatis affectu in cruce pro illis fleres? idq; præcipue pro ijs quibus tantam passionem sua culpa sciebas non profuturam. Voluisti tamen cruci tuæ matrem assistere, non in solatium, sed tibi & illi in maius tormentum. Neque enim sufficiebat tibi passio externè inflicta, nisi & intus fores afflictus. Atque ideo quo copiosior esset nostra redemptio, matris adesse volebas præsentiam, vnde tibi dolorem augeres internum.

O virgo benedicta, & inter omnes mulieres tam sublimis, quam singularis, dignissima Dei genitrix Virgo Maria, exurgant quæso omnes vires cordis & corporis mei in reuerentiam, in laudem, in amorem, & gratiarum actionem erga te, pro dolorosa statione iuxta crucem benedicti filij tui Iesu, proq; illa maxima fidelitate, singulariq; tolerantia, quam filio morituro tu mater pijsima, virgo tenerissima in extrema necessitate monstrasti. Siquidem viris Apostolicis fugientibus, & in fide nutantibus, tu sola vnica & præelectissima virgo solidam fidem, spem & charitatem inconcussè inextinguibiliterq; conseruasti. Itaque stabas iuxta crucem patientis filij inuestigatissima mater. Heu virgo sancta, domina mundi, Angelorum regina, quid tibi & cruci? Quæ societas patibulo, cum templo Spiritus sancti? Quæ communicatio Dei sacrario, cum despectionis loco? Quid tibi o benedicta in mentem venit, vt stares in loco supplicij malefactorum, quæ virginittatis es speculum, totiusq; sanctitatis luminare exemplum? Eheu dulcissima, nequaquam ociosum, nequaquam est absque causa, quod virgo nobilissima, quod pietatis thesauraria in loco commotis tam indigno, tamq; verecundiæ tuæ virginæ insueto. Habes igitur præsentem aliquem magnum, quem indiuiduo sequeris amore: & hic Deus tuus est, omnium creator, pater amantissimus, sponsus dulcissimus, filius vnigenitus, omniumq; misericordissimus saluator. In hoc vita tua est omnis, in hoc

hoc spes tua tota. Hic nimirū Iesus, qui est suauissimus, in cruce miserabiliter pro nobis est perditissimus peccatoribus extensus, hunc cernis, hunc inspicias, huius mortem præstolaris, hunc neque relinquere, neque ab eodem potes recedere: quia in ipso tu, & tua sunt omnia. Sed mirum o tenerrima Virgo, quo modo ex præcedentibus vigilijs, tristicijs, filijque passionibus, quas aut cernis oculis, aut in spiritu vidisti, aut certe aliorum infallibili didicisti relatione, & nunc ex præsentibus que cernis afflictæ & quasi exanimis stare potes? Mirum o nobilissima, quo modo in tanta cordis anxietate, in tanto dolorum torrente, non mortua iacuisti, nisi ex sola id fuisset filij miraculosa dispensatione, vt tot doloribus morte amarioribus morereris viuens, dum viuendo pœnas omni morte sustinebas in anima crudeliores.

Quis enim cogitare sufficeret, aut æstimare compassionis pœnas, quas filio tuo innocenter patienti exhibuisti? Nam cum filium paulò ante audieras damnatum, sociata humili fœminarum ceterua, ad locum Caluarie properasti, & inter furentes populorum acies gemebunda transiens, dum filio tuo quantocius crucifigendo satageres propinquare, dum adhuc in carne viuentem affectares cernere, & antequam moreretur ab eodem piæ alloquutionis verbum suscipere, nec posses, itinoris vtebaris compendio, vbi in faciem eis occurrens, vidisti vultum eius amabilem spuris, sanguine & liuore repletum: vidisti sub onere crucis curuum, ipsum anhelantem & deficientem: vidisti ad iniurias pessimas & blasphemias humiliter tacentem: vidisti, nec loqui potuisti præ dolore cordis. Deinde ah benedicta inter mulieres, quàm ingenti cruciabar is mœrore, dum filio eodem nudato, atque super crucem posito, audires crucifigentiam clamores & strepitus. Heu malleorum validorumque ictuum pulsus, clauorum tinnitus in filij crucifixione; nonne cor tuum maternum dissecuerunt? Dominus enim noster Iesus Christus filius tuus, quæcunque sustinuit in carne, eadem te vulnerabant in mente. Heu quàm tristes, quàm lugubres voces & gemitus à te, ceterisque paucis amicis audiebantur, quando extenditur, foditur, clavis figitur, totoque corpore dissipatur tuus vnigenitus. Postremò, quantum triste hoc spectaculum cor tuum virgineum dissecuit, dum in cruce exaltatus, nudus inter latrones ponitur, speciem habens leprosi, dum abicitur, difamatur, deridendus blasphemandusque omnibus offertur? Videbas in cruce suspensum, videbas toto corpore vulneratum & cruentatum, ab omnibus derelictum contemptumque, quem sciebas ex te Virgine Deum natum, inter hominesque innocentissimè conuersatum.

Pro felici morte ad beatam Virginem Mariam, Precatio.

Benedicta igitur & pijsissima inter mulieres, per virginei cordis tui, mœrore pariter ac dolore vulnerati, compassionem, rogo te o vnica spes & refugium miserorū, da vt fideliter nunc tibi & filio tuo ego assistā sub cruce condolens, & pro posse meo eundem imitari, eidemque conformari contendam. Tu igitur vt pijsissima mater assiste mihi quoque in omni tentatione & aduersitate præcipue tamen in hora mortis meæ. Ab omni peccato, ab omni periculo, ab omni malo, piensissima mater, libera & defende me. Ah pone super me hos oculos misericordiæ, quibus benedictum fructum ventris tui aded tristis vidisti patientem, & præserua me à laqueo inimici, & à consensu cuiuscunque peccati. Numquam cor meum introeat, nunquam in conscientia mea corā oculis Dei appareat, quod illi displiceat.

Dulcis Mariá, nihil in hora mortis hostis in me inueniat, quod accuset. Quod vt impetrare abs te valeam, fac etiam ó misericordissima Dei mater, vt clauí passionis filij tui cor meum perfodiant, & salutaribus vulneribus contritionis, compassionis & amoris me crucient, vt ex vehementi peccatorum displicentia ac contritione, lachrymis totus effluam, & præ tui amoris castissima vehementia, à me ipso deficiam. Ah vtinam ó pulcherrima dulcedo, ó vtinam suauissima pulchritudo, mater pijsissima, tanta fidelitate, charitate & compassione tibi sub cruce assistam, vt in illorum digneris me numero computare, quos arctissimo dilectionis vinculo cordi tuo misericordissimo tenes impignoratos. Dulcis Maria, fac tibi nunc deuotus semperq; assistam, vt tu in necessitatis mortisq; articulo, cum dulci virginú comitiua mihi assistas, tua & filij merita pro me ponas; nec me deseras, donec animam meam plene filio tuo reconciliatam, pleneq; in ipsius sanguine purgatam egredientem, absque vlllo impedimento in gaudia filij tui introducas, Amen.

Cum vidisset Iesus matrem & discipulum, stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus, Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Ioannis XIX.

Theoria XIII.

13.
Mulier.

Dulcissime Iesu, quas gratias tibi agam pro dilectione filiali, pro veneratione ac pia solitudine erga fidelissimam matrem tuam, cunctis angustijs ac doloribus plenam: cuius in tantis pœnarum cruciatibus, quasi tui oblitus, curam gessisti? Prouidebas enim vt egressurus de hoc mundo, alium pro te illi relinqueres filium? & fidelera substitueres ministrum. Siquidem cruce affixus, & iam in vltimo penè spiritu constitutus, cum nullius membrorum tuorum liberum haberes vsum, nisi oculorum & linguæ, vtrumq; in matris obsequium conuertisti. Respexisti enim illam & alloquutus es. Nam ipsi præmortui & pallentes oculi tui à dilecta se matre non poterant continere. Siquidem quos superuenientis mortis impetus claudere impelleret; conabatur ad defectum, ad matris aspectum vis amoris rursus aperiebat. Itaque hoc aspectu ac vltimæ visionis radio, in cor matris ad tuæ passionis memoriam profundissimè imprimendum infixo, ipsam alloqueris, venerabilissimum eidem discipulum tuum pro te in filium, atque ediuerso discipulo eandem in matrem commendans, virginem virgini filiali ac materna dilectione, indissolubilib; virginitalis vinculo sociasti, dicens: *Mulier, ecce filius tuus. Et ad discipulum: Ecce mater tua.* Heu mater Dei patientissima, heu amore feruentissima, heu dignissima mulierum, nunc tibi Simeonis gladius occurrit, olim promissus: quem inter mulieres olim benedicta, nunc verò matribus cunctis plus desolata, hodie toties experta est, præsertim nunc, dum filius tuus vnicus in cruce pendens, quasi propriorum immemor esset dolorum, compassione vehementiori tibi fidelissimæ, tristissimæ, dilectissimæq; matri suæ condolens, filiali te alloquutione perinde ac valedicturus, alteri resignat, atque iuniori commendat. Heu, quis sufficit virginei pectoris tui dolores angustijsq; pensare, dum quasi repudiata desolataq; mater, commutatione lamentabili pro vnigenito, adoptiuum, pro magistro, discipulum, pro Domino, seruum, pro rege, militem, pro omnipotente, recipis deficientem? Sancte Ioannes (cum tui reuerentia loquar) scis tu ipse, quam
fit

Luc. 9.

fit dissimile recipere filium Zebedæi, pro filio Dei. Heu Maria tristissima, qualis hæc commutatio, quis hic sermo? Nempè pertransiens cor, & perstringens ad diuisionem animæ & spiritus. Heu bona Domina, Dei genitrix, nutrix & filia, quomodo simul amittis vna Dei nutrix alumnum, mater filium, ancilla dominum, vnoq; momento simul patre priuaris & filio?

Ad Beatam Virginem Mariam resignatio & Precatio.

Nunc igitur ô clementissima virgo Maria, ô pijsissima mater desolatorum omnium consolatio, regina misericordiæ post Christum spes animæ meæ, ad te dulcissima confugio, ad benedictissima virginalia pedum tuorum vestigia me totum, corpus videlicet & animam, velle & posse, omnes necessitates, & euentus meos tibi resigno, tibi offero ac commendo, & mihi ipsi omnibus modis renunciens, totum me dono maternæ curæ atque custodiæ tuæ, eligens te ô benignissima hodie perpetuoq; in matrem ac dominam. Itaq; per benedicta viscera misericordiæ tuæ, per pietatē & clementiam virginei cordis tui, sub quo nouem mensibus requieuit filius tuus, obsecro te, noli me abijcere à misericordia tua, noli me spernere ô castissima humillimaq; virgo, propter innumera turpissima peccata mea: sed propter eum qui pro me nudus expansisq; manibus ante oculos tuos pendet in cruce dilaceratus, vulneribus atq; doloribus plenus, suscipe me in filium, non ponderans meam vilitatem, nec flagitiorum meorum turpitudinem, sed virginei pectoris tui clementissimam indeficientemq; misericordiam. O tutissimum peccatorum refugium. O mulier virtutis & clementiæ. O puteus inexhaustæ pietatis, suscipe me tu cum sancto Ioanne custode in filiū, dirige & gubernare me, protege, custodi & libera me ab omni peccato, ab omni malo, & ab omni quod filio tuo displicet. Fac me de numero filiorum tuorum, qui singulari priuilegio cordi tuo profundius inscripti sunt, & qui magis sunt tibi deuoti. Dulcissima Virgo, imprime tui amorem castissimum feruentissimumq; cordi meo, & impetra mihi vt vitæ tuæ virtutes, quibus placuisti Deo, ita imiter: puta castitatem, humilitatem, mititatem, charitatem & misericordiam, aliasq; omnes, vt filio tuo tibiq; semper totus, perfectissimèq; placeam. Impetra dulcissima mihi felicem mortem, quo à peccatis in passione & morte filij tui purgatus, totusq; reconciliatus, ilicò post mortem vitam, ex singulari misericordia Dei filij tui, recipiam æternam, Amen.

AD HORAM NONAM.

A sexta hora tenebræ factæ sunt super vniuersam terram, vsque ad horam nonam. Matth. XXVII.

Theoria XIV.

O amator feruentissimè salutis nostræ, in tuâ passione cum homines tacerent, nec confiterentur te (quippè qui velut peripsima, scoria & maledictū factus ^{14.} ^{Tenebras-} ^{que.} eras pro nobis) sol creatorem te suum confessans, & ceu indignatus propter ea quæ à tuis tibi inferebantur obscuratus est, & modo naturæ inlucto tenebras induxit super vniuersam terram. Tibi namq; quasi compatiens, ne conditoris sui videret iniurias, nec mundo famularetur, qui suo pauerat creatori mortis pœnas, lumen suum abstraxit.

Pro mystica illuminatione, Precatio.

Heu insensibilibus elementis, quomodo factus sum ego insensibilior? Heu bone Iesu, illumina tu quæso tenebras meas, vt semper te, tuamq; præsentiam videam & sentiam. Ah dulcissime Iesu, cor meum tuis vulneribus saucia, mentemq; meam tuo sanguine inebria, vt quocunq; me vertam, semper te videam crucifixum, & quicquid aspexero, tuo mihi sanguine appareat rubricatum: vt sic totus in te intendens, nihil præter te valeam meditari, nihil queam nisi tua dulcissima vulnera intueri. Hæc sit mihi consolatio, tecum mi Domine vulnerari, despicere ac pati: hæc intima sit mihi afflictio, sine te aliquid meditari, aut extra te consolari. Non quiescat cor meum bone Iesu, donec inueniat te centrum suum. Ibi cubet, ibi requiescat, ibi terminet appetitum suum, Amen.

Circa horam nonam clamauit Iesus voce magna dicens: Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me? Matthæi XXVII.

Theoria XV.

15.
Relictus.

O Fortitudo fortissima, omniumq; electorum virtus virtuosissima, Christe Iesu, doloribus tuis vndiq; tibi increbrescentibus & prioribus remanentibus, dum noui semper accedunt, passio tua continet se ipsa fit maior. Si quidem membris tuis omnibus patientibus, omnibusq; cruci immobiliter affixis, non fuit vt alterum alteri posset membro succurrere. Quantus igitur cruciatus erat manuum, pedum, neruorum, compagum medullarumq; & hic continuus, nunquam interpolatus, nec ad oculi momentum intercisus, aut quiete aliqua releuatus: quandoquidem totius moles corporis tui, in tribus clauis irremediabiliter pendebat. Vnde si voluisses pedum fixuræ succurrere, aut dare remedium, necesse erat manus atrociori cruciatu prægruari, vulneraq; manuum secari amplius: Si verò manuum dolori parumper parcere voluisses, totum corporis pondus clauo pedum oportebat inniti, acerbissimamq; pœna sustentari. Qua re sine consolatione, auxiliove villo, omnium creator & consolator pro hominibus omnibus in singulis membris immaniter torquebaris. Extensæ venæ, lacerata membra, fracti nerui, visceraq; torta, spinis obfitum caput, indefinentem tibi laborem, & nunquam quietem dabant. Nam & de vniuerso mundo, cuius creator & Dominus es, per omne tempus crucipendentis tuæ ne tantillum quidem loci habuisti, quo caput tuum sacratissimum Angelisq; reuerendum inclinares. Non erat, inquam, pijsissime Iesu tibi vel modica saltem requies, nec capiti tuo locus, quo illud reclinares: & hoc propter spineam coronam, qua indefinenter vulnerabatur. Erat autem inclinatum super pectus, propria etiam mole miserabiliter pendulum: vnde collum quoque tuum decentissimum ac nitidum fatigatione longa incuruatum, immodicè cruciabatur. Hoc modo singula quæuis membra in corpore tuo torquebantur. In tanta autem pœna nemo erat qui consolaretur, aut adiuuaret. In hac enim hora maximæ necessitatis, fuisti ab omnibus amicis tuis derelictus. Considerabas ad dextram & sinistram, sed non erat qui te cognosceret, non erat qui auxilium præberet, aut remedium, non erat qui consolaretur. Non erat bone Iesu, qui compatiens in te respiceret, præter matrem pijsissimam, paucosq; electos amicos, qui tamen nequaquam astabant ad solatium, sed ad grauius tormentum. Accessit præterea doloribus prædictis ad grauius tormentum (vnde inæstimabiliter laborabas) quod Pater quoque tuus cœlestis ita te dereliquit, vt nullam infirmæ carni præstaret conso-

consolationem, quo leuius has pœnas ferres propterea quod eras non solum homo, sed etiam Deus. Nam impositis tibi omnium nostrum delictis, permittit te Pater infirmitates sentire carnis, atque inferioribus animæ viribus internam solitæ dulcedinis consolationem subtrahit, cœlestis quoque in te roris profinium, quantum ad hoc, deficcavit. Quapropter alto singultu, profundo gemitu, anxioq; luctu, in lamentabilem hanc vocē prorupisti: *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* Heu dulcissime Iesu, Patris vnigenite, in quo sibi Deus Pater complacuisse testatus Matth. 26 est, quomodo te nunc paterna ipsius dilectio in tam amara necessitate, & in extremo articulo dereliquit? Heu dulcis Iesu, quantum cruciabar, dum hanc emitteres vocem. Veruntamen tua voluntas ad hæc omnia, & maiora, si opus fuisset, sustinenda, mansit semper parata Patris voluntati. Heu Maria tristissima mater, quam grauis hæc tibi fuit afflictio cordis, dum filium tuum, quem cunctis pœnis videbas repletum, proprio verò, omniumq; hominū auxilio destitutum, audiebas lugubri voce clamantem, sese à Patre quoque derelictum. Veruntamen ô pijsissima, cunctis illum derelinentibus, tu pia mater sola fidelis, & ex eius nullum infirmitate scandalum patiens, constans illi astitisti. Et satis hoc congruè: Quippè ad quam solam etiam ipse, dimisis alijs quibuslibet creaturis, olim venire, dignatus est, dum veluti vnicornis indomitus, sanctorum Patrum longis desiderijs atque suspirijs diu pulsus ac fatigatus, contuita tandem virginea pulchritudine & humilitate tua, quasi seipsum diutius continere non valeret, virgineo tuo gremio, is qui in se incomprehensibilis est, captus est. Itaque pro tanta eius dignatione, (quoniam ex omnibus te elegit) reddis ei tu nunc, vnicunq; vicem: vt quemadmodum se tibi, dederat relinquens omnia, ita ab omnibus iam derelicto, eidem societatem sibi exhibes ac miserandam, in corde & spiritu, eadem quæ in corpore ipse perfert, sustinens. Ad hæc tamen nihilominus graui mœrore sauciabatur pijsimum cor tuum, quod tantis doloribus circumdatum, in tot pœnis derelictum filium, nequaquam consolari, nihilq; auxilij remedijsve eidem potuisti præstare. Heu quid in corde tunc tuo sentiebas, quando rauca ipsum voce ob pœnarum immensitatem sic lugubriter exclamantem audiebas? Heu quàm supplicibus precibus, quàm cordialibus votis, ipsius sacrificium, omnemq; genus humanum Deo Patri ad hunc clamorem commendabas.

Profus abnegatione, resignatione, ac in Deum confidentia, Precatio.

Dulcissime Iesu, sic tu clamans, sic patiens à nemine recipis consolationē. Obsecro te igitur per eandem desolationem tuam, fac vt in omni tempore desolationis, tristitiæ & derelictionis, ad te solum recurram, te quæram tanquam fidelissimum patrem, te inuocem, in te confidam, tibi ræ credam, in te solo sperem, de me penitus diffidam, auxilium & beneplacitum tuum constanter expectem, atque in omnem præsuram & desolationem plenissima abnegatione mei ipsius, me tibi offeram. Dulcissime Iesu, fac vt plena confidentia me ex toto tibi relinquam, plena resignatione, perfectatq; abnegatione cuiuscunque proprietatis tuum beneplacitum solum desiderem. Ecce me iacto in te, tu quæso suscipias & non derelinquas me, Amen.

Sciens Iesus, quia iam omnia consummata sunt, vt consumaretur scriptura, dixit: Sitio. Vas autē positum erat aceto plenum. Illi ergo spongiam plenam aceto, hysopo circumponentes, obtulerunt ori eius. Id. annis XIX.

Theoria XVI.

16.
Est siticus.

Domine mi dulcissime, quamuis amor eximitus salutis nostræ in corde tuo diuino in immensum flagraret, atque te maxime nostræ faceret redemptionis sibi bundum, nihilominus tamen ex nimia siccitate & arrefactione corporis (quandoquidem multipliciter sanguinem effudisti, atque humore quouis exhaustus es) corporali siti vehemētissime torquebaris, ad eodē vt propter vehemētē sitis cruciatum: *Sitio*, exclamares. Quomodo enim sitis illa non fuisset maximē afflictīua, cum inter tot variasq; pœnas præcedentes de nulla illarum conqueri auditus es, nisi de hac sola: cuius tanquam immanioris supplicij tollerantiam nobis significasti clamans: *Sitio*. Verūm heu tristissimè Iesu, quis est nunc qui sitim tuā consoletur? Consideras ad dexteram & sinistram, sed non est qui cognoscat te. Non est qui velit, aut qui possit refrigerare linguam tuam arentem præ siti, faucibusq; hærentem. Nam & mater tua licet summopere cuperet, & præsens hanc vocē tuam audiret, non potuit tamen in extrema necessitate laborāti succurrere, vt vel tantillum aquæ frigidæ tibi porrigeret. Vnde ob hoc vehemētiori dolore torquebatur: recordata nimirū, quā dulciter olim virgineo te lacte potauerit. Heu pijsimè Iesu omnium merentium consolator, in quantam paupertatem, in quantam desolationem tuus te ipsum amor deiecit? Heu in quantam afflictionem, desiderium te humanæ salutis impulit, vt in tam magna necessitate tibi, cuius sunt omnia, quod omnibus superest abundanter, puta calix aquæ frigidæ, deesset? Heu Iesu mitissime, heu Iesu amantissime, in quantam paupertatem vltro, in quantam penuriam te omnium rerum propter me dedisti.

Aduersus omnem priuatam mundanūq; amorem, Precatio.

Oro igitur te supplex Domine Deus meus, vt omnem amorem priuatum & mundi in me radicatus occidas, quo tui honorem, tuum solum beneplacitū in omnibus, & super omnia, me neglecto atque contempto sitiam, quæram, intendam, promoueam atque perficiam vigilantissimè atque feruentissimè, Amē.

Et milites accedentes & spongiam plenam aceto circumponentes, obtulerunt ori Iesu. Ioannis XIX.

Theoria XVII.

17.
Gustat.

Amantissime Iesu, cum tam vehemēti siti æstuares, nec tamen esset qui tibi sitim illam aquæ poculo refrigeraret, inimici tui (vt in omnibus solebant) maiorem inde tibi & iniuriam & contumeliam struunt. Siquidem non compassionis, sed afflictionis & derisionis gratia, acetum & fel sitienti, propinarunt. Huius potionis, licet amaritudinem non ignorares, voluisti tamen gustare, sed bibere noluisti, quo gustum tuum nobilissimum amaritando affligeres, & nihilominus sitis impotentiam tolerares. Potuisset enim hæc potio, quamuis amara, si fuisset sumpta, siti mederi: sed gustare tantum voluisti, vt haberes quod gustum torqueret, & abesset autem quod sitim repelleret. Nihil enim passionis

subter-

subterfugisti: imò non sufficiebat tuae charitati, quicquid rabies Iudæorum externa inferret, nisi etiam poenis atrocioribus intus temeripsum torqueres. Omnibus idcirco poenis ibas obuius, & nihil quod te grauaret, declinabas. Heu Iesu bone, hæcine est illa cœna nouissima & regia, quæ tibi Angelorum regi paratur? Hæcine est refectio, quæ post ingentes labores, post immensos agones nimium fatigato impenditur. Heu pijsissima mater, nonne cor tuum virgineum tremuit, quando tam amarum vidisti filio tuo siti arescenti poculum propinari? Heu quomodo tunc versa est in luctum cythara tua, olim tam gaudiosa? Olim lætabundo corde in arridētis tibi paruuli vultum nimis delectabilem oculos virgineos retorquebas: nunc quocumq; hos vertis, triste tibi occurrit spectaculum. Si enim sursum oculos leuas, vides materni cordis spectaculum triste, ac vulneratum: Si in terram deflectis, vides crudeles filij tui persecutores, terram quoq; sanguine filij tui roseo cernis cruore perfusam. Olim dulcissima virgo, voces audiebas lætantium & glorificantium pro ijs quæ gloriose fiebant ab eo, & hac melodia suauis aures castissimas, virgineam quoq; deuotionem tuam pascebas: nunc aliud non audis, nisi frementium tortorum, atq; blasphemantium voces, scribarum & Phariseorum derisiones, amicorum paucorum gemitus & eiulatus, quæ virgineam animam tuam vt gladius penetrabant. Super omnia autem angustabat animam tuam, quod filio tantis in doloribus ac necessitatibus constituto, nullum potuisti præbere subsidium. Siquidē cernens corpus eius nobilissimum dilaceratum ac vulneribus plenum, non poteras illud aut linire oleo, aut ligare panniculo. Videbas carnem eius sanguine rubricatā, sed non poteras illam extergere linteo. Videbas sanguinem in terram defluere: nec poteras colligere. Cernebas lachrymantis oculos: & non valebas abstergere. Audiebas derelictum, sed consolari nequibas. Audiebas iniquorum blasphemias: sed non valebas excusare. Vidisti eius caput pendulum: nec poteras sustentare. Videbas sitientem: nec poteras potare. Vidisti tandem expirantem: nec potuisti commori. Postremò mortuum vidisti: nec oculis amplexibusve potuisti attingere.

Ad Diuam virginem Mariam pro auxilio in extremis vita, Precatio.

O Mater dulcissima, & singulare peccatorum refugium, & mœstorum vnicum solacium, Domina suauissima, potentissima, & misericordissima, fac merear in extremis vitæ meæ tua gaudere melliflua præsentia: fac me gustare tunc, expeririq; miserationum tuarum vbera: fac efficaciter me sentire magnitudinem, virtutem, atq; potentiam misericordiæ tuæ, quæ contra omnem tentationem me confortet, ab omnibus inimicis meis me liberet, ab omnibus peccatis apud filium me excuset, & animam meam egredientem propter passionem vnigeniti tui, & tua merita, statim ad gaudia perducatur æterna, Amen.

Cum accepisset acetum Iesus, dixit: Consummatum est. Ioannis 19.

Theoria XVIII.

Misericordissime Iesu, postquam singula membra tua doloribus repleta, sensus quoq; tui amaritudinibus & molestijs nimijs fuerant affecti, ministri deniq; crudelitatis omnem furoris sui vim in te effuderant, dixisti: Consummatum est: ostendens te omnes scripturarum voces, omnia Prophetarum testimonia, Patrisq; tui voluntatem perfecisse, & opus nostræ redemptionis consumasse.

kk pro

18. Complet

pro quo à Patre in mundum missus veneras, ex Maria virgine natus Deus & homo, & hic tanquam in exilio constitutus, fame, siti, frigore, æstu, itineribus, fatigationibus, contumelijs, verberibus, passionibus ac tormentis triginta tribus annis laboraueras, nouissimeq; in cruce suspensus vsq; ad mortem perueneras. Hæc omnia simul Patri hoc vnico verbo obtulisti, dicens: *Consummatum est*, quasi diceres: Consummaui omnia, nihil eorum quæ iniunxisti ò Pater non perfeci. Hoc vnum reliquum est, vt ad te veniam, hoc est, vt ex hoc mundo moriendo emigrem.

Pro mystica consummatione, Precatio.

Pro hac consummatione, pijsime Deus, te adoro, benedico, laudo, & infinites (si possibile foret, licet id nihil tamen adhuc esset) gratias ago maiestati tuæ, quæ non dedignata est se humiliare, ad tã vilia, sibiq; indigna sustinenda. hocq; non ex sua indigentia; sed pro nostra miseria, perseverans in Patris obedientia vsque ad mortem crucis. O suavissime Iesu, fac me carnis delicias non solum non amare: sed & cum detestatione horrere, tuoq; exemplo ac tui amore, quæ carni sunt duriora, semper appetere, quantumq; discretio admittit, eligere. Dulcis Iesu, da mihi in seruitio tuo nunquam tepescere, nunquam deficere, sed spiritu mentis ac seruire deuotionis indies & crescere & renouari. Sanctissime Domine Deus meus, da mihi in omnibus castissimam, rectam, simplicem, deformemq; intentionem habere, qua gloriam tuam & beneplacitum tuum vbiq; semper & in omnibus purè intèdam, affectem, quæram & impleam. Dulcis Iesu, tu solus esto mihi omnium cogitationum, affectionum, operationumq; mearum scopus, tu omnium studiorum totiusq; vitæ meæ principium, intentio, medium, finis & consummatio. Heu amabilissime Iesu, vtinam eueniat mihi aliquando, vt tu solus mihi sis omnia in omnibus, & extra te nil diligam, præter te nil cogitem, sine te nihil agam, imò in te solo viuam & subsistam, Amen.

Iesus autem iterum clamans voce magna, ait: Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens inclinato capite tradidit spiritum, & expirauit. Luca. 23.

Theoria XIX.

19.
Mortur.

Heu amantissime Iesu, generis humani redemptor, dulcedo iustorum, pœnitentium salus, electorum omnium vita & amor, quibus lachrymis est cogitanda illa hora, qua consummatis omnibus quæ de te scripta, per te implenda erant, & nil restabat aliud nisi flebilis amaratq; illa agoniam, qua tua vita cum morte habebat pugnare, quam nisi moriendo haud poteras superare. Ad hanc igitur horam te festinante, omnes vires corporis quas ante in tot doloribus mirum est nõ fuisse extinctas, coeperunt magis deficere. Siquidem dum pallefcunt, obrigescuntq; membra, totum corpus tuum alioqui iuuenile & floridum, in stipite verò nũc crucis velut hominis leprosi pendens, inter nimios cruciatus marcescebat, & ad ima declinando se vergebat. Inter quæ tu ò Sampson fortissime, ò fons vitæ, qui omnia verbo creasti, qui omnia viuificas, omnia sustetas, omnia gubernas, cepisti ad mortem agonizare. Heu Iesu bone, quis confictus, quæ pugna, quæ angustia, quæ præfura deniq; tuo erat cordi, dum mors cum vita luctaretur? Heu quot quantisve tusionibus, quàm intensis cruciatibus, quàm crebris impulsibus, quibus torminibus cor illud tuum nobilissimum diuinitatis tuæ gazophilaicum à dira morte inuadebatur,

batur, concutiebatur, donec tempus illud ab æterno dispositum adueniret, quo vltro, & non coactus spiritum emitteres? Tunc enim rumpens se sacratissimo corde tuo, valido simul te Patri clamore commendans: *Pater, ais, in manus tuas commendo spiritum meum.* Quo dicto, versus matrem tristissimam, quasi vltimum vale daturus caput inclinando, emitteis spiritum. Heu quæ ista est separatio? Heu quam triste diuortium nobilissimæ animæ tuæ bone Iesu, à benedicto corpore tuo? Heu quanta pœna, quanta acerbitas mortis huius, dum creator vitæ occideris, vita moreris, Filiusq; Dei immensus, immortalis & Patri coæternus, pro omnium salute volens necaris? Deducant oculi mei lachrymas per diem & noctem, & non taceant: quandoquidem causa tantarum passionum ego fui. Ego mortis huius occasionem dedi. Et quia crimina quæ soluere debui, non potui, innocentissimus Iesus de benignitate misericordiæ suæ, quamuis nihil debuit, pro me moriens soluit.

Pro vitiorum naturâq; morte felici, Precatio.

Pro hac amarissima morte tua, adoro, laudo & benedico te misericordissime Deus, gratiasq; tibi ago, obsecrans te per eandem mortem & per ruptionem cordis tui, vt des mihi mortem felicem & beatam: nempe, vt cum anima mea egressa fuerit de corpore meo, confestim dimissis omnibus peccatis & debitis, ad gaudia misericorditer recipiatur sempiterna. Scio mi Domine, hoc magnum esse, & tanto peccatori à te petere præsumptuosum: est tamen benignitati tuæ æquè facillimum, à multis siue à paucis emundare peccatis. Quippè cum nostri non sit meriti, sed infinitæ misericordiæ tuæ, vel qualemcumq; beatitudinis tecum habere portionem. Verùm piissime Deus, quo huius gratiæ capacem tu ipse me facias ac dignum, da mihi nunc verè atq; perfectè mihi ipsi & mundo mori, vnde extra te omnia mihi vilescant, præter te nihil me afficiat, omnia propter te contempnam, & pro te contemptus esse gaudeam. Fac pie Iesu castissimo feruentissimoq; tui amore me semper vulnerari, semperq; amore tui manere languidum. Amara mihi sint omnia extra te, & chara in te mihi tua sint omnia. Verùm Domine mi Deus meus, plus esto tu mihi charus quàm omnia: imò tu solus mihi verè sis omnia in omnibus, Amen.

Centurio autem, & qui cum eo erant, custodientes Iesum, visis his quæ fiebant, & quia sic clamans expirasset, timuerunt valde, dicentes: Verè hic homo filius Dei & iustus erat, Matth., 27.

Theoria XX.

Eia benignissime Iesu, mortis destructor, & vitæ reparator potentissime, ecce ante oculos tuos nunc simul omnes dolores omnemq; pœnam quam vsq; ad extrema vitæ tuæ pertulisti offero tibi: præcipuè autem tristissimam, anxietate plenissimam, dolorosissimamq; separationem nobilissimæ animæ tuæ, à benedicto corpore tuo. Offero etiam tibi omnem passionis tuæ benedictæq; mortis fructum. Gaudium quoq; illud, quo exaltauit anima tua, videns se vniversas pœnas acerbissimamq; mortem superasse, atq; Patris voluntatem, opus scilicet redemptionis nostræ, quod charitate cogente susceperas, gloriose consummasse cum infinito fructu, & liberatione animarum innumerabilium. Mox namq; vt spiritum tradideras, præciosi sanguinis tui effusi virtus operabatur. Penitentia namq; ducti Iudæorum multi, qui contra te vt crucifigereris clamauerāt, nunc pectora tundunt

20.
Gemunt.

kk z sua

sua, dicentes: *Verè hic filius Dei erat.* Oratio namq; tua, quam ante pro eis, ad Patrem supplicando fuderas, non potuit vacua, aut inexcitata redire. Atq; ided, qui te uiuentem à Phariseis seducti, contempserant, mortuum confitentes prædicabant.

Pro diuina voluntatis perfectione, Precatio.

Dulcis Iesu, da mihi cum continuo dolore cordis, cum sancto odio & displicentia, cum vera contritione, cum profundissima quoq; humilitate, plangere malitiam, cæcitatem, vilitatem, ingratitude, & nihilitatem meã. Da pijsime Iesu vt cito adueniat regnum tuum, regnum iustitiæ quo tibi subiecta sint omnia, quo tu animam meam regas, pleniq; iure possideas, vt in me, per me, & de me, sanctissima tua voluntas supremumq; beneplacitum semper fiat, ne gemere post hac opus habeam sed in te gaudere, Amen.

Terra mota est, & petra scissæ sunt, & monumenta aperta sunt. Matthæi 27.

Theoria XXI.

21.
Terra trem-
mit.
Matth. 27.

Pijsime Iesu, quas lachrymas fundam, aut quos rugitus cordis dabo pro lamētabili innocentiq; morte tua, cuius ego præcipuè reus sum: quando quidem insensibilia etiam elementa mortem tuam lugent, sese conturbantia, quo innocentia tuæ diuinitatiq; potentissimæ testimonium ferant. In illis namq; impletur, quod ore tuo benedicto dixeras Iudæis, quando pueri eorum tibi Osanna in excelsis cantabant, inuidens tibi, atq; puerorum laudes increpans: *Sicis, hi tacuerunt, lapides clamabunt.* Et hoc ita factum est pie Iesu, Iudæis namq; te negantibus & occidentibus, discipulis tuis fugientibus, amicis à tui confessione silentibus, lapides clamauerunt, & te confessi sunt. Siquidem petra scissæ sunt, tremuerunt fundamenta terræ, monumenta aperiuntur? deniq; mira alia acciderunt, quasi vniuersæ creaturæ ex compassione suo cum creatore cuperent finire, ad vindicandam sceleratissimam impietatem te persequentium, & lapideam duriciam tibi non compatiētium. Itaq; creaturis insensibilibus compatiētibus, quid tu Dei mater & virgo dignissima, sine filio mater desolata & vidua agebas? Puto nemo præter te credere aut cognoscere posset, quanto moerore anima tua castissima, quantoq; dolore tunc esset perfusa, postquam ad ed pœnosè filium tuum vnigenitum deficere, in mortem languescere, pallefcere, lachrymari, præ dolore anxietateq; videras & mori. Heu quàm supplicibus votis corde clamans, te desolatam illi commendabas. Heu quàm amarus flebilium vocum dabas in corde tuo lamentatus. Nam ab extra pudicissimam seruaisti morum honestatem, vnde animæ tuæ dolor fiebat seipso maior, propterea quod aliarum more sceminarum non sinebaris clamare ac eiulare, morum id granitate & honestate prohibente. Deniq; quis explicaret, quomodo maternum cor tuum palpitauerit, quasi minitans te crepandum præ tristitia & dolore: quando quidem cum filio simul mori ad ed vehementer æstuabas, sine quo nequibas viuere? Vnde præ nimia angustiarum multitudine veluti exanimis deficere, & inter sustantium manus videbaris ad terram penè cadere. Heu sancti Ioannis discipuli præ cæteris amplius dilecti, sed & feruentissimæ amatrix, fidelissimæq; discipula Mariæ Magdalenz, cæterorumq; astantium amicorum ac silentium corda, quantus dolor concutiebat? Repleti enim amaritudine, & doloribus inebriati, flebant pro amissione

amissione charissimi magistri sui, quem nec poterant tenere viventem, nec mori commori. Idcirco solam te pijsimam eius matrem aspiciunt, de tua præsentia (si qua superfuert) consolationem expectantes.

Pro lachrymis compassionis & emollitione cordis, Precatio.

Heu dulcissime Iesu, quando non homines tantum rationales, sed & elementa insensibilia te plangunt, tibi quoq; compatiuntur, vbi sunt lachrymæ meæ? vbi contritio mihi & afflictio spiritus? vbi gemitus & dolor? Heu ariditatem mentis meæ. Heu oculorum meorum siccitatē. Num lapide durior, terra frigidior, aut mortuis manebō insensibilior, vt maiestatem tuam non tremam, iustitiam nō timeam, non reuear bonitatem? Pie Iesu, si te plangere non possum pro me morientem, plangam saltem meipsum non plangentem, plangam ingratitude meā, ariditatem meam, insensibilitatem meam, mortem meam. Heu bone Iesu, quomodo cor meum sic obduruit? quomodo peccati frigore, aded congelatum est? quomodo impietate saxum factum est? Vtinam in me quod olim per Prophetam promissum, impleatur: Nempè, vt tollas cor lapideum à me, & des mihi cor carneum, quod sciat compungi, quod valeat compati, quod à tanta charitatis flamma possit calefieri. Dulcis Iesu, plangam miseriam meam, plangam infelicitatem alienam, fleam deniq; memorans & admirans charitatem tuam erga nos immensam. Pijsime Iesu, percute durissimam petram cordis mei, & lachrymarum aquas educ largissimas, vt plangam meipsum die ac nocte, Amen.

Ezech. ix.

Vnus militam lancea latus eius aperuit, & continuo exiuit sanguis & aqua, Ioan. 19.

Theoria XXII.

Svauissime Iesu, an parum tibi visum est tot beneficia, tot insignia charitatis te nobis triginta tribus annis & vsq; ad mortem contulisse pro salute nostra, hoc est, tam vilium & ingratorum, laborasse: & quod maximum est, nobilissimam animam tuam pro nobis adhuc inimicis, in mortem tradidisse? An hæc, inquam, dilectioni tuæ stupendæ erga nos, potius quā cogitandæ, non sufficiebant, nisi etiam post mortem, contumeliam irrogari maximam tibi velles, à quodam superbo tunc milite & seuiente, qui lanceam lateri tuo tam profundè infixit, vt de corde quoq; tuo vulnerato mirabiliter emanaret sanguis & aqua? Dulcissime Iesu, Deus pacis & dilectionis, & quare cor tuum superbenedictum tam horrenda voluisti perforesione patefieri, nisi ad ostendendam nobis infinitam tuæ dilectionis magnitudinem, quantum scilicet nos dilexisses & diligeres, dum reliquis membris omnibus propter nos dilaceratis, ac Deo Patri oblati, charitatem quoq; ipsam manifestius nobis monstrare velles, cor tuum huius charitatis secretarium, ac gazophilacium misericordiarum, nobis referando, vt beneficia nobis exhibita, & charitas tua erga nos effusa, passionesq; toleratæ vnde prodissent, quasi visibiliter agnosceremus? Quippe qui nihil tibi reseruans, in nostrum vsum ac precium omnia expendisses, atq; idcirco omni sanguine tuo effuso, omnique humore pro nobis exhausto, quia modicum adhuc in corde supererat, & illud pro nobis fundere vel post mortem decreuisti. Voluisti præterea nobis cor tuum aperiri, quo videremus, ingrederemurq; fontem illum

22.

Milesque.

tuum, charitate & beneficiorum plenitudine scaturientem, puta cor tuum amantissimum, suavissimum, misericordissimum ac fidelissimum.

Pro cordis mundatione & simplificatione, Precatio.

Pro hac igitur vulneratione, ac pro sanguinis & aquæ emanatione adoro, laudo & benedico te, gratiasq; tibi ago, quod omnibus ad te confugere cupientibus, miserationis & charitatis ostium aperuisti, vbi pœnitentibus pateret remedium, tentatis refugium, infirmis præsidium, tristibus auxilium, iustis refrigerium, omnibusq; ad te aspirantibus iucundissimum saluiferumq; foret habitaculum. Ah dulcissime Iesu, aperi mihi ostium cordis tui, portam misericordix, ianuã vitæ, fontem gratiæ, & trahe cor meum intra te per preciosissimum vulnus lateris, ad amantissimi cordis tui arcanum, in gazophilaicum tuæ diuinitatis. Recipe me in secretum talamum cordis tui, quod mihi militis est lancea referatum. Sed heu Iesu bone, ne irascaris super præsumptuosa petitione hac mea, quam indignus peto, utpote ingraticissimus immundissimusq; peccator. Aufer igitur cor meum pessimum, semper rebelle & acediosum, & da mihi cor tuum, aut da mihi cor aliud secundum cor tuum: nempe cor amantissimum, fidelissimum, purissimum, misericordissimum, atq; obedientissimum, quod in sanguine tuo mundes, simplifies, accendas tui amore & inebries, absorbeas & perpetuo vnum tecum ipso efficias. Dulcis Iesu in hoc cor tuum repono omnes curas ac sollicitudines, tam meas quàm amicorum, & eorum pro quibus orare teneor, aut qui pro se orari petunt, aut sese commendauerunt. Omnium itaq; petitiones in cor tuum offero, tu scis quid vnicuiq; est saluiferum, da illis sicut vis & nosti, Amen.

AD SECUNDAS VESPERAS.

Post hæc autem cum iam sero factum esset, quia parasceue erat, quod est ante Sabbatum, ecce venit Ioseph homo diues nobilis decurio, vir bonus & iustus, qui & ipse discipulus erat Iesu, qui non consenserat consilio & actibus eorum, expectans regnum Dei, audacter accessit ad Pilatum & petijt vt tolleret corpus Iesu. Matthæi 27, Mar. 15, Lucæ 23, Ioannis 19.

Theoria XXIII.

Amantissime Iesu, da mihi vt suppliciter adorem, deuote benedicam, digne laudem te, humiliterq; tibi agam gratias pro largissima effusione sanguinis tui pro omni humorum exhaustione, pro omnium virium tuarum consumptione, & pro longa crucipendentia tua, qua in cruce permansisti, donec viri misericordiarum Ioseph & Nicodemus, quos ad hoc præparasti, de cruce te soluerunt, & matri tuæ in sinum ipsius reddiderunt. Interim enim ô benedictissima Dei mater, post filij tui mortem, populi multitudine & militibus recedentibus, moestissima tu mater cum paucis amicis, præsertim mulieribus, remanseris sub cruce, crebra trahens suspiria, quod mortuum filium neq; attingere, neq; de cruce valebas deponere. Deerant instrumenta, desinit facultas, & quem viuentem tenere non poteras, nec mortuum de cruce recipiebas. Nihil igitur aliud valebas, quam pudicissimis oculis in dilectum fixis, ipsum sic miserabiliter pendentem contemplari, pensareq; immensam eius erga nos charitatem, quam tu sola præ omnibus poteras assisti-

mare.

25.
Resoluunt.

mare. Dabas igitur multiplices ardentissimi amoris gemitus in cœlum, congratulās nihilominus prædilecto filio tuo, quod morte iam feliciter superata & hæreditate sua victoriosissime redempta, opus suum nobiliter consummasset. Interea igitur tibi & Magdalene, reliquisq; deuotis, liberum desideratumq; erat crucem Iesu amplecti, eademq; filij tui sanguine rubricatam osculari. Verùm, vt ad te benignissime Iesu redeam, tibi gratias ago, qui tristitiæ matris & reliquorum amicorum cōpatiens pioq; illorum amori ac sollicitudini erga te prouidens, beatos illos viros, Ioseph & Nicodemum, tui iam sanguinis virtute operante, confortatos, ad deponendum & sepeliendum corpus tuum misisti.

Pro constantia in aduersis, & pietate erga proximos, Precatio.

Amantissime igitur Iesu, da mihi fortitudinem, constantiam & perseuerantiam, vt cunctis aduersa forti animo & alacri suscipiam, patienter & cōstanter eam, nec nisi à te aut à tuorum manibus de quauis cruce deponi aut resolui, hoc est, consolari liberariue cupiam. Dulcis Iesu, da mihi misericordiam pietatisq; officia ad omnes homines ex abundantia charitatis exercere, omnibus compati, omnium onera portare, nec improborum importunitate, laborūue, molestia aut deficere aut fatigari, sed per charitatem omnia vincere, Amen

Acceperunt corpus Iesu, Ioseph & Nicodemus, & ligauerunt illud lintheis, & iauoluerunt syndone, cum aromatibus, sicut Iudæis mos est sepeliere. Ioannis 19

Theoria XXIV.

Heu dulcissime Domine Deus meus, quàm humiliter permisisti corpus tuum tractari, & velut alterius cuiuspiam hominis solui de cruce, & reponi super ^{24.} Syndone. ^{Syndone.} munda iuxta aut in sinu matris tuæ ad hoc expansa. Quapropter, ô mater omnium nostra, genitrix Dei super omnes benedicta, admoneo te flebilis illius depositionis de cruce, desideratissimèq; susceptionis dilectissimi filij tui vt potè nobilissimi thesauri, quem de cruce solutum manibus in altum protensis affectu osè susceperisti. Heu tristissima mater, quantæ angustiae mox ad lucuosum illum incuitum in corde tuo renouabantur. Quanta lachrymarum inundatio de pudicissimis oculis tuis erumpens, sanctissimam defuncti corpus rigabat? Heu quàm calidæ guttæ, genis tuis inhaerentes, super ipsum continuè stillabant. Heu quàm profundos trahebas gemitus, quàm maternos erga ipsum suspirabas affectus, quâdo iam concessum est tibi omnes plagas, singula vulnèra, omnium compagum dissolutionem, neruorum rupturas, liuorem atq; tumorem in omnibus membris iustrare, quæ ante non perfectè, sed à longè tantum aspexeras. Ex quibus omnibus sedula meditatione potuisti expendere, quanta fuissent quæ passus fuerat filius tuus. Aspiciebas defuncti corpus, sed tibi non loquebatur, nec respondebat: & inde magis tristabaris, quod illud, quod quondam sine dolore virgo perpetua genueras, speciosum præ filijs hominum: tu speciosa præ filiabus hominum, nunc liuidum, vulneratum, deforme, & oculis corporis despicabile mortuumq; cernebas. O quam materno affectu, pallida frigidatq; membra, brachia scilicet rigida, componendo super sinum tuum colligebas. O quam sedula pietate ipsius plagas ac vulnèra tergere curabas. O quanto amore decentissimis brachijs tuis ipsum

kk 4 amplexa-

amplexaberis, tãquam myrrhæ faciculum pectori tuo virgineo astringes. O quot pallidis genis dulcia imprebas oscula. Et quomodo potest indignissimus peccator/ licet optans tuus esse seruulus, omnia compassionis dilectionisq; tuæ insignia explicare, aut pro ijs digæ te laudare? quandoquidem quicquid de te ô ineffabilis Dei mater dicitur, aut cogitatur insufficiens est, inane est & nihil. Veruntamen benedictum sit maternum pectus tuum, doloris & amoris tanti plenum, reclinatoriũ aureum, præ cunctis thronis eburneis deauratisq; sedibus electum, & ad hanc horam seruatum, vt vitæ autorem portet vita defunctum, Amen.

Pro munditia mentis & corporis, ad diuam virginem Mariam, Precatio.

DUlcissima virgo Maria, impetra mihi à filio tuo castitatem mentis & corporis, vt neq; in cogitatione, neq; in loquutione, neq; in affectione mea coram oculis Dei inueniatur in me immundum aliquid aut impurum: sed carnalia desideria omnia, imaginationesq; ac formas impudicas, cum execratione detester atq; profcindam, nihilq; nisi Deum & quæ ad Deum promouent in cor meum intrare sinam, sindonemq; mundissimam filio tuo, cor meum, semper exhibeam.

In die illa erit planctus magnus in Hierusalem, & plangent se super cum omnes tribus terræ. Zacha. 12. Apoc. 1.

Theoria XXV.

26.
Planctus.

1. Reg. 29.

DUlcis Iesu, quàm luctuosum fuit videre te in gremio iacere matris mortuum, ib eadem & cæteris amicis plangi, redire Apostolos qui fugerant, & plorare tam suam infidelitatem, quàm tuam mortem. Omnes enim plangebant, & suam desolationem, & innocentem dilectissimi magistri sui mortem. Quomodo enim Magdalena amantissima tua discipula non plangeret amatorem suum dulcissimum, extra quem nil aliud diligebat, præter quem nihil sciebat, sine quo viuere mors illi erat? Itaq; illa, cæterisq; aded flentibus super magistro suo, quomodo tu nõ fleres ô mater pijsima super tuo vnigenito? Poteras tunc dicere inter lachrymas de filio tuo, q; pater tuus David olim de suo Absolone loquutus est: Iesu fili mi, fili mi Iesu. Quis mihi det vt ego moriar pro te Iesu fili mi? fili mi Iesu. Incõsolabiliter enim dolebas, & incomparabiliter plus diligebas mundi saluatorem, quàm ille, licet filiũ suum, criminofum tamen peccatorem. Heu virgo pudicissima, duritiam cordis mei! Omnes plangunt filij tui innocentem mortem, solus ego qui sum mopere deberem, vtpotè qui vnuerfi huius planctus occasionem dederim, non plango. Quis enim alius abs te abstulit ô mitissima pignus tuum? Quis interfecit alius filium tuũ, quàm ego? Cui vis indignari, aut cui vis mãsuetissima irasci? Nonne mihi? Ego sum qui vnuerfum hoc malum feci. Ego calamitatem hanc, fateor, super te induxi, ô misericordissima. Peccata mea inter fecerunt filium tuum, imò & charitas ipsius immanis, qua me reliquosq; peccatores aded dilexit, vt neq; tibi parceret, neq; sibi, deduxerunt eum in mortem.

Pro deuotione & obsequio pio erga beatam Mariam, Precatio.

FAc igitur nunc syncerissima Dei mater de me tale iudicium, quod iustissimum rectumq; mihi vjdetur, vt pro filio tuo propter peccata mea occiso, me recipias, me vinctum teneas, tuiq; amore castissimo incurabiliter vulneres captiuũ.

Recipe

Recipe queso ô pijsima pro filio proprio mortuo, me adoptiuum. Quomodo enim alias satisfacere tibi possum? Verum causaberis dissimilitudinem: fateor, tantam, vt maior esse nequeat. Attamen tu benignissima clementissimâq, precibus tuis impetra, & fac me tibi fidelissimum, feruentissimum, deuotissimum, perfeterantissimû, eiusmodiq, per gratiam & per vitæ imitationem, eiusmodi est quem amisisti, qualemq, te decet habere filium. Exhibe seruulo ô pijsima mater, quod exhiberes vnigenito. Tu enim dulcissima, maternali cura filium/ licet non egeret, volebat tamen custodiebas & pascebas. Ecce filio orbata, nunc illum custodi, illum fone, qui tua cura indiget maximè, illum pia diligas, virtuteq, tibi amabilem facias, qui tuum & tui amorem maximè desiderat. Indignissimus sum vel amare te, vel abs te amari. Veruntamen tu non indigna, sed dignissima es diligi. Decet præterea te, diligere, q, quod facis, quæres te. Plangâ ego igitur dolorè tuû, plangâ quoq, me ipsum. Tu vero exerce, queso te in me misericordè crudelitatem, sanctissimû odij, vindictamq, gratissimâ qua p tuo filio, ppter me occiso, in me quoq, occidas quicquid carnale, quicquid est mûdanû & alienû à Deo. Interfice in me omnes cõcupiscências, passiones, desideria mala, omnè deniq, proprietatem sensus, consilij & voluntatis. Aufer omnes à me cogitationes inutiles, & curas infructuosas, vt totus mortuus & mihi & mundo, purgato affectu, illuminatoq, intellectu Deo seruiam, Deo inauertibiliterq, inhæream. Decet enim pijsima, si tuus esse debeo filius adoptiuus, (quod præ omnibus & super omnia supplex per misericordiz tuæ viscera obsecro) vt nihil discrepem in moribus & vita à vero filio tuo: imò per charitatem, & me ipsius abnegationem sic Deo vnitus dissentire nequeam à beneplacito veri & benedicti filij tui, cum quo tibi vnæst voluntas, vnum votum, vnumq, gaudium, Amen.

AD COMPLETORIUM SECVNDVM.

Erat autem in loco, vbi crucifixus est Iesus hortus, & in horto monumentum nouum ipsius Ioseph, quod erat excisum de petra in quo nondum quisquam positus fuerat. Ibi ergo propter parasceuem Iudæorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum. Et aduoluit Ioseph saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. Matthæi 27. Marci 15. Ioan. 19.

Theoria XXVI.

Domine mi Iesu Christe, adoro, laudo & benedico te, gratiasq, tibi ago pro lamentabili illa, sed deuota processione matris & amicorum, proq, honore & pio obsequio corpori tuo sepeliendo exhibito, pro dignatione item tua, qua corpus tuum tractari, aromatibus condiri, syndone inuolui, ad tumulû portari & sepeliri, ad modum alterius funeris non dedignatus es: vbi mater quoq, tua pijsima mœrens & flens sequebatur funus illud eximium, imputribile, balsamo nimirum diuinitatis perunctum. Multa præterea Angelorum millia ad Domini sui accurrunt exequias, Deumq, tam pro humanæ redemptionis consumatione, quam pro sui restauratione exercitus collaudant. Et tu Domina mea sanctissima, martyr præ omnibus dignissima, recordare nunc quomodo sequuta sis filium ad sepulchrum portatum. Recordare tandem tristissimi illius diuortij, quo vnigenitus tuus

26.
In tumulum

11 abs

abs te amorofo amplexu, & ftuantiffimæq; charitatis ofculo, quafi pro vltima valedictione fignatus, ab oculis tuis columbinis eft abftactus, & fepulchræ mortis, qui eft vitæ dominus, commendatus.

Pro compaffione ac charitate, Precatio.

PEr amorem itaq; filij tui, per omnia eius vulnera & fanguinis effufionem obfecro te Dei mater, vt tuis meritis precibusq; id mihi obrinentibus, animam meam incendas, vulneresq; amore & compaffione dilecti filij tui, quomodo anima tua tunc fuit in eufdem paffione vulnerata, vt nihil mihi libeat, nihil deleat, quam meditari paffionem, vulnera & dolores Domini mei Iefu Chrifti, continetq; fuper eifdem ex animo lachrymari, eius charitate igniri, in eius vulneribus fepeliri & abforberi, atq; eius cordi in feparabiliter vniri, Amen.

Subfequentæ funt autem & mulieres quæ cum eo venerant de Galilæa, videntes monumentum & reuertentes parauerunt aromata. Luca: 23.

Theoria XXVII.

27.
Redeunt.

DVlciffime Iefu, fepultus es ab amicis, & tandem à matre omnibusq; hominibus, propter noctem instantem, relictus, Angelis haud dubium remanentibus, & nobiles tibi exequias celebrantibus. O fepulchrum gloriofum, quod dignum fuit abfcondere & feruare Domini mei corpus facratiffimum. O vtinâ cor meum tibi eligas pie Iefu in fepulchrum in quod non femel, fed indies te recondas, atq; in æternum inde non recedas. Sed & tu ô reuerenda Dei fanctiffimæq; mater instante iam nocte, quid faciebas? Remorari extra ciuitatem virginali verecundiatæ non congruebat, à fepulchro recedere doloriffimum tibi erat, tamen à dilecto tunc feparari neceffe erat. Recordare igitur tu, & da mihi id quodcum lachrymis femp̄ recolere, quanta virginem animam tuam prefura tunc inuafert quando preciofiffimum vnicumq; cogebaris thefaurum tuum relinquere. Heu quoties ofculabaris recessura filij fepulchrum, quoties valedicendo benedictebas filium. Quot deniq; interea lachrymæ defluebant, quot gemitus tunc & fufpiria fibi fuccedebant. Itaq; vulnerato corde tandem recedens, adorataq; cruce, & crebro ad fepulchrum (vbi chariffimum reliqueras deponitum) retrofpiens, ipfumq; iterum ac iterum benedicens, redis ad ciuitatem. In hoc regreffu ô piiffima Dei mater dolor cordis tui toties renouabatur, quot veftigia filij tui ad Caluariam pauld ante exeuntis relicta & adhuc cruentata, quotq; paffionum eius loca ac monumenta tranfiens videbas, donec lachrymis & gemitibus exhausta, venis ad domum Ioannis, virgo pauperula, fub alieno (quoniam proprium non habuiffi) tecto manfura: quam Ioannes (cui commendata eras) defiderabundus, tanquam matrem filius, te fufcepit: imd te quam matrem naturalem plus dilexit. Confolabatur autem mœrorem tuum fper firma, indubitataq; fides refurrectionis filij tui ad vitam, quam æftuantiffimis defiderijs expectans, in rememoratione paffionis, & in expectatione eufdem refurrecturi fabbatum tranfigebas.

Pro venia peccatorum ftabilitateq; cordis, Precatio.

DVlciffima Domina mea, & mater piiffima, impetra mihi veniam emendationemq; omnium peccatorum meorum, & præfertim quæ in perfolutione diuini officij commifi, Heu dulcis mater, impetra mihi ftabilitatem cordis, vt meis

vt meis omnibus cogitationibus in cor Iesu Christi filij tui sepultis, deuote attentèq; solam orationes debitas, cum alacritate & feruore spiritus. Compesce & tu o pijs-
sime Iesu (per amorem & uenerationem matris tuæ obsecro te) euagationes cordis
mei atq; distractiones, & ubi per cogitationem abs te digressus fuero, ilicò ad te re-
deam. Da igitur mihi pijsime Deus ueram sanctamq; simplicitatem cordis, qua ti-
bi seruiam, te colam, tibi inhaeream ac placeam totus & perfectissimè, Amen.

Descendit cum illo in foueam, & in uinculis non dereliquit illum,
donec afferret illi sceptrum regni, Sapient. 10. Descendit itaque Hiere-
mias in lacum. Hier. 38. Qui descendit, ipse est qui & ascendit super om-
nes cœlos, vt adimpleret omnia, Descendit autem primum in inferiores
partes terræ, Ephesiorum 4.

Theoria XXVIII.

Eia benignissime Iesu, quæ nobis exultatio meritò nunc deberet oriri, non ob
hoc solum quod tua sumus morte redempti, uerùm etiam, quod antiqui pa-
tres & iusti omnes qui in limbo suspirabant, credebant expectabantq; te ven-
turum, per te sunt uisitati & consolati. Siquidem mox vt anima tua nobilissima di-
uinitati vnita, est egressa tuo de corpore, ad inferna descendit, patres & amicos om-
nes salutauit. Eia benignissime Iesu, quàm desiderabilis fuit aduentus tuus, occurrē-
tibus & clamantibus cunctis: Aduenisti desiderabilis, quem expectabamus in tene-
bris &c. Quantum etiam tu sanctos tuos amasti, qui ad eos ueniens, mox omnes de
tua præsentia fecisti beatos.

28.
Ad lymbum*Pro fidelibus defunctis, Precatio.*

Pro hac charitate tua Iesu bone, pro hoc beneficio tuo adoro te, laudo & benedi-
co, gratiasq; tibi ago, orans & obsecrans per omnia per quæ possum te orare,
vt nunc defunctis omnibus etiam compatiens miserearis, qui in limbo, hoc
est, qui in purgatorio sunt. Præsta o dulcissime Iesu, præsta obsecro illis, vt sanguis
tuus calidus in purgatorium stillans refrigerium omnibus, plenam uerò requiem
nunc multis tribuat animabus. Tuæ sunt dulcis Iesu facturæ, nec habent in quæ re-
spiciant ad quem ue confugiant, præter te Domine. Esto tu eis turris fortitudinis,
esto illis pater, esto miserator & redemptor. Da gloriam nomini tuo, & libera eas,
vt omnes te ament benedicantq; in æternum.

Habitantibus in regione umbræ mortis lux orta est eis, Esaia 9.

Theoria XXIX.

O quantum gaudium dulcis Iesu tunc in lymbo fuit, dum captiuitas in liber-
tatem, dum lymbus in paradysum, dum in tripudium luctus, dum deniq; 29.
Gaudia.
miseria in beatitudinem conuertitur. Verè lux orta est eis, qui captiui se-
derant in tenebris & umbra mortis. Noua lux eis oriri uisa est, gaudium, læticia,
tripudium & exultatio. Amantissime Iesu, per hoc gaudium te obsecro, quo super
filios tuos, & probatis mos amicos gauisus es, & ipsi è regione inebriati tuæ præ-
sentia dulcedine, absorptiq; felicitate æternæ fruitionis in te gaudebant, recordare
captiuo-

captiuorum tuorū nunc quoq̄ in purgatorio. Tui sunt filij, quos tua, o pater clemētiarum, iustitia castigat. Refice eos misericordissime Iesu tuis miserationibus: quoniam tu solus pauperum es adiutor, tu solus laborem & dolorem eorum confideras, tu solus diues es in miserationibus, tu solus clemens & præstabilis super malitia. Da itaq̄ quæso omnibus fidelibus defunctis requiem & gaudia sempiterna: maxime autem pro ijs te rogo, pro quibus rogare debeo, aut teneor, & pro quibus tu quoq̄ vis rogari. Nihilominus tamen pro omnibus rogo clementiam tuam: fac pijsime Iesu eis misericordiam. Ego libenter me offero & trado in omne beneplacitum tuum, atq̄ pro subsidio pauperum animarum me tibi impendo, saltem auxiliū gratiæ tuæ, & charitas perpetua erga te, non me derelinquat. Scis enim quia omnino nihil sum & nihil possum absque te.

Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua, Zacharia. 9.

Theoria XXX.

30.
Secum.

Gratias tibi ago clementissime Iesu, pro fidelitate & benignitate tua, qui omnes patres amicos tuos, limbum destruens, eduxisti. Ex purgatorio præterea, aut valde multos, aut omnes quot ibi inuenisti, liberaſti, & in paradysum collocasti. Decebat enim ad introitum Regis regum, captiuos (qui ad æternæ mortis non essent damnati supplicium) vniuersos fieri liberos. Et quid misericordiarum tunc tuis non impenderes amicis, quando teipsum totum animabus redimendis etiam inimicis impendisti?

Pro in purgatorio detentis, Precatio.

Sic etiam dulcissime Iesu rogo te nunc facias. Idem es, nihilo minor in clementia, in misericordia & charitate modo, quam tunc. Propter dulcedinem igitur cordis tui quæso, miserere animabus in purgatorio detentis. Admoneo te misericordissime Iesu, vniuersorum beneficiorum tuorum, cunctarum gratiarū, misericordiarumq̄ omnium quæ nobis fecisti. Admoneo te passionum, plagarū, vulnerum & dolorum, quæ sustinuiſti. Admoneo te omnium guttarum sanguinis, quas pro hominibus fudiſti. Admoneo te tandem amarissimæ mortis, quam pro nobis toleraſti, & per eadem omnia ac singula obsecro te, effunde in purgatorium animabus defunctis, eandem omnium laborum & passionis tuæ virtutem, efficaciam, fructum & gratiam, vt aut singulæ releuentur animæ aliquo modo à pœnis, aut omnino liberentur. Dulcis Iesu memor esto quod filij tui sunt, amici tui sunt, per te redempti sunt, electi tui sunt. Sufficiat iustitiæ tuæ, quod ibi per tempus grauius sunt punitæ. Reliqua peccata dimittat misericordia tua propter teipsum Domine. Da etiam mihi pie Iesu, si ita ad gloriam tuam fuerit, vt de morte temporali confestim ad vitam recipiar ego æternam. Si autem aliter mecū disposuisti æterne Deus, aut si aliud magis ad gloriam tuam fuerit, ego me tibi resigno & commendo in manus misericordiarum tuarum, iuxta beneplacitum tuum, fac mecum sicut vis amantissime, fidelissime & misericordissime Domine Iesu Christe, Amen.

Vna

Vna autem sabbatorum valdè diluculo, venerunt mulieres ad monumentum. Et ecce terræ motus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de cœlo, & accedens reuoluit lapidem ab ostio monumenti, & sedebat super eum Matth. 28.

Christus resurrexit à mortuis, primitiæ dormientium. 1. Cor. 15.

Theoria XXXI.

GLoriosissime Domine Iesu Christe, gaude, & omnium creaturarum vniuersitas tecum nunc gaudeat: quia tu omnium creator, redemptor ac saluator, victor mortis, inferni destructor, diabolum superasti atq; ligasti, & à morte gloriosus, fulgidus, impasibilisq; ac rediuuius, nec iterum moriturus, resurrexisti, clauso prodicens sepulchro. Domine mi Iesu Christe, post tantas ærumnas, labores, afflictiones & miseras, post tantas derisiones, persecutiones, passionem & mortem, quæ omnia solum propter nos sustinuisti, quid possum aliud dicere, quam: Gaudeamus omnes in Domino, quia dux & legifer noster, redemptor & saluator noster viuit, semper in secula victurus? Transierunt tristitia cuncta, tristitia ipsa versa est in gaudium.

st.
Surrexit.

Pro morte vitiorum, vitæq; nouitate, Precatio.

MI Domine, pro resurrectionis tuæ gloria te adoro, te laudo, te benedico, & tibi gratias ago, oroq; clementissimam misericordiam tuam, da mihi omnia nunc temporalia despiciere, nulla mundi aduersa formidare, amare cœlestia, & ad gloriam resurrectionis feruentissimè aspirare. Da mihi resurgere à vitijs & in puritate cordis ac plenitudine charitatis inauertibiliter tibi inhærere, Amen.

Anima mea liquefacta est, vt dilectus loquutus est. Canticorum 1.

Theoria XXXII.

AMabilissime Iesu, pro fidelitate, pro reuerentia, pro dilectione deniq; erga sanctissimam matrem tuam te adoro, laudo, benedico, & gratias tibi ago. Si quidem resurgens à morte, mox eidem apparuisti, eam visitans & consolans. Rectè Domine mi. Ea namq; quæ plus omnibus mortem & passionem tuam doluerat, quæ fidelissima tibi sub cruce astiterat, quæ deniq; sola expectabat resurrectionem tuam constans in fide, congruebat ante omnes consolari. Eia igitur nunc lætare regina cœli, lætare, quia quem meruisti sine viro concipere, sine dolore parere, cui in passione astans non potuisti succurrere, resurrexit, sicut dixit, Alleluia. Eia quanto gaudio nunc repletur subito cor tuum, dum filium tuum quem de cruce susceperas pallidum, vulneratum, deformem ac mortuum, vides resurrexisse gloriosum, fulgidum, potentissimum, speciosissimum & immortalem? Ecce quod credidisti iam inuenisti, quod expectasti, iam tenes. Gratulor tuæ maternæ pietati, gratulor lætitiæ & deuotioni tuæ & benedicta inter omnes mulieres, quod mœror omnis te reliquit. O quæ sancta colloquia, quæ verba cum filio, quos mores, quos gestus, quos deniq; affectus erga filium tuum exhibuisti, vbi plena erant omnia suauitate, honestate, gaudio, familiaritate & exultatione spiritus? •

st.
Matri.

Ad Beatam Virginem Mariam pro refugio in aduersis & in morte, Precatio.

ROgo te pijsima virgo Maria, vt in omni tentatione, in omni preffura, filij tui gratia confortari merear. Consolatione scio quacunq; sum indignus: sed hoc tantum rogo, vt gratia filij tui semper custodiat animam meam, presentia eius me protegat & seruet, ne vnquam peccato consentiam, ne tentationi vlli succumbam, sed insidias omnes, fraudesq; inimici, illecebras & concupiscentias carnis, profususq; omnem vanitatem mundi, & ad extremum omnia simul tentamenta huius vitæ, potenter vincam, vt mundo & quæ extra Deum sunt omnibus mortuus, in spiritali vita nouitateq; spiritus resurgam. O mater Dei dulcissima, iterum huius gaudij te admoneo, quando filium ex morte rediituum suscepisti & gloriosum, & rogo te, facias exitum animæ meæ in morte gaudiosum, iucundum atq; beatum, Amen.

Christus præbuit seipsum viuum post passionem suam, per dies quadraginta apprensus eis, & loquens de regno Dei. Acto. I.

Theoria XXXIII.

33.
Apparet.

Iesu bone, exquisitè remunerator, qui secundum multitudinem dolorum, consolationibus lætificas te diligentium animas. Quam benignum, quàm misericordemq; te exhibuisti, quantam spem & fiduciam in te nobis promisti: qui resurgens, post beatissimam matrem tuam, penitenti peccatrici Mariæ Magdalene primus apparuisti, qui foemineum deuotioremq; sexum honorasti, vt potè qui tecum in passione & sub cruce manserat, qui deniq; ad Petrum, propter quod te negauerat magis tristem, singulare nuncium de tua resurrectione misisti. Omnia iuste, benè & laudabiliter facis, qui æterna es sapientia Patris pie Iesu. Quomodo enim tribus his Marijs, & ex tribus vni Mariæ Magdalene præ alijs duabus primò non appareres, tuam resurrectionem manifestaturus, quæ præ cæteris deuotiores valde mane venerant ad monumentum, corpus tuum vincturæ aromatibus. Inter quas tamen feruentior erat deuotissima Magdalena, fidelissima amatrix tua, cui non sufficebat, quod parasceues die sero viri misericordiarum corpus tuum perunxerant, nisi & ipsa præciosiora, quæ comparare potuit, aromata in te effunderet, suoq; amori & cordi fidelissimo satisfaceret. Nec satis ei erat cum cæteris mulieribus venisse ad monumentum, hocq; vacuum reperisse, & Angelos qui tuam resurrectionem prædicarent vidisse, sed stabat alijs abeuntibus, & circumibat sepulchrum, ibat & redibat, introibat, ac denuò locum sepulchri inspiciebat, quærens quem diligebat anima eius. Quomodoq; igitur, inquam, non ostenderes te tam ardentè quærenti, tam diligenter inuestiganti, tam suauiter amanti, & cum reliquis quæ simul venerant non abouit? Stabat perseverans, circumibat quærens, quærebat plorans, quia non inueniebat te cor suum, & amorem suum. Solum enim te cogitabat, quem seipsa plus amabat. Solum te quærebat, & vbi quæreret fidelissima discipula deinceps nesciebat. Huic cum te manifestares, ipsa amore ebria te amplecti voluit: sed tu frontè eius glorificata manu tua tangens, à proposito eam continuisti, dicens: *Noli me tangere*, id est, noli me amplexari. Testatur hoc in hunc diem, locus iste frontis eius, quem gloriosa manus tua tetigit, qui propterea carnem solus quasi tactu manus tuæ benedictæ & glorificatæ consecratam, imputribilem seruat, reliqua carne in fauillam resoluta.

Pro

Pro illuminatione diuina gratia, Precatio.

Pro hac igitur apparitione, & pro omnibus alijs inde sequentibus, quibus & postea foribus etiam clausis Apostolis apparuisti, adoro, laudo, benedico & gratias ago tibi, obsecrans per immensam pietatem tuam, vt lux gratiæ tuæ semper luceat in corde meo, quo tuam præsentiam semper omnique momento & loco reuerenter colam, deuotissime sentiam, & vt in hora mortis omnique tempore meritissimæ matris tuæ, beatissimæ quoque Magdalenæ huius, ac sanctissimæ virginis Barbaræ (quas in patronos inuoco) ab omni peccato te donante, securus, mundus & in charitate tua inueniar perfectus, Amen.

Conuescens præcepit eis Iesus, ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris, &c. Acto. 1.

Theoria XXXIV.

Suauissime Iesu quantum nostræ infirmitati atque ad credendum tarditati subuenis, quantum condescendis, quantum succurris? qui discipulis apprensus tristis consolatoris, rudes instruis, incredulos arguis, multisque argumentis veritatem ostendis resurrectionis tuæ, quo intelligentes credamus fideliter, te idem quod in cruce pependerit corpus, eandemque carnem, licet glorificatam, resumpsisse. Propterea enim aperis illis sensum, vt scripturas intelligant, propterea cum illis manducas, propterea palpabilem te ostendis, propterea denique cicatrices & vulnera manuum, pedum ac lateris producis, tangi quoque & probari te iubes.

• *Pro fidei, spei, charitatisque illuminatione, Precatio.*

Dulcis Iesu pro hac pietate tua, qua cum Apostolis vesci, & colloqui voluisti, vt nobis remedia infirmis ad credendum prouideres, permittens dilectos propterea Apostolos tuos dubitare, ne dubitaretur à nobis, & nostram ignorantiam infirmitatemque in illorum tarditate instruens, adoro, laudo benedico te & gratias ago tibi, orans te humiliter, suppliciter, atque instanter, vt des mihi rectam, iugem perfectissimamque fidem, spem & charitatem, quibus tibi semper perpetuoque inhæream, nec vlla tentatione à te auelli quæam, Amen.

Videntibus illis eleuatus est, & nubes suscepit eum ab oculis eorum. Cumque intuerentur in cælum euntem illum, ecce duo viri affiterunt iuxta illos in vestibus albis, qui & dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cælum? Hic Iesus qui assumptus est à vobis in cælum, sic veniet. Acto. 1.

Et factum est, dum Benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur in cælum. Lucæ 24.

Theoria XXXV.

Gloriosissime Rex regum, dulcis Christe Iesu, confortatis per te discipulis tuis per quadraginta dies, quibus apparuisti eis, docens eos de regno Dei, tandem conuocatos omnes ad montem Oliueti, coram matre tua dulcissima, eosdem eleuatis

elevatis manibus benedixisti, & propria virtute elevatus, comitante innumerabili sanctorum Patrum exercitu, quem ex limbo eduxeras, occurrentibusq; vniuersis Angelorum agminibus, cum iubilo & laudibus, in hymnis & canticis ascendisti in cœlum. Ah dulcis Iesu, quantus tibi fuit iubilus Angelorum & Sanctorum tibi congratulantium, simulq; ascendentium, quantum gaudium beatissimæ matris tuæ, discipulorumq; presentium in cœlum respicientium, atq; admiratione simul ac desiderio te sequentium? Quanto honore & gloria susceptus à Patre, coronatus atq; in eius dextera collocatus es: data enim tibi in cœlo & in terra est omnis potestas, datum est tibi & regnum & imperium.

Pro anxia vnione anima cum Deo, Precatio.

Quia igitur bone Iesu, data est tibi omnis potestas, vt ere quæso potestate hæc in me rebeli & misero peccatore: omnes sensus meos, omnes affectus, omnes vires & potentias animæ meæ, cor meum, atq; me ipsum totum trahere post te. Dulcis Iesu, rapias, absorbeas, consumas omnia in te, & tibi vnias, vt conuersatio mea, cogitatio & affectio non sint amplius in hoc mundo, sed in te solo. O vtinam in altum, hoc est, in te & ad te solum suspiret cor meum. Amabilissime Iesu, da mihi toto corde meo, pleno desiderio, sitienti anima ad te solum indefinenter aspirare, & in te dulcissimo, amabilissimo, suauissimoq; bono respirare, & totum spiritum meum, & omnia interiora mea ad te, qui es vera beatitudo, iugiter anhelare. Scribe etiam interim ô misericordissime Domine omnia vulnera tua in corde meo preciosissimo sanguine tuo, nulla vnquam obliuione delenda, vt in eis legam dolorem tuum pariter & amorem, quo & vulnere tuorum memoria iugiter in secreto cordis mei permaneat, mundumq; & omnia transitoria obliuisci mē faciat, quatenus dolor passionis tuæ in me quotidie renouetur, & ardor dilectionis tuæ in dies in me augeatur. Da pijsissime Iesu, vt omnis mihi creatura vilescat, & tu solus in corde meo semper magis ac magis dulcescas, Amen.

Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes discipuli pariter in eodem loco: & factus est repente de cœlo sonus, tanquam aduenientis spiritus vehementis, & repleuit totam domum, vbi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispersitæ linguæ tanquam ignis, seditq; supra singulos eorum. Et repleti sunt omnes Spiritu sancto, & cœperunt loqui varijs linguis. Acto. 2.

Theoria XXXVI.

16.
Mitcas.

Christe Iesu, quàm abundans & diues es in miserationibus tuis, quàm largus in donis, quàm fidelis in promissis. Nam sicut promisisti, quinquagesimo die discipulis Spiritum sanctum, sub specie ignis misisti, qui omnem formidinem eis auferret, qui ignorantes instrueret, qui charitate igniret, qui deniq; omnium gemitium loqui linguis eos faceret. O quale donum receperunt: quandoquidem tu legem tuam scripsisti in cordibus eorum, vt mortaliter nunquam postea possent peccare, sed viuerent in terris viri angelici atq; cœlestes, potentes in signis, prodigijs & sermone, omnia scientes: quippe quibus omnium notitiam Spiritus ille sanctus infudit.

Pro

Pro infusione & illuminatione Spiritus sancti, Precatio.

Benignissime Iesu, quanta est gratia & charitas tua ad nos homines, propter quos cum esses Deus, factus es etiam homo. Iam verò quid dicam, cum homines propemodum etiam deos facias? Purifica igitur quæso benignissime Deus cor meum ab omni peccato, & ab omni vitio. Imple animam meam gratia Spiritus sancti, quæ nunquam me deserat, nunquam à me recedat. Ah misericordissime Iesu, da mihi septem dona Spiritus sancti, quibus immolatus, totum tibi me tradam, totum in cultum, honorem & beneplacitum tuum me expendam, Amen.

Qui receperunt sermonem Apostolorum baptizati sunt. Acto-
rum 2.

Theoria XXXVII.

Amantissime Iesu Christe, quam admiranda est, dignatio misericordiarum, quam stupenda operatio potentiarum tuarum, qui simplices illiteratos, pauperes mundoque despectos in uniuersum misisti orbem, ut Euangelium tuum predicarent, per eosdemque reges, principes, doctos & indoctos, imò totum mundum conuertisti. Nōne miraculo est maius, homines iuxta seculi aestimationem viles & indoctos, posse tam sublimibus quàm infimis, nec doctis minus quàm ineruditis persuadere, ut relicta perfidia & spurcitijs carnis, in quibus ante omni tempore vixerant, in Deum crucifixum crederent, in eius verba iurarent, eius mandata susceperent, adeoque diligenter, ut neque vita, neque mors, neque blanda, neque tristitia ab eius charitate ipsos possent separare. Profectò miraculo esset maius, omnem sapientiam mundi, omnemque prudentiam carnis sic propter te stultam fieri, & omnem intellectum humanum redigi posse in captiuitatem tuam, nisi tu esses, qui faceres: Qui non persuasibilibus sapientiarum mundanarum verbis, non vi aut armis, non per potentes aut sapientes mundi, sed per humiles piscatores & artifices, signa & virtutes operans, mundi sapientiam cepisti, hanc tibi subiugasti, & in fidem tuamque constantem amorem traxisti.

Pro peccatorum conuersione, Precatio.

A Domine mi, miserere etiam iam nobis omnibus delinquentibus, & in peccato sepultis. Eripe & libera nos à potestate Sathanæ, cui sponte nos subdidimus. Illustra tenebras nostras presentia visitationis tuæ. Conuerte nos Deus salutaris noster ad te, ut sequamur te quocumque ieris. Rumpe vincula captiuitatis nostræ, & muta corda nostra, ut quæ vala fuerunt iniquitatis, fiant phialæ adoptionis & gratiæ tuæ. Dulcis Iesu, singulariter oro te pro his peccatoribus, qui captiui tenentur ad inimici tui voluntatem, qui se peccatores agnoscunt, & dolent, & tamen irriteriti euadere nequunt: quia se ipsos vincere, aut vim sibi ipsi inferre non possunt. Da pie Iesu his virtutem, & auge eis gratiam tuam, ut superatis omnibus quæ retrahebant, ad te misericordissimum libere currant, misericordiamque tuam, & suorum veniam peccatorum à te recipiant, Amen.

Sancti lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladij mortui sunt Hebræorum 12.

Theoria XXXVIII.

mm

Ah bone

Ah bone Iesu, quas gratias referamus tibi nescio: exuperant enim beneficia tua cogitationem nostram. Tu namq; sub initio adhuc nascentis fidei, tam numerosum tibi populum elegisti, qui contradicentes persequentibus reges & principes non timerent, parati, quod factu ostenderunt, etiam si centum haberent vitas, illas omnes pro tui amore in mortem tradere, quo tibi tuziq; eruditioni ac legi Euangelicæ testimonium ferrent. Nulla mundi promissa, nulla blanditiæ, nullæ minæ, nulla deniq; pœnæ eos inducere potuerunt, vt vel te negarent, vel non confiterentur. Pueri, puellæ, fœminæ, ætas & sexus infirmior, incredibiles pœnas & mortem sustinuerunt, idq; optatius, quàm separari à charitate Dei, quæ est in te Christe Iesu. Multi pœnarum cruciatus (te id faciente dulcis Iesu,) æpulas æstimabant. Ardentes alij flammæ pro nihilo ducebant foris, quia intus tui amoris igne ardebant. Fiebat per vniuersum orbem martyrum tuorum persecutio, & quanto plus fidem, tuiq; cultum tyranni extinguere moliebantur, tanto magis eadem augebatur inuiti. Aded copiosa & potentia fuerunt opera tua Domine in mirabilibus & signis super omnes, vt seipfos etiam Christiani proderent & ad martyrium sese offerrent. O tantus iste seruator charitatis, tanta fidelium constantia, quantum animam pijsissimæ matris tuæ consolata sunt, gaudens de tui honore & animarum salute?

Pro fidei constantia & fortitudine animi, Precatio.

Obscuro te nunc dulcissime Iesu Christe, da mihi amoris tui insuperabilem constantiam, patientiam inuincibilem, charitatemq; cum fide & spe perfectissimam ac indeficientem, vt difficillima quæque propter te diligam ferro, atque mortem aded ipsam atque martyrium milies eligam, quàm te vel in modico offendere consentiam, Amen.

Sunt eunucii qui seipfos castrauerunt propter regnum coelorum.
Matthæi 19.

Theoria XXXIX.

19.
Virgoque.

Dulcis Iesu, vnguentum effusum nomen tuum, ided enim animæ dilexerunt te. Currunt post te animæ adolescentulæ in odore vnguentorum tuorum, fit illis tædio hæc vita, & quicquid miratur mundus ipsi contemnunt. Diuitias, parentes, coniuges, proles, honores, omnemq; seculi gloriam, ad extremum regnum mundi vniuersum, eousq; ornatum communiter relinquunt in vtroq; hominum sexu, tam pueri, quàm senes. Macerant se ieiunijs & afflictionibus, in orationibus & vigilijs, in solitudinibus, in paupertate ac castitate tibi seruientes. Tibi namq; sese conformare per bonæ meliorisq; vitæ studium satagunt, vt placeant. Hic dulcis Iesu prædicationis Euangelicæ ac fidei est fructus. O quot virginum cœtus, quot monasteriorum ac eremorum solitudines, quot deniq; abstractè viuendi genera, ô dulcis virgo Maria, tua virginitas & filij tui amor in Ecclesia peperit? Offeruntur nunc regi virgines post te: quia tuam aded placere Deo didicerunt virginitatem, vt nisi de virgine Deus idem fieri homo nollet.

Pro castitate mentis & corporis, Precatio.

Impetra igitur nobis ô dulcissima castitatem perfectam mentis & corporis, cordis stabilitatem, puritatem, simplicitatem, & ab omnibus phantasmatis nuditatem. Impetra nobis sanctam compunctionem, castissimumq; Dei timorem pariter & amorem, Amen.

ERANT

Erant vnanimiter perseverantes in oratione cum mulieribus & Maria matre Iesu. Actorum 1.

Theoria XL.

Sapientissime, benignissimeq; Iesu, quam clementer nobiscum egisti, quod Ecclesie tue providens, matrem tuam post te adhuc aliquot annis superstitem nobis reliquisti: utpote Evangelistarum doctricem, Apostolorum magistrā, constantiam Martyrum, exemplar Virginum, amantium te matrem, innocentie & humilitatis speculum, omniumq; consolationem credentium. Sanctissima o Dei mater, quam ardentibus votis cupiebas esse cum filio, sed necessaria nimis eras nascentis exordio Ecclesie, propagandae fidei, scribendisq; Evangelijs. Interim itaq; post filij ascensionem loca filij vbi passus, vbi mortuus vbiq; sepultus fuerat, visitabas, & deuotionis tuae feruorem semper tamen ardentem, renouabas.

40.
Superstes.

Conuertendi omnia in Dei laudem, Precatio.

Fac o misericordissima mater. (Nam precibus id tuis maternis facile mihi impetrare potes) vt reliquum vitae meae totum in Dei laudem & honorem, in eius ac tuo seruitio iuxta beneplacitum vestrum expendam & consumam, Amē.

Surge Domine in requiem tuam, tu & arca sanctificationis tuae. Psal. 131.

Theoria XLI.

O Virgo in aeternum benedicta, o virgo singularis, post multa suspiria, post multiplices ad Deum gemitus, post iteratas ad filium preces (quandoquidem tadebat te huius vitae, & desiderabas esse apud illum, videlicet quem amabas, quem toto corde diligebas) aduenit tandem Angelus nuntiatus tibi dormitionem instantem, finem exilij, huius miseriae terminum, & ad caelestia migrationem. O pijentissima Virgo, quam gratum desideratumq; hoc tibi fuit nuntium. Mox igitur ad tuam petitionem ex diuersis mundi regionibus adductis Apostolis, in omni lachrymantium praesentia, sine dolore (quippe quae iam pridem mortis dolores sub cruce gustaueras) & veluti placido somno amoris obdormiens, e mundo demigrasti. Dulcissima mater & domina mundi, quae Angelorum tunc iubilantium voces audiebantur? quam iucundae omnium Sanctorum caelestium exequiae tunc occurrentium agebantur? Quis cogitare etiam posset filij honorationem tibi exhibitā, quam laetus & festiuus occurreret, quomodo amplexatus te fuerit, quomodo animā tuam in caelum deduxerit, quomodo Patri glorians te exhibuerit, quomodo deniq; coronauerit, sedemq; tibi a dextris suis posuerit in caelis?

41.
Migravitq;.

Pro morte felici, Precatio.

Pro hac pietate, & pro omnibus bonis, beneficijs, gratijs ac donis, quae matri tuae contulisti, & in aeternum confers pijsissime Iesu, adoro, laudo, benedicoq; te, & gratias ago tibi, per eandem matrem tuam obsecrans te, fac finem meum, & mortem mihi felicem, qua ab hoc seculo ad te, nullo distentus aut remorandus medio demigrem, qua in pace tua, in te Christo Iesu saluatore & redemptore meo, obdormiam & requiescam. Non finas misericordissime Iesu in errorem, desperationem, aut malū aliud quodcunq; me venire: sed fac vt superatis omnibus

m m 2 inimi-

inimicis, deletisq; peccatis singulis, securè ad te, feliciterq; & confestim merear peruenire, Amen.

Hæc est dies illa præclara, in qua vsque ad throni celsitudinem intemerata mater & virgo Maria processit, atque in regni solio sublimate, post Christum gloriosa: refedit supra omnes choros Angelorum, Ecclesia.

Vniuersus Israel deducebant arcam fœderis Domini cum iubilo. 2. Reg. 6.

Theoria XLII.

42.
Assumpta.

Domina mea misericordissima cœli regina sancta Maria, post venerabilem decentissimamq; corporis tui sepulturam, volens dilectus tuus filius te, quæ omnes digna honore, plus honorare, atq; quæ incomparabilis es cæteris, gloria etiam singulari te illustrare, lapsis aliquot diebus redijt, corpusq; tuum imputribile animæ coniungens, etiam illud glorificans, ad cœlestia duxit, teq; duplici stola gloriæ coronauit.

Pro vita felici directione, ad beatam virginem Mariam, Precatio.

Pro hac gloria & honore benignissime Iesu, alijsq; omnibus, quæ in matrem pijsimus filius exhibuisti, adoro, laudo, benedico te, & gratias ago tibi. Obsecro autem te ô benedicta Dei mater, per ineffabile interminabileq; gaudium, quod habes assumpta in cœlis, vt facias mecum misericordiam, & omnem vitam meam regas & ordines ad gloriam filij tui. Nihil post hac aliud intendam aut quæram, nisi beneplacitum eius & honorem. Eius benignitati confidam, eius prouidentia & fidelitati me committam ac credam, atq; totum cogitarum, omnemq; curam, & sollicitudinem meam in illum, & post hunc in te pijsima mater, projiciam. Noli me derelinquere ô pijsima in omni tempore necessitatis: quia nihil ego sum, & nihil est omnino virtus mea, Amen.

Multæ filia congregauerunt diuitias, tu supergressa es vniuersas, Prouerb. 31.

Theoria XLIII.

43.
Supremaq;

Gaude ô sanctissima virgo Maria, quia tu super cœlos cœlorum, et super omnes choros Angelorum es exaltata, in prioribus bonis cum filio tuo coronata. Et hoc dignissime tibi competit, quippè quæ hic infra homines cunctos, (licet fores dignissima) te ipsam humiliasti, idè iuxta verbum benedicti filij tui, exaltata nunc es super omnes.

Pro humilitate suâ, cognitione, Precatio.

AH Domina mea sanctissima, impetra mihi profundissimam perfectissimamq; humilitatem, vt cognoscens meam iniquitatem, vilitatem & miseriam, & ediuersò tuam supremam dignitatem, me ipsum ex animo detester, odio sancto odiam, contemnam, atq; ab omnibus sperni, vilis haberi, derideri ac conculcari diligam, Amen.

Positus

Positus est thronus matri regis, quæ sedet ad dexteram eius. 3. Reg. 2.

Theoria XLIV.

GAUDE ð benedicta inter mulieres, iam enim Trinitati es proxima in cælis, ^{44.} Quæ olim ab omnibus quæ mundi sunt, vixisti aliena & pura in terris. ^{Proxima-} tum in hoc congratulari tibi debent seruari tui, scientes Dominam suã ad ð potentem, ad ð in cælis gloriosam, vt fessione sit proxima Trinitati, hoc est, vt post Deum, postq; filij tui humanitatem honoratior sis omnibus, gloriosior cunctis, dignior vniuersis.

Pro vita Christi & matris conformitate, Precatio.

DOMINA & mater mea dulcissima, impetra mihi à dilecto filio tuo in hac vita, vt proximus fiam eius vitæ, pariter ac tuæ: vt imiter vestigia Christi filij tui, placeam eidem in his quibus tu placuisti. Discam esse humilis & mitis corde, discam inimicos diligere, benefacere ijs qui oderunt me, orare pro persecutibus & calumniantibus me: discam esse misericors & perfectus: discam patiens esse, castus, & pauper spiritu. Discam in omnibus eius operari, sequi, acceptare, & laudare beneplacitum. Discam illi plena fide me ex toto credere, resignare, & relinquere, atq; de manu eius cum gratiarũ actione, quæcunq; & tristia & læta suscipere, Amen.

Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgens &c. Cantorum 6.

Theoria XLV.

GAUDE stella maris, lampas cæli, lux singularis, lucidissima pulcherrimaq; ^{45.} Domina & mater mea virgo Maria. Tu etenim, sicut sol mundum illuminat ^{Fulget.} & lætificat, ita post filium tuum purissima, candidissima, pulcherrima, & gloriosissima fulges in cælesti curia. Splendor tuus omnibus amabilis, omnibusq; est desiderabilis. Pulchritudo gloriæ tuæ omnes cœligenas lætificat, & in admirationem ac amorem tui trahit.

Pro illuminatione mentis, Precatio.

DVLCS Maria, impetra mihi lumen aternæ sapientiæ, vt sciam & velim quicquid tibi & filio acceptum est omni tempore. Dirige vias meas omnes in beneplacito filij tui, vt splendore gratiæ diuinæ adiutus non peccem in conspectu tuo, mater suauissima & omni gratia plena.

Si dimidiam partem regni mei petieris, dabitur tibi, Esther 5.

Theoria XLVI.

GAUDE cœlorum imperatrix potentissima, quia omnes tibi seruiunt cœlestes ^{46.} creaturæ. Tibi obediunt Angeli, te tremunt & fugiunt spiritus maligni, omnis tibi Potestas, omnis Virtus in cœlo & in terra post filium tuum subiecta ^{Imperat.} est: quia sic placuit Deo, cuius tu in terris solius honorem purè quæstisti, honorare te.

Pro deuotione & fidelitate erga Dei matrem, Precatio.

FAC & misericordissima tibi obediam imperanti, deuotissimis obsequijs tibi seruam, feruentissimo amore te diligam, vt non tantum inter seruos tuos, verum etiam inter filios tuos fidelissimos adoptiuos abs te habere merear, Amen.

Petitionem vnā paruulā ego deprecor à te, ne confundas faciē meam. 3. Regum 2.

Theoria XLVII.

47.
Exorat.

Confolatrix afflictorum dulcissima, adiutrix miserorum, reorum aduocata, desolatorumq; spes vnica gaude, quia promisit tibi filius tuus omnibus te diligentibus, omnibusq; tibi seruentibus, in hac & futura vita mercedem se daturum copiosam. Tu enim veluti esca in hamo nobilissima pro capiendis peccatoribus, & ad Deum trahendis posita, maximeq; huic officio idonea, vtpote tota dulcis & suavis, nemini horribilis, omnibus blanda: ad quam peccatores pœnitentes primo confugiunt, per quam conuersi ad Deum ducuntur & reconciliantur, ne pereant.

Pro veneratione filiali erga Matrem Christi, Precatio.

Itaq; Domina & mater mea dulcissima, si gratiam suā impartiri dignatur filius tuus ijs qui tibi seruiunt, dignare me vt seruam tibi, & inter dilectos ac singularem tuos me annuera. Ecce & suauissima tua pietate fretus, vt usurpare mihi volo, quod vnus sim de tui cultoribus: non quia sum, sed quia esse & opto, & desidero. Cui quicquid volueris à filio tuo, facillimè poteris impetrare. Nihil opto ego aliud præter hoc vnū, quod maximè rogo mihi dari à Deo, videlicet te ipsam, vt tu tota perpetuū sis mea, & ego perpetuū totus sim tuus, pijsima mater & virgo Maria. Hoc queso à Domino mihi exora, hoc vt accipere merear, impetra, Amen.

Pete mater mea, neque enim fas est, vt aliquid tibi negem 3. Regum 2.

Theoria XLVIII.

43.
Concors.

GAUDE & pulcherrima virgo, hortus deliciarum, arcus cœlestis amœnitas paradisi. Ad eō namq; Trinitas beata tibi consentit, vt vna eiusdem tecum, quandoquidem, & tua cum illa eadem est voluntas. Nihil rogare potes, quod non annuat illa tibi clementer.

Pro sc̃a perfecta abnegatione & mortificatione, Precatio.

Dulcissima mater, impetra mihi perfectissimè abnegationem me ipsius, omniumq; desideriorum propriorum mortificationem, vt aliud non velim, nec velle possim, nisi beneplacitum Domini Dei mei Iesu Christi filij tui. Huic concors semper sit voluntas mea, omnisq; affectio mea, Amen.

Gaudium vestrum nemo tollet à vobis, Ioan. 16.

Theoria XLIX.

Gaude

GAude abyssus gaudiorum, felicissima Dei mater virgo Maria. Secura enim es, ^{49.} *Crescunt* quod gaudia tua nunquam deficient, nunquam minuentur, sed augetur quotidie & crescunt. Quamuis enim plenam perfectamque in corpore & anima felicitatem receperis, adeoque consummatam, ut illi addi nil possit, accedentia tamen tibi quotidie gaudia accrescunt ex multorum salute, qui tuo sunt exemplo compuncti, qui ad meliora per te conuersi, & qui tua sunt adhuc prece saluandi. Inde gaudium tibi, honor & laus quotidie augetur.

Pro deuotione in Dei matrisque eius laudibus, Precatio.

Domina mea & sanctissima mater, fac me in tuo & filij seruitio, in officio diuino, in vestrisque laudibus nunquam deficere, nunquam tepescere, sed feruentissima deuotione, & strenuissima alacritate semper crescere ad meliora, Amen.

Cum venerit filius hominis in maiestate sua, & omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis sue, & congregabuntur ante eum omnes gentes: & separabit eos ab inuicem, sicut pastor segregabit oves ab hoedis. Et statuet oves quidem a dextris, hoedos autem a sinistris, Matth. 25

Videbitis filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei &c. Matthæi 26.

Theoria L.

Domine Iesu Christe, qui in mundi fine es venturus, & omnes iuxta opera sua ^{50.} *Venietque* iudicaturus, & daturus ijs qui ad dexteram constitui meruerint, vitam æternam, ijs vero qui a sinistris sunt, supplicium æternum. Heu iudex æquissime, Domine mi Iesu Christe, quantus tunc erit damnatorum luctus, quanta calamitas, quanta infelicitas & desperatio eorum, qui a facie tua proiecti & maledicti æternum cadent in incendium, sine spe vlla liberationis, absque consolatione, & absque vlla intermissione pro breuissimis momentaneisque delectationibus, quas tuo hic amori prætulerunt, arsurum. At contra, quantum erit, o misericordissime Deus, tunc gaudium, his, qui a te benedicti inuitantur, intrabuntque tecum ad percipiendum æternæ felicitatis regnum, vbi absque timore, absque luctu, absque defectu, & absque fastidio, plena & immarcescibili felicitate tecum sine fine gaudebunt. O igitur Deus æternæ, qui tuis electis tam ingentia bona inuisibilia præparasti, quique eos, quos tibi elegisti, ad eadem bona nunc vocas; & eos quos vocas, iustificas: iustificas autem eos tam potenter, quam misericorditer saluas, ut nihil sit in quo gloriatur homo, præterquam in bonitate & misericordia tua. Quantæ sunt diuitiæ bonitatis tuæ, quantus abyssus miserationum tuarum? Domine Deus meus, quam magna multitudo dulcedinis tuæ, quam incomprehensibile est gaudium beatitudinis tuæ, quod præparasti diligentibus te? Nempe tantum, ut par aut simile nec viderit oculus, nec auris audierit, nec cor hominis quocumque senserit, quæ daturus es ijs quos fecisti, ut tibi placerent. Ipsi tecum sedebunt in mensa tua, edentes, & bibentes. Ipsi, inquam, tecum sedebunt in pulchritudine pacis, in tabernaculis fidutiæ, & in requiæ opulenta, vbi præparasti illis in monte sancto tuo cenam magnam: conuiuium scilicet illud pinguium,

m m 4 conui-

conuiuium vindemiæ, conuiuium pinguium medullatorum, conuiuium vindemiæ defæcatæ: vbi & inebriabuntur ab vbertate domus tuæ, & torrente voluptatis tuæ potabis eos. Gaudebunt itaq; in bonis Domini sui, & gaudium eorum nemo tollet ab eis. Ad hæc autem gaudia tu, Pater clementissime sempiterneq; DEVS, nos creasti, & per vnigenitum tuum vocasti. Hæc gaudia tua nobis, ô agne mansuetissime IESU fili DEI viui, sanguine tuo roseo comparasti. In hæc quoq; gaudia tu Spiritus paraclete Deus, tua nos gratia, & inspiratio ne sancta introduces. Pro quo, ô Trinitas sancta, vnus Deus, te supplex adoro, laudo benedico, & tibi gratias ago. obsecrans te per immensam misericordiam tuam multitudinem, da mihi fidem, spem, ardentissimam, perfectissimam perpetuamq; charitatem, quibus me totum in beneplacitum tuum, in tuum amorem ac honorem tibi tradam, resignem ac relinquam, cum plena perpetuaq; mei ipsius abnegatione, cum profundissima humilitate, atq; cum perfectissima diuinæ bonitatis tuæ confidentia. Factura tua Domine DEVS meus ego sum, & quicquid habeo, & quicquid sum, præter peccata mea, à te est, & tuum est.

Pro preparatione ad extremum iudicium, Precatio.

Miserere igitur mei sempiternæ, omnipotens, & misericordissime Deus, & salua me. Scio quis venturus sis ad iudicium. Scio quàm miser, quàm indignus quoq; & quàm reus sim ego, & facinorosus, quàmq; imparatus & immundus vt iudicet. Quâ ob rem misericordiam tuam solam imploro, ac inuoco. Vide tamè Domine mi, cuius miserearis, dum mei misereris miserimi miserabilissimiq; qui in vniuerso mundo est peccatoris? Et vbi tuarum miserationum byssus profundior inuestigari, vbi copiosior probari, vbi declararilympidior, aut vbi gloriosior potest monstrari, omnibusq; manifesta fieri, quàm in me: si tamen tanti tu misertus fueris peccatoris, mihiq; pepercis? Si enim tu me saluaueris, erit profectò gloria nomini tuo, tantòq; maior, quanto ego peccatis lædior, quanto vilior atq; ad quodvis bonum infirmior sum. Miserere igitur mei Deus meus, & salua me. Qui cum Patre & Spiritu sancto viuis & regnas Deus per omnia secula seculorum,
Amen.

Libri Theoriarum Iesu Christi & Deiparæ matris eius, FINIS.

VERSUS

VERSUS TRIGINTA, QUORVM QVIVIS

Quinque articulos vite & passionis Christi significat, meditationibus totidem tractandos. Quibus collatis omnibus, centum, quinquaginta inuenies articulos.

Vncta creat, vindex statuit, signata, Prophetis.
 Concipitur, sine vā, completur, nata, venusta.
 In templum, dulcis, fulgens, vouet, noua sponsa.
 Orat, aue, turbatur, concipit, hunc pia gestat.
 Ad montana, pauet, peregrina, parit, patriam dat.
 Lactat, condoluit, congaudet, integra, scindunt.
 Tres veniunt, sistunt, fugiunt, exul, pia nutrit.
 Hinc redit, ad festum, quærunt, parensque, latebat.
 Iordanis, tentat, vocat hos, incommoda, fessus.
 Mira facit, docuit, pius est, iniuria, palmis.
 Venditur, abscedit, coenat, lauat, instituens dat.
 Prædicat, exiuit, tristatur, & orat, ad illos.
 Angelus, & sudat, redit obuius, oscula, sanat.
 Captum, fune ligant, fugiunt, Annas, alapam fert.
 Ter negat, ad Caiphā, testes, blasphemia, damnant.
 Cæsus, conspuitur, velant, fert multa, Pilato.
 Accusant, regi, spernunt, redit, alter ab illo.
 Nudatum, stringunt, cædunt, spinisque, cachinnant.
 Exhibitus, damnatur, amictus, sub cruce, stebant.
 Associant, Simōn, vinum, nudant, renouantur.
 Extensus, crucifigitur, orat, scripsit, in altum.
 In tribus, effluxit, vestes, blasphemia, larro.
 Vndique, condoluit, mulier, tenebrasque, relictus.
 Est sitiens, gustat, complet, moritur, gemuerunt.
 Terra tremit, milesque, resoluunt, syndone, planctus.
 In tumultum, redeunt, ad lymbum, gaudia, secum.
 Surrexit, matri, apparet, vescens, it in altum.
 Mittens, conuertunt, martyr, virgoque, superstes.
 Migravitque, assumpta, supremaque, proxima, fulget.
 Imperat, exorat, concors, erescunt, venietque.

D. IOAN. IVSTI LANSPERGII Carthusiani, in Epitomen Exercitiorum,

scilicet centum & quinquaginta articulorum vite & passionis
Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi, Beatissimæque
eius Matris, præfatio; nec non in & XXX. versus li-
bri præcedentis, brevis elucidatio.

Riginta prædictos versus qui legis, Lector humanissime, non eos
sic putes esse construendos, ut verbis cunctis tibi loquantur ali-
quid, aut ut sensum orationis ex seipsis tibi adferant: sed prop-
terea tantum scias compositos, ut articulos. (in quos vita Christi
per nos distincta est, passioq; eiusdem meditanda,) recto ordine
significent. In ijs enim verbis singula penè verba, aut duo ali-
quando, ex vita & passione Christi articulum significant unum
mediandum. Verbi gratia. Primus versus incipiens: Cuncta creat, primum tibi
articulum significat. Hic namq; verbis auditis, mox intelligenda est tui mundi q; v-
niuersi creatio, pro qua certe congruit ut Deo gratias agas, eundem adores: & hanc
ipsam charitatem illius, eidem pro tuis, proq; vniuersi mundi peccatis, (hoc est,) vi-
uorum ac mortuorum, offeras. Non tamen pro sola hac creatione putes gratias a-
gendas Deo, Deumq; laudandum ac adorandum, sed pro tribus simul omnibus ijs
beneficijs, qua coniuncta eidem articulo (ut facile infra est videre) coherent. Ha-
bent enim singuli articuli tria beneficia Christi recolenda, pro quibus idem adorandus
laudandusq; est. Exempli causa: In primo versu, quando dicis, cogita se hæc
verba: Cuncta creat, hæc tria recolenda sunt; puta, quia te creauit, quia te peccantem
tolerans non damnauit, sed conuertit, & quia alijs præterea beneficijs multis te do-
nans quasi creauit. Hæc itaque tria in primo articulo tibi sunt recolenda. Deinde
in secundo articulo similiter tria alia, ut cum dicis cogita se: Vindex, intelligas
primo censuram, qua Angelorum damnauit superbiam: deinde, qua protoplasto-
rum castigauit inobedientiam; tertio misericordiam eius, qua vsus est ad homines,
(quos non ut præuaricantes Angelos damnauit penitus, sed mitius castigauit) sal-
mandos. Hoc modo omnes articuli sunt intelligendi, ut in sequenti exercitio palam
elucebit: ubi articulis singulis tria semper meditanda sunt ascripta, pro quibus
gratias agas Deo.

Porro si deuotionem tuam uberius pascere, exercereq; volueris, potes in quouis
articulo post prædicta, hoc est, post adorationem, gratiarum actionem, & oblationem,
(aut etiam sine illis,) petere virtutem, donumve aliquod saluiferum, per modum
aspirationis, quod aut Christus in hoc articulo monstrauerit docueritve, aut quod ad
articuli materiam congruum fuerit, aut quod in corde meditantis tunc enascatur,
quodve ex articulo illo occasione sumptum, semetipsum ingerat petendum. Idcirco
articulis singulis coniuncti quoque aspirationes singulas. Quæ tamen si non forent ad-
iunctæ,

infecta, ex meditationibus superioribus nihilominus, quae eodem ordine praecesserunt, facile desumerent. Obseruare autem debes lector, quomodo unum alterumve descriperim nunc articulum tractandum, ita esse meditando tractandosque reliquos omnes. Promitto autem unicuique, in misericordia & largitate Diuina Bonitatis, si ceperit fideliter constanterque, se in hoc exercere opere, sentiet assequeturque, alia quae gustauerunt spiritus, (quae haec scripta) multo suauiora. Quae enim hic scribo, ipsi scribo qui adhuc incipiunt, qui necdum meliora inuenerunt, & qui modum ordinemque, nondum habent meditando, atque ad Deum se introuertendi, quo discant meditando atque petenda. Nulli tamen quasi videatur exercitium hoc longum, nec occupationes aliae eidem praefertantur, quasi magis necessariae: quia mora multo breuiori spiritus intelligenda penetrat, multoque, plura in se capit affectus meditando, quam lectioe orationeue interim possit vocali. Potissimum autem propterea de prolixitate nihil est causandum, quandoquidem haud necessarium est quotidie omnes, sed aliquot saltem deuote ac diligenter ruminasse articulos Satis nanque est, multoque, Deo acceptius, paucos articulos, eosque deuote ac diligenter meditari, quam multos indiligenter absolueri. Quapropter ubi hodie cessatum fuerit meditando, vel orando, ibi cras est incipiendum continuandumque, donec exercitium denuo a capite incipiendum finiatur.

Postremo, ne quis meditando hoc genus, exercitiumque, orandi quocumque, aliud, (quod mente ac spiritu versatur), putet esse infructuosum, aut operam huic studio locatam existimet esse amissionem temporis: sciat nihil esse utilius, nihilque, interim posse fieri melius hoc studio meditando, quo mentem suam conatur Deo coniungere unireque, tamen si id non semper aut raro assequatur; quandoquidem bonae voluntatis studium, conatusque, meditari ac Deo coniungi uolentis, illi imputatur a Deo, acceptaturque, ab eodem perinde ac si per multa esset homo liquefactione cordis, aut compunctione consolationeue interna perunctus: imo saepe multo est acceptius Deo, utiliusque, spiritui, (licet non suauius,) Deo uelle aut conari humiliter coniungi, quam actu coniungi, si tamen ex impatientia ac laborandi tadio non cessetur a bono caepio. Possunt praeterea ad singulos articulos Aue Mariae legi uocaliter, ita ut reliqua menta liter tractentur omnia. Nihil tacemus eorum quae suggerit spiritus, eligat unusquisque uel unum uel plura, uel omnia, quomodocumque, suam uiderit promoueri deuotionem. Quibusdam enim visum est equum & sanctum, post tres, (quibusdam post quinque articulos,) gratias Deo agere, ipsum adorare, & eidem passionem & charitatem illum offerre. Alijs uidetur necessarium, post singulos articulos id fieri. Deinde qui Angelicas salutationes adiungunt, eas singulas singulis articulis uniformiter adiungunt. Nonnullis, (ut potest deuotioribus) visum est, in quinto semper ad minus loco utendum esse, Aue Mariae aureo, quod (ut sequitur) legi potest in hunc modum: Aue Mariae gratia plena, Dominus tecum. Ah sancta Maria, utinam Dei gratia & tua, semper sit mecum, & cor meum semper uobiscum. Benedicta tu in mulieribus. O pijsissima mater Dei, fac me totum secundum beneplacitum

Angelica
salutatio
aurea quae.

filius tui, ut & ego totus tuus sum, & tu tota mea. Et benedictus fructus ventris tui Iesus Christus, Deus meus, propter me incarnatus, crucifixus, & mortuus, sanctarum virginum omniumque se amantium sponsus, Amen. *Quare autem Angelica salutationi hac verba inserta sint, opera pretium erit, lectori huius rationem reddere. In initio post Dominus tecum, sequuntur duo verba, Ah sancta Maria. Hac duo verba ut inferebantur, doctam legi à Beatissima Dei Matre, virginem sanctam, ut reor, Mechtildem, pro renouationis intentionis atque sermone, quibus tamen (ne absque aspiratione transeant) addidi: Vtinam Dei & tua gratia semper sit mecum, & cor meum semper vobiscum, ostendere lectori simul cupiens, quam necessaria, quamque sit maxime optanda nobis Dei gratia, qua tamen semper nobis preesto est, & à Deo nobis offertur, si modo nos Deo adessemus: hoc est, si cor nostrum foret cum Deo, à mundo scilicet & ab affectione rerum temporalium abstractum & exoccupatum. Optatur igitur nobis Dei gratia, optatur quoque, ut corda nostra sint semper cum Deo, illum amando, illum suspirando, illum quarendo, illum solum intendendo, illi inharendo, auscultando, & in illo quiescendo. Post Benedicte tu in mulieribus, sequitur quod causam huius excellentissime benedictionis narrat: scilicet, o piissima Mater Dei. Esse enim Matrem Dei, proxima est dignitas post esse Deum. Merito igitur benedicta dicitur in mulieribus. Vtrum ut sciat, Maria, (licet dignissima atque maxime benedicta sit inter omnes,) nihilo tamen propter hanc dignitatem est elatior aut durior: idcirco piissima dicitur. Et ne frustra fiat aspiratio, adjicitur: Fac me totum secundum beneplacitum filij tui. Siquidem hoc modo esse, est perfectissimum esse, ac propterea cum primis optandum. Inde sequitur: (Ut & ego totus tuus sum,) hoc est, nihil inuenitur in me, quo displiceam tibi, aut quare abs te non sim amandus. (& tu tota mea) hoc est, post CHRISTUM IESUM filium tuum, amor meus ad te totus sit conuersus, ut tu mihi sola post Deum maximeque placeas. In fine post (Iesus Christus,) quo reuerentia huic nomini in corde hominis affectuque exurgat maior, additur (Deus meus.) Ideo autem, meus, quamuis sit tantus, quia me creauit, me redemit, me pascit, meis peccatis parit, omniaque mihi bona prabet: ut potest (propter me incarnatus, crucifixus & mortuus) qua tria charitatis eius, nostraque redemptionis certissima sunt indicia. Potest autem addi deuotionis causa quandoque, sanctarum virginum, omniumque se amantium sponsus: primum quidem, ut occasio prabeatur sanctarum virginum cum laudibus memoriam celebrandi: deinde etiam singulariter Deum amantium, cuiusmodi sancta fuit Maria Magdalena, & sancta Gertrudis, & relique similes. Huius Gertrudis tam vitam quam reuelationes omnes, quinque insinuationum Divina pietatis libris nuper enulgauimus. Datur autem in his verbis tibi o lector occasio gemendi super te atque plangendi, si non sis virgo, nec Deum amaueris feruenter. Itaque hoc Ave Maria aureum, potes quinto loco dicere, hoc est, post quintum semper articulum, licet possis & sapiri. Sunt nihilominus alia quoque deuotionem excisantis, qua tacere nolui (vniuscuique sumat quod sibi conueniat) veluti sunt,*

sunt, ad singula, Ane Maria dicere possit Iesus Christus: Deus meus propter me incarnatus, crucifixus & mortuus. Si orator item sanus robustusq; est, ad nomen Mariæ, quoties illud nominauerit, toties caput deuotè inclinare: ad (IESVS autem Christus, Deus meus pro me incarnatus, crucifixus & mortuus,) etiam procidere in genua, humumq; osculari; aut potius ad terram flexis genibus ad osculum asserit (ne humi procidens quis nimium se graues) te Deo humiliare, quod apud Monachos est veniam sumere, siue adorationem intendere. Qui denique meditando Christo gratias agentes, pro passione ac eius charitate eundem adorant, facere hac possunt cum simili (ut dixi) veniã. Sunt postremò alia multa, qua vel à Sanctis didicimus obseruata, aut que inspirata quoridie ad deuotionem excitandam conducunt; hac possumus imitari, hac tamen lege discretionis, ne quid nimis: hoc est, ne laboris nimium imponatur corpori, unde paulatim ad eò illud deficiat, ut spiritus quoque succumbens, cogatur propterea etiam illa ad qua ex debito obligatur, nedum (ut vocant) deuotionalia intermittere. Quod pro dolor præcipue contingere solet ijs, qui quacunque legunt alios fecisse, non pensatis nec emensis viribus suis mox volunt ipsi eadem imitari. Qui dum simul multa imponunt onera naturæ infirmæ atque insueta, eandem opprimunt obruantq;, ac tandem deficiunt. Quæ tamen onera si diuiderentur, putà ut primò aliquanto tempore vnum onus aut grauiamen corporis portandum assumeretur, huiusq; (donec natura assuetata fieret, adeo ut absque labore iam illud ferret,) aliud non apponeretur: deinde assuetata iam natura, (ac onere nihilominus priore manente,) aliud assumeretur, quo etiam natura doceretur assuescere; donec tertio quid augetur hoc modo, (puta, non simul multa, sed paulatim & post intervalla hebdomadarum ac mensium,) plura semper addendo, ferre possemus, quæ simul assumpta premunt ac opprimunt. Cauendum etiam à vehementi imaginatione & phantasia fortè inter meditandum, quæ destruant caput: sed conandum, ut non per imagines, sed per affectus verè iter meditatio, ut quasi cor solum desiderijs exerceatur, caput verò teneatur extra laborem tanquam feriatum. Accipiatur huius similitudo. Si patrem haberem quem in vita meam nunquam vidissem, longè à me habitantè, qui sæpenumero me faceret saluari, qui mihi scriberet, consolaretur, dona continuo mitteret, beneficiaq; mihi paterni amoris indefinenter exhiberet: nonne quoties illius essem memor, quoties eius dona inspicerem, quoties amorem & eius beneficia recolerem, dulcor, seruus filialis, amorosusq; in corde meo quidam oriretur, erga illum affectus, variisq; surgerent desideria, quibus illi optarem honorem, bonum, salutem; gratularer sanitatem, item optarem tum eo esse, eiusq; felicitatis consors & participes esse. Hac omnia cogitans, affectum magis exerceam, quam imaginationem: quia fieri posset, ut hæc omnia absque imaginatione cogitem, putà, ut nihil imaginer, cuius coloris sit pater meus, cuius siatura, quibus vestibus utatur, an stet sedens, ut, aut quomodo loquatur, & ubi habitet: Sed diligo eum ut patrem meum, ut benefactorem, ut amatorem clementissimum, fidelissimumq;. Simili modo de Deo cogitandum est. Cogitandus, est optimus, misericordissimus, benignissimus, fidelissimus, charitate plenissimus,

Vt cum dicitur
crecione cū-
ita sunt a-
genda.

Meditandum
ut sit sine i-
maginibus.

Exercitia
spiritualia
vt varianda.

liberalissimus, amabilissimus & suauissimus: & nihil de eo imaginetur, vbi aut quomodo sit, sed nec phantasmata admittantur de corpora, de figura, de colore, & huiusmodi. Porro de Christi humanitate tamen si suauior sit, ad compassionemq; magis excitet eam meditatio qua fit per imaginationes, (pata, quam miserè Christus tractatus sit, quam verecundè steterit, quam mansuetè responderit, quam crudeliter denique illius hostes eidem facie & eruculentas, minaces vultus, truces oculos, superbaq; verba obiecerint: quam dolenter quoque, licet vltro, hac idem passus sit, imaginando poenarum modum & circumstantias: mores item, tam inferentium poenas, quam gestus, verba, ac poenas Christi patientis:) tamen haec caput debilitant, ideo cauenda sunt (quantum possibile est) infirmis capitibus huiusmodi imaginationes, praesertim haec qua non vltro occurrunt, aut quas studiosè atque vigoroze quari, excogitari, retinere vt oportet. Incipe igitur tu, & paucis primo pertractandis articulis insiste: nec initio mox omnia (quae cunque accendere ad deuotionem possunt vberiorum,) admittas, sed paulatim te assuefacias. Caterum in prioribus satis doctus assuetusq;, sine grauamine ad aliud pariter assumendum accede. Obserua etiam, vt interpolationes ac variationes exercitiorum spiritualium, (ne deficias,) admittas. Exercitiorum enim variatio multum iuuat. Verbi gratia: Breuiter lege, & ante fastidium legere desinas. Ab hoc quoque exercitio (alacer & nondum grauatus,) vade ad meditationes, seu ad orationes mentales. Hinc ad vocalia debita soluenda te auoces, intermiscendo etiam corporalia exercitia. Et hoc modo te viribus validum seruare potes: qui si nimis diu vni insisteris exercitio, (& vsque ad fatigationem in eo manseris,) tota die inutilis eris, & tadebit ad illud ipsum te redire.

Obserua lector diligenter hic articulum vita Christi, quomodo praemonui primum. Ex illo enim, quomodo in sequentibus cunctis alijs te habeas, intelliges. Primum namq; hic, quomodo reliqui omnes, tria complectitur (vt ita loquar) puncta meditanda, qua meditantem atque ad Deum se eleuare cupientem, (non aliter atq; penna volare cupientem,) iuuant ac promouent. His adijciuntur in singulis item articulis petitiones vel aspirationes ad Deum congruae. Haec in singulis (vt dixi) contingit reperiri articulis. Caterum, quae inter puncta tria (quae praedixi) & aspirationes petitionesue mediant, in eo sunt genere, vt eadem, (quotiescunque meditans voluerit) aut frequentari, aut possint etiam omitti, aut certe iuxta arbitrium & deuotionem meditantis mutari. Opera precium igitur erit illa ad minus semel, (hoc est, in primo articulo,) recenseri pro legentium institutione, vt discant in sequentibus, quid eligere quidve intermittere unicuique expediat seu libeat: iuxta sua deuotionis, iuxtaq; temporis aut occupationum, quibus detinetur, mensuram: quae certe singulis haudquaquam paria sunt.

EPITOME EXERCITIORVM,
Centum videlicet & quinquaginta
articulorum vitæ ac passionis Dei & Saluatoris nostri Iesu
Christi. Beatissimæque eiusdem Matris, versibus triginta eod-
dem articulos significantibus comprehensum: quod in se-
summatim complectitur totius ferè præcedentis
libri, centum videlicet & quinquaginta
Theoriarum sensum.

Ve Maria gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus: Et benedictus fructus ventris tui, Iesus Christus, propter me incarnatus, crucifixus & mortuus: (absque, Amen.)

Cuncta creat.

1. Qui me & omnia creauit,
Peccantē me diu tolerauit,
Beneficijs multis donauit.

Eia benignissime Iesu, tibi sit laus, honor & gratiarum actio ab omni creatura, miserere nostri. *Aut melius ita:*

Eia benignissime Iesu, pro hac charitate cunctisq; beneficijs tuis (*intellige ea, quæ tibi aut propter te, patiendo aut operando fecit*) adoro, laudo, benedico te: & gratias ago tibi, offeroq; tibi eadē omnia pro peccatis meis & pro peccatis totius mundi, & in vnione eorundem, me quoque offero tibi in laudem, gloriam & beneplacitum tuum. Dulcis Iesu, vtinam tibi creatori meo fideliter seruiam, pro peccatis meis contritione perfectissima cōtinuē doleam, & te super omnia ardentissimo amore semper diligam, Amen.

Aue Maria &c. *vt supra. sicq; semper dicatur.*

Qui damnauit Angelorum *Index.*
superbiam,

2. Castigauit Adæ inobedientiam,

Non penitens abiecit nos propter suam misericordiam.

Eia benignissime Iesu, *vt supra. Aut aliter, vt etiam supra in primo habetur articulo: videlicet,* Eia benignissime Iesu, pro hac charitate, cunctisq; beneficijs tuis adoro, laudo, benedico &c. Atque vitam mihi infundas mei contemptrum, vt plenissima abnegatione me ipsius, tuū sequar & faciam in omnibus beneplacitum. Dulcis Iesu, vtinam &c. *vt supra.*

3. Qui te ab æterno matrem *Statuit.*
elegit,

Pro nobis incarnari voluit,
Mundum redimere statuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Vtinam des mihi dignissimam matrem tuā sic venerari & imitari, vt tua gratia & eius merear intercessione saluari.

4. Qui te signis præmonstrauit, *Signata.*

Figuris declarauit,
Oraculis mundo prophetauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinā ab omni peccato & vitio liberū

nr 4 me

- me facias, & arram beatitudinis te-
ipsum mihi infundas.
- Propheci.* 5 Qui parentibus te nascitu-
ram nunciavit,
Sanctitatem tuam illis præ-
dicavit,
Parentes steriles fecunda-
uit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque uti-
nam mundo moriens, extra te cun-
cta fastidiam, in te verò solo vi-
uam & gaudeam.
- Concipitur.* 6 Qui cōceptionem tuam glo-
rificauit,
Ab originali peccato præfer-
uauit,
In utero te sanctificauit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam tui amore me totum succen-
das, & cuncta vitia cum ipso fo-
mite in me exuras.
- Sine vitiis.* 7 Qui Angelos tibi ministros
delegauit,
Rationis vsum prærogauit,
Ab omni vitio immacula-
tam seruauit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam ad veram puritatem cor-
dis me perducas, & omnia deside-
ria mea tu solus possideas.
- Completo.* 8 Qui omni te gratia ornauit,
Omni scientia te illustrauit,
Omni sanctitatis plenitu-
dine decorauit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam perpetuo separes à me in
quocunque tibi displiceo, & dones
mihi in quocunque placere debeo.
- Natus.* 9 Qui tua natiuitate parenti-
bus abstulit opprobrium,
Angelis fecit gaudium,
Mundo salutis exordium.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam per illam ego miser tuam
gratiam obtineam, inseparabili-
terq; tibi inhaeream.
- 10 Qui te pulchritudine ines-
tabilivenuitavit,
Puritate Angelica exorna-
uit,
Regio stēmate nobilitauit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam in omnibus creaturis tuis
tu mihi solus occurras, in amorem
tui me rapias, & totum liquefacias.
- In templum.* 11 Cui in templū te obtulisti,
Eius cultui te deuouisti,
Eundem charitate arden-
tissima dilexisti.
- Eia benignissime Iesu, &c. Utinam
voluntati tuæ semper obediam, &
tibi nunquam displiceam.
- 12 Qui omnibus te fecit ama-
bilem,
Dulcem, mitem, & affabilem,
Exemplarem & imitabilem.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam des mihi, ut hominibus
placere non appetam, sed vera &
perfecta charitate omnes diligam.
- Fulgeus.* 13 Qui te decorauit morum
honestate,
Impleuit omnium virtutum
perfectione,
Refecit celestium suauitate.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam semper mihi ipsi displiceam,
ut perfectionem omnium virtu-
tum tua gratia donante obtineam.
- Virgo.* 14 Cui tu virginitatem vo-
uisti,
Mundo exemplum præbu-
isti,
Monasticen instituisti.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam dones mihi munditiam
cordis, & perfectam castitatem
mentis & corporis.
- Nova sponsa.* 15 Qui tibi despōsavit virginē
Vtriusq; seruauit integrita-
tem,
Te fecit inconcupiscibilem.
- Eia

Orat.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam digneris animam meā ab
omni labe & vitio emundare, & ca-
stissimo tibi amore conglutinare.

16 { Quem pro mundo indefi-
nenter orasti,
Eius aduentum ardentem op-
tasti,
Mundi reconciliationem im-
petrasti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam tribuas mihi semper ad o-
mnes homines synceram habere
compassionem, & ad te puram &
feruentem orationem.

Auc.

17 { Qui per Angelū te salutauit,
Gratia plenam te commen-
dauit,
In matrem suā te postulauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam cor meum proprium tibi
facias, vt semper illud inhabites
atque possideas.

Turbatur.

18 { Ad cuius nuncium turbaba-
ris verecunda,
Ex humilitate sicbas trepi-
da,
Pro virginitate eras solici-
ta.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam perfectissimam humilita-
tem mihi tribuas, & hanc in cor
meum indelebiliter imprinas.

Concipit.

19 { Cuius voluntati humiliter
consensisti,
In ancillam te obtulisti,
In utero Deum concepisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam in cor meum te recipiam,
utinam sic teneam, vt nunquam a-
mittere valeam.

*Hunc pia ge-
nat.*

20 { Quem gestans non grauaba-
ris,
Cœlesti suauitate frueba-
ris,
Quasi diuina efficiebaris.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam acedia semper mihi desit in
tuo seruitio, alacritas verò adsit
semper & deuotio. Utinam tædeat
me omnis gaudij quod est sine te, &
delectet me omnis labor qui est pro
te.

21 { Quem Ioannes nouit in v. *Ad montana.*
tero,
Elizabeth prophetat cum
gaudio,
Tu seruis humili obsequio.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam te creatorem meum &
Deum meum cognoscam. Utinam
te solum quæram, & in te solo gau-
deam.

22 { Qui Ioseph per Angelum cō- *Paum.*
fortauit,
Te grauidam excusauit,
Mysterium ei reuelauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam des mihi perfectam cordis
synceritatem, vt nullam vnquam
prauam admittam suspicionem.

23 { Quo imprægnata, Cæsaris *Peregrina.*
dicto paruisti,
In Bethleem peregrina adue-
nisti,
Hospitium quærens non in-
uenisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam sicut hospes & aduena sim
super terram: vt nihil de hoc mun-
do diligam, sed semper suspirē ad
patriam. Dulcissime Iesu, utinam
tu sis portio mea, & hæreditas mea
in terra uiuentium.

24 { Quem sine dolore genuisti, *Parit.*
Vt sine viro concepisti,
In partu inuiolata perman-
sisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam tu vnicum cordis mei sis
gaudium, vnicumq; desiderium,
te

te solum concupiscam, te solum cogitem, te solum suspirem, te semper inueniam, semper te teneam.

Latriam dat.

25 { Quem natum reuerenter adorans suscepisti,
Osculis astrinxisti,
In gremio suauiter fouisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam te Deum meum cognoscam, te adorem, te magnificem, te incessanter laudem & benedicam.

Lactat.

26 { Quem lacte virgineo pauisti,
Pannis inuoluisti,
In praesepe posuisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam aequanimiter proximorum supportem infirmitates & molestiam consoles eos, seruiam & benefaciam.

Condoluit.

27 { Cuius vagitum intellexisti,
Passionem prouidisti,
Aerumnis condoluisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam pro tui amore cuncta aduersa desideranter excipiam, patienter atque hilariter omnia sustineam.

Congaudent.

28 { Quem Angeli laudauerunt,
Pastores inuenerunt,
Miracula praedicauerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam nihil me afficiat, nihil me delectet nisi tu: utinam te solum quaeram & inueniam, te solum sciam o vita mea, exultatio mea & refectio mea.

Integra.

29 { Cuius mater & genitrix es vera,
Virgo manens perpetua,
Sponsam amans mente castissima.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam me dones & confirmes castitate purissima, fide, spe & charitate perfectissima.

30 { Qui humiliter te subdidit *Scindunt.*
legi,
Ut peccator uoluit circumcidi,
Sanguine proprio pro nobis tingi.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam me tui sanguinis munda effusio, ut mundus & liber fiam ab omni peccato.

31 { Quem tres magi quaesierunt, *Tres ueniunt.*
Adorantes munera obtulerunt,
Per Angelum docti infidias euaserunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam mihi veram humilitatem infundas, ut horream laudari & honorari, ut non erubescam, sed gaudeam nesciri & vilis reputari.

32 { Quem in templum obtulisti, *Sistunt.*
Ut seruum redemisti,
Purificationem purissima suscepisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam me facias omnem elationem execrari, omnem singularitatem & praesumptionem fugere & detestari.

33 { Cui persecutionem immingere didicisti, *Fugimus.*
Anxia mater cum Ioseph fugisti,
Infantem in Aegyptum detulisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam inter omnes euentus in te semper respiciam, de manu tua cuncta letanter suscipiam, in omni tribulatione gaudeam & gratias agam.

34 { Cum quo exilium pertulisti, *Exul.*
Inopiam magnam sustinulisti,
Ignota & humilis latuisti.

Eia

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
nam sanctum odium mihi infun-
das, quo meipsum odiam & con-
temnam, semper quoque contem-
ni ac pati gaudeam.

Pia nutrit.

35 { Quem labore manuum nu-
riebas,
Cuius aspectu teipsum refi-
ciebas,
Cuius colloquio diuino pro-
ficietas.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam te efuriam & ficiam, uti-
nam a te pascar & dirigar.

Hinc redit.

36 { Quem ex Aegypto reduxisti,
Archelaum timuisti,
In Nazareth Glilgam diuer-
tisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam omnem timorem & curam
in te projiciam, utinam perfectè re-
signatus in te confidam.

Ad flum.

37 { Qui templum & festa visi-
tauit,
In templo docens interro-
gavit,
Exemplum feruoris mon-
stravit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque v-
tinam infundas mihi veram & per-
fectissimam deuotionem, ut cultu
tuo non possim satiari, nec obedi-
entia fatigari.

Querunt.

38 { Quem tristissima mater a-
milisti,
Cum Ioseph triduo qua-
sisti.
In templo gaudens inueni-
sti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque v-
tinam te sic mihi dones, ut amittere
non valeam, sed potius omni mo-
mento magis te inueniam.

Parentis que.

39 { Qui tecum Nazareth redijt,
Legi diuinæ paruit,
Parentibus subditus fuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam des mihi gratiam perfectæ
abnegationis, ut meipsum relin-
quam, & omnibus pro tui amore
me subijciam.

Latebat.

40 { Qui triginta annis occulta-
batur,
Fabri filius putabatur,
Dei Filius tecum moraba-
tur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam radicitus euellas à me om-
nem arrogationem atque ostenta-
tionem, omnem superbiam & am-
bitionem; ut sim vilis in oculis
meis, ut amem contemni & vilis
reputari.

Iordanis.

41 { Quem Ioannes baptizauit,
Spiritus sanctus indicauit,
Pater in voce comonstravit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque v-
tinam tua singulari gratia digneris
me totum in hac vita tuis meritis
purgare, ut moriens sicut nouiter
baptizatus, merear illic regnum
tuum intrare. O dulcissime Iesu,
hæc est singularis gratia: quia ta-
men potens & bonus es, exaudi
me.

Tentat.

42 { Qui in deserto ieiunauit,
Orando pro nobis vigila-
uit,
Tentantem diabolum supe-
rauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque
utinam es mihi carnem meam dis-
cretè secundum tuum beneplaci-
tum castigare, & omnes tentatio-
nes tua virtute superare.

Vocat hos.

43 { Qui vocauit discipulos,
Elegit duodecim Aposto-
los,
Collegit dispersos Dei fi-
lios.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque v-
tinam trahas me post te, ut me-
rear

rear te imitari, & nunquam à te valeam separari.

Incommoda.

44 Qui multa tulit incommoda,

Imbres, æstum & frigora, Famem, sitim, opprobria.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam omnia aduersa libèter sustineam, & nunquam meipsum, sed te vbiq; quæram, tuum honorem sitiam & promoueam.

Æssus.

45 Qui regiones peragrauit, Ambulando se fatigauit, Nostram salutem curauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam tui amor faciat me semper in tuo seruitio currere, & præ dulcedine tui, aduersa sentiendo non sentire.

Mira facit.

46 Qui signis multis claruit, Languores omnes depulit, Inuocantes quosq; exaudiuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam sanes animsam meam à varijs languoribus, à vitijs & passio- nibus.

Docuit.

47 Qui poenitentiam prædica- uit, Ad regnum cœlorum inui- tavit, Vitijs obstinatos obiurga- uit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinam des mihi seruentissimum & discretum zelum animarum, vt omnium salutem ardentem sitiam, & nullis propterea laboribus par- cam.

Pim est.

48 Qui omnes attrahere vo- luit, Peccatores benigne rece- pit, Reos misericorditer absol- uit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinã des mihi veram perpetuamq; mã- fuetudinem & pietatem, verã mi- titatem & benignitatem, miseri- cordiam & compassionem.

49 Qui iniurias multas susti- nuit, Blasphemias opprobriaq; pertulit, Dolos & calunias audi- uit.

Iniuria.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinã infundas cordi meo simplicitatem veram atque synceram, ab omni dolo, duplicitate atq; malitia alienam, vt aduersa humiliter tolerẽ, & malum nemini inferam.

Palmis.

50 Quem laus & honor non ex- tulit, Super asello sedit, Super Ierusalem fleuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi intimam penitenti- simamq; meipsum cognitionem, profundissimam humilitatem, vt nullius vnquam laudibus aut ho- noribus extollar: sed meipsum de- spiciens, continuis amoris & poe- nitentiæ lachrymis compungar.

51 In quem Iudæorum cœtus conspirauit, Eius mortem infidiosè pro- curauit, Eius venditionem à Iuda cõ- parauit.

Venditio.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam sic mer ear tua gratia confir- mari, vt nulla concupiscentia in- quinari, nulla passione vinci, nulla tentatione queam superari.

52 Qui passionem suã prædixit, In Ierusalem passurus accef- sit, Recedens tristis tibi vale- dixit.

Abscedit.

Eia

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinā facias me omnia chara propter te libenter relinquere, & ad aduersa cuncta toto corde me resignare.

Curat.

53 Qui cum discipulis pascha manducauit,
Legem obseruando consummauit,
Tradendum se reuelauit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinā des mihi perfectissimam obedientiam, vt humana seruem instituta, & tua nunquam transgrediar beneplacita.

Laudat.

54 Qui discipulorum pedes abluuit,
Exemplum humilitatis præbuit,
Ad dilectionem omnes mouit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā des mihi semper gratiam lachrymarum perfectæ contritionis, quibus purifices me à peccatis omnibus, à vitiosis affectibus, à noxijs quoque & otiosis cogitationibus.

Instituens dat.

55 Qui Sacramentum Eucharistiæ instituit,
Sui memoriam tribuit,
Manere nobiscum sic voluit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā ad hoc Sacramentum desideria omnia mea accendas pie Iesu, & præstes illud mihi cum tanta semper deuotione, reuerentia & puritate sumere, vt fructum eius omnem percipiam, & in te solo inauertibiliter maneam.

Prædicat.

56 Qui discipulis dulciter prædicauit,
Passurus tristes confortauit,
Orando Patri commendauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā repleas cor meum perfectissima atque indeficienti charitate: vtinā impleas me dulcedine ad omnes homines, misericordia & benignitate.

57 Qui ad hortum cum discipulis exiit,
Traditori inueniendum se præbuit,
Discipulos pusillanimes premonuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā largiaris mihi animum à vitijs mortificatum, & tibi ad omnia purè & perfectissimè resignatum.

58 Qui pauore contremuit,
Pro nobis semetipsum afflixit,
Tristis vsque ad mortem esse voluit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā custodias me ab omni mala tristitia, & ab omni inordinata lætitia.

59 Qui procidens in faciem orauit,
Præuidens pœnas expauit,
Voluntati se Patris resignauit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinā facias, vt in omni euentu per orationem ad te cōfugiam, & resignatus plenè tuo beneplacito me committam.

60 Qui discipulos visitauit,
Dormientes excitauit,
Pusillanimes confortauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā facias, vt me ipsum nunquam quæram, & pro honore tuo nihil negligam.

Angelus.

61 Qui nostram necessitatē miseratur,
Instantes sibi pœnas præmeditatur,
Ab Angelo humiliter cōfortatur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam facias me omnia carnis & mundi solatia cōtemnere, & tuam consolationis gratiam expectare.

Eis sudat.

62 Qui redemptionis nostræ ardet amore,
Expauescit montis horrore,
Angustatur sanguineo sudore.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi penitentia & amoris lachrymas semper effundere, & me totum vtique in mortem pro tui amore desideranter impendere.

Rede obuius

63 Qui hostibus se obuiam obtulit,
Verbo laeuentes perculit,
Capiendi se illis copiam tribuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinā des mihi omnes aduersarios meos per patientiam vincere, & in hac vita non pacem aut requiem querere, sed crucem tecum amanter amplecti, & gaudenter ferre.

Oscula.

64 Qui ad proditoris osculum se humiliavit,
Eius peccatum illi manifestauit,
Ad penitentiam benignus inuitauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam facias me semper inimicis meis veram compassionem impendere, & veram, non simulatam dilectionis officia exhibere.

65 Qui vindictam Petro prohibuit,
Malcho aurem restituit,
Pro malis bona retribuit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam vindictæ appetitum nunquam in cor meum intrare sinas, sed simplicitatem & perfectissimā charitatē ad omnes homines mihi infundas.

66 Quem sacrilegi inuaserunt, captum,
Captum lamauerunt,
Conuicijs blasphemauerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam captiuitatem vitorum meorum soluas, & ad perfectionē virtutum omnes vires meas captiuas ducas.

67 Quem ligantes cæciderunt, trahentes impulerunt,
Multis iniurijs affecerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam omnem inordinatam iram & impatientiam in me occidas, & benignum, tranquillum ac verè mitem, etiam erga inimicos, me facias.

68 Quem discipuli relinquerunt,
Pauidi hinc inde diffugerunt,
Magistri calamitatem fleuerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam indissolubili nexu charitatis me tibi astringas, nec auerti me posse à te permittas.

69 Qui in tenebris ductus læditur,
Annæ pontifici adducitur,
De doctrina & discipulis suis inquiritur.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinā des mihi sincerissimam charitatem, vt super omnium & singulorum

rum afflictione doleam, & nulli molestiam inferam.

Alapam fert.

70 { Qui à seruo calumniam accepit,
Alapam inflictam pertulit,
Humiliter verbi rationem reddidit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi aliena mala patienter tolerare, & vbi expedit malos humiliter informare.

Ter negat.

71 { Quem Petrus ter negauit,
A quo respectus amare fleuit,
Conuersus fortior stetit,

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi peccatorum meorum iugem contritionem & totius vitæ meæ perfectam emendationem.

Ad Caipham.

72 { Qui ad Caipham ducebatur,
In concilium statuebatur,
Pro beneficijs eidem exprobrabatur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam pro modulo aliquo vices tibi reddere queam, vt super propria afflictione & pressura in te gaudeam, & ex toto corde tibi gratias agam.

Testes.

73 { Quem iniqui accusauerunt,
Falsos testes instituerunt,
Tacentem obiugauerunt,

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam cordi meo infundas sinceritatem, vt nullam vnquam in me admittam fictionem aut falsitatem.

Blasphemia.

74 { Quem Caiphas dolose interrogauit,
Per Dei nomen adiurauit,
Dei filium blasphemiz accusauit,

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinam des mihi honorem tuum fortissimè zelari, opprobrium tuum vehementissimè horrere & dete-

stari Dulcissime Iesu, vtinam in omni loco tuam reuerear praesentiam, te solum cogitem, te semper colam, te laudem, te timeam, te diligam, teq; benedicam.

75 { Qui innocenter est damnatus,

Reus mortis proclamatus,
Illudendus impijs est oblatus.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam millies corporis mortem me facias praeligere, quàm vel semel spiritualiter mori, & à tuagratia exciderè.

76 { Cuius faciem alapis verberabant,

Vnguibus lacerabant,
Contumelijs increpabant.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi omnibus membris tuis, & maximè Prælatiis meis, propter te exhibere reuerentiam, amorem, & humilem obedientiam.

77 { Cuius facies conspuitur,
Putore & sordibus affligitur,

Vt leprosi deformis efficitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam des mihi mundam conscientiam, vitæ innocenciam, atque longanimitatem patientiam.

78 { Qui vesatus illudebatur,
Pugnis & colaphis cadebatur,

Barba & capillis trahebatur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque vtinam cordi meo imprimas iugem tui memoriam, vt in omni loco & tempore reuenter con-

templer, & amanter sentiam, dulcis Iesu, tuam presentiam.

Fert multa.

79 { Cui insultatum est nequiter, 83
Qui tractatus est viliter,
Afflictus est multipliciter.

Qui interrogatus tacuit,
Miraculis ostentare se noluit,
Sperni & non honorari voluit.

Spernunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam dicitur cordis mei tu liquefacias, utinam fontem lacrymarum tu mihi tribuas, ut fleam die ac nocte meam attendens iniquitatem, & tuam sentiens bonitatem.

Pilato.

80 { Qui mane ad Pilatum ducitur,
Consputus vincisque fistitur,
Quo viso cor tuum scinditur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam propriam vilitatem & iniquitatem cognoscam, mihi ipsi vilescam & displiceam, me ipsum accusem, plangam & arguam.

84 { Qui alba veste induitur,
Ut factus illudatur,
Ad Pilatum sic remittitur.

Redit.

Eia benignissime Iesu, &c. Trahe me post te. Atque utinam sequar te quocumque ieris per tristia & aspera, per blanda, & prospera, ut semper tibi sim maneamque fidelis. Iesu fidelissime non permittas quæso me separari à te.

Accusant.

81 { Qui accusatus tacuit,
Obediens nil renuit,
Pati pro nobis voluit.

85 { Qui latroni comparatur,
Latroni nequior iudicatur,
Ad crucem necandus postulatur.

Alter ab illo.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam des mihi gratiam perfectissimæ humilitatis, ut me ipsum non excusem, nec laudari, sed vilis reputari cupiam: ad iniurias quoque mitis taceam.

Regi.

82 { Qui ad Herodem mittitur,
Tumultu magno deducitur,
Iniurijs multis exponitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam in omnibus & super omnia te diligam, me infra omnes homines abijciam & contemnam, atque ab omni homine contemni & vilis habere cupiam.

86 { Qui iustus vestes exuit,
Verecundus & castus dondatur,
Truculentos vultus sustinuit.

Nudatum.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam des mihi linguæ continentiam ut de omnibus bene loquar, & bene sentiam.

Eia benignissime Iesu, &c. Atque utinam veram paupertatem spiritus mihi infundas, & affectum meum nudum ac liberum ab omni creatura facias.

87 { Qui ut agnus tractabatur,
Ad columnam ligabatur,
Impie maledicebatur,

Strigant.

Eia

- Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam me totum tibi charitate tua al-
liges & possideas, & sensus meos in-
tra te inauertibiliter contineas.
- Cedunt.* 88 { Cuius corpus flagellatur,
Cuius caro laceratur,
Sanguis fusus conculcatur.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam flagella tua humili liter atq; hi-
lariter patiar, & in hac vita per amo-
ris tui incendium purgari merear.
- Spinisq;.* 89 { Qui pungitur corona spinea,
Induitur chlamyde coccinea,
Arundinem tenet in dextera.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam aded mihi imprimas tuæ pas-
sionis memoriam, vt quocunq; me
verto, semper videam te crucifixū,
quicquid aspicio, tuo sanguine ap-
pareat mihi rubricatum.
- Cachinnant.* 90 { Qui illulus conspuitur,
Adoratus palmis cæditur.
Eius caput arundine percuti-
tur.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam facias me tibi fidelem & deu-
tum, & ab omni simulatione & du-
plicitate alienum.
- Exhibitus.* 91 { Qui ostenditur populo,
Nulla fit ei comparsio,
Ad crucem postulatur denuo.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam radicatus in me mortifices om-
nem ambitionem, ostentationem,
iactantiam & inanis gloriæ appeti-
tum, vt nullius vnquam superbiæ
coram oculis tuis inueniatur in me
vestigium, vel indicium.
- Damnat;.* 92 { Qui ad tribunal iudicatur,
A Pilato excusatur,
Morte iniqua condemnatur.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam perpetuo des mihi hęc gratiã,
videlicet, proximum non iudican-
di, non detrahendi, non murmurã-
di: sed de omnibus bene sentiendi, &
pie excusandi.
- 93 { Qui Iudæorum voluntati est
traditus.
Reinduitur proprijs vesti-
bus,
Producitur despectus omni-
bus.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam meæ nuditatis & nihilitatis
cognitionem mihi infundas, & nu-
dam ac miseram animam meã tuis
meritis vestias.
- 94 { Qui præmitur cruce propria, *Sub cruce.*
Gemit præ cordis angustia,
Cruenta dat vestigia.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam facias me crucem tecum porta-
re per vitæ tuæ imitationem, & post
te currere per charitatis feruorem
& deuotionem.
- 95 { Cui tu mater flens occurristi, *Flebant.*
Præ dolore defecisti,
Deridentes & collachryman-
tes habuisti.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam ardentissimam tui desiderium
mihi infundas, vt omnia mundana
& quicquid extra te est huiusmodi
fastidiam, lachrymas comparsionis
& compunctionis indefinenter fun-
dam.
- 96 { Quem cum latronibus eduxe-
runt, *Associant.*
Sublannando deriserunt.
Verberibus & pugnis impule-
runt.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam per gratiam tuam trahi merear
ad tui imitationem, ad meipsum ab-
negationem, relictionem, omnimo-
dam egressionem, & abyssalem resi-
gnationem.
- 97 { Qui viribus deficiens corruit, *Simon.*
Sub cruce angustatus iacuit,
Simonem adiutorem non re-
nuit.
- Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam

nam veram discretionem in omnibus tu mihi infundas, vt in seruitio tuo nunquam tepescam, nunquam deficiam, sed omnes vires animæ & corporis mei in tuum beneplacitum expendam.

Pium.

98 { Quem vino myrrhato potauerunt.
Damnationi eius insultauerunt,
Contumeliosa in eum cantauerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam gulæ & omnes carnis concupi-
scentias in me radicitus extinguas,
vt omnem delectationem abhorreâ,
tui amore ardeam, te castissimo af-
fectu fitiam, & purè soli necessitati
naturæ subseruiam.

Nudant.

99 { Qui nudatur in Caluaria,
Torquetur verecundia,
Afficitur tristitia.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam facias vt paupertatem diligam,
& omnem temporalium defectum
atq; penuriam desideranter atq; hi-
lariter sustineam.

Renouantur.

100 { Cuius vulnera renouantur,
Mœrores & pœnæ exaggeran-
tur,
Tormenta crucis præparantur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam sanctum propositum, sancta
desideria, castissimumq; tui amorè
mihi infundas, hæc indes renoues,
indies augeas. Dulcis Iesu, vulnera
cor meum tui amore feruentissimo
atq; purissimo.

Exquis.

101 { Qui super crucem sternitur,
Totum eius corpus extèditur,
Compago ossium soluitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam maiorem indes feruorè mor-
tificandi meipsum mihi infundas, in
charitate me dilates & extendas, &

ad omnium virtutum perfectionè
perducas.

102 { Qui clauis cruci affigitur,
Malleorum tinnitus diffundi-
tur,
Cor tuum dolore scinditur.

Crucifigitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam cor meum clauo amoris tui
perforas, & carnem meam cum o-
mnibus vitijs & concupiscentijs cru-
cifigas.

103 { Qui vtrò omnia tolerauit,
Crucifixores suos excusauit,
Pro illis ad Patrem orauit.

Oras.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam cor meum sincerissima chari-
tate repleas, vt nunquam contra i-
nimicos meos exasperari valeâ, sed
pro illis ex affectu orem, & eis bene-
faciam.

104 { Cui inscriptus est titulus,
Tu scæuictiū audisti fremitus,
Amicorum attendis gemitus.

Scripti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam facias me fidelem ac strenuum
in omni actione, & sub hoc titulo
victorem in omni tentatione.

105 { Qui in cruce exaltatur,
Inter latrones collocatur,
Interea cor tuū mœrens dif-
secatur.

In altum.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam spiritum meum & totum cor
meum intra te trahas & absorbe-
as vt te solum cogitem, te solum de-
siderem, te solum sciam, te solū sen-
tiam, extra te cuncta fastidiam, tibi
soli perpetuo in hæream.

106 { Qui tribus clauis pependit,
Tres horas pœnam sustinuit,
Quo reclinaret caput non ha-
buit.

In tribus.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam confirmes me gratia tua per-
petua, atq; inamissibili bonorum o-
mnium abundantia.

Cuius

Effluxio.

107 { Cuius vulnera dilatantur,
Sanguinis flumina propinan-
tur,
Crux & terra rigabantur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam virtus sanguinis tui operetur
in me pœnitentiæ amoris, atq; desi-
derij cœlestis concinuas lachrymas,
vt nihil me dilectet, nihil afficiat,
nihil mihi placeat, nisi tu dulcis Do-
miue Deus meus.

Vestes.

108 { Cuius paupertati illuditur,
Vestis regia diuiditur,
Pro partibus fors mittitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam infundas mihi amorem & ob-
seruantiam veræ paupertatis, sim-
plicitatis, ac sanctæ rusticitatis.

Blasphemia

109 { Quem scribæ blasphemabāt,
Prætereuntes subsannabant.
Cui exprobrâtes insultabant.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam des mihi tantam gratiam hu-
militatis ac patientiæ, vt omnia op-
probria & derisiones, & persecutio-
nes quoq; & infamiam desideranter
excipiam, ac æquanimiter sustineā.

Latre.

110 { Qui latronem blasphemantē
pertulit,
Pœniteni paradysum p̄misit,
Spem veniæ nobis reliquit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam sic viuam, sic tibi placeam, tan-
tam in oculis tuis gratiam inueniā,
vt anima mea de corpore egrediens,
immediate ad te Deum suum reci-
piatur.

Vadique.

111 { Qui in singulis membris &
multifariam patitur,
Interno cruciatu scinditur,
Eius dolori nusquam succur-
ritur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam totum me & omnia quæ in me
sunt, tu possideas, & in beneplacitum

tuum & honorem omnia conuer-
tas.

112 { Cui ad pœnam astitisti,
Quem consolari nequiuisti,
Compatiendo nos parturisti.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam priuato amoris radicibus emo-
riar, vt tibi & omnibus membris
tuis semper ex intimo cordis com-
patiar.

113 { Qui tui curam habuit,
Iohannem pro se substituit.
Te nobis in matrem instituit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam pro maximo munere post te
matrem tuam mihi in matrem do-
nes, & facias vt eius amore dignus
existam, ipsamq; castissimo & ar-
dentissimo amore diligam.

114 { Cuius diuinitatem elementa
testantur,
Sol & luna obscurantur,
Piorum corda vulnerantur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam des mihi donum fortitudinis,
vt pro iustitia & veritate nihil time-
am, sed quicquid iustum est, ad be-
neplacitum tuum loqui & facere au-
deam.

115 { Qui immēsis pœnis cruciatur, Reliquit.
A Patre nil releuatur,
Derelictum se vociferatur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam in omni tentatione & tristitia
ad te confugiam, & tuam protectio-
nem ac consolationem semper inue-
niam.

116 { Qui totum sanguinē effudit,
Marcescens exaruit,
Clamans ardentē sitijt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam honorem tuum & salutem o-
mnium animarum ardentissimis
desiderijs sciam, & omnes vires me-
as, ac omne tempus vitæ meæ in be-
neplacitum tuum expendam.

Gustat.

117 Quem patientem deriserunt,
Aceto fel miscuerunt,
Hæc sitienci obtulerunt.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam ab omni ociofo sermone sem-
per abstineam, vti nam tua gratia me
reformante ab omni vitio linguæ
immunis fiam.

Complet.

118 Qui Patris obedientiam con-
summauit,
Manfuetus omnia tolerauit,
Pro nobis se hostiam immola-
uit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam in omni actione, cogitatione,
locutione, & voluntate mea tu sis
mhi scopus & intentio, vt propter
te omnia incipiam, in te omnia diri-
gam, per te omnia perficiam.

Moritur.

119 Qui cum lachrymis orauit,
Clamore valido se commen-
dauit,
Inclinato capite expirauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam nunc mihi ipsi & mundo me
efficias mortuum per tuam gratiam
vt hic tibi soli viuam, & de hoc mû-
do transiens immediate recipiar ad
gloriam.

Gemuerunt.

120 Cuius mors ignorantes illu-
minauit,
Pœnitentes emendauit,
Amantes confortauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam peccata mea semper lugeam, &
charitatem, bonitatem ac providen-
tiam tuam indefinenter benedicam.

Terra tremis

121 Post cuius mortem fiunt mi-
racula,
Tremis mundi machina.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam cor meum durum & lapideum
à me auferas, & cor mundum, vide-
licet, cor secundum cor tuum mihi
tribuas.

Cuius latus lancea transigi-
tur. *Milesque.*

122 Cum sanguine aqua educitur,
Cordis eius amor tunc pan-
ditur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam cor meum ab omni macula pu-
rifices, in te trahas, in te absorbeas
tibi vnias atq; possideas.

Resoluitur.

123 Qui de cruce deponitur,
In sinum tibi redditur,
Tuis lachrymis eius cruor ab-
luitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam perfectissimam mihi infundas
patientiam, longanimitatem & per-
seuerantiam, vt ad finem vsque hi-
lariter sufferam omnem pressuram,
omnem tentationem & molestiam,

Syndone.

124 Qui conditur aromate,
Inuoluitur munda sindone
Portatur reuerentissime.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam cor meum perpetuum tibi fa-
cias habitaculum, humilitate, pu-
ritate ac charitate perfecta semper
tibi gratissimum.

Planctus.

125 Quem plangunt discipuli,
Adueniunt flentes apostoli,
Lugent amici singuli.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam tuam mortem inconsolabiliter
lugeam, & de illius fructu perenni-
ter gaudeam.

In tumulum.

126 Qui sepulchro imponitur,
Signo & lapide clauditur,
Oculis tuis subtrahitur.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam totus in te sepeliar, & omnium
creaturarum obliuiscar. O vti nam
in te obdormiam & in pace requies-
cam.

Redempt.

127 A cuius sepulchro discessisti,
Tristis in orbem redijisti,
Expectans resurrecturum cre-
didisti.

Eia

Lymbum.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam facias me in nulla tentatione aut tristitia deficere, nullam consolationem alienam querere, à te nunquam recedere, sed tuam gratiam semper praestolari & recipere.

128 Qui mortem potenter vicit,
Ad inferna descendit,
Diaboli potestatem contriuit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinam in omni aduersitate mors tua sit nobis protectio & refugium. O vtinam mors tua nunc refrigeret animas omnium fidelium defunctorum.

Gaudia.

129 Qui de propria gaudebat victoria,
Lymbum repleuit lætitia,
Patres beatificat sua presentia.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam sanguinis tui nunc virtus in purgatorium descendat, & omnium fidelium pœnam aut extinguat, aut minuat.

Æcum.

130 Qui lymbum patrum destruxit,
Captiuos secum eduxit.
In paradysum secum introduxit.

Eia benignissime Iesu, &c. O vtinam propter charitatem tuam nimiam des omnibus fidelibus tuis defunctis requiem sempiternam. Dulcis Iesu, parce illis omnibus, & maximè ijs miserere pro quibus tenemur orare.

Surrexit.

131 Qui victoriosè resurrexit,
Claufo sepulchro prodijt,
Immortalis & gloriosus clauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam tua gratia omnia in me vitia mortificet, omnes vires animæ meæ sursum in te trahat, atque inseparabiliter inauertibiliterq; tibi inhzere faciat.

132 Qui primo omnium te visita-
uit,
Omnem mœrorem abstulit.
Gaudio te repleuit.

Matri

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam castissimum & deuotissimum amorem ad matrem tuam cordi meo infundas, illi me committas, ac eius amore & gubernatione dignum facias.

133 Qui amantissimæ Magdalenz
apparuit,
Discipulis se exhibuit,
Scripturas & multa docuit.

Apparet.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam ad omnem proximum mihi infundas perfectam charitatem, veram compassionem, misericordiam & pietatem, vt omnibus humiliter seruiam, & fideliter subueniam.

134 Qui discipulos sæpe visitauit,
Cum illis manducauit,
Incredulitatem eorū exprobrauit.

Rescens.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam facias me sicut debeo perfectè tuum sequi beneplacitum, in docendo, corripiendo ac emendando syncerum, & pro gloria tua zelosum.

135 Qui in cœlum ascendit,
In gloriam Patris introijt,
Viam nobis introeundi aperuit.

It in altum.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam in hora mortis meæ tuam protectionem & consolationem inueniam, vt nullam tunc aduersitatem aut tentationem timeam, sed per te omnia securus euadam, & felicem exitum obtineam.

136 Qui Spiritum sanctum misit,
Dona & gratias distribuit,
Discipulos ad prædicandum misit.

Mittens.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vtinam

nam gratiam eius in me confirmes
& multiplices, & dona eius ad glo-
riam & secundum beneplacitum tu-
um mihi infundas.

Conuertunt.

137 Qui ad fidem gentes vocauit.
Mundum miraculis illustra-
uit.

Baptismoq; nauauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam zelum animarum feruentissi-
mum atq; discretum mihi infundas,
vt pro omnium peccatis perfecte
doleam, & omnium salutem arden-
tissime sciam & quzram.

Martyr.

138 Cui martyres crediderunt,
Eius amore vitam temporale
perdiderunt.

Eius gratiam æternam recepe-
runt

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam des mihi sanctorum Martyrū
tuorum imitari constantiam, fi-
dem, spem, charitatem & perseue-
rantiam.

Virgoque.

139 Cui Virgini se despon-
sant,

Religiosi mundo renunciant,

Deuoti carnem macerant,

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam des mihi imitari sanctorum
castitatem, humilitatem, & volun-
tariam spiritus paupertatem.

Superstes.

140 Qui te reliquit superstitem,
Euangelistarum instructio-
nem,

Ecclēsiæ consolationem.

Eia benignissime Iesu, &c. O uti-
nam matrem tuam sic veneremur
in terris, vt cum illa perpetuo gau-
dere mereamur in caelis. Vtinam sic
ipsam diligā in vita, vt consolatricē
eam habere merear in mortis hora.

Migrat' que.

141 Qui ad celestia te inuitauit,
Apostolos ad te conuocauit,
Quietā dormitionē donauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam des mihi plenam omnium vi-
tiorum mortificationem, vt in te
solo vitam & in te solo quiescam.

142 Qui cum cœlesti exercitu tibi *Assumpta.*
occurrit.

In corpore & anima te assump-
psit.

Cum iubilo in cœlum dedu-
xit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam anima mea non exeat de cor-
pore meo, nisi plenē per misericor-
diam tuam à vitijs & peccatis pur-
gata, plenē tibi reconciliata & emē-
data, non ad pœnam, sed ad requiē
deducenda.

143 Quæ te super Angelos exalta- *Supremaque.*
uit,

In potioribus bonis colloca-
uit,

Gloriosissime coronauit.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam largiaris mihi profundissimā,
tibiq; gratissimam humilitatem,
perfectissimam mititatem & benigni-
tatem.

144 Qui te sociavit suæ maie- *Proxima.*
stati,

Proximam fecit sanctæ Tri-
nitati.

Misericordissimam nostræ in-
firmitati.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nam vitæ tuæ conformem me fa-
cias, & igne tui amoris me totum
comburas, totum me in te absorbe-
as, totum tibi vnias.

145 Qui tuo splendore cœlos ixti- *Falget.*
ficat,

Mundum per te illuminat,
Dæmones profligat.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; uti-
nā cor meum perfecte illumines ad
cognitionē & detestationē propriæ
vilitatis ac nihilitatis, & iterum ad
agnitio-

agnitionem, reuerentiam, & amorē
tuz diuinę maiestatis, bonitatis ac
charitatis.

Imperat.

146 Qui cęlorum imperatricem
te constituit,
Tibi omnem creaturam sub-
didit,
Te cęlorum & terra veneratur
ac diligit.

148 Qui te orantes exaudit,
Peccatores tibi committit.
Sua dona per te distribuit.

Concor.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam voluntatem meam ita in tuam
absorbeas ac tibi vnias, vt aliud vel-
le non possim, nisi q; tibi beneplace-
at, nihilq; pręter te me afficiat.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam tibi, & ob tui amorem matri-
tuz perfectissimę atq; fidelissimę
seruiam, & vtriq; secundum cor tu-
um placeam.

Exorat.

147 Qui venerantes te protegit,
Tibi deuotos diligit,
Seruientibus tibi retribnit.

149 Qui tua in cęlo gaudia mul-
tiplicat,
Honorem tuum in terris di-
latat,
Beneficia tua mirificat.

Crescam.

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam in seruitio tuo dulcis Iesu nun-
quam tepescam, nunquā deficiā; sed
spiritu semper accrescam,

Eia benignissime Iesu, &c. Atq; vti-
nam hęc ipsa dulcissima mater tua
mihi impetret: vtinam tu mihi eius
amore hoc largiaris, vt ego totus
sim matris tuę, in quo illi com-
placeat, & ipsa tota mea quę mihi
placeat, dulcissima, electissima &
desideratissima.

150 Qui iudex est venturus,
Malis supplicia redditurus,
Bonis pręmia largiturus.

Venietque.

Eia benignissime Iesu. Vtinam sic
viuam, sic moriar, vt in tua gratia
inseparabiliter tibi inharere, & in
gloria tua perpetuo tecum gaudere
merear, Amen.*

Pio exercitatori.

Non ignorandum est, articulos & puncta in eis meditata, ita esse hic ordi-
nata, vt sequantur Angelicam saluationem: verbi gratia, vt vbi in salu-
tatione Angelica finitur IESVS CHRISTVS, congruē in tertia persona
applicetur, Qui &c. Porro si cupiam libeat magis, aut saluationibus Angelicis
non vti, aut cum p̄ssimo Iesu, quasi in secunda persona spiritu colloqui: facile potest
mutare, quę sunt mutanda: vt vbi hic dicitur, Qui me & omnia creauit, lega-
tur aut mente ruminetur, Qui me & omnia creauit. Aspiratio seu oratio, quę ar-
ticulum vbiq; sequitur, semper ad Christum dirigatur.

Institutio bona ad exhibendam reuerentiam Deo, & de-
uotionem excitandam.*

Familiares est hominibus, precipue seruis, dum Principibus aut prestantibus
viris loquuntur, curuare genua, aut caput detegere, si habeant cur loquuntur,
dominū suū nominare, idq; honoris gratia. Multo plus cōgruū est, vt inter Di-
uinas laudes, dū auditur pronuntari hoc verbū Dominus, vel Deus, vel Iesus, vel
Gloria Patri reuerentiam facias Deo, puta externo motu aut signo corporis (quāto
potest fieri) secretiori, ne aliorū quispiā, quos hec deuotio nō oblectat hac singularitate
te turbetur, idq; eo animo eaq; intentione, quod Deo tuo cupias cultum, laudē, reuerē-
tiā, atq; obedientiā in te exhibere, teq; illi in honore ipsius offerre ad omne eius bene-
placitū in te, & per te persiciendū: amō etiā desiderare tān illi honoris impendere,

PP 4. quantum

quantum (si possibile foret) omnes creatura simul exhibent ei in aeternum. Quod si etiam non semper animo hoc ita posses cogitare, utpote sortasse distractus, propositum tamen illud generale (quo instituisti hoc signum reuerentia eo animo Deo exhibere, ut simul te illi offeras, confitendo illum Dominum, te vero seruum) loquetur pro te interim Deo & maximum fructum impetrabit.

Pari modo Deo offerre posses singulas respiraciones, hoc est, anhelitus, emissiones aut retractiones, ac istos quidem mittere ad Deum, optando ut singula emissiones aeris siue anhelitus ex te sint perpetua laus & gratiarum actio Deo. Hi vero attractus sint in te siue spiria amoris, desideria, diuina presentia, cui optes coniungi atq; vniri. Eiusmodi pias consuetudines & exercitia multa, posses in gloriam Dei frequentare.

Exhortatio ad pueros adolescentesque.

Adhortandi omnes sunt pueri atq; adolescentes, quomodo S. Ludouicum (dum puer adhuc esset, futurus postea rex Francia) pia eius mater adhortata est: ut propositum in animo sibi firmum constitueret, nunquam Deum mortali aliquo peccato scienter offendēdi: addens hoc ipsum quoq; pia mater se malle videre illum mortuū, minoriq; illi in se propterea lugendum tristitia, quam audire, quod in mortale quoduis peccatum vel vnquam in omni vita sua incidisset.

Hoc equidem per vulnera Christi vos obsecro, & per eiusdem sanguinem qui vos redemit, o filij, ut & vos id ipsum faciatis: Hoc est, constanter (absq; voto tamen) proponendo, & pro perseuerantia Deo quotidie supplicando, ne pro toto mundo obtinendo, aut pro corporis morte vitanda, scienter consentiatis mortale admittere peccatum. Iuuabit enim vos hac firma voluntas, & inuocatio Diuini auxilij, matrisq; Dei, quam pra omnibus amare venerariq; debetis, & patronorum vestrorum intercessio, contra omnes diaboli & carnis tentationes. Custodite praeterea, o filij, thesaurum immaculatae virginitatis: Nescitis enim pretium & nobilitatem eius, qua vos Angelis pares facit atq; caelestes inuā maior erit vestra, quam Angelorum ex hac parte est corona. Illi enim sine carne viuunt, vos in carne triumphatis. Diligite igitur Angelicam conuersationem, (Angelis enim reuera cognata est virginitas,) & ab omni contaminatione carnis vos mundos impollutosq; custodite.

Quam obrem solliciti praecauete, ne mulierum adolescentularumve amore insano (Hic enim amor moribunda est virginitatis initium) irretiamini, neq; experiendi seducamini curiositate, quod vbi etiam feceritis, non vos iam putetis securos, nisi & ab obsceno vehementius vos contineatis aspectu & tactu, aded ut ne vlio quidem modo ab alijs videri impudice vos permittatis, aut tangi. Ibi enim periclitatur grauis, amittiturq; facilius virginitas. Decet enim virginem (quomodo multi egisse leguntur in vtroq; sexu sanctissimi) tam castos, tamq; pudicos habere cum oculis tum alijs omnes sensus, ut (nisi in maxima necessitate) erubescant, timeantq; suae propriae carnis nuditatem videre.

Pro hac re, & pro alijs quibuscumq; vobis vel animae vel corporis salute necessarijs, Deum inuocate. Post hunc vero eius piissimam, speciosissimam, excellentissimamq; matrem virginem Mariam vobis in patronam, in matrem atq; in sponsam eligit. Hanc quotidie aliquoties salutate, atq; eius pro vobis flagitetis interuentionem. Est enim misericordissima, non spernens preces vestras & genitus, sed impetrabit vobis & delictorum veniam, & innocentia continentiaq; gratiam. Reliquum est quod vos hortor, quotidie per illam & per vosmetipsos Deum rogatus, ut vos ab omni peccato custodiat, vos regat, vos possideat, dirigatq; in statum sibi ad gloriam suam acceptissimum, vestraq; animae saluberrimum.

Ad

Ad Dominum Iesum pro eadem re, Precatio.

Misericordissime Domine Iesu Christe, me totum meaq; omnia tibi commendo & offero, obsecrans te per passionem ac mortem tuam, qua me redemisti, vt mea mihi peccata dimittas, me ab omni peccato custodias, serues in castitate, atq; in omni virtute, perducasq; in statum tibi acceptissimum & mihi saluberrimum, quo seruiam tibi semper atq; fideliter iuxta beneplacitum tuum, ad gloriam tuam sempiternam, Amen.

Ad beatam virginem Mariam, Precatio.

OPulcherrima misericordissimaeq; Dei Mater & virgo Maria, post Deum spes mea vnica, oro te per misericordissimum cor tuum, vt me in filium tuum suscipias, mei curam habeas, ab omni peccato me protegas ac liberes: Virginitatis quoque ac castitatis, omniumq; virtutum obseruantiam, in quibus tu filio tuo Domino nostro Iesu Christo summè placuisti, mihi impetres; custodias, dirigasq; me ad statum filio tuo ac tibi gratissimum, & mihi saluberrimum, Amen.

F I N I S.

D. IOAN. IVSTI LANSPERGII Carthusiani, in Librum Meditationum

Præfatio, in qua fructus meditationis vitæ passionis, glorificationisq; Domini nostri Iesu Christi vberes declarantur.

Christus Dominus, captus est in peccatis nostris, cui diximus: In umbra tua viuemus in gentibus. *Threnorum IV.*

Iner exercitia, quæ spiritui adminiculantur (ei præsertim, qui vitam inchoat spiritualem) ad amorem Dei assequendum, nihil creditur esse vtilius, ac fecundius, quam Domini nostri Iesu Christi vitam ac passionem assiduam meditatione frequentare. Huc namq; conferri possunt alia quæuis exercitiorum spiritualium, seu meditationum studia. Nam verbi gratia, si peccata, vitia, ingratitude atq; vilitatem tuam lugere desideras. Si negligentias atq; defectus cupis expiare emundareq;, non inuenies vnde vehementius ad hoc ipsum extimuleris, quam innocentissimam redemptoris tui vitam atq; passionem meditando, videlicet, quam pro te inculpatisimam sanctissimamq; vitam transegerit, quam amara pro te passus sit (qui tua peccata castigare damnareq;, debuerat vt tibi parceret. Videbis simul eius iustitiam & misericordiam: in te quidem misericordiam, vt delicta donaret: in ipsa vero peccata iustitiam ac seueritatem, qua ne inulta sineret, in seipso castigauit. Plangenda igitur hic comperies delicta tua, propter quæ vulneratus & mortuus est Dei filius, vt te sanaret. Plangenda ingratitude tua, qui fidelissimo amatori tuo pro tot bonis, pro tantaq; dilectione, tot mala tantumq; contempnum rependis.